

شتمن پلار

نېستمېن پلار

ليکوال: رابرت کيوساکي
ژباړه: میراحمد یاد

شتمن پلار نېستمېن پلار

ليکوال: رابرت کيوساكي

ژباړه: ميراحمد ياد

شتمن پلار نېستمن پلار

لیکوال: رابرت کیوساکی

ژباړه: میر احمد یاد

بیا کتنه: صفي الله ناصري

ډیزاین چارې: حسیب الرحمن ساحل

خپرنډوی: اکسوس کتابپلورنځی

چاپځی: وایگل چاپ

چاپ کال: ۱۳۹۷ / ۲۰۱۸

ISBN: 978-9936-626-72-0

Aksos

اکسوس کتابپلورنځی

کابل، د هېوړي پارک جنوبي دروازي ته مخامخ

☎ 0202 504 652, 0798 98 96 96

✉ aksosbookstore@gmail.com

🌐 aksosbookstore.af

📘 aksos book store

📱 aksosbookstore

ددې کتاب د هر ډول چاپ او خپرولو حقوق له خپرنډوی سره خوندي دي

ليکلو

- ۵..... سرريزه
- ۵..... شتمن پلار او نېستمن پلار
- ۱۶..... د رابرت فراست درس

لومړی څپرکی

- ۲۰..... شتمن پيسو لپاره کار نه کوي
- ۲۲..... شراکت پيل شو
- ۳۲..... درسونه پيل شول
- ۳۸..... ۳۰ سېپټه وروسته
- ۴۱..... د شنبې په ورځ، ليکه کې په تمه
- ۶۳..... لومړی درس: شتمن پيسو لپاره کار نه کوي
- ۶۵..... د ژوند له يوه لوی دامه ځان ژغورل

دويم څپرکی

- ۹۸..... مالي نبوغ ولې مهم دی؟
- ۱۲۲..... د مالي خوب هڅو، څنگه وپروونکی خوب وزېراوه
- ۱۴۲..... شتمن پلار ولې شتمنېري؟
- ۱۴۳..... د منځنۍ طبقې خلک ولې مالي ستونزې لري؟

درېم خپرکی

خپل کار کوئ ۱۵۴

څلورم خپرکی

د مالیاتو تاریخ او د سوداگریزو ادارو قوت ۱۷۰

پنځم خپرکی

شتمن بیسې جوړوي ۱۹۴

شپږم خپرکی

کار زده کړې ته وکړئ، پیسو ته یې مه کوئ ۲۴۳

اووم خپرکی

خندونه لرې کول ۲۷۳

اتم خپرکی

پیلول ۳۱۲

۳) په خپلو زده کړو پانگوونه وکړئ ۳۲۱

نهم خپرکی

بس نه دي؟: ښه دا هم وکړئ ۳۶۳

وروستی خبرې ۳۷۳

پیل یې کړئ! ۳۸۰

د لیکوال په اړه ۳۸۲

سريزه

شتمن پلار او نېستمن پلار

زما دوه پلرونه وو، يو شتمن و او بل نېستمن (غريب) و. يوه ښې زده کړې کړې وې، تکړه و، دوکتورا يې لرله او د درسونو څلور کلنه دوره يې په دوو کلونو کې پای ته ورسوله. دې پسې بيا د شيکاگو (سټنفورډ) پوهنتون او نورټ ويسټرن پوهنتون ته لاړ چې خپلې لوړې زده کړې بشپړې کړي او په دې ټوله دوره کې ورته وړيا بورسونه ورکول کېدل، خو بل پلار مې اتم ټولگي هم نه و ختم کړی.

دواړه په خپلو ډگرونو کې تکړه او زيارکښه خلک وو او ښه عايد يې درلود، خو دواړو کې يوه پيسو پسې مندې ترې وهلي او بل د اوهايو شتمن سړی شو، يو چې مړ شو خپلې کورنۍ ته يې پرېمانه پيسې پرېښودې او بل چې مړ کېده، په ځان پسې يې پورونه پرېښودل.

دواړه تکړه، اغېزناک او کارزماتیک (منلي) شخصيتونه وو، دواړو ماته نصيحتونه کول، خو د يوه خبرې بل ته ورته نه

وي. دواړه د لوړو زده کړو پلويان وو، خو دواړو راته يو ډول درسونه او سبقونه ونه ښودل.

که ما يو پلار درلودی د هغه خبره به مې يا منلی او يا رد کړې وی، خو دوو پلرونو راته دا وړتيا راکړه چې د دوی په دوو توپير لرونکو نظرياتو کې يو وټاکم او يوه لاره ونيسم، يو پلار مې شتمن او بل نېستمن و.

خو ما په پټو سترگو يوه خبره ونه منله، ما بايد دواړه ويناوې سره ليدلې، پرتله کړې او تللې وی او بيا مې له خپل فکر وروسته يوه لاره ځانته ټاکلې وی. ستونزه دا وه چې زما شتمن پلار لا پوره شتمن شوی او نېستمن پلار مې لا پوره نېستمن شوی نه و. ځکه دواړو کارونه نوي پيل کړي وو او دواړه د پيسو او کورنۍ په کشمکش کې وو، خو د پيسو په اړه د دواړو ليدلوري او نظريات سره جلا وو.

مثلاً يوه به ويل چې: (د پيسو مينه يا شوق د ټولو بډيو مور ده) بل به ويل چې: (د پيسو نشتون د ټولو بډيو مور ده).

زما په سر د دوو قاطعو او قوي پلرونو سيوری و او دا حالت راته د يوه ځوان په توگه لږ سخت و. ما غوښتل چې د يوه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۷

منونکي زوی په خېر خبره ومنم، خو ستونزه دا وه چې د پیسو په اړه د یوه نظر یو څه او د بل، بل څه و. دې کار زه پلټنې ته اړ کړم او د خبرو په اړه به مې ژور فکر کاوه.

زیاتره وخت به چې یوازې شوم، وخت به مې له ځانه په دې پوښتنو تېراوه چې (ده راته ولې داسې وویل؟) او بیا به مې همدا خبره د بل پلار د خبرې په اړه هم کوله. ما کولای شول چې اسانه ټاکنه وکړم او ووايم چې (هو! دا سمه خبره کوي، زه یې ورسره منم) یا بل نظر رد کړم چې: (نه، دا نور زور شوی دی او په موضوع یې سم سر نه خلاصېږي). خو دا چې زما پلرونه دوه وو او دواړه راته گران وو، نو زه یې مجبور کړم چې ځانته خپله یوه لاره پیدا کړم. اخر دا د فکر کولو عادت زما ژوند ته راغی او بیا مې په ژوند کې له فکر او پلټنې پرته هېڅ پرېکړه ونه کړه. خپلې ټاکنې یا انتخاب ته وخت ورکول او په اړه یې فکر کولو راته خپله ټاکنه ډېره ارزښتمنه کوله، د هغې په پرتله چې په اسانه یوه خبره ومنم یا یې رد کړم.

د شتمنو د شتمن کېدو، د نېستمنو د نېستمن کېدو او د منځنۍ طبقې په پور کې ډوبېدو یو لامل دا دی چې د

پيسو درس د ښوونځيو پر ځای کورونو کې ورکول کېږي. د پيسو په اړه موږ زياتره شيان له خپل مور و پلار زده کوو؛ نو نېستمېن مور و پلار خپلو بچو ته د پيسو په اړه څه معلومات ورکولای شي؟ دوی يوازې دومره وايي: (ښوونځي ته لاړ شه او په درسونو کې ښه خواري وکړه). بچي ښايي په ښو نومرو فارغ شي، خو د پيسو په اړه يې ښايي تفکر او ذهنيت بيخي کمزوری وي.

البتہ د پيسو مضمون په ښوونځيو کې نه تدریسېږي، د پوهنتون موضوعات بيا د مالي مهارتونو پر ځای په مسلکي مهارتونو ډېر ټينگار کوي، په دې خاطر د مالي مضامينو په برخه کې د محصلينو معلومات لږ او مهارتونه ټيټ وي، همدا لامل دی چې بانکوالان، ډاکټران او حسابداران سره له دې چې په پوهنتونو کې ښې نومرې اخلي، خو د پيسو په اړه يې معلومات بيا نیمگري وي، همدا خلک بيا په مالي ستونزو کې ښکېل وي او ټول ژوند يې هم دې ستونزې سره مل تېرېږي.

زموږ په هېواد کې د لویو پوړونو مسئلې همدا سياستوال او حکومتي چارواکي دي، دوی لوړې زده کړې کړې وي،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۹

د هېواد په اړه لويې پرېکړې کوي، خو د پيسو په اړه يې معلومات نيمگري وي.

زه اوس په دې فکر یم چې هغه وخت به څه کېږي چې ميليونونه خلک به مالي او روغتيايي مرستو ته اړ شي؟ دوی به دې مالي او روغتيايي مرستو لپاره حکومت او خپلو کورنيو ته اړ وي. هغه وخت به څه کېږي چې د مالي تامين او روغتيايي مرستو لپاره شته پيسې ختمې شي؟ هغه ملت به اخر څه کوي چې د ځوانانو د پيسو او مالي مسايلو زده کړه يې د بېوزله مور و پلار ته پرېښودل کېږي؟

ما دوه پلرونه لرل، دواړه اغېزناکه خلک وو، له دواړو مې ډېر څه زده کړل او بيا زه مجبور شوم چې د هغوی د ويناوو په اړه فکر وکړم او د ژوند په اړه د دواړو په ژورو ليدلورو ځان پوه کړم. مثلاً يوه به يې تل ويل چې: (زه دا شی نشم لرلای) بل يې بيا زه له دې خبرې منع کولم او ددې پر ځای به يې په دې وينا ټينگار کاوه چې: (زه دا شی څنگه لرلای شم؟) لومړۍ جمله وينا ده او دويمه پوښتنه، يوه قناعت درکوي او له مسئلېته مو بېغمه کوي، خو دويمه مو بيا فکر او فعاليت ته اړباسي. کوم پلار مې

چې په مخ په شتمنېدو و، راته به يې ويل: که و دې ويل چې دا کار نشم کولای يا دا شی نشم لرلای؛ نو دا خبرې مو ذهني فعالیت په تپه دروي، خو که دا پوښتنه دې وکړه چې دا کار څنگه کولای يا دا شی څنگه لرلای شم؟ نو دا ستاسو ماغزه فعالیت ته اړباسي. هغه دا نه ويل چې ستاسې زړه څه غواړي هغه واخلي، خو د مغزو په فعالیت او له دې په کار اخیستويې ډېر کلک باور درلود، ماغزه يانې په نړۍ کې تر ټولو قوي کمپیوټر. هغه به ويل: (زه د ماغزو تمرین کوم، ماغزه مې هره ورځ قوي کېږي او څومره مې چې ماغزه قوي کېږي، هومره به ډېرې پیسې راته گټي).

هغه په دې باور و چې (زه يې نشم لرلای) جمله، اصلاً د ذهني لتی نښه ده.

دواړو ډېر زیار ویسته، خو د پیسو خبره به چې راغله یوه به ترې ځان بېغمه کړ او خپل ماغزه به يې ارام کړل، خو بل به له خپلو ماغزو کار اخیسته. پایله دا شوه چې اخره کې یو شتمن کېده او بل نېستمن کېده. دا بیخي داسې ده لکه یو کس چې هره ورځ لوبغالي ته ځي او ورزش کوي او بل ارام

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۱

په توشک ناست وي او تلويزيون گوري، خو لکه څنگه چې د هره ورځ منظم ورزش په برکت بدن قوي کېږي همداسې د ماغزو يا اعصابو په تمرين او ورزش د انسان ذهن قوي کېږي او شتمني يې ورسره زياتېږي. لټي د ذهن او بدن دواړو روغتياوو ته زيان اړوي.

زما د دواړو پلرونو ذهنيت د يو بل ضد و، يوه پلار مې ويل شتمن بايد ماليات ورکړي چې د بېوزلو لاسنيوی وشي، بل پلار به مې ويل: (څوک چې عايد لري ماليات ورته جزا ده او څوک يې چې نه لري ماليات ورته امتياز دی).

يوه به ويل: (ښه درس ووايه چې په ښه شرکت کې دنده پيدا کړي) بل به ويل: (ښه درس ووايه چې د اخيستو لپاره ښه شرکت پيدا کړي).

يوه به ويل: (زما د نېستۍ يو لامل دا دی چې تاسې (بچي) لرم)، بل به ويل: (زه چې بايد شتمن شم، يو لامل يې دا دی چې تاسې (بچي) لرم).

يوه به هڅوولو چې: (په دسترخوان د پيسو او کاروبار په اړه وغږېږو) او بل په دسترخوان د پيسو او کاروبار خبرې بندې کړې وې.

يوه پلار به ويل: (د پيسو په موضوع کې احتياط کوي او هېڅ ډول خطر مه مني.) بل به ويل: (دا زده کړه چې خطر به څنگه مدیریت کوي.)

يو په دې باور و چې: (زموږ کور زموږ لويه شتمني ده.) بل په دې باور و چې: (زما کور لويه لانجه ده او که ستا کور دې لويه شتمني شوه؛ نو له ستونزو سره به مخ شي.)

دواړو پلرونو به مې خپل بېلونه او پورونه پرې کول، خو يوه به مخکې پرې کول او بل وروسته. يو پلار مې په دې باور و چې: (شرکت يا دولت تل ستا ژوند او اړتياوې تامينوي.)، په دې خاطر به تل د تنخواو لوړېدو، تقاعد، د ناروغۍ رخصتۍ، روغتيايي گټو او نورو امتيازاتو په لټه کې و. هغه له دې ډېر اغېزمن شوی و چې دوه ترونه (کاکاگان) يې په پوځ کې وو، له شل کاله فعال خدمت وروسته يې ټول عمر لپاره د تقاعد امتياز ترلاسه کړی و. دا پلار مې په روغتيايي گټو او د پېر په تخفيف سخت مټين و، دغه امتيازات له پوځي خدمت وروسته هم ورکول کېدل. بل دې ته خوشاله و چې اوسني نظام د پوهنتون په مرسته پراختيا موندلې وه، داسې ښکارېده لکه له خپلې دندې چې ورته کاري امنيت او امتيازات ډېر زيات مهم وو. زياتره وخت به يې ويل: (زه

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۱۳

دولت ته ډېر زيات كار كوم او په دې خاطر دغه گټې او امتيازات ماته هم را رسېږي.)

بل په مالي خپلواکۍ او ځان باورۍ باور درلود. دی د تنخواو او امتيازاتو مخالف و او ويل به يې چې دا شيان خلک له مالي پلوه کمزوري او اړ کوي. ده به ټينگار کاوه چې له مالي پلوه بايد پر ځان بسيا يو.

يوه پلار به د څو ډالرو ساتلو لپاره سخت زيار ويست او بل به ښه په اسانۍ پيسې پيدا کولې. يوه به دا را ښودل چې پېژندپاڼه (سي وي) څنگه په ښه ډول وليکو چې ښه دنده پرې پيدا کړو او بل به بيا دا را زده کول چې څنگه د کاروبار ښه پلان وليکو، چې نورو خلکو ته هم کار او دندې رامنځته کړو.

د دوو قوي پلرونو شتون زه ددې وړ کړم چې په خپل ژوند د دواړو د ذهنيتونو او فکرونو اغېز وڅېرم. زه پوه شوم چې خلک خپل ژوند د خپل فکر له مخې جوړوي.

مثلاً زما نېستمېن پلار به تل ويل: (زه هېڅکله نه شتمن کېږم) او دا اټکل يې رښتيا شو. له بلې خوا به مې شتمن پلار، تل خپل ځان شتمن باله او ويل به يې: (زه شتمن سړی يم او شتمن خلک دا کار نه کوي). تر دې چې يو

وخت يې ستر مالي زيان وليده او مفلس شو، خو بيا به يې هم ځان شتمن باله. هغه به ځانته د ډاډ ورکولو لپاره ويل: (په غريبۍ او مفلسۍ کې توپير دی، مفلسۍ يې د پيسو نشتون تل نه وي، خو غريبۍ تل وي.)

زما غريب پلار به ويل: (زما پيسو سره نه لگېږي) يا (پيسې مهمې نه دي)، خو شتمن پلار به مې ويل چې: (پيسې قدرت دی.)

ښايي زموږ د افکارو زور هېڅ وخت د اندازه کولو او ارزونې وړ نه وي، خو ماته له ماشومتوبه دا مهمه وه چې په خپلو فکرونو پوه شم او ځان څرگند کړم. زه پوه شوم چې نېستم يا بېوزله پلار مې نېستم دی، په دې خاطر نه چې عايد يې ټيټ و او دا ښکاره وه، بلکې په دې خاطر چې د هغه افکار او عملونه غريب وو.

له ماشومتوبه د دوو پلرونو لرلو د دې وړ کړم چې کوم فکرونه په ذهن کې وساتم او وده ورکړم او د چا خبره ومنم، د شتمن پلار او که د نېستم پلار؟

دواړو به زده کړو ته ډېر درناوی کاوه، خو مخالفت يې په دې کې و چې کوم فکر يې زده کولو ته ډېر مهم دی.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۵

يوه به غوښتل چې زه ښه درس ووايم، ښې نومرې واخلم او (د پيسو لپاره د کار کولو) په خاطر يوه ښه دنده پيدا کړم. ده غوښتل چې زه ډېر درس ووايم او په وکالت يا حسابداری کې متخصص شم يا په سوداګرۍ کې ماسټري وکړم. بل به راباندې د دې درسونو ټينګار کاوه چې څنگه شتمن شم، په دې پوه شم چې پيسې څنگه کار کوي او په دې پوه شم چې پيسې بايد ما ته څنگه کار وکړي. ده به تل دا خبره تکراروله چې: (زه پيسو لپاره کار نه کوم، پيسې ما لپاره کار کوي!)

نهه کلنۍ کې مې پرېکړه وکړه چې د پيسو په اړه د خپل شتمن پلار خبرې او نصيحتونه ومنم او د نېستمن پلار خبرو ته غوږ نشم، سره د دې چې نېستمن پلار مې د پوهنتون ټول سندونه لرل.

د رابرت فراست درس

رابرت فراست (Robert frost) زما د خوښې شاعر دی،
دده ډېر شعرونه مې خوښېږي، خو د (شاره لار) شعر مې
ډېر زيات خوښېږي. زه د دې درس هره ورځ تکراروم:

شاره لار

په یو ژېړ او گنځنګل کې، لارې دوه سره بېلېږي
نه! په دواړو خو تګ نشي

زه یوازې مسافر وم او تر ډېره سوچ کې ډوب وم
زه د سترگو تر نظره، دې یوې لارې ته ځیر شوم
تر هغې چې دغه لاره، په شنو بوټو کې شوه ورکه
بیا مې سترگې واړولې، د دویمې لارې خوا ته
چې ښه لاره به پیدا کړم

دغه لاره ډېره شنه وه، ما وې ځان به ورته جوړ کړم
هسې هم د تلو لپاره، دواړه لارې تګې شنې وې
او په دغه شنه سهار کې
دواړه لارې وې پوښلې په شنو پاڼو، په شنو بوټو
د پښو نښې پکې نه وې

The Road not Taken ^۱

زه يوه ورځ منتظر شوم

چې دا لاره به نو څنگه، نورو لارو ته رسېږي
زړه مې ويل چې راشه بېرته، په راغلو پلونو لار شه
زړه مې ويل چې افسوس وکړه، په افسوس افسوس کې
وايه

چې د ژوند څنگل کې داسې، دواړه لارې جلا کېږي
خو زه هغه لاره نيسم، چې پرې لږ خلک وي تللي
او همدا به توپير وکړي

رابرت فراست (۱۹۱۶)

او همدې توپير وکړ.

ما د رابرت فراست په دې نظم ډېر ځله فکر کړی دی. د
خپل لوستي (باسواده) پلار نظريات پرېښودل او د
شتمنۍ په اړه زما ځانگړې ليدلوري جوړول اسانه کار نه
و، خو همدې پرېکړې زما راتلونکي ژوند ته بڼه ورکړه او
همدې پکې توپير راوړ.

ما چې ځان سره پرېکړه وکړه چې د پيسو په اړه به د
شتمن پلار خبرې ته غور نيسم؛ نو په دې برخه کې زما
زده کړې او درسونه هم ورسره پيل شول. زما پلار تر دېرش

کالو يانې زما د عمر تر ۳۹ کلنۍ دې کار ته دوام ورکړ. بيا چې هغه پوه شو چې د هغه کړې خبرې زما په ذهن کې ناستې دي او ما يې په بشپړه توگه خبرې درک کړې او اخيستي دي؛ نو نور يې راته دا درس بند کړ.

پيسې د قدرت يو ډول دی، خو تر دې قوي شی بيا مالي پوهه ده. پيسې ځي راځي، خو که تاسې په دې پوه شئ چې پيسې څنگه کار کوي؛ نو هغه قوت مو تر لاسه کړ چې پيسې درته جوړې کړي. يوازې مثبت فکر کار نه کوي او لامل يې دا دی چې زياتره خلک بېوونځيو ته ځي، درسونه وايي، خو دا نه زده کوي چې پيسې څنگه کار کوي، په دې خاطر بيا ټول عمر دوی د پيسو لپاره کار او دندې کوي.

ما چې د پيسو درس پيل او نهه کلن وم، په دې خاطر مې راته پلار اسانه درسونه راکړل، خو درسونه مې چې بشپړ شول؛ نو پوه شوم چې په دې دېرشو کالو کې زما پلار ماته يوازې ۶ درسونه تکرار کړي او هڅه يې کړې چې همدا مې ذهن کې کېنوي.

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۱۹

دا کتاب د هماغه شپږو درسونو یا اصولو په اړه دی او ما هماغه دومره اسانه کړي، لکه څنگه چې ماته خپل شتمن پلار اسانه کړي وو. دا درسونه ځوابونه نه دي، دا ځینې لارښود اصول دي، دا اصول تاسې او ستاسې بچو سره په شتمن کېدو کې مرسته کولای شي، که په نړۍ کې هر بدلون راشي، دا اصول به تل لکه د لارې مثالونه تاسې ته لارښوونه کوي.

لومړۍ درس:	شتمن پیسو لپاره کار نه کوي
دویم درس:	مالي پوهه ولې مهمه؟
درېیم درس:	خپل کار پورې کار لره
څلورم درس:	د مالیاتو تاریخ او د ادارو قدرت
پنځم درس:	شتمن پیسې جوړوي
شپږم درس:	پیسو ته کار مه کوئ، زده کړو ته کار وکړئ

لومړۍ خپرکۍ

لومړۍ درس

شتمن پيسو لپاره کار نه کوي

د دوو پلرونو لرلو راته د دوو لیدلورو د ټاکلو وړتیا راکړه:

یوه د شتمن لیدلوری او بل د نېستمېن لیدلوری

(پلاره، زه به څنگه شتمن شم؟)

پلار مې ماښامنی ورځپاڼه له سترگو ټیټه کړه وې ویل:

(زویه ولې شتمن کېږې؟)

(ځکه چې نن د جیمې مور په خپل نوي کیدلک موټر

کې ناسته وه، ویل یې چې رخصتی لپاره خپل ساحلي

کور ته ځي. درې ملگري ورسره وو، خو زه او مایک یې

ځان سره یو نه وړلو، ویل یې تاسې ځان سره ځکه نه بیایو

چې تاسې نېستمېن (غریبانان) یئ.

پلار مې په حیرانتیا پوښتنه وکړه: (رښتیا! همداسې یې

وویل؟)

ما په غمجنه لهجه وویل: (هو پلاره، همداسې یې وویل)

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۱

پلار مې سر و خوځاوه، عینکې یې بېرته سترگو ته کړې او د ورځپانې په لوستو بوخت شو، زه یې ځواب ته په تمه ولاړ وم.

دا د ۱۹۵۶ کال خبره ده او هغه وخت زه ۹ کلن وم. د تصادف له مخې ما په هغه ښوونځي کې درس لوسته چې شتمنو به هم ورته خپل بچي لېږل. زموږ په سیمه کې به ګني کرل کېدل، د دې ځای د ځمکو خاوندانو او نورو مخورو خلکو لکه: ډاکټرانو، سوداګرو، بانکوالانو او نورو به خپل بچي زیاتره همدې ښوونځي ته لېږل. دلته له لومړي تر شپږم ټولګي وو. وروسته به ماشومان خصوصي ښوونځیو ته لېږل کېدل. په کوڅه کې ښوونځي ته مخامخ پورې لاس ته زموږ کور و، په دې خاطر زه هم په همدې ښوونځي کې داخل شوی وم. که زموږ کور دلته نه وی، ښایي زه به یې هم هغو ښوونځیو ته لېږلی چې زما په څېر ماشومان ورته لېږل کېدل، دا ماشومان به هلته له شپږم ټولګي وروسته دولتي لیسو ته تلل، ځکه ما او هغو ماشومانو ته خصوصي ښوونځي نه و.

زما پلار اخر ورځپاڼه لاندې کېښوده، په فکر کې ډوب و،
ورو يې راته وويل: (زويه! که غواړې شتمن شي، نو د
پيسو گټلو په طريقه بايد پوه شي.)

ما ترې پوښتنه وکړه: (نو زه به څنگه پيسې وگټم؟)
هغه موسکې شو، راته يې وويل: (خپل ذهن دې وځنگوه)
موخه يې دا وه چې زه درته يوازې دومره ويلای شم چې
له خپل ذهن دې کار واخله، يا دا چې ماته د دې
پوښتنې ځواب نه راځي، هسې مې نور مه تنگوه)

شراکت پيل شو

په سبا سهار مې خپل نږدې ملگري مايک ته د خپل پلار
خبره وکړه. تر څو چې زه پوهېږم زموږ په ښوونځي کې يو
زه او بل مايک نېستمن وو. مايک هم زما په څېر تصادفاً
دې ښوونځي ته راغلی و. د ولسوالۍ په ښوونځي کې به
چې قطار جوړ شو او چا به پکې لږ ځان وښوراوه؛ نو موږ
به پکې د شتمنو د بچو له لاسه لښتې خوړلې. موږ اصلاً
غريبانان نه وو، خو خپله مو دا احساس درلود، ځکه نورو
ټولو هلکانو به د بيسبال نوي دستکشې، نوي بايسکلونه
او ټول نوي وسايل درلودل، موږ به چې دا شيان وليدل

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳

ځانونه به راته نېستمن ښکاره شول. زموږ مور و پلار به یوازې زموږ لومړنۍ اړتیاوې لکه سرپناه، خواړه او کالي پوره کول. خو ستونزه دا وه چې زما پلار به راته ویل: (که څه شی غواړې؛ نو د ترلاسه کولو لپاره یې کار وکړه). موږ دا ټول شيان غوښتل، خو نهه کلن ماشوم ته یې کار کول او بیا ترلاسه کول ممکن نه وو.

مايک وپوښتلم: (د پیسو گټلو لپاره څه وکړو؟)

ورته مې وویل: (زه نه پوهېږم، خو ته راسره شریکېږې؟)

هغه راسره ومنله او په همغه شنبه مې دا د کار لومړنۍ شریک شو. سهار تر ناوخته مو په دې فکر کاوه چې پیسې څنګه وگټو؟ بیا مو هغه هلکان رایاد کړل چې جیمي دوی سره ساحل ته د چکر لپاره تللي وو، هلته یې مزې کولې او له سرې هوا یې خوند اخیسته. دې فکر موږ له ځورولو، خو په موږ کې د انگېزې پیدا کولو او د پیسو گټلو د فکر د دوام لپاره مهم و. بالاخره ماسپینین زموږ په ذهن کې یوې انگېزې څرک وواهه. مايک دا مفکوره د ساینس له یوه کتابه راخیستې وه، موږ دواړه خوشاله شو،

يو بل ته مو لاس ورکړ او اوس مو شراکت يوه موخه درلوده.

له دې وروسته خو اونی ما او مايک د گاونډيانو دروازي وټکولې او ورته مو وويل چې د غاښونو د کریم تش ټيوبونه دې موږ ته وساتي. زياتره گاونډيان به دې عجيبې غوښتنې ته حيران وو، بيا به يې په نرۍ موسکا دا خبره راسره ومنله. ځينو به يې پوښتنه کوله چې تاسو پرې څه کوئ؟ او موږ به ورته ويل چې: (دا درته نشو ويالای، دا کاروباري راز دی).

موږ مې هم په دې خو اونیو کې نوره تنگه شوې وه، ځکه موږ د جامو ماشین سره نږدې د رُب يو خر رنګه کاتن اېښی و او د غاښونو د کریم ټيوبونه مو د خپل کار د خامو موادو په توګه پکې زېرمه کول.

آخر مې د موږ صبر هم تمام شو، موږ له گاونډيانو د غاښونو د کریم ټيوبونه راټولول او ده ته موږ کور کې ډیری جوړ کړی و، هغه هم له دې حالته نوره تنگه شوه راته يې وويل:

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۵

(تاسې دواړه څه کوي؟ او دا به راته نه وايي چې دا کاروباري راز دی، هر څه چې کوي چې زړې وکړي؛ گني دا ډيري به مې درته باندې گوزار کړي وي.)

ما او مايک مې مور ته زارۍ شروع کړې چې يو څو ورځې نور دې هم راته صبر وکړي، چې دغه خام مواد سره لږ ډېر شي؛ نو موږ به خپل توليد پيل کړو. ورته مو وويل: (موږ خپلو دوو گاونډيانو ته په تمه يو چې هغوی هم خپل ټيوبونه تش کړي) بالاخره مو مور يوه اونۍ وخت نور هم راکړ.

د توليد وخت رانږدې شوی و، په موږ فشار ډېر و، زما د لومړي شراکت د ختمېدو وېره وه، ځکه موږ مې اخطار راکړي و چې د خامو موادو زېرمه به راته له منځه يوسي. د مايک کار دا و چې په گاونډيانو به يې ټينگار کاوه چې زر زر دې خپل د غاښونو کريمونه ختم کړي، ورته به يې ډاکټران وايي غاښونه زر زر برش کوي او بلخوا ما د توليد لپاره خپل وسايل، د توليد په کړنه ترتيبول.)

يوه ورځ زما پلار او ملگري يې له موټره رابښکته شول، مخامخ د گراج ډروازې ته راغلل، په گراج کې دوه نهه

کلن هلکان لگیا دي، د تولید په دستگاه کار کوي، د
 گچو سپین پوډر څلورو خواو ته شیندل شوی دی. په یوه
 لوړ مېز د ښوونځي د شیدو ډبي اېښي وو، تر څنگ یې
 زموږ د کورنۍ د کباب پخولو منقل پروت و او انګار پکې
 تور سور ښکارېده، پورته ترې تودې شغلې پورته کېدلې.

موږ چې له کومې ورځې د تولید دغه دستگاه جوړه کړې
 وه، پلار به مې موټر د انګر په منځ کې ودراره. دوی چې
 له موټره رانېکته شول، موږ پلور را روان شول، دواړه چې
 رانږدې شول، گوري چې یوه اوسپنیز دیګ په انګار اېښی
 دی، ښه تود دی او د غاښونو د کریم ټیوبونه پکې ویلي
 کېږي. هغه وخت به د غاښونو کریم په پلاستيکي ټیوبونو
 کې نه راته، بلکې له سُرې به جوړېدل. د ټیوب د پاسه به
 چې رنګ وسوځېده، بیا به مو ټیوب واخیست او دیګ ته
 به مو واچوه چې اوبه شي. دلته به چې ټیوب اوبه شو، د
 شیدو ډبي مو تیار له گچ ډک کړي وو او پاس مو پکې یو
 سوری پرېښي و، دا سپین گچ هماغه وخت گراج کې
 تویې شوی و. بیا به مو اوبه شوي سُرې په څمڅۍ
 (کاشوغه) کې واخیستل او د شیدو د ډبي په سوري کې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۷

به مو وڅخول. زما پښه په تادی کې د گچو یوې کڅوړې سره لگېدلې وه او ټوله کوټه یې سپینه کړې وه، د شیدو نور ډېي هم تیار له گچو ډک وو.

زما پلار او ملگری یې مور ته ځیر وو، چې مور څنگه ویلي شوي سرب را اخلو او د گچو په یوه قالب کې یې پاس د یوه سوري له لارې را څخوو.

پلار مې وویل: پام کوئ!

ما ور ونه کتل، خو سر مې د اطاعت په اشاره ورته وخوځاوه.

بلاخره د سربو د ویلي کېدو او څخلو وخت پای ته ورسېد، ما اوسپنیز دیگ له اوره ښکته کړ او پلار ته مې موسکې شوم، پلار مې هم موسکې شو او پوښتنه یې وکړه: څه کوئ ځوانانو؟ ما ورته وویل: هماغه کوو چې تا راته ویلي وو، پیسې گټو چې شتمن شو.

مایک په موسکا خپل سر وخوځاوه او ورته یې وویل: مور دواړه شریکان یو.

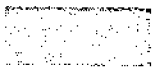
پلار مې پوښتنه وکړه: د گچو په قالب کې څه دي؟

ومې ویل: ته صبر، دا به ښه راغلي وي.

يو وړوکی خټک مې را واخيسته، هغه نښه مې ورو يو ټک
ووهله چې مکعب يې په دوو برخو وېشه، ورو مې د قالب
پورتنۍ برخه لرې کړه او د سربو يوه سيکه ترې را ولوبده.
پلار مې وويل: (اوه! دا خو تاسو له سربو د پيسو سيکې
جوړوئ؟)

مايک ورته وويل: (هو موږ له سربو پيسې جوړوو، ځکه
همدا تا راته ويلي وو چې د پيسو جوړول زده کړئ.)
زما د پلار ملگري مخ واړوه او په کپس يې وخنډل، پلار
مې هم موسکۍ شو او سر يې تيت کړ.
زموږ مخې ته اور بل و، گردچاپېره د غاښونو د کریم تش
تيوبونه پراته وو او موږ له سر تر پښو په گچو تک سپين
وو، موږ هم ورسره خنډل.

پلار مې وويل چې دا هر څه پرېږدئ او راشئ د کور مخې
ته په برنډې ما سره کېنئ، يو څو خبرې درته کوم. هلته
چې لاړو هغه د جعلي سيکو د جوړولو په مفهوم پوه کړو.
زموږ ټولو خوبونه دانه وانه شول، مايک په لږزېدلي غږ
پوښتنه وکړه: يانې دا موږ چې څه کوو، غير قانوني دي؟

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۹

د پلار ملگري مې وويل: (پرېږده يې، دوی خپله طبيعي وړتيا څرگندوي.)

پلار مې ورو وويل: (هو دا ناقانونه دي، خو تاسې دواړو هلكانو بېساري وړتيا وښودله، عجب نوښت مو وكړ، دوام وركړئ، زه واقعاً په تاسې وياړم.)

زه او مايك نږدې شل دقيقې غلي او نهيلي وو او له هغه ځايه مو پاتې شوني ټولول. زموږ كار د پيل په ورځ په تپه ودرېده. زه لگيا وم د گچ سپين پوډر مې جوړول، مايك ته مې وويل: (زه خو وایم چې جيمي او ملگرو يې رښتيا ويل، موږ غريب يو!)

زما پلار په وتو کې دا خبره واورېده راته يې وويل: هلكو! تاسې تر هغې غريبان یئ چې له كار ه لاس واخلي، مهمه خبره دا ده چې تاسې خپله هڅه وكړه، زه په تاسې دواړو وياړم او دا درته ووايم چې خپلو هڅو ته دوام وركړئ، ماتي مه منئ.)

زه او مايك غلي ولاړ وو، دا خبرې په زړه خوږې لگېدې، خو موږ لا هم نه پوهېدو چې څه وكړو. پلار مې وپوښت: (نو ته ولې شتمن نه يې؟)

پلار مې وويل: (ځكه چې ما غوښتل ښوونكي شم او ښوونكي عموماً په شتمنېدو فكر نه كوي، موږ يوازې دې ته خوشاله يو چې درس وركړو، كاشكې مې درسره مرسته كولاى شوى، خو له بده مرغه چې زه د پيسو گټلوپه چلونو نه پوهېږم.)

زه او مايك بېرته د ځاى په پاكولو بوخت شو.

پلار مې وويل: (خو يوه خبره ده، كه تاسې رښتيا غواړئ چې شتمن شئ؛ نو له ما مه پوښتئ، د مايك له پلاره وپوښتئ.)

مايك په حيرانتيا وويل: (زما له پلاره؟)

پلار مې په موسكا وويل: (هو ستا پلار! زما او ستا د پلار حسابونه په يوه بانک کې دي او د بانک مدير ستا د پلار د وړتياوو ډېره ستاينه كوي، ماته يې څو ځله ويلي چې د پيسو گټلو په موضوع کې ستا د پلار سارى نشته.)

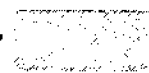
مايك بيا په حيرانتيا پوښتنه وكړه: (زما پلار يې ښوده؟ نو بيا موږ ولې د نورو خلكو غوندې ښه موټر او ښه كور نه لرو؟)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۱

زما پلار ورته وويل: (انسان په ښه موټر او ښه کور نه شتمنېږي او نه دا په دې مانا ده چې د کور و موټر خاوند دې د گني د پيسو گټلو په چل ښه پوه شي.)

پلار مې خبره وغځوله: (د جيمي پلار د گنوپه پټي کې کار کوي، حالت يې ما سره چندانې فرق نه کوي، هغه په شخصي- شرکت کې کار کوي او زه حکومت کې دنده لرم. دا موټر ورته هماغه شرکت اخيستی دی، هغه شرکت نن سبا له مالي ستونزو سره مخ دی او ښايي چې دی به هم ورسره له هر څه خلاص شي، خو ستا پلار داسې نه دی مايکه! ستا پلار داسې ښکاري چې په يوې امپراتورۍ کار کوي او زه فکر کوم چې نږدې وخت کې به شتمن انسان شي.)

په دې خبره يې زه او مايک يو ځل بيا خوښ شو او د پخواني ناکام شوي کاروبار، د پاتې شونو او خټلو په پاکولو بوخت شو. په دې لړ کې مو دا خبرې هم سره کولې چې د مايک پلار سره به کله او څنگه وگورو. ستونزه دا وه چې د مايک پلار کار کې بوخت و او د شپې ناوخته کور ته راته. د مايک پلار يو سراي (گودام)، يو ساختماني

شرکت، خو دوکانونه او درې هوټلونو لرل، همدې هوټلونو کې به تر ناوخته بوخت و.

د ځای پاکاري چې ختمه شوه مایک په بس کې کېناسته او خپل کور ته روان شو، هغه غوښتل چې بېګا ته خپل پلار سره وغږېږي، که موږ ته د پیسو گټل را زده کړي. مایک ماته وویل چې پلار سره یې خبرې وکړي؛ نو ماته به په ټیلیفون احوال راکوي.

د شپې اته نیمې بجې وې چې ټیلیفون زنگ وواهه. ما وویل: (ښه سمه ده، راتلونکې شنبه)، غوړۍ مې کېښوده، د مایک پلار منلې وه چې موږ دواړو سره وګوري.

سبا سهار اووه نیمې بجې په بس کې سپور او د ښار غریب مېشتې سیمې ته روان شوم.

درسونه پیل شول

ما او مایک باید د مایک له پلار سره په ۸ و بجو کتلي وې. موږ چې لاړو سړی ډېر زیات بوخت و او له یوه ساعته په کار لگیا و. موږ چې کور ته ورسېدو، د ساختماني چارو مسئول یې په خپل ډاټسن موټر کې کېناست او روان و،

شتمن پلار نېستم پلار | ۳۳

زه چې ښايسته واړه او منظم دفتر ته ننوتم، مايک له وړاندې همالته ناست وو.

دروازه يې چې پرانيسته وې ويل: (پلاره مې چا سره په تيليفون غږېږي، موږ ته يې وويل چې شاته دالان کې ورته په تمه شو.)

زه چې څنگه دفتر ته ننوتم، د فرش تختو کرنجار پيل کړ، دننه يوه قالينه پرته وه او ښايي د دې لپاره به يې اچولې وه، چې دا فرش له کلونو کلونو له پښو سره سولېدلی و او هغه د پښو نښې يې په دې قالينې پټې کړې وې، دا قالينه که څه هم پاکه وه، خو بدلولو ته يې اړتيا لرله.

زه چې وړې کوټې ته ننوتم، ووېرېدم، په کوټه کې زاړه کوچونه او مېزونه پراته وو، دا شيان نور په موزيم کې د اېښودو وو. په يوې اوږدې څوکۍ کې دوې ښځې ناستې وې چې زما له مور لږې مشرانې ښکارېدې. ښځو ته نږدې يو سړی ناست و چې خړ پتلون او يخن قاق يې اغوستي وو، جامې يې پاکې او اتو کړې وې گونځې پکې نه وې، بوتان يې تازه رنگ کړي وو. دا سړی زما له پلاره نږدې لس کاله مشر-ياني شاوخوا ۴۵ کلن و. موږ چې د دوی

په څنگ کې تېرېدو، نوراته يې را وکتل او موسکي شول.
پخلنځي ته ننوتو او له دې لارې شاتني دالان ته لاړو، د
دالان مخې ته انگر و، مور همالته لاړو. ما ځان سره له
شرمه ډکه خدا وکړه.

مايک مې وپوښت چې: (دا خلک څوک وو؟)
هغه وويل: (دا خلک زما سره کار کوي. دا مشر- سړی چې
د وليد زما د پلار د سرايونو (گودامونو) مسئلې دی او
نښې د هوټلونو مديرانې دي، مخکې چې دې کوم سړی
وليد هغه د ساختماني چارو مسئلې دی، چې د پنځوس
ميله په واټن، د يوه سرک په جوړولو کار کوي. يو بل د
کورونو د جوړولو مسئلې دی، هغه ستا له راتگه مخکې له
دې ځايه ووت.

ما وپوښت: (دلته هر وخت همداسې حال وي؟)
وې ويل: (نه تل نه وي، خو زياتره وخت وي.)
بيا مايک موسکي شو، يوه څوکۍ يې را واخيسته چې زما
تر څنگ کېنې، خبره يې وغځوله: (پلار ته مې وويل که
امکان لري موږ ته دا را زده کړه چې پيسې څنگه وگټو؟)
ما ترې زر پوښتنه وکړه: (نو څه يې درته وويل؟)

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۵

مايک وويل: (لومړی خويي له طنزه ډکه موسکا وکړه او بيا يې وويل چې تاسې ته يو وړانديز لرم.)

ما د څوکۍ مخکنۍ دوې پښې پورته کړې وې او څوکۍ مې شاته دېوال ته تکیه کړې وه، مايک هم په همدې کار بوخت و، ورته مې وويل: (بنا! ته يې په وړانديز پوهېږې؟)

مايک وويل: (نه ولا، خو زر به پوه شو)

ناخاپه د مايک پلار په دروازه راننوت، موږ دواړه زر په خپل ځای کې ودرېدو، خو دا درېدل د احترام له مخې نه بلکې د وېرې له امله وو، ځکه هغه ناخاپه راغی او موږ يې وارخطا کړو.

د مايک پلار يوه څوکۍ راکش کړه، زموږ مخې ته يې کېښودله او وې ويل: (ښه تاسې دواړه چمتو ياست؟) موږ دواړو هم خپلې څوکۍ له دېواله را دېخوا کړې، د مايک د پلار مخې ته کېناستو سرونه مو د (هو) په ښه وخوځول.

د مايک پلار لوړ دنگ سړی و، وزن به يې ۲۰۰ پاونډه و. زما پلار په ونه له ده دنگ و، خو وزن به يې همدومره و او د مايک پلار زما له پلاره ۵ کاله مشر و.

دواړه يو ډول ښکارېدل، خو ځانگړنې يې يو ډول نه وې، فکر او کرکټر يې توپير کاوه او انرژي يې ښايي سره ورته وه.

زه يې وپوښتلم: (مايک راته ويل چې ته غواړې د پيسو گټلو يا ترلاسه کولو طريقه زده کړې، همداسې ده؟) ما زر سر د هو په نښه وخواوه، لږ وېرېدلی هم وم، د ده د خبرو او موسکا شاته لوی قوت پروت و.

د مايک پلار وويل: (ښه نو وړانديز دا دی چې زه به تاسې ته درس درکوم، خو دا درس به د ښوونځي د ټولگي په څېر نه وي. تاسې به ما ته کار کوئ او زه به درته درس وایم. که تاسې کار ونه کړئ زه درس نه درکوم او که کار کوئ نو زر زر به درس درکوم او که تاسې غواړئ چې د ښوونځي غونډې کېنئ او خبرې واورئ؛ نو بيا زه هسې خپل وخت ضايع کوم. زه درته دا وړانديز لرم، نوره ستاسې خوښه چې منئ يې که نه.)

ما وويل: (ښه په پيل کې يوه پوښتنه کولای شم؟) وې ويل: (نه! يوازې دومره ووايئ چې منئ يې که نه؟ ما ته ډېر کارونه پراته دي، هسې مې وخت مه ضايع کوئ.

شتمن پلار نهستم پلار | ۳۷

که تاسې کوټلې پرېکړه نشئ کولای؛ نو د پیسو گټل هېڅ وخت نشئ زده کولای. فرصتونه ځي راځي، خو ته باید دا وړتیا ولرې چې په وخت پرېکړه وکړې او په وخت زر پرېکړه کول مهم مهارت دی. تاسو فرصت غوښتي و، ما درته درکړ، ستاسو درسونه به په دې لسو ثانیه کې پیل یا ختم شي.)

د مایک پلار له طنزه ډکه موسکا وکړه او په تمه شو.

ما ورته وویل: زه یې منم.

مایک وویل: زه یې هم منم.

د مایک پلار وویل: (ډېر ښه، په لسو دقیقو کې مېرمن مارتین دلته را رسېږي، ما چې ورسره خبرې وکړې تاسې دواړه ورسره لاړ شئ. تاسې به مغازې کې کار کوئ، په یوه ساعت کې به لس سپنټه مزدوري درکول کېږي او د هرې شنبې په ورځ به درې ساعته کار کوئ.

ما ورته وویل: (زه خو نن د کرکېټ لوبه لرم؟)

د مایک پلار په ټیټ او درنه غږ وویل: (ستا خوښه، منې یې که نه!)

ما ورته وویل: (منم یې، د لوبو پر ځای کار او زده کړه کوم.)

۳۰ سېنټه وروسته

د شنبې په بنایسته ورځ، نهه بجې ما او مایک مېرمن مارتین ته کار پیل کړ. مېرمن مارتین مهربانه ښځه وه. تل به یې ما او مایک ته ویل، ستاسو په لیدو خپل هغه دوه زامن ریاډېري چې اوس لوی شوي او له ما بېل شوي دي. مېرمن مارتین که څه هم مهربانه ښځه وه، خو په کار کې به یې سختي کوله او له موږ به یې ډېر کار اخیست. موږ به درې ساعتو کې د کنسروا ډبي یو یو راخیسته، سم به موږ پاکاوه او بېرته به مو په ترتیب په خپل ځای کې کېښوده، خو ډېر زړه تنگی کار و.

د مایک پلار چې زه یې خپل (شتمن پلار) بولم، د نهو مغازو خاوند و، دې مغازو خپل تمځایونه (پارکېنگونه) لرل، دا د (سیون ایلون) مغازو لومړنۍ بڼه وه، نږدې دوکانونه وو چې خلک به ورته د شیدو، ډوډۍ، غړیو، سیگرېټو او نورو شیانو پسې راتلل. ستونزه دا وه چې دا مغازې ټولې په اوهایو ایالت کې وې، هغه وخت

ایرکنډېشن هم دومره رواج نه و او گرمي دومره ډېره وه چې خلکو د مغازو دروازي هم نشوې پورې کولای. مغازو به دوه دروازي لرلې چې یوه به سرک او بله به تمځای (پارکینگ) پلو وه او دواړه به بېرته وې. تمځای ته به چې موټر راغی خاورې به راپورته شوې او په مغازې به راننوتې، یانې تر څو چې ایرکنډېشن سیستم نه و راغلی زموږ کار ښه پرېمانه و. تر دریو اونيو په منظم ډول موږ مېرمن مارتین ته ورتلو او درې ساعته کار به مو ورسره کاوه. تر ماسپښنه به زموږ کار ختم شو او هغې به موږ ته دېرش دېرش سپنټه په موټي کې کېښودل. ان هغه وخت چې موږ نهه کلن وو، به ۱۹۵۰ مو کلونو کې هم دېرش سپنټه چندانې پیسې نه وې. د طنزیه اونیزو بیه لس سپنټه وه، ما به زیاتره خپلې پیسې په همدې اونیزو لگولې او خپل کور ته به ستنېدم.

د څلورمې اونۍ تر چهارشنبې زه کار پرېښودو ته چمتو وم. زه دې کار ته یوازې په دې خاطر راضي شوی وم چې د مایک پلار راته د پیسو گټلو طریقه ښودلې وي خو ښه طریقه نه وه، یوازې په لس سپنټه في ساعت یې خپل

غلام کړی وم، سرباري يې لا ده چې له هغې شنبې وروسته مې د مايک پلار ان په سترگو هم نه و ليدلی. ماسپښين د ډوډۍ پر وخت مې مايک ته وويل چې زه دا کار پرېږدم، د ښوونځي خواړه هم چندانې نه وو، بل مې د دې ځای له درسونو سره هم علاقه نه وه او د شنبې په ورځ به ما د کرکېټ لوبه هم کوله، خو دې کار رانه دا ټوله تفريح اخيستي وه او يوازې ۳۰ سېنټه به مې لاس ته راتلل.

مايک موسکۍ شو.

ما په غوسې او نهيلۍ وپوښت: (ته نو راته ولې خاندې؟)
مايک وويل: (پلار مې ويلي وو چې داسې به کېږي، هغه په تمه و چې کله به ته کار پرېږدي او ورسره به گوري).
ما په غوسه وويل: (څه؟ يانې هغه دلته زما تنگېدو ته په تمه و؟)

مايک وويل: همداسې يې وېوله، زما پلار لږ متفاوت دی، د درس ورکولو طريقه يې هم متفاوته ده. ستا پلار ډېر نصيحتونه کوي او زما پلار غلۍ سپړی دی، لږ غږېږي. تر

شتمن پلار نېستمن پلار | ۴۱

شنبې پاتې شه، زه به ورته ووايم، ته يې ليدو ته په تمه اوسه.

ما ورته وويل: (يانې ته څه وايې چې دا هر څه يې په لوی لاس کړي دي؟)

مايک وويل: (نه! داسې نه ده، خو ځينې کارونه يې کړي، د شنبې په ورځ به مې پلار په دې اړه درسره وغږېږي.)

د شنبې په ورځ، ليکه کې په تمه

زه د شنبې په ورځ د هغه ليدو ته چمتو وم، ان زما خپل پلار هم ترې خپه و، خپل پلار مې هغه دی چې زه يې نېستمن پلار بولم. نېستمن پلار به مې ويل چې شتمن پلار د کار قانون نقض کړی دی، په ماشومانو اجباري کار کوي او دا موضوع بايد وڅېړل شي.

لوستي نېستمن پلار مې راته وويل چې خپل حق وغواړه، په يوه ساعت کې خو بايد لږ تر لږه ۲۵ سپنټه مزدوري درکړل شي. راته يې وويل که زما د ۲۵ سپنټو غوښتنه ونه منل شي؛ نو سمدستي کار پرېږده.

نېستمن پلار مې راته مشوره راکړه چې: (ته هسې هم دې لعنتي کار ته اړتيا نه لرې.)

د شنبې په ورځ د مايک مېلمستون ته ننوتم، ما چې دروازه بېرته کړه او دننه ننوتم د مايک پلار راته وويل: (کېنه او خپل وار ته په تمه شه.) هغه بېرته د خوب کوټې سره نښتي واړه کاري دفتر ته ننوت.

ما گردچاپېره وليدل، مايک مې تر سترگو نه شو، زړه مې نارامه و، ورو د هماغو دوو ښځو تر څنگ کېناستم چې څلور اونۍ وړاندې مې دلته ليدلې وې. هغه دواړه موسکۍ شوې او په څوکۍ کې يې ماته هم ځای راکړ.

پنځه څلورېشت دقيقې واوښتې، زړه مې راتنگ شو، غوسه راتله. دوو ښځو ورسره وليدل او نږدې نيم ساعت مخکې له دې ځايه لاړې، بل مشر-سړی هم دفتر ته ننوت او نږدې شل دقيقې مخکې له دې ځايه رخصت شو.

کور تش و، ورځ لمړينه وه او زه دلته په هاوايي کې، په تياره او زړه کوټه کې ناست وم او د يوه داسې سپېره انسان ليدو ته په تمه وم چې په ماشومانو يې کار کاوه. غږ يې راته وکړ چې په دفتر کې به بې پروا گرځېده او په تيليفون به يې خبرې کولې. تا به ويل چې زه يې بيخي

شتمن پلار نېستمن پلار | ۴۳

هېر شوی یم، یو ځل مې وویل چې راځه ترې روان شه،
خو بیا مې ځان کلک کړ او په تمه کېناستم.

بلاخره، پنځلس دقیقې وروسته پوره په ۹ بجو، شتمن پلار
له خپل دفتره را ووت، ماته یې په پټه خوله اشاره وکړه
چې سولېدلي دفتر ته یې ورننوځم.

زه چې ننوتم، شتمن پلار په خپله څرېښکي څوکۍ کې
تاوېده، راته یې وویل: (ما اورېدلي چې که پیسې درته
زیاتې نه کړم، ته دا کار پرېږدې؟)

(هو کېدای شي، ځکه تا خپله کړې ژمنه پوره نه کړه)، دا
خبره مې تقریباً په ژړا کې ورته وکړه، ځکه له پاڅه سړي
سره د نهه کلن ماشوم مخ کېدل سخت او وېروونکي وي.
بیا مې خبره وغځوله:

(تاسو ویلي وو چې که زه درته کار وکړم؛ نو تاسې به راته
درس راکوئ، ما درته کار وکړ، ډېره خواري مې وکړه، ان
خپلې لوبې مې پرېښودې او کار کې بوخت شوم، خو
تاسو راته تر اوسه هېڅ ونه ویل. خلک رښتیا وایي، ته
رښتیا هم ښه سړی نه یې، ځانغوښتونکی یې، بخیل یې،
ته وایې چې ټولې پیسې دې زما شي، خپلو مزدورانو ته

هېڅ پام نه کوي. ته په ما دومره انتظار کوي او بيا ماته لږ درناوی هم نه کوي، زه وړوکی هلک يم او ښه چلند بايد راسره وشي.)

سړي څوکي کې تکیه ووهله، لاسونه تر زني لاندې کېښودل، ماته ځير شو، وې ويل: (بده نه ده، له يوې مياشتې په لږ وخت کې دې زما د کاريگرو ژبه زده کړه.)
ومي پوښت: (څه؟) زه نه پوهېدم موخه يې څه وه، خپلو گيلو ته مې دوام ورکړ: (ما خو ويل چې تا ما سره يوه ژمنه کړې ده، هغه به پوره کړې، ماته به درسونه رابښي، خو اوس گورم چې ته ما څوروي، دا کار بيخي زياتی دی.)
سړي په ارام وويل: (زه تاته درس درکوم)

ما په غوسه وويل: (کوم دی درس؟ ما چې ستا مغازې کې کار پيل کړی يو ځل هم راسره نه يې غږېدلی. په يوه ساعت کې لس سپنټه راکوي، زه به حکومت ته دا خبره وکړم، موږ د ماشومانو د کار په اړه قوانين لرو، ته به په دې خبره ښه خبر يې او زما پلار هم د دولت مامور دی.)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۴۵

شتمن پلار وويل: (اوس بيخي د هغو په خبر غږېږې چې پخوا يې ماته کار کاوه، هغوی يا ما شرلي يا يې خپله کار پرېښی دی.)

ما ورته وويل: (نو ته څه وايې؟) ځان مې زړور احساساوه، ورزياته مې کړه: (تا ماته دروغ ويل، ما درته کار وکړ، خو تا خپله ژمنه پوره نه کړه، تا ماته هېڅ هم را ونه ښودل.)
شتمن پلار په ډاډ وويل: (ته څه پوه شوې چې ما څه نه دي درښودلي؟)

ما په بوڅه خوله وويل: (تا ماسره خبرې هم نه دي کړې، ما درته درې اونۍ کار وکړ او په دې درېيو اونيو کې تا ماته هېڅ هم را ونه ښودل.)

شتمن پلار راته وويل: (ستا په نظر زده کړه يوازې خبرې اترې او لکچر ورکول دي؟)
ما ورته وويل: (هو)

شتمن پلار په موسکا وويل: (ښوونځيو کې يې تاسې ته همداسې درس درکاوه، خو ژوند داسې درس نه درکوي او زه فکر کوم چې ژوند تر ټولو ښه استاد دی. ژوند درسره نه غږېږي، فشارونه درباندي راوړي او هر فشار درته وايي

چې: (را وینس شه، ځینې شیان شته چې باید در زده یې کړم.)

ما ځان سره وویل: (دا سړی لا څه وایي؟ یانې ژوند په ما فشار راوړي او ماسره خبرې کوي؟)
اوس پوه شوم چې کار باید پرېږدم، ځکه بیخي له لېوني سره مخ شوی وم.

هغه لگیا و: که له ژونده دې سبق واخیست او زده کړه دې وکړه، ژوند به ښه وکړې، گني همدا ژوند به درباندي فشار راوړي، جبکتې به درکوي، خلک دوه کاره کوي: ځینې خلک د ژوند دا فشار په ځان زغمي، خو ځینې نور خلک بیا بېرته غبرگون ښيي او دا فشار په خپل رئیس، کار، ښځې یا مېړه راوړي، خو دوی په دې نه پوهېږي چې په دوی خو فشار خپل ژوند راوړي دی.) زه بیخي نه پوهېدم چې دا سړی څه وایي.

خبره یې وغځوله:

(په موږ ټولو ژوند فشار راوړي، ځینې خلک تسلیمېږي او ځینې نور مبارزه کوي، لږ ترې درس اخلي او پرمختګ کوي. دا خلک د ژوند فشار ته ښه راغلاست وایي، دا

شتمن پلار نه‌شتمن پلار | ٤٧

خلک پوهېږي چې د ژوند فشار په دې مانا دی چې دوی باید څه ترې زده کړي. دوی زده‌کړه کوي او مخ ته ځي. زیاتره خلک وسله وغورځوي او لږ خلک ستا په څېر مبارزه وکړي.

شتمن پلار ودرېده، کړکی یې بنده کړه، کړکی زړه وه، ترمیم یې غوښت، خپله خبره یې وغځوله: (که په دې درس پوه شوې، نو زر به تکره، شتمن او خوشاله ځوان شي او که پوه نه شوې؛ نو ټول عمر به د خپلو ستونزو له امله کله ټیټه تنخوا، کله رئیس او کله خپله دنده ملامتوي. ته به ژوند کې ټول عمر هغه فرصت ته په تمه یې چې هغه به ستا ټولې مالي ستونزې در حل کړي).

شتمن پلار را وکتل چې زه یې خبرې ته غوږ یم که نه؟ ما هم ور وکتل، سترگې مو سره ولگېدې او په سترگو کې سره وغږېدو. اخر مې چې د هغه وروستی پیغام ترلاسه کړ، نو سترگې مې ترې واړولې. پوه شوم چې هغه رښتیا وایي، ما هغه ملامتوه او ورته مې ویل چې څه دې را زده کړي. دا خپله مبارزه وه.

شتمن پلار خبره وغځوله: (که ته له هغو خلکو یې چې زړور نه یې؛ نو که لږ فشار درباندي راغی تسلیمېږي، که ته داسې انسان یې ډېر محافظه کار به یې، ډېر سم کارونه به کوي او ځان به هغو پېښو ته چمتو کوي، چې هغه پېښې به بیخي ونه شي. بیا به ته زوړ ستړی کوونکی سړی یې، مړ به شي، ډېر ملگري به دې ښه یاد کړي چې زیارکښه انسان وي، خو که تاسې یې؛ نو حقیقت دا دی چې د ژوند فشار ته تسلیم شوی یې، په تا کې به ټول عمر له خطرونو یو ډول وېره پټه پټه وي. ته به گټه غواړې، خو د بایلات وېره به د گټې له خونده ډېره او زوروره وي. یوازې ته به پوهېږي چې تا هڅه نه ده کړې او ټول عمر دې محافظه کار چلند کړی دی.

زموږ سترگې بیا سره ولگېدې، لس ثانيې مویو بل ته وکتل او بیا مې چې پیغامونه ترلاسه کړل؛ نو سترگې مې واړولې.

پوښتنه مې ترې وکړ: (نو تا په ما فشار راوړ؟)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۴۹

هغه موسکي شو وې ويل: (ځينې خلک به يې دا بولي، خو ما غوښتل چې د ژوند خوند درباندي وڅکم او ورسره بلد دې کړم.)

ومي پوښت: (څنگه بلدتيا؟) زه لا هم مرور وم، خو د پلټنې احساس را کې پيدا شوی و او زده کړې ته تيار وم.

شتمن پلار وويل: (تاسې دواړه لومړي خلک وئ چې له ما مو وغوښتل، چې زه درته د پيسو گټل در زده کړم. ماسره ۱۵۰ تنه کار کوي، خويوه هم رانه د پيسو گټلو د طريقې په اړه پوښتنه نه ده کړې. دوی يوازې کار او تنخوا غواړي، خو د پيسو گټلو د چل پوښتنه نه رانه کوي. په دې خاطر به دوی ټول عمر د پيسو گټلو لپاره کار وکړي، خو په دې به پوه نشي. چې دوی ورته کار کوي دا څه شی دي؟

زه غلی ناست وم او خبرو ته مې غوږ اېښی و.

(بيا چې مايک وويل ته غواړې د پيسو گټلو چل زده کړې؛ نو ما درته «ژوند» ته ورته يو درسي پروگرام برابر کړ. ما به درته ډېرې خبرې کړې وې، خو تاسې زما خبرو ته غوږ نه نيوه يا پرې نه پوهېدې، په دې خاطر مې پرېکړه وکړه،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۵۰

«ژوند» په تاسې لږ «فشار» راوړي او تاسې زما په خبرو د پوهېدو وړ شئ، يوازې په همدې خاطر مې درته په يوه ساعت کې لس سپنټه مزدوري درکوله.

ما وپوښت: (نو له لس سپنټه مزدورۍ ما څه درس واخيست؟ چې ته سپېره بخیل سړی يې او له خپلو کارکوونکو ناوړه گټه اخلي؟

شتمن پلار په خپله څوکۍ کې تکیه شو او په کرس کرس يې وځنډل، ښه يې چې وځنډل بيا يې وويل: (تاسې بايد خپل «ليدلوری» «بدل» کړئ، ما مه ملامتوئ، که تاسې داسې فکر کوئ چې ستاسو د ستونزو اصلي لامل زه يم؛ نو ما بايد «بدل» کړئ او که ستونزه مو په ځان کې وليدله؛ نو ځان به «بدل» کړئ. نوي شيان زده کړه او فکر دې پراخه کړه. په نړۍ کې زياتره خلک غواړي چې نور خلک بدل کړي، خو د ځان بدلولو ته يې «پام» نه وي، خو زه به درته ووايم چې د نورو په پرتله خپل ځان بدلول اسانه دي.)

ما ورته وويل: (زه پوه نه شوم.)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۵۱

د شتمن پلار حوصله په ختمېدو وه، وې ويل: (د خپلو ستونزو لپاره ما مه ملامتوئ).

ما ورته وويل: (خو ته ماته په يوه ساعت لس سپنټه راكوئ).

شتمن پلار په موسكا وويل: (نو تا څه زده كړل؟)

په موسكا مې ورته وويل: (دا خو ته ښه سړى نه يې)

وې ويل: (نو ته څه وايي چې ستونزه په ما كې ده؟)

ومې ويل: (خود نو)

راته يې وويل: (كه ته داسې فكر كوي نو هېڅ به زده نه

كړې، كه ته فكر كوي چې ستونزه په ما كې ده، نو بل

كوم بديل لري؟)

ومې ويل: (كه ته زما تنخوا لوړه نه كړې، زما درناوى ونه

كړې او درس راته رانه كړې؛ نو زه به دا دنده پرېږدم).

شتمن پلار وويل: (ښه دې وويل، زياتره خلك همداسې

كوي، يوه دنده پرېږدي او په بلې داسې دندې پسې

گرځي چې پيسې پكې ډېرې او فرصتونه يې ښه وي،

دوى فكر كوي چې په دې توگه به يې ستونزې حل شي،

خو «حل» كېږي نه).

ما پوښتنه وکړه: (نو ستونزه به څنگه حل شي؟ په همدې
لس سپنډيو به گوزاره کوم؟)

شتمن پلار موسکي شو: (نور خلک همداسې کوي، دوی
په دې تمه وي چې تنخوا به يې لوړه شي او ستونزې به
يې ورسره حل شي، زياتره يې په همدې دندې راضي
شي، ځينې نور يې نورې دندې ولټوي، ډېر زيار به وکاري
خو تنخوا به يې بيا هم دومره لوړه نه وي.)

زه ناست وم، فرش ته مې کتل او هڅه مې کوله چې په
دې درس پوه شم، ما فکر کاوه چې همدا به د ژوند څکه
يا ورسره بلدتيا وي، اخر مې سر راپورته کړ، پوښتنه مې بيا
تکرار کړه: (نو څه شی به ستونزه حل کړي؟)

هغه په خپله څوکۍ کې را مخکې شو، زما په تندي يې
ورو گوته کېښوده او وې ويل: (دغه، ستا د غوږونو تر منځ
شی (ماغزه) به يې حل کړي.)

دې وخت کې راته شتمن پلار هغه حقيقت وښوده چې
دی يې زما له نېستمن پلار او خپلو مزدورانو جلا کړی و او
د همدې په برکت لنډ وخت کې د هاوايي په شتمنو
خلکو کې وشمېرل شو، بل خوا زما لوستی نېستمن پلار و

شتمن پلار نېستن پلار | ۵۳

چې ښې زده کړې يې کړې وې، خو ټول عمر يې د مالي ستونزو د حل په هلو ځلو تېر شو. دا يوازینی ليدلوری و چې دومره ستر توپير يې راوړ.

شتمن پلار دا ليدلوری څو څو ځله بيان کړ چې زه يې د ځان لومړی درس گڼم: **بېوزله او د منځنۍ طبقې خلک د پيسو لپاره کار کوي، خوشتمنو خلکو ته يې پيسې کار کوي.**

د شنبې په روښانه سهار ما بيخي يو جلا ليدلوری زده کړ، دې ليدلوري له هغه څه سره ډېر توپير درلود چې زما نېستن پلار يې فکر کاوه. په نهه کلنۍ کې زه په دې پوه شوم چې دواړو پلرونو غوښتل زه پوه شم، دواړو ويل چې زده کړې وکړم، خو دواړو ورته (يوه) موضوع نه راښودله.

لوستي پلار مې غوښتل هغه څه وکړم چې هغه کړي دي، ويل به يې (زويه زه غواړم چې ته زيار وکارې، درس ووايې، ښې نومرې واخلي، ښه دنده پيدا کړې او کومې لويې ادارې کې په ښه امتيازاتو وگومارل شي).

شتمن پلار غوښتل زه دا زده کړم چې پيسې څنگه کار کوي، زه ترې څنگه کار واخلم.

دا ټول درسونه ما د هغه له لارښوونې زده کړي، نه له کوم
ښوونځي او ټولگي.

شتمن پلار مې د لومړي درس په دوام وویل: (زه خوښ
شوم چې په لس سپنټه یوه ساعت مزدوری ته غوسه
شوې، که ته غوسه شوی نه وی او دا دې همداسې منلې
وی، ما به درته ویلي وی چې زه درته درس نه درکوم. و
دې لیدل چې رښتینې زده کړه انرژي، جذبې او شوق ته
اړتیا لري. غوسه هم پکې مهمه ونډه لري، ځکه په جذبې
یا ولولې کې مینه او غوسه دواړه وي.

بیا چې د پیسو خبره شي؛ نو زیاتره خلک ډېر زیات
احتیاط کوي او ځان خوندي کوي، په دې وخت کې بیا
دوی ته جذبه نه، بلکې وېره لارښوونه کوي.)
ما پوښتنه وکړه: (په دې خاطر به هغوی په لږو پیسو کار
ته غاړه ږدي؟)

زما شتمن پلار وویل: (ځینې خلک وایي چې زه له
مزدورانو ناوړه گټه اخلم، ځکه د دولت او گانیو (د گنو
فابریکو) په پرتله لږ تنخوا ورکوم، خو زه وایم هغه خلک

شتمن پلار نېستمن پلار | ۵۵

خپله خان ناوړه کاروي، ځکه دا د هغوی وېره ده زما نه ده.

ما پوښتنه وکړه: (نو ته فکر نه کوي چې دې خلکو ته باید لوره تنخوا ورکړل شي؟)

وې ويل: (نه! زه مجبور نه يم او ته څه وايې چې په ډېرو پيسو به د دوی ستونزه حل شي؟ ته دې خپل پلار وگوره، ښې پيسې گټي، خوبيا هم خپل پورونه نشي- پرې کولای، ځينې خلک چې څومره ډېرې پيسې پيدا کوي، هومره ډېر په پور کې ډوبېږي.)

ما ورته وويل: (ښه، دا تاسې چې ماته د يوه ساعت لس سېنټه مزدوري راکوئ، دا د درس برخه ده؟)

وې ويل: (بالکل! ته پوهېږې ستا پلار ښې زده کړې وکړې چې ښه دنده ترلاسه کړي، دنده يې ترلاسه کړه، خوبيا يې هم مالي ستونزې حل نه شوې، ځکه په يوه ښوونځي کې يې هم د پيسو په اړه زده کړه ونه کړه او بل دا چې هغه د پيسو لپاره کار کوي.)

ومي پوښت: (نو تاسې پيسو لپاره کار نه کوئ؟)

وې ويل: (كه رښتيا درته ووايم نه! كه غواړې پيسو لپاره كار كول زده كړې، نو ښوونځي ته لاړ شه، ښوونځي ددې چارې زده كولو لپاره مناسب دي، خو كه غواړې په دې پوه شي چې څنگه پيسې ولري او كار درته وكړي، نو دا به زه در زده كړم، خو په دې شرط چې ته چمتو شي.)

ما پوښتنه وكړه: (نور خلك نه غواړي دا زده كړي؟)

وې ويل: (نه، ځكه پيسو لپاره كار زده كول اسانه دي، خصوصاً كله چې د پيسو خبره راشي، نو ستا لومړنۍ احساس به پكې وېره وي.

ما ورته په نه زړه وويل: (خو زه پوه نشوم)

هغه وويل: (ښه اوس دې خبرې ته اندېښنه مه كوه، يوازې دومره پوه شه چې همدا «وېره» ده چې ډېر خلك يې په كار «ساتلي» دي، د پور نه وركولو په صورت كې د حساب بندېدو وېره، له كاره د ويستل كېدو وېره، د كافي پيسو نشتون وېره او بيا له سره د پيل كولو وېره. دا د هغه زده كړو بيه ده چې موږ پرې د پوهېدو لپاره زده كړې كوو او بيا پرې د پيسو لپاره كار كوو. زياتره خلك د پيسو غلامان شي او بيا په خپلو رئيسانو غوسه كوي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۵۷

پوښتنه مې وکړه: دا زده کول چې انسان دې پیسې وگټي
او پیسې دې بیا ده ته کار وکړي، په تحصیل کې جلا
رشته ده؟

شتمن پلار ځواب راکړ: (هو بالکل!)

په هاوایي کې د شنبې په روښانه سهار غلي ناست وو،
ملگرو مې د کرکېټ سیالي پیل کړې وه، خوزه په دې
خوښ وم چې په یو رقم مې په لس سېنټه في ساعت کار
کولو ته زړه ښه کړی و. ما داسې گڼله چې یو درس زده
کوم او دا درس مې ملگري په ښوونځیو کې نشي- زده
کولای.

شتمن پلار وویل: (زده کړو ته چمتو یاست؟)

په موسکا مو ځواب ورکړ: (هو)

شتمن پلار وویل: (ما خپله کړې ژمنه عملي کړې، له
لرې ځایه مې درته درس درکاوه، تاسې په نهه کلنۍ کې
دا درک کړه چې پیسو ته کار کول څنگه وي. تاسې خپله
تېره میاشت پنځو کالو کې ضرب کړئ، نو وبه گورئ خلکو
ټول عمر د څه شي لپاره کار کړی دی.
ما ورته وویل: (زه نه پوهېږم)

وې ويل: (ته چې ليكه (قطار) کې ناست وې او خپل وار ته په تمه وې، څه احساس دې کاوه؟ يو ځل چې راته د کار غوښتلو لپاره راغلي او بل ځل د تنخوا لوړولو لپاره).

ما ورته وويل: (ډېر بد احساس مې وکړ)

وې ويل: (که د پيسو لپاره کار کوې، نو ټول عمر به همداسې په تمه يې).

بيا يې خبره وغځوله: (ښه له درې ساعته کار وروسته چې مېرمن مارتين دېرش سپنټه درکول بيا دې څه احساس کاوه؟)

ومي ويل: (ما داسې احساسوله چې دا مزدوري لږه ده، بيخي ناخيزه پيسې وې، سخت به نهيلی شوم).

هغه وويل: زياتره خلک چې خپلې تنخوا ته گوري همدغه احساس کوي، خصوصاً هغه وخت چې ماليات او نور شيان ترې وضع شي، تاته خو بيا هم ټوله (۱۰۰٪) تنخوا درکول کېده.

ما په حيراني وپوښتل: (ياني مزدور ته د هغه ټوله تنخوا نه ورکول کېږي؟)

وې ويل: (نه، دولت ترې خپله برخه گرځوي).

ومي پوښت: (څنگه يې گرځوي؟)

وي ويل: (ماليات، چې پيسې ترلاسه کوي ماليه به ورکوي، چې پيسې مصرفوي ماليه به ورکوي، پيسې چې سپموي ماليه به ورکوي او که مري هم ماليه به ورکوي.)

ومي ويل: (نو خلک ولې دولت دې کارونو ته پرېږدي؟)

شتمن پلار موسکي شو: (شتمن خلک يې نه پرېږدي، ماليات يوازې نېستمن او د منځنۍ طبقې خلک ورکوي، زه درسره شرط وهم چې زما عايد ستا له پلاره لوړ دی، خو ماليه هغه تر ما زياته ورکوي.)

زه په نهه کلنۍ کې په دې تضاد نه پوهېدم، ورته مې وويل: (دا نو څنگه کېږي؟ خلک ولې د دولت د دې کار مخه نه نيسي؟)

هغه په څوکۍ ارام ناست و، ماته يې وويل: (پوهېدو ته چمتو يې؟)

ما د (هو) په نښه سر وخوځاوه.

(لکه څنگه مې چې درته وويل، د زده کړو لپاره ډېر شيان دي، خو دا چې پيسې پيدا کړې او هغه درته کار وکړي، دا درس بايد ټول عمر زده کړې. زياتره خلک څلور کاله

پوهنتون لولي، خو باوري يم چې د پيسو په اړه زما زده کړې او درسونه به ټول عمر روان وي، ځکه څومره چې په پيسو پوهېږم، هومره مې پام کېږي چې د زده کړې لپاره ډېر وخت ته اړتيا لرم. زياتره خلک دا درس نه لولي، څنگه چې فارغ شي دستي کار ته لاړ شي، تنخواوې اخلي او خپل حسابونه بېلانس کوي، بس همدومره. بيا لا حيران هم وي چې له مالي ستونزو سره ولې مخ دي. دوی بيا فکر کوي چې ډېرې پيسې به يې ستونزې حل کړي، خو دې ته نه گوري چې مالي ستونزې د پيسو په اړه د دوی د لږو يا نشت زده کړو له امله دي.

ما په حيراني پوښتنه وکړه: (ښه، زما پلار چې مالي ستونزې لري، دا په دې مانا ده چې په پيسو نه پوهېږي؟)

ځواب يې راکړ: دا يو لوی درس دی چې ته څنگه پيسې پيدا کړې او هغه پيسې تاته کار وکړي، ماليات د دې درس وړه برخه ده. زه نن يوازې په دې پوهېدل غواړم چې د پيسو په اړه درس زده کولو ته لا هم لېواله يې که نه؟ ځکه زياتره خلک يې نه غواړي چې زده کړي، دوی غواړي چې يوازې ښوونځي ته لاړ شي، يو کسب يا مسلک زده

شتمن پلار نېستمن پلار | ۶۱

کړي په خپل کار کې خوښ وي او پیسې ترلاسه کړي،
خو یوه ورځ چې لویو مالي ستونزو سره مخ شي، همدا
ستونزې یې له خوبه راوینس کړي او بیا اړ کېږي چې کار
ته لاړ شي. که غواړې چې ته پیسو لپاره کار ونه کړې او
پیسې دې تا لپاره کار وکړي، نو دا د دې چل زده کولو
یوازینی لاره ده. نو ته یې غواړې چې زده کړې؟
ما، سر د (هو) به نښه وخواوه.

هغه وویل: (ډېر ښه، اوس خپل کار ته ستانه شئ، دا ځل
درته هېڅ پیسې نه درکول کېږي.)
ما په حیرانۍ وپوښتل: (څه؟)

هغه وویل: همدا چې وا دې ورېدل. تاسې به د تېر په
څېر هره شنبه درې ساعته کار کوئ، خو دا ځل به درته د
یوه ساعت هغه پخواني لس سېنټه هم نه درکول کېږي.
تاسو خپله وویل دا زده کوئ، چې پیسو ته کار ونه کړئ،
نو زه درته بیخي پیسې نه درکوم.

بیخي مې باور نه کېده! هغه وویل: ما مایک سره په دې
اړه مخکې خبرې کړې وې، هغه کار پیل کړی دی، وړیا
لگیا دی زده کړه کوي او د کنسرو قطعۍ پاکوي، ښه ده

چې ته هم تادي وکړې او په خپل وخت خپل کار ته ورشي.

چيغه مې کړه: (دا خو انصاف نه دی، لږې پیسې خو باید راکړې.)

هغه ځواب راکړ: خو تا وویل چې زده کړه کوم، که اوس دا موضوع زده نه کړې، سبا چې غټ شي، د هماغه خلکو پاڅه عمره ښځې او سړي په څېر به پیسو ته کار کوي چې بهر ناست دي. دوی په دې هیله دي چې زه یې له کاره ونه شرم یا ستا د پلار غوندې نشي. چې ښې پیسې گټي، خو بیا هم په پورونو کې ډوب دی، دوی په دې تمه دي چې پیسې به یې ډېرې ستونزې ور حل کړي. که ته هم داسې غواړې، نو زه هم بېرته هماغه په یوه ساعت لس سېنټه درکوم، ته هماغه کار پیل کړه چې ډېر خلک یې کوي، بس شکایت پیل کړه چې دا پیسې لږې دي، بیا استعفا وکړه او په یو بل کار پسې وگرځه.

بیا ترې ما وپوښتل چې زه څه وکړم؟

پلار مې ورو زما په تندي گوته کېښوده وې ویل: له دې کار واخله! که له دې، د کار واخیست، زما د درکړي

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۶۳

فرصت له امله به رانه مننه هم وکړې او لنډ وخت کې به شتمن هم شي.

همالته ولاړم، هېڅ نه پوهېدم چې دا مې څه ډول معاملې ته غاړه اېښې وه. زه دلته راغلی وم چې تنخوا به مې زیاته شي، خو هغه شته تنخوا هم را نه وگرځول شوه او وړیا کار ته روان یم.

شتمن پلار مې بیا په تندي گوته را کېښوده، وې ویل: (له دې کار واخله! څه اوس بېرته خپل کار ته ور ستون شه.)

لومړۍ درس: شتمن پیسو لپاره کار نه کوي

نېستمېن پلار ته مې دا ونه ویل چې نور به کار هغه شته تنخوا هم نه را کوي، ځکه هغه دا خبره نه شوی درک کولای او ما هم نه غوښتل په هغه موضوع یې پوه کړم چې زه پرې لا خپله هم سم نه وم پوه شوی.

درې اونيو پورې ما او مايک هره شنبه درې ساعته وړیا کار کاوه. کار سره لږ عادت شوی هم وم، ډېر یې نه ځورولم، خو بس دومره وه چې د کرکېټ لوبه مې نه شوی کولای او د ټوکو کتابونه مې هم نه پېرل.

د درېيمې شنبې ماسپښين شتمن پلار په موږ کار بند کړ، په پارکېنگ کې يې موږ د موټر غږ واورېد. مغازې ته راننوت او مېرمن مارتين سره يې روغېر وکړ. بيا يې مغازې کې هاخوا دېخوا وکتل او جاج يې واخيست. وروسته يخچال ته لاړ، دوه ايسکريمه يې را واخيستل، پيسې يې ورکړې، يو يې ماته را کړ او بل مايک ته، راته يې وويل: (هلکانو! راځئ چې چکر ته لاړ شو.)

له دوه درې سرکونو او ولاړو موټرو واوښتو، يوه ميدان ته لاړو، خو کسانو پکې د کرکېټ لوبه کوله. هلته لرې څنډه کې په يوې څوکۍ کېناستو او ايسکريم مو ختل، شتمن پلار وويل: (څنگه چل دی هلکانو؟)

مايک وويل: (خيريت دی ما هم د هغه په تاييد، سر د (هو) په نښه وڅواوه.)

شتمن پلار وويل: (څه نا څه کار مو زده کړی که نه؟) ما او مايک يو بل ته وکتل، اوږې مو وښورولې او سرونه مو د نه پوهېږو په نښه وڅوول.

د ژوند له یوه لوی دامه ځان ژغورل

ښه نو، ښه ده چې تاسو دواړه «فکر» پیل کړئ، تاسې د ژوند یو لوی درس پیل کوئ. که دا درس موزده کړ؛ نو له ازاد او بې خطرې ژونده به خوند واخلي. که دا درس موزده نه کړ، نو برخلیک به مو د مېرمن مارتین او دېته ورته خلکو په څېر وي چې دلته لگیا دي کرکېت کوي. دا خلک ډېر زیات کار کوي او په دې نیت یې کوي چې ډېرې پیسې ترلاسه کړي. دوی د کاري امنیت، کلنۍ رخصتیاو او له پنځه څلوېښت کاله خدمت وروسته تقاعد ته سترگې نیولې وي. که تاسې ته هم دا کار خوند درکوي؛ نو زه به مو تنخوا په یوه ساعت کې پنځه ویشته سپینو ته لوړه کړم.

ما په ټیټ غږ وویل: (خو دوی ډېر زیارکښه خلک دي، ته پرې ملنډې وهي؟)

شتمن پلار موسکې شو، وې ویل: مېرمن مارتین ما ته د مور حیثیت لري، هېڅکله یې په اړه نه داسې فکر کوم او نه دومره بې رحمه کېدای شم، دا مې په دې خاطر وویل چې ستاسې په نظر پوه شم. زه غواړم چې د دې مسایلو

په اړه ستاسې ليد «پراخه» كړم، غواړم هغه څه ووينئ چې
 ډېر خلك يې لا له ليدونه دي برخمن شوي، ځكه د
 هغوى ليد ډېر محدود دى، زياتره خلك هغه دام نه ويني
 چې دوى پكې ښكېل شوي دي.

زه او مايك ناست او دا ناڅرگند پيغام مو اورېده، هغه بې
 رحمه ښكارېده او موږ احساس كاوه چې اوس يې هم په
 نهيلۍ غوښتل، موږ ته يو څه را زده كړي.

په هماغه موسكا يې خبره وغځوله: ستاسې په نظر د يوه
 ساعت پنځه سېنټه مزدوري ښه نه ده؟ خوند يې درنه كړ؟
 ما سر د (نه) په ښه وڅواوه، خو زړه كې يې خوند
 راكړى و، ځكه په يوه ساعت كې پنځه ويشت سېنټه ماته
 ډېرې پيسې وې.

شتمن پلار په موسكا وويل: (ښه، په يوه ساعت كې يو
 ډالر دركوم).

دا ځل مې نو د زړه درزا هم زياتېده، ذهن مې هيچاني
 شو. هغه وويل: (اوس خويي ومنه).

شتمن پلار نېستمن پلار | ۶۷

زما باور نه راته چې داسې وړاندیز دې راته شوی وي،
هېڅ مې ونه ويل، دا ځل يې وويل: (ښه په ساعت دوه
ډالر؟)

زما کوچنی نهه کلن زړه او ماغزه نږدې له خوشالۍ
چاودلي وو، بله دا چې په ۱۹۵۶ ز کال کې، په يوه ساعت
دوه ډالرو زه د نړۍ تر ټولو شتمن ماشوم کولای شوی. ما
يې تصور هم نه شو کولای. همدا خبره مې خوبه شوه او
زړه مې و چې ويې منم. د نوي بایسکل، د کرکېټ د
دستکشو او د ملگرو هغه حیرانتیا مې نېغه مخ ته ودرېده،
چې زما له جيبه د پيسو په راوتلو به يې کوله. پر دې ټولو
سربېره دا چې جيمي او شتمنو ملگرو يې زه نور بېوزله نه
شوم بللی، خو ځان مې په يو رقم غلی کړ.

ایسکریم مې په لاسو کې ويلي کېده. شتمن پلار هغه دوو
ماشومانو ته ځیر وو چې خولې يې وازې پاتې وې او
ذهنونه يې بيخي تش وو. هغه موږ ازمويلو او ښه پوهېدو
چې موږ کې دننه حتماً دا احساس شته چې دغه معامله
ورسره ومنو. هغه پوهېده چې هر انسان چې په ځان کې
يوه اړتیا او کمزوري لري چې هغه پېرل کېدای شي او هر

انسان داسې يو قوي او ډاډمن احساس هم لري چې هغه نه پېرل کېږي. يوازې يوه پوښتنه وه چې کوم يو قوي دی؟

شتمن پلار وويل: (ښه د يوه ساعت پنځه ډالره).

زه غلې وم، خو يو بدلون راغی، دا ځل نو وړانديز بيخي لوی او افراطي و. په ۱۹۵۶ز کال کې ډېرو لويانو هم دومره تنخوا نه اخيسته، دې سره په ما کې شته وسوسه ختمه شوه او ارام شوم.

ورو کينې خوا ته وخرېدم، مايک ته مې وکتل، هغه هم را وکتل. زما د نفس اړه او کمزورې برخه ارامه شوه، نه پلور کېدونکې برخه مې را څرگنده شوه. په ذهن کې مې د پيسو په اړه ډاډ او ارامتيا پيدا شول، پوه شوم چې مايک هم زما په څېر دې موضوع ته متوجې شوی دی.

شتمن پلار ورو وويل: (زياتره خلک يوه بيه لري او ځکه يې لري چې انسان د وېرې او تمې احساسات لري. لومړی مو د مفلسۍ وېره کار ته هڅوي بيا چې تنخوا واخلو؛ نو د تمې احساسات را پيل شي، د دې احساساتو

شتمن پلار نېستمن پلار | ٦٩

له امله په ټولو هغو شيانو فکر کوو چې موږ يې په پيسو
پېرلای شو او په دې توگه مخبېلگه جوړېږي.)

پوښتنه مې وکړه: (څنگه مخبېلگه؟)

وې ويل: همدا د پاڅېدو، کار ته تلو، تنخوا اخيستو او
بېرته د مصرفولو تکرار، ژوند په همدې اساس تکرارېږي، د
انسان ژوند همدا دوه د وېرې او تمې د احساساتو له خوا
کنټرولېږي. دوی ته چې ډېرې پيسې وړاندیز شي،
همدومره يې ورسره لگښتونه هم لوړېږي او دې چارې ته
زه د موږکانو ځعاسته وایم.

مايک پوښتنه وکړه: (نوبله لار شته؟)

وې ويل: که تاسې ماسره کار وکړئ او درس ووایئ، نو زه
هيله لرم چې همدا به زده کړئ، په همدې خاطر زه تل د
تنخوا لپاره کار ردوم.

مايک پوښتنه وکړه: (کومه لاره شته؟، موږ له دې وړيا
کاره بيخي ستړي شوي يو.)

شتمن پلار وويل: لومړۍ خبره رښتيا ويل دي.

ما وويل: (موږ خو دروغ نه وایو.)

پلار زياته كړه: (ما نه دي ويلي چې تاسې دروغ وايئ، زه وایم چې رښتیا ووايئ.)

ما پوښتنه وکړه: د څه شي په اړه رښتیا ووايو؟
 پلار وويل: (د خپل احساس په اړه، تاسې اړ نه یئ چې دا خبره بل چا ته وکړئ، يوازې ځان ته یې ووايئ.)
 مايک وويل: (ياني دا خلک چې دلته لوبې کوي او مېرمن مارتين چې تاسې سره کار کوي، دوی داسې نه کوي؟)
 پلار وويل: (فکر نه کوم، ځکه دوی له خپلو ماغزو کار نه اخلي، ددې پرځای له مفلسۍ وېرېږي. دوی همدې مفلسۍ سره د مبارزې لپاره، د فکر کولو پر ځای غبرگون ښيي. يعنې له ذهن د کار اخيستو پر ځای له احساساتو کار اخلي. بيا چې دوی لږه تنخوا واخلي، بېرته یې هماغه د تمې احساسات راوپارېږي، بيا احساساتي چلند وکړي او فکر نه کوي.)

مايک وويل: (ياني ماغزه یې د احساساتو په واک کې وي؟)

شتمن پلار وويل: همداسې ده. دوی د خپلو احساساتو په اړه رښتیا نه وايي، ددې پر ځای یې په مقابل کې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۷۱

غبرگون بښي او فکر نشي- کولای. دوی وېره احساسوي،
 بیا په دې نیت کار ته ځي چې پیسې به یې گني وېره
 ختمه کړي، خو داسې نه کېږي. دوی سره همدا وېره وي،
 همدا وېره یې بېرته بیا کار ته راولي، بیا په دې تمه شي
 چې پیسې به یې ستونزې حل کړي، خو بیا هم نه حل
 کېږي. دوی د وېرې په همدې دام کې نښتي وي چې
 کار کوي، پیسې ترلاسه کوي، بیا کار کوي بیا پیسې
 ترلاسه کوي او همداسې دوام کوي، دا ټول په دې تمه
 کوي چې دا وېره به گني ختمه شي. خو دا خلک چې
 هره ورځ را وینېږي، همدا وېره ورسره سمه را وینېږي.
 همدا وېره میلیونونه خلک د شپې خوب ته نه پرېږدي او
 ژوند یې ورته له خپګان او اندېښنو ډک کړی وي. دوی
 سهار راوینېږي، کار ته ځي، دوی په تمه وي چې د
 میاشتي په اخر کې به تنخوا واخلي او دا تنخوا به د دوی
 هغه وېره ختمه کړي چې دوی د شپې خوب ته نه
 پرېږدي. د دوی ژوند په پیسو روان وي، خو دوی ځانته دا
 حقیقت نه وایي چې پیسې د دوی په اروا او احساساتو
 واکمني دي.

شتمن پلار، شېبه غلی شو چې خبرې يې زموږ په ذهن کې کېني. ما او مايک يې خبرې واورېدې، خو په هدف يې سم پوه نه شو. زه يوازې دېته حيران وم چې لويان ولې غواړي زر تر زره له کاره لاس په سر شي. دا کار هغوی ته ډېر په زړه پورې نه و، خو بيا يې هم کاوه.

د پلار په خبرو لکه چې د خپلې وسې سره پوه شوي وو، شتمن پلار وويل: (زه غواړم چې تاسې هلکان له دې دامه خبر کړم. زه غواړم چې تاسې په دې درس پوه کړم، نه دا چې يوازې شتمن شئ، ځکه يوازې شتمن کېدل ستونزه نه حل کوي.)

ما په حيراني وپوښتل: (ستونزه نه حل کوي؟)

وې ويل: (نه، ښه راځه چې نور احساسات درته تشرېح کړم: هيله، ځينې خلک يې حرص بولي، خو زه به ورته هيله (ارمان) ووايم. د لا ډېر ښه، ښايسته او خوندور شي هيله لرل طبيعي ده. نو خلک د پيسو لپاره هم، د همدې هيلې له امله کار کوي. دوی پيسې د دې لپاره گټي چې فکر کوي کوم خوندونه چې دوی غواړي هغه به پرې وپېري، خو په پيسو اخيستل شوی دا خوند ډېر لنډ تنگ

شتمن پلار نېستمن پلار | ۷۳

وي او دوی لږ وخت وروسته بيا د نور خوند، هيجان، هوساينې او امنيت لپاره لا ډېرو پيسو ته اړتيا پيدا کوي، دوی کار کوي او په دې تمه وي چې پيسې به گني د دوی هغه خوا سره کړي چې وېرې او هيلو نارامه کړې ده، خو پيسې داسې نشي کولای.

مايک پوښتنه وکړه: (ان شتمن خلک هم داسې کوي؟)

ځواب يې واورېد: شتمن خلک هم پکې راځي. ډېر خلک د هيلو له امله نه، بلکې د خپلې وېرې له امله شتمن دي. دوی فکر کوي چې پيسې به يې گني د نېستمنېدو او مفلسېدو وېره ووژني، بيا چې ښې ډېرې پيسې راټولې کړي پوه شي چې وېره يې لا پسې ډېره شوې ده، ځکه دا وخت ورسره بيا د پيسو بايللو وېره وي. زه داسې کسان پېژنم چې ډېر شتمن دي، خو بيا هم کار کوي او داسې خلک هم پېژنم چې اوس ميليونران دي، خو د غريبۍ له وخته اوس ډېر په وېره کې دي. دوی سره دا وېره وي چې پيسې ونه بايلي يا ترې لارې نه شي. کومې وېرې چې دوی شتمن کړي دي اوس هماغه وېره لاسې ډېره شوې ده. دا اصلاً د دوی د نفس د اړې او کمزورې برخې غږ

دی چې راپورته کېږي. دوی نه غواړي چې لوی کورونه، موټرې او د ژوند هغه لوړه کچه وبایلي چې په دې پیسو یې جوړه کړې ده. دوی سره دا غم وي چې که دا پیسې ترې لاړې شي او بېرته غریب شي؛ نو ملگري او خپلوان به یې څه وایي، خلک به څه وایي. داسې خلک زیاتره له احساساتي پلوه ګوښي او عصباني وي، سره ددې چې ښې ډېرې پیسې هم لري.

ما پوښتنه وکړه: (نو غریب خلک ډېر خوښ وي؟)

وې ویل: نه، فکر نه کوم، له پیسو مخ ګرځول له اروايي پلوه داسې دي لکه پیسو پورې نښتلی.

دې وخت کې یو بې کوره سړی زموږ له مخې تېر شو، د خټلو یوه ډیري ته ودرېده او لتون یې پکې پیل کړ. موږ درې واړه ورته ځیر وو. موږ چې ترې مخ را ګرځاوه. شتمن پلار له خپل جېبه یو ډالر را وویست او هغه غریب سپین ډیري ته یې اشاره وکړه، هغه چې پیسې ولیدې زر را روان شو، پیسې یې واخیستې، دستي یې مننه وکړه او په خپل نېک بخت خوشاله شو.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۷۵

شتمن پلار وويل: دا زما له کارکوونکو سره چندانې توپیر نه لري، ما ډېر داسې خلک ليدلي چې وايي پيسې مې نه خوښېږي، خو په وظيفه کې د ورځې اته ساعته کار کوي، دا په حقيقت سترگې پټول دي. که دوی پيسو سره علاقه نه لري؛ نو کار ولې کوي؟ د فکر دا بڼه د هغه کس په پرتله ډېره روانې ستونزه لري چې غواړي پيسې راټولې کړي.

شتمن سره ناست وم، دا خبرې مې چې واورېدې، د نېستمن پلار هغه خبرې را يادې شوې چې ډېر ځله يې راته کولې، هغه به ويل: (زما پيسې نه خوښېږي) هغه دا خبره کوي او دليل يې بيا دا وايي چې: (ځکه چې زه خپل کار سره مينه لرم).

ما ورته وويل: (نو موږ بايد څه وکړو؟ تر څو چې مې دا وېرې او تمې نه وي ختمې شوې تر هغې وړيا او بې پيسو کار وکړو؟)

ځواب يې راکړ: موږ په احساساتو انسانان يو، دا د حرکت قوت دی، خپلو احساساتو سره رښتيني اوسئ او خپل

ذهن او احساسات د ځان په گټه وکارئ؛ نه د ځان پر وړاندې.

مایک وویل: (بنا!!)

شتمن پلار وغځوله: اوس مې چې درته څه وویل ډېره اندېښنه ورته مه کوئ، دا درک پیدا کول ډېر وخت نیسي. تاسې باید د خپلو احساساتو پر وړاندې سیلېښ ووسئ، نه غبرگون کوونکي. زیاتره خلک نه پوهېږي چې د دوی پر ځای یې احساسات فکر کوي، احساسات ستاسې خپل دي، خو دا هم باید زده کړئ چې تاسې خپله ځان ته فکر وکړئ. پوښتنه مې وکړه: (مثلاً؟)

وې ویل: مثلاً که یو کس وایي چې زه دندې ته اړتیا لرم، موږ ویلی شو چې په دې وخت کې یې احساسات فکر کوي او دا فکر د مفلسۍ وېرې پیدا کړی دی. ما خبره وغځوله: (خو که خلک غواړي چې لگښت وکړي، پیسو ته اړتیا پیدا کوي کنه.)

شتمن پلار نېستم پلار | ۷۷

هغه راته وويل: هو اړتيا پيدا كوي، خو زه دا وايم چې زياتره د دې خلكو پر ځاى، د دوى همدا «وېره» «فكر» كوي.

مايك وويل: (زه پوه نه شوم).

شتمن پلار وويل: گوره! مثلاً كه په هغوى كې د كافي پيسو نشتون وېره پيدا شي، دوى بايد دسټي دا فكر وكړي چې ايا كار پيدا كول د دې وېرې تلپاتې حللاره ده كه نه؟ خو دوى داسې نه كوي، دوى سمدسټي په كار پسې وځي چې ويې كړي او يو مقدار پيسې پيدا كړي. زه فكر كوم دا د وېرې ختمولو لاره نه ده. ځكه «دنده» د اوږدمهالې ستونزې ختمولو «لنډمهالې» حللاره ده.

زه لږ گنگس شوى غوندي وم ومې ويل: (خو زما پلار تل وايي چې ښوونځي ته لاړ شه او ښې نومرې واخله چې خوندي او ډاډمنه «دنده» درته وگورې).

شتمن پلار په موسكا وويل: (هو زه پوهېږم چې هغه څه وايي، زياتره خلك دا وړانديز كوي او دا ورته ښه لاره هم ده، خو خلك دا وړانديز له وېرې مخكې كوي.

پوښتنه مې وکړه: (يانې زما پلار وېرېږي چې دا خبره کوي؟)

وې ويل: هو، هغه له دې وېرېږي ته به دا وړتيا ونه لرې چې پيسې وگټې او ځان له ټولنې سره سيال کړې. زما خبره ناسمه وانځلې. په هغه ته ډېر گران يې او ستا ښه غواړي، زه فکر کوم چې وېرې يې پر ځای ده. «زده کړې» او «دنده» لرل دواړه مهم دي، خو د «وېرې» د کنټرول لپاره «ښه» نه کوي. گوره کومه وېرې چې هغه سهار کې د څو پيسو گټلو لپاره را وينښوي، هماغه وېرې ستا پلار ستا د ښوونځي په اړه هم متعصبوي.

ما پوښتنه وکړه: (نو ستا وړانديز څه دی؟)

وې ويل: زه غواړم تاسې دا زده کړې چې د خپلو پيسو د قوت خاوندان شئ، نه دا چې وېرې ترې ولرئ. دوی دا شی په ښوونځيو کې نه ښيي او که تاسې يې زده نه کړئ؛ نو د پيسو غلامان به شئ.

بلاخره مو خبره درک کړه، هغه غوښتل چې زموږ ليدلوری پراخه شي او هغه څه ووينو چې مېرمن مارتين، نور کارکوونکي او ان زما پلار يې نشي- ليدلای. هغه داسې

بېلگې وکارولې چې هغه وخت کې ظلم ښکارېده، خو له ما هېڅکله هېرې نه شوې. په هغه ورځ زما لیدلوری پراخ شو او هغه دام راته په ښکارېدو و چې د زیاتره خلکو پښو ته اېښی و.

شتمن پلار وویل: تاسې پوهېږئ چې موږ ټول کارکوونکي یو، خو په بېلابېلو موقفونو کار کوو. زه غواړم تاسې دواړه له هغه دامه د ځان ژغورنې فرصت ولرئ چې «وېرې» او «هیلي» درته اېښی دی. زما درس درته دا دی. زه نه غواړم تاسې ته دا زده کړم چې پیسې څنګه راټولې کړئ، ځکه دا وېره او هیلي نه ختموي. که تاسې دا وېره او هیله ختمه نه کړئ؛ نو که هر څه ډېر شتمن شئ، دا به په دې مانا وي چې د لوړې تنخوا مزدوران یئ.

پوښتنه مې وکړه: (نو له دې دامه څنګه خلاص شو؟)

ځواب یې راکړ: د بېوزلۍ او اقتصادي ستونزو اصلي لامل «وېره» او «ناپوهي» ده، نه اقتصاد، دولت او یا شتمن خلک. د انسان خپله دروني وېره او ناپوهي انسان په دې دام کې ساتي. نو تاسې دواړه ښوونځي ته لاړ شئ، د

لېسې سند واخلي او زه به دا در زده کړم چې له دې دامه
خان څنگه وساتي.

معما ورو ورو حل کېده. لوستي پلار مې ښې زده کړې او
ښه دنده درلوده، خو دې سواد ورته هېڅکله دا نه وو ويلي
چې څنگه خپلې پيسې يا دروني وېره کنټرول کړي. اوس
نو زه هم په دې پوه شوم چې له خپلو دواړو پلرونو بېلابېل
درسونه زده کولای شم.

مايک پوښته وکړه: (تا زموږ د مفلسۍ د وېرې په اړه
وغږېدې، خو دا دې راته ونه ويل چې د پيسو هيله څنگه
زموږ فکر اغېزمنوي؟

پلار يې ځواب ورکړ: ما چې درته دېرې پيسې وړاندیز
کولې تاسې څه احساس درلوده؟ تمه مو ورسره لوړېده که
نه؟

موږ سر د (هو) په نښه وڅوځاوه.

شتمن پلار وويل: (تاسې په خپلو احساساتو برلاسي
شوئ، خپل غبرگون مو وځنډاوه او فکر مو وکړ. دا تر ټولو
مهم اصل دی. موږ ټول عمر د وېرې او تمې احساسات
لرو. له دې وروسته درته مهمه دا ده چې په اوږد مهال

کې له دې احساساتو د ځان په گټه کار واخلي او په اسانه يې پرې نه ږدي چې ستاسې په فکر برلاسي شي. زياتره خلک وېره او هيله د ځان پر «ضد» کاروي. دا د «ناپوهۍ» پيل دی. دا خلک ټول عمر په دندو، لوړو تنخواوو او کاري خوندیتوب پسې وي، دا هر څه يوازې د وېرې او هيلې له امله کوي، خو دې ته نه گوري چې احساسات يې د دوی پر ځای فکر کوي او دوی يې چېرته روان کړي دي.

دا داسې ده لکه د يوه خره مخې ته چې يې خاوند د گازرې انځور را ځوړند کړی وي، د خره خاوند په خره سپور خپل ټاکلي منزل ته روان وي، خو خر يوازې گازرې پسې روان وي، په دې توگه د خره خاوند خپل منزل ته نږدې کېږي او خره ته سبا ورځ يوازې بله گازره را ځوړندېږي.

مايک پوښتنه وکړه: (ياني موږ چې د بايسکل، نويو دستکشو، شيرينۍ او د لوبو د سامان فکر کاوه، دا داسې و لکه خره ته گازره؟)

خواب يې ورکړ: هو او خومره چې ته غټېږې دا د لوبو
وسایل دې هم قيمتي کېږي، موټر، کور، په ملگرو کې
موقف او مقام... وېره به دې له کوره وباسي او هيلې او
غوښتنې به دې بېرته کور ته را بولي، دا دام دی.
مايک وپوښتل: (نو څه بايد وشي؟)

شتمن پلار وويل: «بې خبري» وېره او تمه «زياتوي». په
دې خاطر زياتره شتمن خلک همدومره وېره هم لري او
بيا هم شتمنېږي. پيسې هماغه د خره گازره ده، که
چېرې خر ټوله صحنه ليدی شوی، ښايي گازرې پسې په
تلو يې بيا فکر کړی وی.

شتمن پلار غوښتل چې موږ ته دا تشرېح کړي چې
انساني ژوند د ناپوهۍ او رڼا (پوهې) تر منځ مبارزه ده.
هغه وويل انسان چې د پوهې او ځان پېژندنې لپاره د
معلوماتو لټون بس کړ، ناپوهي ورته راځي. دغه مبارزه د
زده کړې او د انساني ذهن د تړلو او خلاصولو شېبه په
شېبه پرېکړه ده.

گورۍ ښوونځی ډېر مهم دی، تاسې ښوونځي ته ځئ يو
مسلك او مهارت زده کوئ او د ټولنې گټور غړي کېږئ.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۸۳

هر فرهنگ ښوونکو، ډاکټرانو، مستريانو، هنرمندانو،
آشپزانو، سوداگرو، پوليسو، سرتېرو او د اوروژنې پوليسو ته
اړتيا لري. دوی په ښوونځيو کې روزل کېږي او بيا ترې
ټولنه د ودې او هوساينې په برخه کې کار اخلي. خو له
بده مرغه زياتره خلکو ته «ښوونځی» د «پیل» په ځای
«پای» وي.

اوږده چوپتيا خوهه شوه، شتمن پلار موسکي و. زه يې
هغه ورځ په ټولو خبرو پوه نه شوم، خو د هغه خبرې راسره
نن هم شته، دا خبرې د هغو سترو ښوونکو خبرې وې
چې له هغه وروسته هم تر پېړيو پېړيو خلکو ته درس
ورکوي.

شتمن پلار وويل: زه نن لږ بې رحمه وم، خو زه غواړم چې
تاسې مې دا خبرې يادې وساتئ. زه غواړم چې تاسې تل
د مېرمن مارتين په اړه فکر وکړئ او د هغه خړه بېلگه ياده
وساتئ. د هغه وېرې او هيلې هغه دوه احساسات مه
هېروئ چې تاسې په دام کې بندولای شي او که تاسې
ترې خبر نه شئ؛ نو په فکر مو برلاسي کېدای شي. ظلم
يا بې رحمې دا ده چې په وېره کې ژوند وکړي او خپل

خوبونه رښتيا نه کړې. دا هم ظلم دی چې څوک دې پیسو لپاره ډېر زیات کار وکړي او بیا دې په دې تمه وي چې دا پیسې او په دې پیسو اخیستل شوي شیان به گني د دوی ستونزه حل کړي. دا هم ظلم دی چې انسان دې د پورونو د وېرې او اندېښنې له امله نیمه شپه ناخپه له خوبه را ویني شي، دا وېرې او دا ژوند هم ظلم دی. په ټاکلې تنخوا خپل ژوند قرباني کول، هم ژوند نه دی. دا به فکر چې دنده به گني ستاسې ژوند خوندي کړي، هم ځان تېرايستل دي. دا ظلم دی او همدا هغه دام دی چې زه وایم تاسې ترې باید ځان خوندي کړئ. نومه پرېږدئ چې داسې درسره وشي. هیله کوم، پیسو ته دا اجازه مه ورکړئ چې ستاسې په ژوند واکمني وکړي. په دې وخت کې د کرکېټ توپ زموږ د مېز لاندې را ولوبېد. شتمن پلار توپ واخیست او بېرته یې ور وغورځاوه. ما پوښتنه وکړه: (نو دا ناپوهي له وېرې او تمې سره څه اړیکه لري؟)

شتمن پلار وویل: د پیسو په اړه ناپوهي، وېره او تمه زېږوي. زه به یې درته څو بېلگې ووايم. ډاکټر د خپلو

شتمن پلار نېنمن پلار | ۸۵

اسانتياوو زياتولو لپاره فیس لوړوي. دې سره عام ولس ته د درملنې بیه لوړېږي. دا په زیاتره بېوزلو خلکو اغېز کوي او د دوی روغتیا د شتمنو خلکو په پرتله کمزورې کېږي.

ډاکټر چې خپل فیس زیات کړ، مدافع وکیل هم ورسره خپله معاوضه لوړوي. د ده معاوضه چې لوړه شو، د ښوونځي استادان هم د تنخوا زیاتولو غوښتنه کوي. په دې توګه زموږ مالیات لوړېږي او دا لږی همداسې روانه وي. بیا په لږ وخت کې د شتمن او نېستمین تر منځ دومره واټن رامنځته شي چې له امله یې بې نظمي پیدا شي او یو ستر تمدن له ګواښ سره مخ شي. زموږ زیاتره تمدنونه په همدې خاطر له منځه تللي چې د شتمن او بېوزله تر منځ واټن پکې له حده اوښتی و. امریکا په همدې لاره روانه ده، ځکه موږ له تاریخ زده کړه نه ده کړې. یوازې مو نېټې او نومونه ترې زده کړي، نه درسونه.

ما پوښتنه وکړه: (نو دا بیه به نه لوړېږي؟)

وې ویل: (په لوستې او ښه حکومت لرونکې ټولنه کې باید بیه را ټیټې شي، خو دا خبرې یوازې په تیوريو کې صدق کوي. موږ وویل چې ناپوهي وېره او تمه پیدا کوي

او دا د بيو لوړېدو لامل کېږي. که ښوونځيو کې خلکو ته د پيسو په اړه درس ورکول کېدې؛ نو پيسې به پرېمانه او بيې به ټيټې وې. په ښوونځيو کې خلکو ته يوازې دا ښودل کېږي چې د پيسو لپاره کار وکړي، نه دا چې د پيسو قوت څنگه کنټرول شي.

مايک پوښتنه وکړه: (خو موږ سوداگريز ښوونځي هم لرو او تا په ما ټينگار کاوه چې بايد د کاروبار په مديريت کې ماسټري (MBA) وکړم.)

شتمن پلار وويل: هو شته، خو په زياتره ښوونځيو کې شاگردانو ته د حسابدارۍ لږه منظمه روزنه ورکول کېږي او لېرې ده چې داسې کس د کاروبار واکمن شي، دوی يوازې ارقامو ته گوري، خلک له دندو شري او بلاخره کاروبار له خاورو سره خاورې کوي. زه ځکه پوهېږم چې ما داسې خلک گومارلي دي. دوی يوازې د لگښت ټيټولو او بيو لوړولو په فکر کې وي چې دا خپله نورې ستونزې پيدا کوي. دا حساب کتاب په خپل ځای مهم دی او زه په دې هيله يم چې ډېر زيات خلک پرې پوه شي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۸۷

بيا شتمن پلار په غوسه وويل چې هر څه همدا حساب او کتاب نه دي!

مايک پوښتنه وکړه: (نو چاره څه ده؟)

شتمن پلار وويل: هڅه وکړئ چې د فکر کولو لپاره د احساساتو کارول زده کړئ؛ نه دا چې په احساساتو فکر وکړئ. تاسې دواړه چې په خپلو احساساتو برلاسي شوي او ماسره مو وړيا کار ته غاړه کېښوده، زه پوه شوم چې يوه تمه وه. بيا چې درته ما ډېرې پيسې وړاندیز کړې، تاسې بيا هم خپل احساسات کنټرول کړل او له فکره مو کار واخيست، دا لومړی گام و.

ما پوښتنه وکړه: (نو دا گام ولې دومره مهم دی؟)

شتمن پلار وويل: دا ځواب بايد تاسې خپله پيدا کړئ، البته که غواړئ پوه شئ زه به مو ځان سره د اغزنو ونو ځای (Briar patch^۲) ته بوځم، دلته ډېر خلک نه ځي، که تاسې ماسره لاړ شئ، نو په دې به پوه شئ چې څنگه د پيسو لپاره کار ونه کړئ او پيسې د ځان لپاره وکاروئ.

^۲ Briar يو ډول ونه ده چې د قير په رنگ تور اغزي لري او په صنعت کې ترې گټه اخيستل کېږي. بله اسطوره دا ده چې په دې کې ځای کې يوه اغزن زوی (سويه) اوسېږي او له دې نصوره د ماشومانو وېرولو لپاره کار اخيستل کېږي.

ما پوښتنه وکړه: (که موږ تاسره لار شو زموږ به پکې څه گټه وي؟ او که دا ومني چې له تا زده کړه وکړو؛ نو څه به ترلاسه کړو؟)

شتمن پلار، د ماشومانو کلاسيکې کيسې ته په اشارې وويل: (هماغه څه چې برابري سوي ترلاسه کړي وو.)
ما پوښتنه وکړه: (آيا دا ځای په رښتيا شته؟)

شتمن پلار وويل: هو دا ځای زموږ وېره او حرص (تمه) دی. د خپلو افکارو په ټاکلو له دې وېرو، ضعفونو او اړتياوو سره مخامخ کېدل ترې د وتو لاره ده.

مايک په حيراني وپوښتل: (خپل افکار ټاکل؟)

شتمن پلار وويل: هو، هغه فکرونه چې د احساساتي غبرگونونو پر ځای يې کوو. په ځای د دې چې موږ سهار را پاڅېږو او کار ته په دې خاطر روان شو چې خپل پورونه بايد خلاص کړو، ددې پر ځای بايد دومره فرصت ولرو چې موږ پکې له ځانه پوښتنه وکړو چې: آيا په دې وخت کې دومره ډېر کار کول د ستونزې اصلي حل دی؟ زياتره خلک دومره وېرېدلي وي چې فکر نه کوي، ددې پر ځای چې څنگه راویني شي دستي هماغه دندې ته روان شي

شتمن پلار نېستن پلار | ۸۹

چې کرکه هم ترې کوي. دوی فکر کوي چې اغزنه سوی گني کنترول شوه. او همدا زه خپل فکر ټاکل بولم.

مایک پوښتنه وکړه: (او دا موږ څنگه کولای شو؟)

شتمن پلار وویل: همدا خو درښییم. زه به تاسې ته دا در زده کړم چې د احساساتي غبرگون پر ځای، سم فکر څنگه وټاکئ. احساساتي غبرگون داسې وي لکه سهار راپاڅېدل، چای څښل او سمدستي دفتر ته روانېدل.

په یاد ساتئ چې مخکې مې درته څه وویل: دنده د اوږدمهالو ستونزو لنډمهالې حل دی. د ځینو خلکو په ذهن کې یوازې یوه ستونزه گرځي او دا لنډمهالې ده. دا ستونزه څه ده؟ دا د میاشتي په اخر کې د لگښتونو بېلونه دي او همدا هغه اغزنه سوی ده. د دوی د ژوند واگي د پیسو په لاس کې وي، هماغه یې ژوند کنټرولوي او زه خو لا وایم چې همدا وېره او د پیسو په اړه ناپوهي د دوی ژوند کنټرولوي. دوی بیا د خپلو پلرونو په پل، پل ږدي. هر سهار راپاڅېږي، د پیسو لپاره کار ته ورځي او د دې پوښتنې لپاره هېڅ وخت نه پیدا کوي چې: بله لاره شته،

که نه؟ دې وخت کې د دوی فکر د احساساتو په کنټرول کې وي؛ نه د سر په کنټرول کې.

مايک پوښتنه وکړه: (آيا د احساساتي فکر او د سر د فکر يانې ذهني فکر تر منځ توپير راته ښودلای شي؟)

شتمن پلار وويل: هو، زه يې ډېر اورم، زه دا خبرې ډېرې اورم چې:

- ښه نو، د پيسو لپاره خو بايد کار وشي.

- شتمن خلک سخت وي.

- زه بله دنده واخلم، دا حق لرم او ته راباندې فشار نه شي راوړی.

- دا دنده مې خوښېږي، ځکه خوندي او ډاډمنه ده.

خو هېڅوک دا پوښتنه نه کوي چې:

- ايا دلته د داسې څه کمې شته؟ چې احساساتي

فکرونه ماتوي او تاسې ته د فکر وخت درکوي؟

بېرته چې مغزې ته را ستانه شو، شتمن پلار وويل چې

شتمن خلک (پيسې جوړوي)، پيسو لپاره کار نه کوي. ده

د هغه وخت خبره کوله چې ما او مايک له سربو د پنځو

سپنتو سيکې جوړولې، موږ هغه وخت فکر کاوه چې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۹۱

پيسې جوړوو. خو ستونزه دا وه چې دا کار نا مشروع و، دا کار بانکونه او حکومتونه کولای شي، خو موږ يې نشو کولای. شتمن پلار وويل چې د پيسو جوړولو قانوني لارې هم شته.

شتمن پلار وويل، شتمن خلک په دې پوهېږي چې پيسې يو انځور يا تصور دی، لکه خره ته چې گازره څرېدلې وي. ميليونه خلک په دې فکر وي چې پيسې گني رښتيا دي او همدا د وېرې او تمې احساسات دي چې د پيسو انځور يې دوی ته جوړ کړی دی، خو دا رښتيا نه وي. پيسې جوړېږي. دغه د سيند د سپينو شگونو نه جوړ تخيلې محل د ميليونو هغو خلکو د باور او ناپوهۍ په اساس ولاړ وي چې وايي پيسې گني رښتيا دي.

شتمن پلار بيا د امريکا د سرو زرو د معيار خبره وکړه او وې ويل چې دا هر ډالر د هغه سپينو زرو رسيد دی چې په پيسو په نړيوال صندوق کې پراته دي. هغه دې اوازو ته اندېښمن و چې يوه ورځ به موږ د سرو زرو له معياره ووځو او زموږ ډالر به په بانک کې هېڅ ډول منقول ارزښت ونه لري. او هلکانو که داسې وشول؛ نو قيامت به شي. بېوزله

او د منځنۍ طبقې خلک به یوازې په دې خاطر برباد شي چې دوی به په دې فکر مست وي چې پیسې رښتیا دي او دوی چې په کومه اداره یا حکومت کې کار کوي هغوی به یې ژوند تامین کړي.

موږ هغه وخت پوه نه شو چې له دې خبرو یې موخه څه وه، خو د وخت په تېرېدو ورو ورو په خبره پوه شو.

ده هغه څه لیدل چې نور یې نه ویني

له مغازې چې وواته او خپل موټر ته پورته کېده، موږ ته یې وویل: (هلکانو کار کوئ، خو هر څومره زر چې د تنخوا اړتیا هېره کړئ، هومره به راتلونکي ژوند اسانه وي. خپل ماغزه وکاروئ، وړیا کار وکړئ، زر به مو ذهن درته د پیسو جوړولو داسې لارې چارې در وښيي چې له ورځنۍ او میاشتني تنخوا به مو عاید لوړ وي. تاسې به هغه څه ووينئ چې نورو ته نه ښکاري. هغه فرصتونه به وگورئ چې نورو خلکو ته پراته وي، خو هغوی دا فرصتونه نه گوري. یو ځل مو چې فرصت وموند، پاتې ټول ژوند به فرصتونه گورئ، بیا به د فرصتونو کمی نه وي او داسې چې وشول زه به تاسې ته یو شی در زده

شتمن پلار نېستمن پلار | ۹۳

کوم، که دا موزده کړل؛ نو د ژوند له دامونو به خلاص شئ.

مايک له مغازې خپل وسايل را واخيستل، مېرمن مارتين سره مو خدای پاماني وکړه، بېرته هماغه ميدان ته راغلو او په پخواني ځای کې کېناستو. موږ څو ساعته هلته ناست وو او خبرې مو کولې.

بله اونۍ مو بيا ښوونځي کې په «فکر» او خبرو تېره کړه، دوه نورې اونۍ مو خبرې، «فکر» او «ورپا» کار وکړ.

د دويمې شنبې په مازيگر مې يو ځل بيا مېرمن مارتين سره خدای پاماني وکړه او د طنزیه مجلې الماری ته مې وکتل. د شنبې په ورځ ۳۰ سپنټه تنخوا چې راباندې بنده شوه، تر ټولو لوی زیان یې دا شو چې زه د دې کتابونو له اخیستو هم بې برخې شوم. مېرمن مارتين چې ما او مايک سره خدای پاماني وکړه ناڅاپه مې د يوه داسې کار په کولو وليده چې تر دې وړاندې مې نه وه ليدلې.

مېرمن مارتين د طنزیه کتاب پښتۍ په منځ پرې کړې، دا نیمه پانه یې ځان سره ساتله او نور کتاب یې د

کاغذونو کارتن ته ور غورځاوه. ما چې ترې پوښتنه وکړه
وې ویل: دا نیمه پانه هغه کس ته بېرته ورکوم چې
کتابونه راته راوړي او نور کتاب غورځوم، بیا چې ترې
نوي کتابونه پېرم هغه راته پکې تخفیف راکوي، یو
ساعت وروسته به راشي.

موږ یو ساعت په تمه شو، سړی چې راغی ورته مې وویل
آیا موږ دا بېرته درستانه شوي کتابونه اخیستی شو؟
سړي راته وویل چې که تاسې په دې مغازې کې کار
کوئ؛ نو دا کتابونه په دې شرط درکولای شم چې بیا به
بې نه پلورئ.

دې سره زما او مایک شراکت بیا پیل شو. د مایک د کور
په زېرمینۍ کې یوه خونه تشه وه، دوی نه کاروله. موږ
هغه خونه پاکه کړه او د طنزیه کتابونو زېرمه مو پکې
پیل کړه. لنډه موده کې مو یو طنزیه کتابتون جوړ کړ.
د مایک کشره خور مو هم ځان سره کړه، هغې مطالعې
سره ډېره مینه درلوده او د کتابتون مدیره مو کړه. هر
ماشوم به چې کتابتون ته راته هغه به ترې لس سپنټه
فیس اخیسته. د کتابتون د کار وخت د مازیگر له دوه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۹۵

نیمو تر څلورنیمو بجو و او د ښوونځي له وخت وروسته به هره ورځ بېرته کېده. د گاونډیانو بچي زموږ پېردونکي وو، دوو ساعتونو کې به هغوی دلته په خپله خوبه د ټوکو کتابونه لوستل، دا هغوی ته ځکه ښه وه چې که بازار کې یې اخیستی؛ نو د هر کتاب بیه ۱۰ سپنټه وه، خو دلته به یې ۲ ساعتونو کې پنځه شپږ کتابونه یوازې په لس سپنټه لوستل. له کتابتونه د وتو پر وخت به د مایک خور دا ماشومان څارل چې کتابونه ځان سره یو نه سي. هغې به دا کتابونه لېست کول، د راتلونکو ماشومانو نومونه او وړاندیزونه به یې ثبتول. درې میاشتو کې زما او د مایک د یوې اونۍ عاید ۹,۵۰ ډالرو ته ورسېده.

د مایک خور ته به مو په اونۍ کې یو ډالر ورکاوه، خو دا امتیاز یې درلود چې په خپله خوبه طنزیه کتابونه وړیا لوستی شي، خو بیا یې هم دا کتابونه لږ ځکه لوستل چې هغه به د ښوونځي په درسونو کې ډېره بوخته وه. ما او مایک خپل کار ته دوام ورکړ، هره اونۍ به مو په منظم ډول مغازه کې وړیا کار کاوه او له نږدې مغازو به

هم ورسره د ټوكو كتابونه را ټولول. كتابونه به چې زاړه شول هغه به مو سپېڅل. موږ وغوښتل چې د كتابتون يو ه بله څانگه هم پرانيزو، خو بريالي پكې ځكه نه شو چې د مايك د خور په شان بله صادقه كاركوونكې مو پيدا نه كړه.

موږ په ټيټ عمر كې پوه شو چې د زياركښه كاركوونكي موندل څومره سخت كار دى.

درې مياشتې چې وشوې، په كتابتون كې شخړه راغله، د گاونډ ځينې بېلارې ماشومان په زوره كتابتون ته راننوتل، د دې شخړې له امله د مايك پلار موږ ته وويل چې كاروبار بند كړئ. زموږ د طنزيه كتابتون كار چې بند شو، موږ هم په مغازې كې كار بس كړ. خوشتمن پلار به خوښ و، ځكه هغه غوښتل چې نور شيان را زده كړي. موږ خپل لومړى درس سم زده كړى و او هغه هم راباندې ډاډه و، موږ دا زده كړي وو: چې پيسې د ځان لپاره وکاروو.

مغازې كې وړيا كار موږ دې ته اړ كړو چې د پيسو د گټلو په فرصتونو فكر وكړو. د كتابتون كار چې په پيسو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۹۷

شو موږ له مالي پلوه په ځان تکیه شو او د چا
کارکوونکي نه وو. ښه خبره دا وه چې موږ هلته وو هم
نه، خو کاروبار راته پیسې گټلې.
شتمن پلار موږ ته د تنخوا او پیسو پر ځای داسې
خبرې را وښودې چې له دې ډېر ارزښت یې درلود.

دويم څپرکي

دويم درس

مالي نبوغ ولې مهم دی؟

مهمه دا نه ده چې څومره پیسې دې گټلې دي
 مهمه دا ده چې څومره او تر څه وخته یې ساتی شي؟
 په ۱۹۹۰ ز کال کې زما نږدې ملگري (مایک) د خپل
 پلار د کاروبار مشري کوله او دده اجرات تر پلار لا
 پسې بڼه وو. کال کې به مو سره یو ځل د گلف په
 میدان کې لیدل. مایک او مېرمن یې ډېر زیات شتمن
 شوي وو. د شتمن پلار کاروبار په قوي لاسونو کې دی
 او مایک اوس لگیا دی خپل زوی روزي چې دده ځای
 ناستی شي، هماغسې لکه څنگه چې پلار «دی» روزلی
 و.

په ۱۹۹۴ ز کال کې زه د ۴۷ کالو په عمر له کاره گوښه
 شوم او په دې وخت کې مېرمن (کېم) ۳۷ کلنه وه. له
 کاره گوښه کېدل یا تقاعد، د کار نه کولو په مانا نه دي.

شتمن پلار نېستم پلار | ۹۹

تقاعد ما او زما مېرمنې ته د ناڅاپي او زيانمنوونکي بدلون په مانا نه دی، موږ کولای شول چې یا وکړو یا یې ونه کړو. شتمني مو په خپله زیاتېږي، ځکه له انفلاسیونه مخکې یو. زموږ شتمني ډېره ده او پخپله وده کولای شي. دا لکه د ونې کرل دي. ته به ورته کلونه اوبه ورکوې، خو بیا داسې ورځ راشي چې تاته اړتیا نه لري. رینې یې ژورې تللې وي او ونه تاسې ته د مېوو ترڅنگ ارام او د تفریح لپاره سیوری درکوي.

مایک پرېکړه وکړه چې د خپل پلار کاروبار مخ ته یوسي او زه گوښه شوم.

زه چې ځینو خلکو سره غږېږم، زیاتره راته وایي چې ستا وړاندیز څه دی چې :

- موږ پیل څنگه وکړو؟
- آیا په دې اړه کوم کتاب شته؟
- د ماشومانو د روزلو او چمتو کولو لپاره څه وکړم؟
- د بریا راز څه دی؟
- څنگه میلیونر شم؟

زه چې دا پوښتنې واورم، نو لاندې حکایت را یاد شي:

شتمن سوداگر

په ۱۹۲۳ ز کال کې یوه ډله لویو رهبرانو او شتمنو د شیکاگو په «ایج ووتر بیچ»^۲ هوتل کې یوه ناسته وکړه. په دې ناسته کې «چارلس شواب»^۳، د فولادو د ستر خپلواک شرکت مشر؛ «سیمویل انسول»^۴ د نښاري خدمتونو د ستر شرکت رئیس؛ «ایور کروگر»^۵ د میچ نړیوال شرکت رئیس؛ «لیون فریزر»^۶ د انټرنېشنل سیټلمنټ بانک رئیس؛ «ریچارد ویتني»^۷ د نیویارک د ونډو د بازار رئیس؛ «ارټور کارټن»^۸ او «جیس لیورمور»^۹ د ونډو یا اسهامو لوی سوداگر او «البرت فال»^{۱۰} د

Edge Water Beach^۲

Charles Shwab^۳

Samuel Insull^۴

Ivar Kreyger^۵

Leon Frazier^۶

Rechard Whitney^۷

Arthur Cotton^۸

Jesse Livermore^۹

Albert Fall^{۱۰}

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۰۱

ولسمشر- هارډينگ^{۱۲} د کابينې غړي، گډون کړی و.
پنځه ويشت کاله وروسته، پورته لیست کې یاد شوي
(۹) کسان په دې حالت کې مړه شول:

- شواب پنځه ويشت کاله د پور په پیسو تېر کړل
او بیا مفلس مړ شو.
- انسل په بهرني هېواد کې مفلس مړ شو.
- کروگر او کاتن هم مفلس مړه شول.
- هاپسن لیونی شو.
- وټني او البرټ تازه له زندانه را خوشي شوي؛ او
- اوفرایسر او لایورمول ځانونه وژلي.

فکر نه کوم څوک دې دقیق ووايي چې په دوی ټولو څه
شوي وو. که تاسې ۱۹۲۳ز کال وگورئ، دا د ۱۹۲۹ز
کال د کساد بازاری او اقتصادي بحران لږ وخت مخکې
زمانه ده او زه فکر کوم چې دې پېښو به په دې خلکو او
د دوی په ژوند ژور اغېز کړی وي. اصلي ټکی دا دی:

Harding^{۱۲}

چې نن سبا د دې خلکو د زمانې په پرتله د بدلون سرعت زیات دی. زه فکر کوم راتلونکي کلونو کې به هم داسې لوړې ژورې راځي، کومو سره چې دا خلک مخ شوي وو. زه دېته اندېښمن یم چې زیاتره خلک اوس هم په پیسو ډېر زیات تمرکز کوي او خپلې اصلي شتمنۍ (زده کړو) ته پام نه کوي. که خلکو کې انعطاف وي، په پراخه او خلاص ذهن زده کړو ته چمتو شي؛ نو بدلون سره به بیا هم وده کوي او شتمنې به. خو که فکر وکړي چې پیسې به یې ستونزې حل کړي، نو لا ډېرو لویو ستونزو سره به مخ شي. پوهه ستونزې زیاتوي او پیسې پیدا کوي، خو که مالي نبوغ او پوهه نه وي؛ نو پیسې به ډېرې زر بېرته لاړې شي.

زیاتره خلک ژوند کې دا نشي. درک کولای، مهمه دا نه ده چې ته څومره پیسې گټې، مهمه دا ده چې څومره ساتی شي. موږ د زیاتره خلکو کیسې اورېدلې چې جایزې یې گټلې دي، دا نېستمن خلک زر شتمن شوي او ډېر زر بېرته نېستمن شوي دي. دوی میلیونه پیسې گټلې، خو زر بېرته هماغه د پولې ټک ته ناست دي. د

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۰۳

مسلكي لوبغاړو او اتلانو كېسې مو هم اورېدلې چې په ۲۴ كلنۍ يې ميليونه عايد درلود، خو لس كاله وروسته به بيا تر پلونو لاندې ویده كېدل.

زما د باسكېټبال د يوه داسې لوبغاړي كيسه په زړه ده چې يو كال مخكې ميلیونرو، خونن په ۲۹ كلنۍ كې ادعا كوي چې ملگرو، وکیلانو او د حسابدارانو ډلې يې ترې پیسې وهلې، هغه سړی نن په ناخیزه تنخوا د خلكو موټرې مینځي.

دا ځوان ۲۹ كلن دی، وروسته بیا له دې دندې هم وشړل شو، ځكه د اتلولۍ گټلو پر وخت ده ته دوه گوتمی د جایزې په توگه ورکړل شوې وې، د موټر مینځل ځای خاوند ورته ویل چې دا گوتمی وباسه، خو ده ورسره ومنله او له کاره وشړل شو. رسنیو یې کیسه رسنیزه کړه، هغه اوس د مینځل ځای په خاوند د نسلي تعصب دعوه کوي. دا سړی وایي چې دا گوتمی یې ټوله شتمني ده او که دا ترې لرې شي، نومات مات به شي.

زه داسې ډېر خلک پېژنم چې فوري ميليونران شوي، په دې هم خوښ يم چې ځينې شتمن لا پسې شتمنېږي، زه د دې خلکو په اړه وایم چې په اوږدمهال کې دا مهمه نه ده چې تا څومره پیسې پیدا کړې، مهمه دا ده چې څومره دې وساتلې او تر څو نسلونو یې دوام وکړ.

له مانه چې څوک پوښتنه وکړي چې: څنگه او له کومه یې پیل کړم؟ یا دا چې د زر شتمنېدو لاره راته وښيي؛ نو بیا زیاتره زما په ځواب خپه وي. زه ورته هماغه خبره کوم چې کلونه وړاندې راته خپل شتمن پلار کړې ده: (که غواړی شتمن شی، مالي پوهه باید ولری)

زه به چې شتمن پلار سره مخ شوم، همدا خبره به یې راته کوله او ټینگار به یې پرې کاوه چې ذهن کې مې کېږي. لوستي پلار به مې د کتابونو په لوستو ټینگار کاوه، خو شتمن پلار به تل ویل چې په (مالي پوهه) کې ځان ورساوه او د پیسو پوهه ترلاسه کړه.

که غواړئ چې ستره ماڼۍ جوړه کړئ، لومړی باید ورته ژور تهداب وکیندئ او قوي بنسټ ورته جوړ کړئ. که عادي کور جوړوئ، په تهدابونو کې پنځلس سانتي

شتمن پلار نهستم پلار | ۱۰۵

کانکرېټ يا سنگ کاري کفايت کوي. زياتره خلک د شتمنېدو په حرص، په همدې پنځلس سانتي کانکرېټ يا سنک گاري لويه ماني ودانول غواړي.

زموږ ښوونيز سيستم بنسټ د بزگري په دوره کې اېښودل شوی او اوس هم د بې بنسټه کور په جوړولو باور لري. اوس هم ددې ودانيو فرشونه خام دي او ماشومان چې له ښوونځي فارغېږي هېڅ ډول مالي پوهه او روزنه نه ورکول کېږي. زموږ دا د امريکايي خوب لټوونکي چې يو سهار را پاڅېږي؛ نو د پور پټۍ يې په اوږو پروت وي او بيا د مالي ستونزو حل دا را وباسي چې زر تر زره د شتمنۍ پيدا کولو، کومه لاره پيدا کړي.

په دې توگه لوړه ودانۍ پيل شي، لوړوالی يې ورځ تر بلې زياتېږي، بيا څه وخت وروسته د پخې ماني پر ځای د پيسو يو کور څلی ودرېږي، دا کور څلی بېرته د شپې وران شي او له منځه لاړ شي.

زما او د مايک حالت بيا جلا و، موږ ته له ماشومتوبه د قوي مالي بنسټ جوړولو روزنه نه وه راکړ شوې او چې را لوی شو؛ نو دواړو انتخابونه مو درلودل. خبره دا ده چې

حسابداري په نړۍ کې تر ټولو وچ مضمون دی او ځینې وخت انسان تر یخ مزاجه کوي هم، خو که تاسې غواړئ چې شتمن شئ او بیا اوږده موده شتمن پاتې شئ؛ نو دا مضمون درته ډېر زیات اړین دی. اوس ستونزه دا ده چې دومره وچ کلک او پیکه مضمون ماشومانو ته څنګه تدریس شي؟ ځواب یې دا دی چې دا مضمون ساده او اسانه کړئ او د انځورونو په مرسته ورته ماشومان را وهڅوئ.

زما شتمن پلار ما او مایک ته قوي مالي بنسټ جوړ کړ، خو دا چې موږ ماشومان وو؛ نو موږ ته د زده کړې لپاره یې یوه ساده او اسانه لاره پیدا کړه.

هغه تر کلونو انځورونه جوړول او لږې خبرې به یې کولې. زه او مایک په دې ساده انځورونو، ساده خبرو، د پیسو په جریان پوهېدو او بیا وروسته پکې زموږ شتمن پلار اعداد او ارقام هم ورزیات کړل.

نن مایک د مالیاتو او محاسبو سختې قضیې د سترګو په رڼې کې حلوي او هغه باید دا هر څه ددې لپاره وکړي چې د میلیونونو کاروبار پر مخ وړي. زه دومره تکړه ځکه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۰۷

نه يم چې زما کاروبار کوچنی دی، خو بنسټ د دواړو یو ډول دی. راتلونکو پانډو کې به درته هغه ساده انځورونه وښییم چې شتمن پلار مایک ته جوړ کړي وو.

دا که څه هم ساده دي، خو دوو ماشومانو ته یې د شتمنۍ پیدا کولو لپاره قوي او ژور بنسټ برابر کړ.

لومړی قانون: تاسې باید د شتمنۍ او پوړونو (الزاماتو) په توپیر او شتمنۍ اخیستو پوه شئ.

که غواړئ شتمن شئ په دې باید پوه شئ، دا لومړی او یوازینی اصل یا قانون دی. ښایي ظاهراً دا ډېر ساده ښکاره شي، خو زیاتره خلک یې په ارزښت او ژوروالي نه پوهېږي. خلک زیاتره وخت په مالي ستونزو کې له دې امله ښکېل وي چې ددې دواړو تر منځ په توپیر نه پوهېږي.

شتمن پلار وویل: شتمن خلک (شتمنۍ) ترلاسه کوي. د منځنۍ طبقې خلک او بېوزله خلک بیا (پوړونه) اخلي او فکر کوي چې دا گني شتمني ده.

ما او مایک ته چې شتمن پلار دا خبره کوله، موږ ویل شوکې گني کوي. موږ نوي زلمي وو، غوښتل مو د

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۰۸

شتمن کېدو په راز پوه شو او هغه راته ايله دا خبره وکړه.
دا خبره دومره اسانه وه چې ډېره موده پرې بيا موږ هېڅ
فکر هم ونه کړ.

مايک وويل: (شتمني ASSET څه ته وايي؟)

شتمن پلار وويل: اوس ورته اندېښنه مه کوئ، پرېږدئ
چې دا فکر مو ذهن کې کېږي. که تاسې د دې ساده
توب درک کړئ، ژوند به مويو پلان ولري او له مالي
پلوه به ښه يی. دا بيخي ساده ده، په دې خاطر پرې
خلک فکر نه کوي.

ما پوښتنه وکړه: (ياني موږ ټول بايد په دې پوه شو چې
(شتمني) څه ده؟ که ترلاسه يې کړو شتمن به شو؟
شتمن پلار سر و خوځاوه وې ويل: هو، همدومره اسانه
ده.

ما پوښتنه وکړه: (نو که دومره اسانه ده، ټول خلک ولې
شتمن نه دي؟)

شتمن پلار موسکي شو: ځکه چې خلک د شتمنۍ او
پورونو تر منځ توپير نشي کولای.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۰۹

ما بيا پوښتنه وکړه: (دا لويان ولې دومره ناپوه دي، که دا دومره اسانه او مهمه وي ولې پرې ځان نه پوهوي؟)
 زموږ شتمن پلار په څو دقيقو کې موږ ته د شتمنو او پورونو (الزاماتو) تر منځ توپير څرگند کړ.
 د يوه ځوان په توگه راته نورو ځوانانو ته ددې تشرېح سخته ده، هغوی د دې موضوع د ساده توب او اسانۍ له امله بيخي ورته پام نه کوي، ځکه هغوی جلا زده کړې کړې وي. دا خلک نورو تکړه او مسلکي پوهانو لکه بانکرانو، حسابدارانو، د جايدادونو کاروباريانو او نورو روزلي وي. ستونزه دا ده چې ته ځوانانو ته ووايي هغه هر څه هېر کړه او بېرته له سره بېسواده ماشوم شه. تکړه ځوانان عموماً ساده او عام فهمه موضوعاتو ته ډېر پام نه کوي، بلکې له پېچلو موضوعاتو سره د تمرکز مينوال وي.

شتمن پلار د KISS په اصولو باور درلود: Keep it Simple, Stupid (or Keep It Super Simple). دا اصول وايي چې هر څه ساده کړئ، نو زموږ شتمن پلار

هم موږ ته هر څه ساده او اسانه کړل، په دې توگه يې
زموږ مالي بنسټ قوي کړ.

نو بيا لا اسانه لاره ورکېږي؟ يا دومره اسانه موضوع
څنگه دومره سخته شوه؟ ولې څوک داسې يوه شتمني
واخلي چې اصلاً پور وي؟ د ټولو ځواب په لومړنيو زده
کړو کې دی.

موږ يوازې د «پوهې» په ټکي تمرکز کوو، نه په «مالي
پوهې». د شتمنۍ او پورونو تر منځ توپير په ټکو او
خبرو نه روښانه کېږي. اصلاً که ته غواړې چې لاره درنه
ورکه شي؛ نو په قاموس کې د (شتمنۍ) او (پور يا
الزاماتو) مانا وگوره. زه منم چې دا ماناگانې به يې، يوه
روزل شوي حسابدار ته ښې وي، خو د يوه عام انسان
لپاره د درک وړ نه دي. خو عموماً چې موږ لوی شو؛ نو
په موضوعاتو د نه پوهېدو اعتراف هم راته د ځان توهين
ښکاري.

موږ چې هلکان وو، شتمن پلار راته وويل: د شتمنۍ او
پورونو تر منځ توپير په تورو نه، بلکې په شمېرو کېږي او

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۱۱

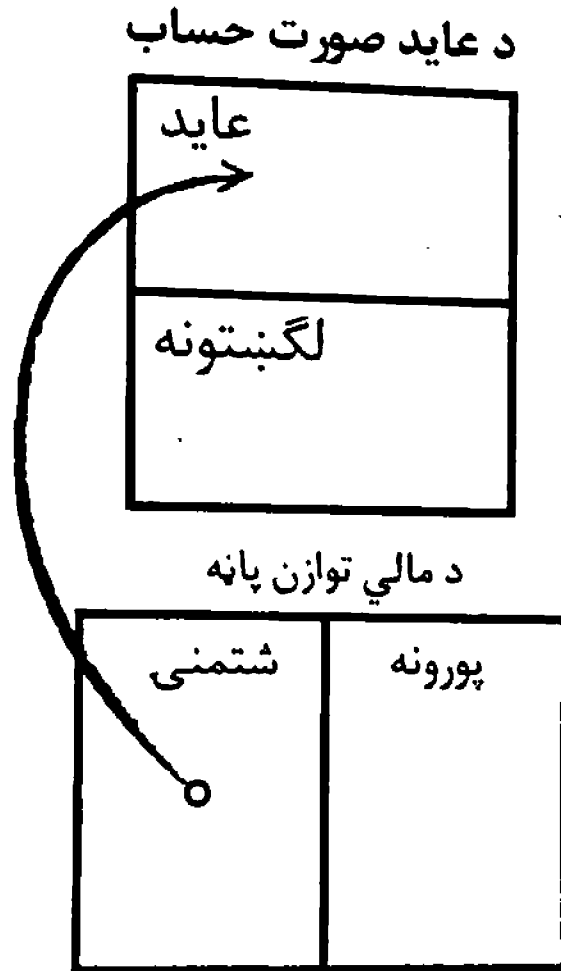
که تاسې په شمېرو نه پوهېږئ؛ نو د شتمنۍ او په
ځمکه کې د کندی تر منځ توپیر نشي کولای.

شتمن پلار به ویل چې: په حسابدارۍ کې چې تر څو
د شمېرو په ژبه پوه نشي تر هغې شمېرې هېڅ مانا نه
لري. یانې د شمېرو په ژبه پوهېدل مهم دي، شمېرې
توري نه دي، خو تورو په څېر پیغامونه لېږدوي او په دې
پیغامونو پوهېدل اړین دي.

ما له خپل شتمن پلار یو ځل نه، بلکې زر ځله اورېدلي
چې: (که تاسې غواړئ شتمن شئ؛ نو د شمېرو لوست
او پرې پوهېدل باید زده کړئ) دا یې هم ویل چې:
(شتمن خلک (شتمني) ترلاسه کوي او غریب او د
منځنۍ طبقې خلک (پورونه) ترلاسه کوي او فکر کوي
چې دا گني شتمني ده).

د شتمنۍ او پورونو تر منځ توپیر داسې کېږي. زیاتره
حسابداران او مالي چارو کارپوهان تعریفونو سره جوړ نه
دي، خو دا دوه ساده انځورونه، زموږ ځوانانو د قوي
مالي بنسټ د پیل لپاره وو.

د شتمنۍ د نقدي جريان نمونه

پورتنی ډیاگرام Income statement دی، عموماً یې د گټې او زیان راپور هم بولي. دا زموږ عايد او لگښت اندازه کوي: یانې د پیسو راتگ او تگ.

لاندې ډیاگرام Balance Sheet دی. دا په دې خاطر بېلانس شیت بولي، چې شتمنیو او پورونو تر منځ بېلانس یا توازن ښيي.

شتمن پلار نه شتمن پلار | ۱۱۳

د مالي چارو زياتره نوکي (تازه کاره) خلک د انکم ستېټ
مېنت او بېلانس شپټ تر منځ په اړيکه نه پوهېږي او په
دې اړيکه پوهېدل ډېر اړين دي.
له مخکې مې چې وويل زما شتمن پلار به دوو نويو
ځوانانو ته په ساده ټکو ويل چې: (شتمنۍ ستاسې
جېبونو ته پيسې راوړي.) دا يې ساده، ښکلې او اسانه
تعريف دی.

د پورونو د نقدي جريان نمونه

د عايد صورت حساب

عايد
لگښتونه

د مالي توازن پاڼه

پورونه	شتمنی
--------	-------

د شتمنی او پورونو يا مالي الزاماتو توپير مو چي د
انځورونو په مرسته څرگند کړ، اوس که يې په اړه خبرې
هم وکړو، ښايي پرې پوه به شو.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۱۵

شتمني (Asset) هغه شی دی چې زما جیب ته پیسې راوړي.

پور یا الزام (Liability) اړوته له جبهه پیسې وړي.

که ته غواړې شتمن شي، یوازې دېته باید پام وکړې چې ټول عمر (شتمني) وپېرې او که غواړې چې نېستمن یا د منځنۍ کچې اقتصاد لرونکی واوسې، نو بیا ټول عمر پورونه یا الزامات پېره. په حقيقي نړۍ کې زیاتره مالي ستونزې په همدې توپیر د نه پوهېدو له امله رامنځته کېږي.

په کلیمو او شمېرو نه پوهېدل د مالي ستونزو اساس دی. که څوک مالي ستونزې لري؛ نو لامل به یې دا وي چې له تورو او شمېرو د مفهوم په اخیستو کې ستونزه لري.

شتمن څکه شتمن دي چې په دې ساحو کې تر مالي ستونزو لرونکو خلکو ډېر ښه پوهېږي، که تاسې غواړئ چې شتمن شئ او شتمن پاتې شئ؛ نو مالي پوهه درته ډېره اړینه ده او د تورو او شمېرو په توپیر باید پوه شئ.

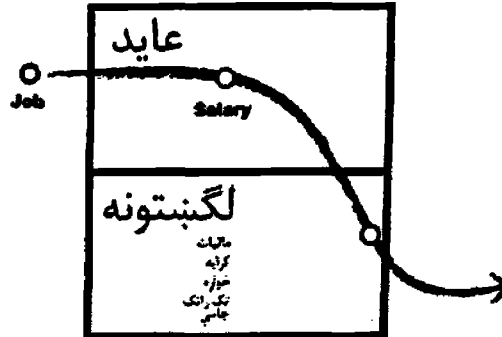
په انځورنو کې وېکتورونه د پانگې جريان نښې، يوازې شمېرې کفايت نه کوي، عينا لکه څنگه چې يوازې توري کفايت نه کوي، اصلي خبره پيغام دی. د حسابدارۍ په ژبه کې، په شمېرو پوهېدل داسې دي لکه د کيسې په پلاټ پوهېدل او پيغام يې دا دی چې پانگه چېرې روانه ده؟

په نږدې ۸۰ سلنه کورنيو کې مالي کيسه دا انځور جوړوي چې ډېر زيار وکارې او پرمختگ وکړي. که څه هم دا زيار هېڅ مانا نه لري، ځکه دوی زيار کارې، پيسې گټي او د شتمنۍ پر ځای پرې پورونه اخلي.

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۱۱۷

د نېستمېن کس د نقدي جريان نمونه

د عايد صورت حساب

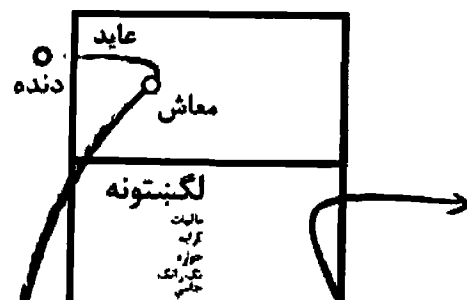

د مالي توازن پاڼه

شتمنی	پورونه

د منځنۍ طبقې د نقدي جريان نمونه

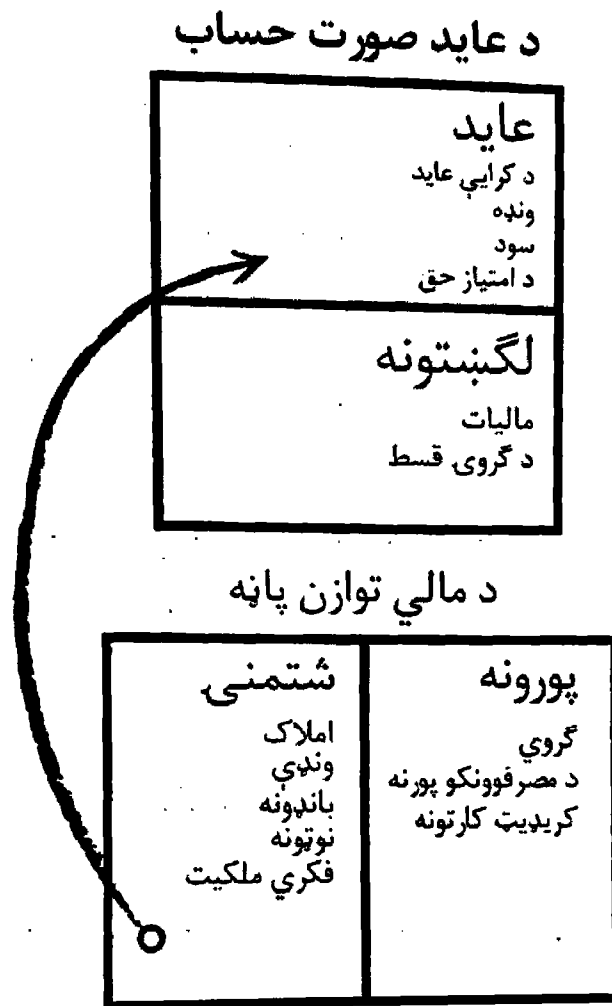
د عايد صورت حساب

د مالي توازن پاڼه

شتمنی	پورونه
	کړوې د موټر پورونه د کړوې کالونه د ښوونځي د پور فست

د شتمن کس د نقدي جريان نمونه

دا ټول انځورونه او شکلونه بيخي ساده دي، هر څوک لگښتونه لري او خوراک، کور او جامو ته اړتيا لري. خو په دې انځورونو کې دا څرگنده شوې چې د غريبو او منځنۍ طبقې خلکو او شتمنو خلکو د عايد او لگښتونو نقشه څنگه ده، يانې دوی پيسې څنگه گټي

او څنگه يې مصرفوي. همدا د پيسو نقدي جريان نښي چې خلک خپلې پيسې څنگه کنټرولوي.

په پيل کې مې درته د امريکا د شتمنو خلکو کيسه، د دې فکر د ناسم ثابتولو لپاره وکړه چې پيسې به گني ټولې ستونزې حل کړي. په همدې خاطر چې څوک ووایي د زر شتمنېدو چل را وښيه يا يې له کومه پيل کړم؟ نو زما وينسته ودرېږي. زه زياتره وخت اورم چې وايي: (زه پورې يم، نو پيسې بايد پيدا کړم.)

خو ډېرې پيسې هم زياتره وخت ستونزې نه حل کوي؛ حقيقت دا دی چې دا ستونزې زياتوي. عموماً شتمني زموږ کمزوري اړخونه څرگندوي او هغه برخې مو روښانه کوي چې موږ پرې نه پوهېږو. په دې خاطر چې دا زياتره خلک «زر» شتمن شي، «ميراث» ورته پاتې شي يا «جايزه» وگټي، همدا خلک که له پخواني حالت خراب نشي؛ نو ډېر ژر خو بېرته هماغه د غربت پخواني حالت ته حتماً ورگرځي. ستاسو په ذهن کې چې د پيسو د جريان کوم اېډيال وي، پيسې چې زياتې شي همدا جريان گړندی کوي. که ستاسو ذهنيت داسې وي چې

په هر څه پیسې مصرف کړې؛ نو د پیسو ډېر بدل به د لگښتونو د ډېرېدو په مانا وي. په همدې خاطر وايي چې «ناپوه» او «پیسې» تر ډېره یو ځای نشي. پاتې کېدای.

زه ډېر ځله وایم چې ښوونځي ته په تلو مور خپله تعلیمي او مسلکي پوهه زیاتوو او دا دواړه په خپل ځای مهم دي. په مسلکي پوهې مور پیسې پیدا کوو. ۱۹۶۰ ز کال کې به چې چا په لېسې کې ښې نومرې واخیستې، خلکو به ویل چې دی باید طب پوهنځی ولولي، هېچا به له دې زده کوونکي دا پوښتنه نه کوله چې ته ډاکټر کېدل غواړې که نه؟ بس دوی به ویل چې ډاکټر شي او په ډاکټرۍ کې کیسه دا وه چې د پیسو گټلو امکان پکې ډېر و. خونن سبا ډاکټران په داسې بد مالي حالت کې دي چې زما د سر په دښمن هم نه لورېږي: په کاروبار د بیمې شرکتونه واکمن دي، طبي اسانتیاوې دوی برابروي، دولت مداخله کوي، دوی له خپل غفلته سر ټکوي او حالات خراب دي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۲۱

خونن سبا هلکان غواړي د اتلانو په څېر شي، فلمونو کې کار وکړي، سندرغاړي شي، نجونې غواړي چې د ښکلا ملکې، موډلې او د فلمونو نجونې شي، ځکه چې نن سبا په دې کې پیسې، شهرت او موقف دی. په همدې خاطر نن سبا درسونو او ښوونځیو ته د ماشومانو هڅول سخت شوي دي.

دوی پوهېږي چې اوس د پخوا په څېر مسلکي بریا په تعلیمي بریا پورې نه ده تړلې او د پرمختګ اساس د پخوا په څېر علمي سویه نه ده. دا چې زده کوونکي له ښوونځیو (بې مالي مهارته) فارغېږي، په دې خاطر میلیونونه لوستي کسان مسلکي بریا ترلاسه کوي، خو وروسته بیا په مالي ستونزو کې ښکېلېږي. دوی ډېر زیات کار کوي، خو پرمختګ نشي کولای.

د دوی په زده کړو کې یو کمی وي او هغه کمی دا نه دی چې پیسې څنګه «وگټي»، بلکې دا دی چې پیسې څنګه «مدیریت» کړي.

(مالي وړتیا) دا ده چې ته یو ځل پیسې وگټې، په دې پیسو څه کوي؟ له خلکو یې څنګه ساتي؟ تر ډېره یې

څنگه ساتي؟ او له پيسو د ځان لپاره څنگه ډېر کار اخلي؟ زياتره خلک په دې نه پوهېږي چې مالي ستونزو سره ولې مخ دي، ځکه دوی د پيسو په جريان نه پوهېږي. يو سړی ښايي ښې زده کړې ولري، مسلکي پرمختگ به يې کړی وي، خو په «مالي» برخه کې به «بېسواده» وي.

زياتره خلک له اړتيا ډېر زيات کار کوي، ځکه دوی دا زده کړې وي چې ډېر کار وکړي، خو په دې نه پوهېږي چې له خپلو پيسو څنگه ډېر کار واخلي.

د مالي خوب هڅو، څنگه وپروونکی خوب وزېږاوه

د زيارکښو خلکو پخوانی حکايت يوه بېلگه وگرځېده. هلک او نجلی نوی واده کړی و، سره خوښ وو، لوړې زده کړې يې درلودې، دواړه يوه واره کړايي اپارتمان ته لاړل. په لنډ وخت کې دوی احساس کړه چې دوی دواړه پيسې سپموي، ځکه دواړه په يوه واره او ارزانه اپارتمان کې ژوند کوي.

ستونزه دا ده چې اپارتمان کوچنی دی. دوی پرېکړه کوي چې پيسې وساتي او له خپلې هيلې سره سم لوی

شتمن پلار نهستم پلار | ۱۲۳

کور وپېري، بيا به يې پکې ماشومان هم اوسېدی شي.
دوی دواړه پيسې گټي او عايد لري. دواړه خپل کار ته
پام کوي او عايد يې لوړېږي. دا چې د دوی عايد
لوړېږي، لگښت يې هم ورسره لوړېږي.

د عايد صورت حساب

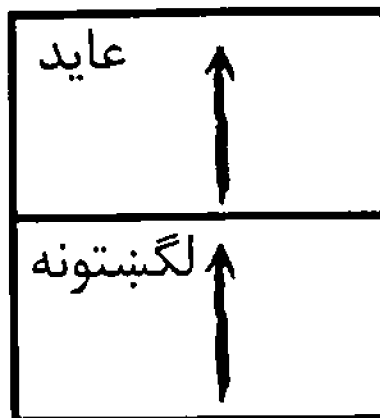
عايد	↑
لگښتونه	↑

د مالي توازن پاڼه

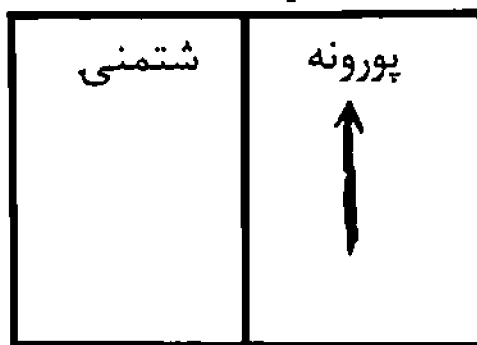
پورونه	شتمنۍ
--------	-------

د خلکو لومړی لگښت مالیات دي، زیاتره خلک فکر کوي چې دا گڼي پر عایداتو مالیات دي، خود امریکایانو تر ټولو لویه مالیه ټولنیز تامین دی. کارمند فکر کوي چې د ټولنیز تامین او روغتیایي مالیه گڼي نږدې ۷,۵٪ ده، خود دا په اصل کې ۱۵٪ ده، ځکه د کار خاوند باید همدومره پیسې په ټولنیز تامین کې ورکړي او دا پیسې د کارمند پر ځای دولتي خزانې ته ځي. پر دې سربېره چې کومې پیسې د ټولنیز تامین لپاره له تنخوا ګرځول کېږي، هغه عاید ګڼل کېږي او ددې باید بیا له سره مالیه ورکړل شي. دا هغه پیسې دي چې کارمند ته نه ورځي، مستقیماً د ټولنیز تامین خزانې ته ځي، خود دا چې د کارمند عاید حسابېږي، په دې خاطر ترې مالیه ګرځوي. دې سره پورونه یا الزامات لوړېږي.

د عايد صورت حساب

د مالي توازن پاڼه

دا بېلگه د هغې کورنۍ په بېلگې کې ښه روښانه کېږي. د دوی عايد چې لوړ شي؛ نو خپل شخصي- کور پېري، په دې کور دوی بيا ماليه ورکوي، دا د جايداد ماليه وي، بيا دوی نوی موټر، موبل يا د کور نور وسايل پېري، بيا يې ناخپه پام کېږي چې د دوی د پورونو برخه د کرېډېټ کارت له پورونو ډکه شوې ده.

دوی د موړک د خُغاستې په تلک کې بندېږي، په دې وخت کې یې ماشوم هم پیدا کېږي. دوی کار و زیار لا ډېروي او دا کیسه همداسې تکرارېږي. عاید چې زیات وي د مالیاتو کچه لوړېږي، دېته Bracket Creep وایي یا تصاعدي مالیات وایي. دوی ته د پوست له لارې یو کارت کور ته را رسېږي، دا کرېډېټ کارت وي، دوی ترې کار اخلي، لگښت له کارته لوړېږي، بیا ورته د کارت له شرکت څخه زنگ وهل کېږي د شخصي- شتمنی یانې د دوی د کور بیه لوړه شوې او د تعمیر د قوي کولو د پور وړاندیز ورته کوي. دا چې دوی په منظم ډول خپل پورونه خلاص کړي وي او باور یې جوړ وي، ورته وایي چې که تاسې دغه پور هم د کرېډېټ کارت له لارې خلاص کړئ؛ نو د سود کچه به یې ټیټه وي. دوی فوراً دا وړاندیز مني او له ترلاسه شویو پیسو د کرېډېټ کارت پورونه خلاصوي. دوی هم ارامه ساه واخلي. اوس یې د ورځنیو لگښتونو پور د کور په گروې کې داخل کړ. دې سره په دوی تادیات کمېږي، ځکه د پور موده یې ډېرش کالو ته غځولې وي. دوی ښه کار وکړ، کورنۍ

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۲۷

يې خريدارۍ ته لمسوي، ځكه تخفيف وركول كېږي، دا د پيسو سپمولو وخت دى، دوى ځان سره وايي چې موږ به څه نه پېرو، هسې چكر به ووهو، خو بيا يې هم څه خوښ شول؛ نو په كړېدېټ كارت يې پېرلى شي.

زه له داسې ډېرو جوړو (نېڅې او مېړه) سره مخ شوى يم، نومونه يې كه هر څه وي، ستونزه يې شريكه وي. زما ليكچرونو ته راځي، زما خبرې اوري، له ما پوښتنه كوي چې: (موږ ډېرې پيسې گټلاى شو؟) دوى دا فكر كړى چې د لگښتونو په زياتېدو به يې گني عايد زيات شي.)

دوى تر اوسه په دې نه دي پوه شوي چې بې فكره يې خپل لگښتونه لوړ كړي دي او همدا د ستونزې سر دى. د دې لامل مالي ناپوهي ده او دوى د شتمنۍ او پور (الزاماتو) تر منځ بيخي توپير نه شي كولاى.

د عايد په زياتېدو ډېرې ستونزې نه حل كېږي، خو پوهه يې حل كولاى شي. د داسې خلكو په اړه زما يو ملگرى وايي: (كه پوه شوې چې ځان ته دې كوهي كيندلى دى؛ نو نور يې مه ژوروه.)

زه چې ماشوم وم پلار به مې ويل چې: (جاپانيان په درېيو قوتونو خبر وو: د تورې، غميو او هېندارې.

توره د وسله ييز ځواک سمبول دی، امريکا د پوځي ځواک په جوړولو ميلياردونه ډالر ولگول او نن سبا د نړۍ ستر پوځي ځواک دی.

غمی د پیسو د ځواک سمبول دی، دا متل څه ناڅه رښتیا دی چې: (دا یاد ساتئ، څوک چې پیسې لري هغه قوانین وضع کوي).

هېنداره بیا د ځان پېژندنې د ځواک سمبول دی، ځان پېژندل د جاپاني متل له مخې په دې ټولو ستر ځواک دی.

غریب او د ټیټې طبقې خلک عموماً د پیسو د ځواک په کنټرول کې وي. دوی د سهار وختي پاڅېدو او سخت کار له امله، له ځانه د دې پوښتنې وخت هم نه لري چې دوی دا څه کوي آیا سم دي که نه؟ دوی هر سهار کار ته داسې روان وي لکه له شا چې ورپسې چا ټوپک نیولی وي. زیاتره خلک په پیسو نه پوهېږي او په

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۲۹

دې خاطر د پيسو ستر قوت ته دا اجازه ورکوي چې دوی کنترول کړي.

که دوی د هېندارې په قوت پوهېدی نو له ځانه به یې پوښتنه کړې وی چې: (دا زه چې څه کوم دا سم دي او څه مفهوم لري؟) بصیرت د انسان دروني ځیرکتیا ده، خو زیاتره خلک په دې باور نه کوي او ډلې پسې روانېږي. دوی کارونه په دې خاطر کوي چې نورو خلکو هم کړي دي. دوی ځان له نورو خلکو سره برابروي، پوښتنه نه کوي، یوازې خبرې مني. دوی زیاتره هغه ذهنیت تکراروي چې نورو خلکو ورته ویلي وي. نور خلک ورته وایي:

- ستاسې کور ستاسې لویه شتمني ده.
- ستاسې کور ستاسې لویه پانگوونه ده.
- که ډېر پور واخلي، سود به مو ټیټ شي.
- ښه او خوندي دنده واخله.
- تېروتنې مه کوه.
- خطر مه منه.

وايي ډېرو خلکو ته (د خلکو د خبرو) وېره د مرگ تر
وېرې زياته ده. د ارواپوهانو په وينا د خلکو له خبرو
وېره، د دې وېرو له امله پيدا کېږي: د يوازې کېدو وېره،
د شړل کېدو وېره، له نيوکې وېره، د خلکو د پسخند
... ځان سات کد وېره... انسان بيا له دې،

- زيار وکاره، ترفيع به وکړې.
 - کور دې شتمني ده، پور پرې واخله.
 - يوه ورځ به مرستيال شې.
 - پيسې وساته.
 - زه چې را لوی شم، لوی کور به واخلم.
 - د بيمې پيسې خوندي دي.
- زياتره اقتصادي او مالي ستونزې هله پېښېږي چې موږ په پټو سترگو د نورو تقليد پيل کړو. ځينې وخت بايد موږ پخپله هېنداره کې وگورو او د وېرې پر ځای بايد په ځان کې خپله رښتينولي پيدا کړو.
- زه او مايک چې د ۱۶ کالو شو، په ښوونځي کې مو ستونزې پيدا شوې، موږ بد هلکان نه وو، خو بس له نورو خلکو لږ جلا شوي غوندي وو. موږ به له ښوونځي وروسته او رخصتۍ کې د مايک پلار ته کار کاوه. زه او مايک به زياتره وخت د مايک پلار سره مېز ته ناست وو او هغه به له خپلو بانکوالو، مديرانو، حسابدارانو، کمپشن کارانو، پانگوالو او کارکوونکو سره جلسې کولې. دا هغه سړی و چې ښوونځی يې په ۱۳ کلنۍ

کې پرېښی و، خو اوس یې لارښوونه کوله، معلومات یې ورکول، امرونه یې کول او له لوستو خلکو یې پوښتنې کولې. همدا لوستي خلک به د دده په امر سمدستي راتلل او چې وخت به یې ور نه کړ، بیا به خپه وو.

دا هغه کس و چې ډلې او جمعیت پسې نه ورته. ده له خپل فکره کار اخیسته. داسې خبرې یې بیخي نه خوښېدې چې: (موږ باید داسې وکړو، ځکه نور خلک هم داسې کوي.) او له (نشم) کلیمې یې هم کرکه درلوده. که غواړئ چې یو کار پرې وکړئ، نو ورته ووايئ زه فکر نه کوم چې ته به دا کار وکړی شي.

موږ ده سره په دفتری ناستو او کتنو کې تر ښوونځي ډېر څه زده کړل. د مایک پلار ښوونځی او پوهنتون نه و لوستی، خو بیا یې هم مالي پوهه درلوده او ښه پکې بریالی و. هغه به تل موږ ته ویل چې: «هوبنډیار انسان، تر ځان هوبنډیار خلک په کار گوماري.» ما او مایک بیا دې هوبنډیارو سره ساعتونه تېر کړل او ډېره زده کړه مو ترې وکړه. خو له دې امله موږ دواړه په هغه مروجې لارې لاړ نشو، چې زموږ ښوونکو به را ښودله او دې

شتمن پلار نېستم پلار | ۱۳۳

چارې موږ ته ستونزې جوړې کړې. ښوونکي به چې وویل: (که ښې نومرې وانخلئ، عملي ژوند کې به ناکام شئ.) زه او مایک به دې خبرې ته حیران شو. موږ به چې د مروجو او اصولو منلو ته بلل کېدو، دا به مو احساسوله چې ښوونیز سیستم څنگه د نوې څېړنې او ابتکار مخنیوی کوي. موږ ورو ورو پوهېدو چې زموږ د شتمن پلار خبره رښتیا وه، اوسنی ښوونیز سیستم ښه کارکوونکي پیدا کولای شي، خو ښه کارپنځوونکي نشي پیدا کولای.

ځینې وخت به ما او مایک له ښوونکي پوښتنه کوله چې دا موږ څه لولو، په عملي ژوند کې یې ګټه څه ده؟ یا تاسې موږ ته د شتمنۍ او د هغې د کارولو په اړه ولې نه وایئ؟ ددې په ځواب کې به یې تل راته ویل چې شتمني کوم ارزښت نه لري، که موږ چېرې د زده کړو په ډګر کې ښې لاس ته راوړنې ولرلې شتمني به خپله را مخه کړي.

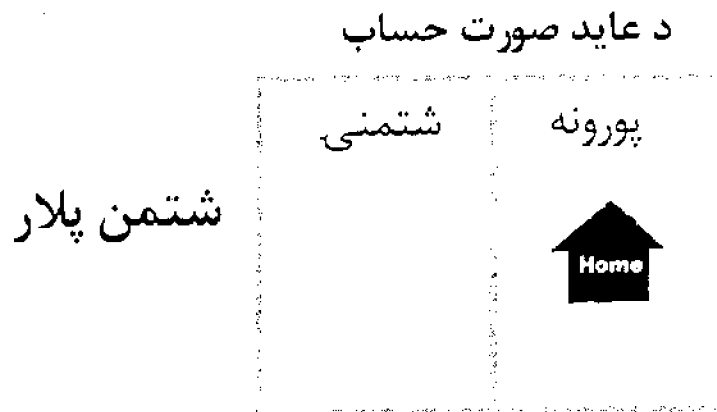
د پیسو په اړه چې زموږ معلومات څومره زیاتېده، هومره موږ له خپلو ښوونکو او ټولګیوالو جلا کېدو. زما لوستي

پلار به په لوړو نومرو ټينگار نه کاوه، خو د پيسو په اړه به مو تل بحث سره کاوه. ۱۶ کلنۍ ته چې رسېدم د مور و پلار په پرته مې د پيسو د پوهې بنسټ قوي شوی و. د ورځنيو حسابونو په رسولو پوهېدم او د مالي حسابدارنو، سوداگريزو وکيلانو، بانکرانو، د ځمکو د کمېشن کارانو، پانگوالو او نورو خبرې به مې اورېدې.

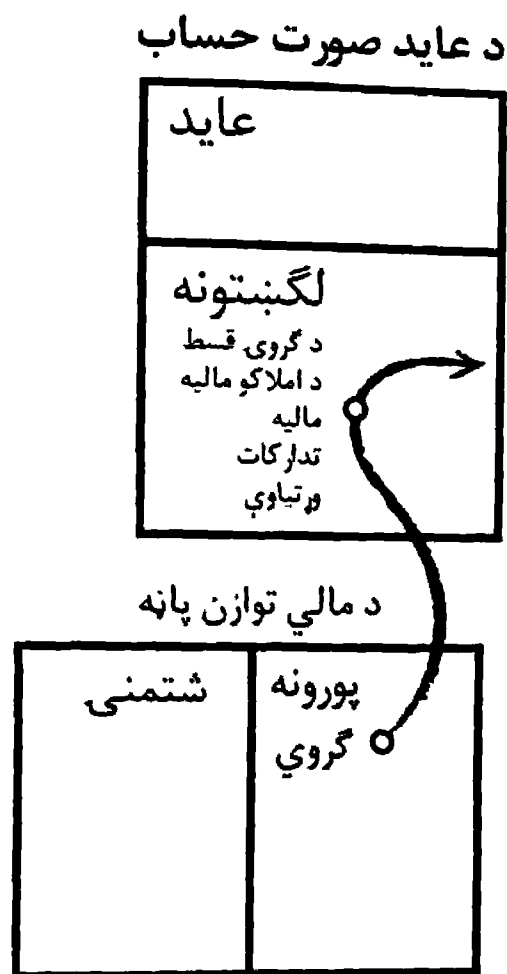
يوه ورځ مې را سره پلار په دې بحث کاوه چې زموږ کور ولې زموږ تر ټولو لويه شتمني ده او ما ورته دا ويل چې په کوم دليل زموږ کور زموږ تر ټولو لويه شتمني نه ده، په دې خبرې مو سره شخړه شوه.

په راتلونکي انځور کې ما هڅه کړې چې نېستمن پلار سره، د کور په اړه د خپل فکر مخالفت څرگند کړم.

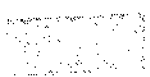
شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۳۵

پورته ډياگرام د کور په اړه زما د شتمن او نېستمن پلار د ليدلوري بدلون ښيي. يوه پلار به کور خپله شتمني گڼله او بل پلار به ويل داسې پور بايد چې خلاص شي. ما د دواړو پلرونو د پيسو د جريانو ښودلو لپاره ډياگرامونه رسم کړل. ما ورته هغه کومکي لگښتونه هم په گوته کړل چې د کور اخيستو له امله کېږي. کور چې څومره لويېږي لگښت ورسره څومره ډېرېږي او د پيسو جريان د لگښتونو په ستون کې وځي.

زه وایم چې کور شتمني نه ده او نن هم خلک ما په دې فکر او خبرې یو ډول ننگوي. زه په دې هم پوهېږم چې کور د ځینو خلکو لوی ارمان او لویه پانگونه ده او خپل کور لرل له نشته کور نه ښه وي. زه د دې عمومي فکر پر ځای یو بل بدیل وړاندې کوم. که زه او مېرمن مې پرېکړه وکړو چې لوی او ښایسته کور وپېرو؛ نو هغه به

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۳۷

خپله شتمني نه گڼو. تر څو چې دا زموږ له جيبه پيسې
باسي دا به پور يا الزام وي.

زه دغه استدلال كوم. زه فكر نه كوم ډېر خلك به زما دا
خبره راسره ومنې، ځكه چې لوی او ښايسته كور په هر
صورت يوه عاطفي اړتيا ده او خبرې چې د عاطفې يا
احساساتو شي؛ نو دا چې څومره لوړېږي، د پيسو پوهه
ورسره ټيټېږي. دا زما خپله تجربه ده چې پيسې هره يوه
پرېكړه عاطفي او احساساتي كوي.

- د كورونو په موضوع كې، زياتره ټول عمر د هغه
كور لپاره پيسې وركوي چې د دوی نه وي. په
بله وينا، زياتره خلك په څو كلونو كې يو نوی
كور اخلي، دا كور اخيستل په اصل كې هغه
۳۰ كلن اخيستل دي چې دوی يې بيا ورو ورو
پرې كوي.

- زياتره خلك كه په گروه سود وركړي، ماليه يې
كمېږي، خو دوی چې لگښتونو لپاره پيسې
وركوي، له دې يو ځل ماليه گرځول شوې وي،

که څه هم گروي بېرته خلاصه کړي، خو له لگښتونو مالیه گرځول کېږي.

- زما خسرگنۍ دې خبرې هیښه کړه چې په جایدادونو یې مالیه هره میاشت ۱۰۰۰ ډالره لوړه شوې ده. دا زیاتوونه د دوی له تقاعد وروسته شوې وه، دې سره د دوی د تقاعد په بودیجې فشار راغی او دوی مجبور شول چې کور پرېږدي.

- د کورونو ارزښت نه لوړېږي، زه ځینې ملگري پېژنم چې د کور لپاره یې یو میلیون ډالر پور کړي دي، خو کور یې اوس له دې په ډېره ټیټه بیه پلورل کېږي.

- لوی زیانونه له لاسه وتي فرصتونه دي. که ټولې پیسې مو په کور ورکړې سخت کار ته به اړ شئ، ځکه پیسې ستاسې د لگښتونو له ستونه وځي، خو د شتمنیو په ستون نه ورزیاتېږي. دا د منځنۍ طبقې د پیسو د جریان بېلگه ده. که چېرې یوه ځوانه جوړه، د خپلې شتمنۍ په

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۳۹

ستون کې پيسې ورزياتي کړي، راتلونکي ژوند به يې اسانه شي. د دوی د شتمني ستون به ډک وي او اضافي لگښتونه به به په اسانه خلاصولای شي. زياتره وخت کور يوازي د پور اخيستو د يوې وسيلې په توگه عمل کوي، چې د لوړېدونکو لگښتونو مخه پرې ونیول شي.

لنډه دا چې په اخره کې د کور پېرلو پرېکړه ډېره گرانه تمامېږي او که په دې برخه کې پانگوونه وشي، په پېرودونکي لاندې درې ډوله اغېز کوي:

(۱) **د وخت ضايع**، چې په دې وخت کې د نورو شتمنيو ارزښت لوړېدی شي.

(۲) **د اضافي پانگې ضايع**، دا پانگه د کور د ساتنې او رغوونې پر ځای بله برخه کې کارېدی شوه.

(۳) **د پوهې ضايع**، زياتره خلک کور، سپما او د تقاعد پيسې ټولې د شتمنيو په ستون کې حسابوي. دا چې دوی د سپما لپاره پيسې نه لري؛ نو سپما نه کوي. دا يې د پانگوونې له

تجربې بې برخې کوي. دوی (پوه پانگوال)
 نشي- کېدای. په دې توگه زیاتره وخت د دوی
 پانگوونه په (پوهو پانگوالو) پلورل کېږي، دا
 خلک په تمه وي چې همدا پانگوونه بېرته یو
 ځل بیا په همدې محتاطو او محافظه کارو
 خلکو وپلوري.

زه دا نه وایم چې کور مه پېرئ، زه وایم چې د شتمنی
 او پور تر منځ په توپیر پوه شئ. که زه غواړم چې لوی
 کور وپېرم، لومړی باید داسې شیان وپېرم چې زما د دې
 لوی کور د لگښتونو لپاره راته پیسې را وگټي.
 زما د لوستي پلار د ژوند حالت عیناً د هغه انسان حالت
 دی چې د مور کاندو د ځغاستې په تلک کې گیر شوی
 وي. لگښتونه یې عاید سره مساوي دي، د شتمنی
 اخیستو فرصت نه لري، په دې خاطر یې نو پورونه تر
 شتمنیو زیات دي.

لاندې انځور زما د نېستمن پلار مالي حالت ښيي. دلته
 گورو چې زما د نېستمن پلار عاید او لگښت سره
 مساوي دی او پورونه یې تر شتمنی لوړ دي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۴۱

د نېستمن پلار مالي بيان

عايد	
لگښتونه	
پورونه	شتمنۍ

د شتمن پلار مالي بيان

عايد	
لگښتونه	
پورونه	شتمنۍ

د شتمن پلار مالي حالت بيا لاندې انځور کې دی، په دې انځور کې گورو چې عايد تر لگښتونو لوړ دی، له لگښته په زياتو شويو پيسو شتمنۍ اخيستل کېږي، هغه شتمني بيا عايد راوړي، په دې توگه عايد يو ځل بيا تر لگښت لوړېږي او په څنگ کې ورسره د شتمنيو حجم هم د پورونو په پرتله زياتېږي.

شتمن پلار ولې شتمنېږي؟

د شتمن پلار د مالي حالت په ليدو دا معلومات کېږي چې شتمن ولې لا نور هم شتمنېږي. په لاندې انځور کې د شتمنيو ستون تر لگښتونو ډېر عايد راوړي او دا اضافي پيسې بېرته د شتمنيو په برخه کې لگول کېږي. دې سره د شتمنيو ستون وده کوي او دا خپل عايد هم لوړوي، له دې امله شتمن پلار نور هم شتمنېږي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۴۳

د عايد صورت حساب

عايد	↑
لگښتونه	↓

د مالي توازن پاڼه

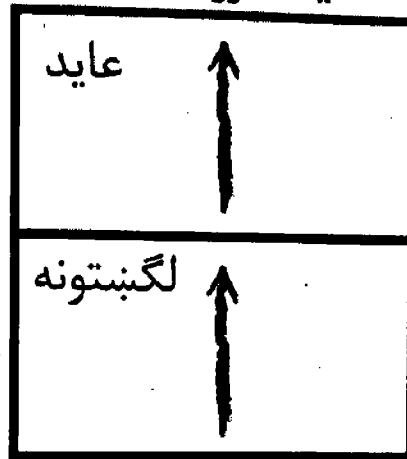
شتمنی	↑
پورونه	↓

د منځنۍ طبقې خلک ولې مالي ستونزې لري؟

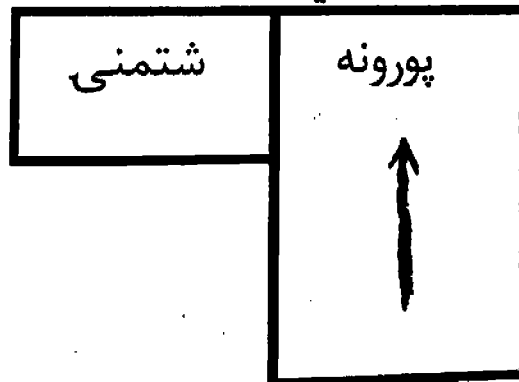
د منځنۍ طبقې خلک عموماً مالي ستونزو سره مخ وي، د دوی د عايد لويه سرچينه تنخوا او مزدوري وي او څومره چې تنخوا لوړېږي، ماليه هم ورسره لوړېږي. ددې تر څنگ يې لگښتونه هم لوړېږي. دا چې له عايد سره يې

لگښت سم لوړېږي، نو دوی د مورک د ځغاستې په تلک کې بندېږي. په دې توگه دوی خپل کور د عاید تولیدوونکي پانگوونې پر ځای خپله اساسي پانگونه بولي.

د عاید صورت حساب

د مالي توازن پاڼه

دا نمونه دا فکر ښيي چې کور پانگونه ده، که تاسې دا فکر کوئ چې د عاید په لوړېدو به لوی کور واخیستې شي؛ نو دا د اوسنۍ پورې ټولنې اساس دی. د لگښتونو لوړول، کورنۍ لوړو پورونه ور بولي او مالي

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۴۵

ستونزې يې زياتېږي. سره له دې چې د دوی تنخواوې به لوړېږي او پرمختگ به هم کوي، خو د مالي پوهې د نشتون له امله دې ډول ژوند کې خطر زيات وي.

په ۱۹۹۰ ز کال کې د مالي بحران په لړ کې، د بې کارۍ زياتېدو وښوده چې منځنۍ طبقه څنگه له مالي پلوه لږزېدلې ده. دې وخت کې ناڅاپه د کمپنيو د تقاعد برنامې خپل ځای د K ۴۰۱ برنامې ته پرېښود. دا په دې مانا وه چې د ټولنيز تامين سازمان له ستونزو سره و او تقاعد شويو خلکو د امتيازاتو د تامين لپاره په سرچينو پسې گرځېدل. بالاخره يې وېره په منځنۍ طبقې کېناسته او گټه يې حداقل دا شوه چې خلک دې موضوع ته متوجه شول او د گډې پانگوونې ونډې (Mutual Funds) اخيستو ته يې مخه کړه.

د گډې پانگوونې ونډې په دې خاطر مشهورې شوې چې زموږ د خونديتوب ډاډ راکوي. کوم خلک چې د گډې پانگوونې ونډې اخلي، دوی د گروې او سود خلاصولو

^{۱۴} يوه مالي اداره ده چې د خلکو نقدې پيسې اخلي، په يوه ځای کې لگوي او هر چاته د خپلو پيسو له درکد گټه او زيان رسېږي.

لپاره شپه او ورځ کار کوي، د بچو د فیسونو ورکولو لپاره هم باید پیسې وسپموي او د کرېډېټ کارت پورونه هم باید پرې کړي. دوی دومره وخت نه لري چې د پانگوونې په اړه معلومات واخلي او د پیسو له لگولو وړاندې یې په هره برخه فکر وکړي. دوی د گډې پانگوونې په مدیر یا مسئول شخص باور وکړي، پیسې ورکړي، ځکه په دې کې پانگوونې ډېر ډولونه دي. پانگوال ډاډه وي چې پیسې یې د دې (متنوع پانگوونې) له امله خوندي دي.

دغه لوستي د منځنۍ طبقې خلک، د کمېشن کارانو په وینا د گډې پانگوونې د ونډو اسناد لاسلیک کړي، دوی فکر کوي چې دا پانگوونه خوندي ده، بیا وایي: (پام کوه، خطر مه منه!)

اصلي غميزه د لومړنۍ مالي پوهې نشتون دی او د منځنۍ طبقې خلک د همدې کمي له امله ستونزو سره مخ کېږي. دوی په دې خاطر احتیاط ته اړ کېږي چې مالي حالت یې ضعیفه وي، د دوی د عاید او لگښت تر منځ توازن نه وي. پورونه پرې پراته وي او شتمنۍ هم نه وي چې د عاید کومه لاره چاره ترې جوړه شي. په عامو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۴۷

حالاتو کې د دوی د عاید لویه سرچینه تنخواوي او ژوند یې په بادار تکیه وي. بیا چې دې خلکو ته د (گټورې معاملې) فرصت پیدا شي، نو له دې فرصته هم ګټه نشي. اخیستی، ځکه دوی ډېر زیات کار کوي، مالیات پرې ډېر وي، پورونو کې ډوب وي، په دې خاطر د خپلو پیسو په اړه هېڅ ډول خطر نه مني.

لکه څنګه مې چې دې څپرکي په سر کې وویل، تر ټولو مهمه خبره د شتمنیو او پورونو تر منځ توپیر دی. په دې توپیر چې پوه شئ، بیا د هغو شتمنیو په پېرلو تمرکز وکړئ چې عاید درته ولري. دا د شتمن کېدو لپاره تر ټولو ښه لاره ده. په همدې لاره ځی او ستاسې د شتمنیو ستون به وده وکړي. خپل لګښتونه او پورونه را ټیټ کړئ، بیا به د شتمنیو د اخیستو لپاره پیسې ولری، د شتمنیو ستون مو چې ډک شو بیا به نورې ګټورې پانګوونې ته رجوع وکړئ. دا پانګوونه به له ۱۰۰٪ تر لایتناهي پورې ګټه ولري او ښایي تاسې د ۵'۰۰۰ ډالرو پانګوونه یو میلیون یا تر دې هم لوړه شي. دا هغه پانګوونه ده چې د

منځنۍ طبقې خلکو ته (خطري) ښکاري، خو که څو
مالي پوهه ولري دا پانگوونه ورته هېڅ خطر نه لري.
که تاسې چېرې د نورو خلکو په پل روان شئ او هغه څه
وکړئ چې هغوی یې کوي؛ نو حالت به د لاندې انځور په
ډول وي:

د عاید صورت حساب

عاید شرکت ته کار (معاش)
لگښتونه دولت ته کار (مالیات)

د مالي توازن پاڼه

پورونه بانک ته کار (گروي)	شتمنۍ
------------------------------	-------

که ته چېرې کارمندی یې او خپل کور هم ولري، نو کاري
هلې ځلې به دې عموماً داسې وي:
(۱) شرکت ته به کار کوی:

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۴۹

څوک چې په تنخوا کار کوي هغوی خپل بادار یا شریک شتمن وي. ستاسې هلې ځلې به مو بادار ته بریا او تقاعد ورکړي.

(۲) دولت ته به کار کوئ:

تاسې به تنخوا لیدلې هم نه وي چې دولت به ترې د وخته خپله برخه گرځولې وي. تاسې چې څومره ډېر کار کوئ، هومره د دولت مالیه لوړوئ. زیاتره په کال کې شپږ میاشتې د دولت لپاره کار کوي.

(۳) تاسې به بانک ته کار کوئ:

له مالیاتو وروسته به ستاسې لوی لگښتونه بیا گروي او د کرېډېټ کارت پور خلاصول وي.

د ډېر کار کولو یوه ستونزه دا ده چې پورته یاد شوي اړخونه به ستاسې د هڅو له برکته لا ډېره برخه ترلاسه کوي. تاسې باید دا زده کړئ چې د خپلو هلو ځلو او منډو ترڅو په برکت، خپل ځان او کورنۍ ته هم ګټه ورسوئ.

که تاسې پرېکړه وکړه چې خپل کار به کوئ او هڅې به د لوړې تنخوا پر ځای د شتمنیو د لاس ته راوړلو لپاره کوئ؛ نو موخې به ځانته څنګه ټاکئ؟ زیاتره خلک باید کار

وکړي او تنخوا واخلي چې شتمنی پرې ترلاسه کړي. د دوی شتمنی چې زیاتې شي، خپله بریا به څنگه اندازه کوي؟ انسان څنگه پوهېږي چې شتمن شوی دی؟ لکه زه، څنگه چې زه د شتمنیو او پورونو لپاره خپل تعریفونه لرم، همداسې د شتمن کېدو لپاره هم یو تعریف لرم. اصلاً ما دا مفهوم د (باک منستر فولر) په نوم یوه کس نه راخیستی دی، دا سړی ځینې خلک «تگ» او ځینې یې «نابغه» بولي.

دا سړی څو کاله وړاندې په انجینرانو کې یو شور را پورته کړ، ځکه د جوډیسک په نوم د یوې اختراع د ثبت غوښتنه یې وکړه، خو اصلاً (فولر) د شتمنی په اړه هم څه ویلي وو. دا موضوع په پیل کې ډېره پېچلې وه، خو څه موده وروسته مې چې ولوسته؛ نو په مفهوم یې پوه شوم. دی وایي: (شتمني د انسان د هغې وړتیا په مانا نه ده چې په راتلونکي کې تر څومره وخته گوزاره کولای شي او که زه نن کار بس کړم، تر څو ورځو به گوزاره وکړم.)

ستاسې د شتمنیو او پورونو د ټولیز ارزښت برخلاف، چې زیاتره د یوه انسان په اضافي لگښتونو ډکېږي، دا امکان

شتمن پلار نېستم پلار | ۱۵۱

رامنځته کوي چې سم سنجشي- واحد ترلاسه کړو. په دې توگه ما وکړی شول دا سنجشي- واحد پیدا کړم چې د مالي استقلال ترلاسه کولو لپاره، خپلې موخې ته خومره نږدې يم.

په شتمنيو (دارايي) کې زیاتره وخت هغه شيان هم راځي چې پیسې درته نه گټي، مثلاً هغه شيان چې اوس ستاسو په زېرمتون کې پراته دي. شتمني په دې اندازه کېږي چې ستا پیسې خومره پیسې گټي؟ او ستا مالي بقا په همدې پورې تړلې ده.

شتمني د شتمنيو (Assets) په ستون کې، د لگښتونو د ستون پر وړاندې، د پیسو جریان اندازه کول دي. مثلاً زه د شتمنيو په ستون کې زما د پیسو د جریان مقدار ۱۰۰۰ ډالر دی او میاشتنی لگښتونه مې ۲۰۰۰ ډالر دي؛ نو زما شتمني خومره ده؟

بېرته به د ښاغلي فولر تعریف ته ستانه شو، د هغه د تعریف له مخې زه خو ورځې گوزاره کولای شم؟ که ۳۰ ورځې یانې یوه میاشت فرض کړو؛ نو زه پنځلس ورځې

گوزاره وکړی شم. زه به هله شتمن یم چې د شتمنیو (اسپټس) په ستون کې هره میاشت ۲۰۰۰ ډالر ولرم.

نو دا په دې مانا نه ده چې زه شتمني لرم، خو شتمن لا نه یم. تراوسه مې عاید دومره دی چې زما میاشتنی لگښتونه پوره کوي. که لگښتونه لوړوم د هغې لپاره باید د شتمنیو نقدي جریان لوړ کړم چې یو توازن رامنځته شي. دېته هم پام کوي چې په دې وخت کې زه په خپله تنخوا تکیه نه یم، ما د شتمنیو ستون په ودې تمرکز کړی، پکې بریالی شوی یم او مالي ثبات یې راکړی دی. که زه نن هم دنده پرېږدم، نو د شتمنیو ستون له نقدي جریان نه خپل لگښتونه پوره کولای شم.

ورپسې هدف مې باید دا وي چې د شتمنیو عاید وسپوم او په دې پیسو په ستون کې یوه بله داسې شتمني ورزیاته کړم، چې هغه هم راته عاید ولري. په دې توګه ورځ تر بلې زما شتمنۍ زیاتېږي. خومره چې شتمنۍ زیاتېږي هومره به ورسره نقدي جریان زیاتېږي، خومره چې دا جریان زیاتېږي، هومره به زما عاید تر لگښت لوړ وي او ورځې تر بلې به مالداره کېږم. په دې توګه به زه د

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۵۳

خپل ډېر کار تر څنگ له یوه بل مدرکه هم عاید لرم، که
د پانگوونې دغه دوره همداسې روانه وي، نوزه به هم د
شتمن کېدو په لاره روان یم. یوازې دېته پام کوي چې:

- شتمن، شتمنی پېري.
 - نېستمن یوازې لگښتونه کوي.
 - د منځنۍ طبقې خلک (پورونه) پېري او فکر کوي
چې دا گني شتمنی دي.
- نوزه څنگه خپل کار پیل کړم؟ ځواب یې راتلونکي
خپرکي کې، د مکېونالډ له بنسټگره واورئ.

درېم خپرکي

درېم درس

خپل کار کوئ

شتمن د شتمنيو ستون ته گوري او

نور خلک د عايد صورت حساب ته

۱۹۷۴ز کال کې د مکډونالډ له بنسټگر (ري کروک) غوښتنه وشوه چې په اوسپن کې، د تکزاس پوهنتون، د سوداگري پوهنځي، د ماسټري دورې زده کوونکو ته وينا وکړي. زما يو ملگري د همدې پوهنځي محصل و. له قوي اغېزناکي وينا وروسته چې خلک خواره شول؛ نو محصيلينو (ري) يوې ناستې او څښاک ته دعوت کړ او ده يې په ډېر درنښت دا بلنه ومنله.

ټول محصيلين ناست وو او د خپل څښاک گيلاسونه يې په لاس کې نيولي وو، په دې وخت کې ترې پوښتنه وکړه: (زه څه کار کوم؟)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۵۵

محصلينو وخنډل چې ری گني ورسره ټوکې کوي، خو ده بيا پوښتنه وکړه: (تاسې څه فکر کوئ چې زه څه کاروبار کوم؟)

محصلينو بيا وخنډل او بلاخره يوه زړور هلک وويل: (ری! ټوله دنيا پوهېږي چې ته د برگرو هوټل لري.)

ری نری موسکا وکړه، شېبه غلی و، بيا يې وويل: (زه پوهېدم چې تاسې به همدا وايئ، خو ښاغلو او اغلو! زه د برگرو کاروبار نه کوم، زما اصلي کاروبار د جايدادونو پېر و پلور دی.)

زما ملگری کيت وايي چې ری ډېر وخت په دې موضوع وغږېده. د (ری) اصلي تمرکز په دې و چې په خلکو د خپل کاروبار څانگې يا نمايندگي وپلوري، خو د څانگې موقعيت ته يې ډېر زيات پام کاوه. دی پوهېده چې د هرې څانگې په بريا کې تر ټولو لويه ونډه د ځمکې او موقعيت ده. اصلاً کيسه دا وه چې کوم کس به د مکډونالډ څانگه پېرله، هغه ځمکه به يې هم ورسره پېرله چې د مکډونالډ ملکيت به و.

نن سبا مکډونالډ په نړۍ کې ډېر زیات جايدادونه لري او د دوی خانګې په شمېر کې تر کاتولیک کلیساوو زیاتې دي. نن مکډونالډ په امریکا او د نړۍ د نورو هېوادو په مهمو او ارزښتمنو سیمو کې ځمکې لري.

زما ملګري کیت ویل چې دا یې د ژوند تر ټولو مهم درس و، نن کیت هم د موټر مینځلو ځایونه جوړ کړي، خو اصلي کاروبار یې د جايدادونو پېر و پلور دی.

مخکې خپرکی په دې ختم شو چې زیاتره خلک د ځان په ځای نورو ته ډېر کار کوي. لومړی د شرکت خاوندانو ته کار کوي، بیا دولت ته کار کوي، بیا بانک ته پیسې ګټې او هره میاشت ورته د خپلې ګروۍ او ډیبېټ کارت پورونه لندوي.

زه چې ماشوم وم مکډونالډ راسره نږدې نه و، خو شتمن پلار زه او مایک داسې روزلي و چې هغه درس بیا په تکزاس پوهنتون کې محصلینو ته ورکړل شو. دا د شتمنو خلکو درېیم (راز) دی او راز دا دی چې: (خپل کار کوه) عموماً مالي ستونزې له دې امله رامنځته کېږي چې

شتمن پلار نېستم پلار | ۱۵۷

خلک ټول عمر نورو لپاره کار کوي او بيا چې دا کار بند کړي؛ نو د ځان لپاره ورسره هېڅ هم نه وي.

زموږ اوسني ښوونيز سيستم کې ډېر کار په دې کېږي چې د زده کوونکو علمي وړتيا لوړه شي او د ښې دندې ترلاسه کولو لپاره يې چمتو کړي. د دوی ټول ژوند په تنخوا ولاړ وي او لکه څنگه مو چې وويل يوازې د عايد ستون ته يې سترگې وي. دا خلک بيا د خپلې تعليمي وړتيا لوړولو لپاره پوهنتونونو ته ځي چې انجينران، ساينسپوهان، آښپزان، پوليس، مامورين، هنرمندان، ليکوال او... شي. دا چې دوی تعليمي وړتياوې لري، د کاريگرو ډلې ته ننوځي او پيسو گټلو ته متې را بډ وهي.

ستا د کاروبار او مسلک تر منځ ډېر زيات توپير دی. زه زياتره وخت له خلکو پوښتنه کوم چې: (څه کاروبار کوي؟)

دوی راته وايي: (زه بانکريم.)

بيا ترې پوښتنه کوم: (نو ته خپل بانک لري؟)

دوی راته عموماً وايي: (نه! په بانک کې کار کوم.)

په دې صورت کې دوی خپل مسلک له کاروبار سره ګډوډ کړی دی. د دوی مسلک دې بانکوالي وي، خو دوی بیا هم کاروبار ته اړتیا لري.

په ښوونځیو کې یوه ستونزه دا ده چې ته څه لولې هماغه درنه جوړېږي، که پخلی دې ولوست؛ نو اشپز به شي. که حقوق دې ولوستل وکیل به شي. که تخنیک دې ولوست مستري به شي. خو د لوست ددې طریقې زیان دا دی چې خلک مسلک ته ګوري او خپل کاروبار ته یې پام نه وي. دوی ټول عمر د نورو خلکو لپاره کار کوي او هغوی شتمنوي.

که څوک غواړي چې مالي ثبات ولري، خپل کار باید وکړي او دا کاروبار د شتمنیو د ستون شاوخوا وي، نه د عاید ستون. مخکې مو وویل چې لومړی قانون د شتمنیو او پورونو تر منځ توپیر کول او شتمنی پېرل وو. شتمن خلک د خپلو شتمنیو ستون ته پام کوي، خو نور خلک بیا یوازې د عاید ستون ته ګوري.

له دې امله زه زیاتره وخت اورم چې:
- کاشکې مې تنخوا لوړه شي.

- کاشکې تر فیع وکړم.
- زه بېرته ښوونځي ته ځم چې مسلکي زده کړې وکړم او دنده پیدا کړم.
- زه به یو څو ساعته ډېر کار وکړم.
- یو بله دنده هم باید پیدا کړم.
- یوه بله دنده مې پیدا کړې ده، تنخوا یې هم ښه ده.

ځینې کړیو کې دا ښې خبرې دي، خو که تاسې د (ری) خبرې ته پام وکړئ، نو تاسې تر اوسه خپل کاروبار نه دی پیل کړی، ځکه ستاسې له تمرکز نه ښکاري چې پام مو لا هم د عاید ستون ته دی او په دې صورت کې انسان یوازې هغه وخت مالي ثبات مومي چې په خپلو سپمول شویو پیسو شتمنۍ واخلي او هغه شتمنۍ دده عاید لوړ کړي.

د ټیټې او منځنۍ طبقې زیاتره خلک د پیسو په لگولو او کار اچولو کې ډېر احتیاط کوي، یانې دوی خطر نشي- منلی او لامل یې دا دی چې مالي بنسټ نه لري. دوی

یوازې په خپلو دندو پورې نښتې وي او هېڅ ډول خطر نه مني.

د مالي بحران په وخت کې چې سلگونه زره خلک له دندو وويستل شول؛ نو هغوی پوه شول چې یوازې یو کور لري، همدا یې شتمني وه او دې شتمنۍ هم دوی زبېښل. دا کور د دوی شتمني وه، خو دوی ته یې هېڅ عاید نه درلود او هره میاشت به یې ترې پیسې خوړې. موټر یې بله شتمني وه، هغه هم د تېلو او مستري خپل لگښتونه درلودل. د گلف لوبې لپاره یې وسایلو یو وخت په ۱۰۰۰ ډالر اخیستي وو، خو اوس یې دا بیه نه کوله. بې له کاري خوندیتوبه یې نور هېڅ نه لرل. دوی چې کوم شی خپله پانگه بلله هغه هم ورسره اوس د اقتصادي بحران پر مهال بېرته د مالي ثبات په ترلاسه کولو کې هېڅ مرسته نه کوله.

زه فکر کوم موږ ټولو به د کور او موټر لپاره له بانکونو پور اخیستی وي او فورمې به مو لاسلیک کړې وي. د پور د مقدار خانې ته به مو هم کتلي وي، دېته پام ځکه اوږې چې د حسابدارۍ تجربه ښيي، بانک چې چاته کومې

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۶۱

پيسې وركوي، شخص كولای شي چې هغه په خپله شتمنی کې حساب كړي.

يوه ورځ مې غوښتل پور واخلم، خو خپل مالي وضعیت راته ښه ښکاره نه شو، په دې خاطر مې د گلف وسايل، هنري کلبکسون، کتابونه، برېښنايي وسايل، جامې، ساعتونه، بوتان او نور شخصي- شيان په دې خاطر د شتمنی خانې ته ور واچول چې شمېر يې لوړ شي.

خو هغوی زما د پور وړاندیز رد کړ، ځکه ما د جايدادونو په کاروبار کې ډېره پانگوونه کړې وه. پور ورکوونکو ته دې شي خوند نه ورکاوه چې ما د اپارتمانونو له کرایې ډېر عايد درلود. هغوی يوازې دې پسې گرځېدل چې زه رسمي دنده ولې نه لرم او هره میاشت تنخوا ولې نه اخلم. دوی زما د قیمتي جامو، ساعتونو او نورو شيانو په اړه پوښتنه ونه کړه، ځينې وخت چې ستاسې ژوند له مروجو اصولو لرې بدل وي؛ نو ډېرې ستونزې درته جوړېږي.

ځينې خلک چې ووايي زه د يو ميليون يا سله زره ډالرو په ارزښت خالصه پانگه لرم، زه ووېرېږم. د خالص ارزښت

ستونزه دا ده چې که ته غواړې شتمنی دې وپلورې،
مالیه یې درنه گرځول کېږي.

زیاتره خلک مالي ستونزو سره یوازې په دې خاطر مخ وي
چې عاید یې ټیټ وي او د نقدي پیسو ډېرولو لپاره خپلې
شتمنۍ پلوري. لومړۍ خبره دا ده، د بېلانس په پاڼه کې
چې د دې شتمنیو کومه بیه رسېدلې، دا شیان بېرته هغه
بیه نه پوره کوي، خو که چېرې گټه هم وکړي؛ نو دولت
بېرته له دې گټې خپله مالیه گرځوي، په دې توگه دولت
بېرته له دې گټې خپله برخه اخلي. خلک د پور خلاصولو
لپاره خپله شتمني وپلوري، خو دولت چې ترې مالیه
واخلي، د پور خلاصولو لپاره پیسې بېرته لږې شي. په دې
خاطر زه وایم چې د خلکو د شتمنۍ خالص ارزښت د
دوی تر اټکله ډېر ټیټ وي.

خپل کار کوه، کاروبار پیل کړه، د ورځې دنده کوه، تنخوا
اخله، خو شتمنۍ پېره، پورونه او مسولیتونه مه پېره، ځکه
دا شیان چې تا یو ځل وکارول بیا هغه پخوانی ارزښت نه
لري. تاسې چې نوی موټر واخلي او بهر یې را وباسئ، بیه
یې دستي ۲۵٪ ټیټېږي، سره ددې چې بانک دا موټر

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۶۳

ستاسې اصلي شتمني بولي، خو دا شتمني نه ده. بڼه بېلگه يې موبایلونه دي، که دې په ۵۰۰ ډالر واخيست او له دوکانه دې راوويست، بېرته يې په هماغه بڼه نشي پلورلای.

ځوانان بايد لگښتونه ټيټ کړي، پورونه لږ کړي او د شتمنيو اخيستو لپاره دې هلې ځلې وکړي. په کورونو کې دې مور و پلار ځوانانو ته د پور او شتمني توپير څرگند کړي.

ځوانان پوه کړئ چې له واده، دندې، کور اخيستو، ماشومانو او په پور شيانو اخيستو وړاندې دې، لومړی ځان ته د خالصو شتمنيو يو اساس رامنځته کړي. زه ډېر داسې ځوانان پېژنم چې ودونه يې کړي، خو بيا يې ځان د پور په دام کې نښلولی، په پور يې ژوند برابر کړی، خو که دوی ټول عمر کار وکړي، ځان له دغه شته دامه نشي-ويستی.

د زياتره خلکو بچي لوی شي، خو د مور و پلار يې ايله دې وخت کې پام شي چې د خپل تقاعد لپاره يې سپما نه ده کړې، دوی له دې وروسته د پيسو په سپمولو بوخت شي،

خوبيا چې دا مور و پلار ناروغه شي؛ نو د دوی مسئوليت هم د بچو په غاړه شي.

نو ستاسې بچي کوم ډول شتمنۍ ترلاسه کولای شي؟ زما په نظر اصلي شتمني په لاندې کټگوريو کې راځي:

- داسې کاروبار چې زما وي، خو ماته پکې ډېره اړتيا نه وي. نور خلک يې پرمخ يوسي، ځکه که زه پکې خپله بوخت شم، بيا کاروبار نه شو، دنده شوه.

- ونډې

- تضمين ليکونه

- عايد لرونکي جايدادونه

- د لنډو مهالو پوړونو پاڼې (IOUs)

- د فکري ملکيتونو حق، مثلاً سندري، کتابونه، اختراعات او نور ...

- هر هغه شی چې ارزښت ولري، عايد راوړي يا يې بيه لوړه شي او بازار ولري.

زه چې ماشوم وم، لوستي پلار به مې ويل چې ښه او خوندي دنده پيدا کړم، خو شتمن پلار به مې ويل چې د

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۶۵

خپلې خوښې شتمنۍ وپېره، ځکه که ستا په خوښه نه وي، پام به هم پرې نه کوي. ما جايدادونه واخيستل، ځکه زما ودانيو او ځمکو سره ډېره مينه ده. زما د دې کاروبار خوښېږي او پام پرې کولای شم. که دې کې ستونزې را پيدا شي؛ هومره به لويې نه وي چې له امله دې زما جايدادونه بد راشي. کوم خلک چې جايدادونو سره مينه نه لري، نه دې يې پېري.

زما د وړو شرکتونو پانگې هم خوښېږي، خصوصاً په پيل کې، ځکه زه متشبت يم، کاروباري سړی نه يم. پخوا مې له ځينو لويو ادارو سره کار کړی دی، هلته هم کار خوند راکاوه، ښې خاطري ترې لرم، خو ډېر ژور پرې نه پوهېږم، ځکه اداري سړی نه يم. زما د شرکتونو پيلول خوښېږي، نه پر مخ وړل. په دې خاطر زياتره وخت د وړو شرکتونو ونډې پېرم. زياتره وخت زه خپله هم شرکت پيلوم او ونډې يې پلورم. د نويو شرکتونو په ونډو کې کله بخت ياري کوي او زما دا لوبه ډېره خوښېږي. ځينې خلک له وړو شرکتونو وېرېږي او وايي چې خطر لري، همداسې ده. خو که ته په پانگوونه پوه شي، علاقه ورسره ولري او لوبه

زده کړې، دا خطر خپله ختمېږي. وړو شرکتونو کې زما پالیسي- دا ده چې له یوه کاله ډېر وخت پکې نه تېروم او په جایدادونو کې بیا له وړو پیل کوم، واره بیا په لویو بدلوم. دا د املاکو او جایدادونو د ارزښت لوړېدو لامل کېږي او زه جایدادونه عموماً له اوو کالو ډېر نه ساتم.

څلور کاله مې بحري ځواکونو او زیروکس سره کار وکړ، هلته مې د شتمن پلار په نصیحت عمل وکړ. ما به د ورځې کار کاوه او په وزگار وخت به مې کاروبار کاوه. د شتمنیو ستون ته مې ډېر پام وکړ، د وړو وړو جایدادونو او ونډو کاروبار به مې کاوه. شتمن پلار تل په مالي پوهې ټینګار کاوه، زه چې څومره په حساب کتاب او د نقدو پیسو په مدیریت پوهېږم، هومره به د ښې پانګوونې لپاره د تحلیل او شرکت پرانیستو وړ کېږم.

که د چا شرکت سره علاقه نه وي، زه یې ورته د جوړولو وړاندیز نه کوم. زه چې د شرکتونو په اړه څومره پوهېږم، هېڅوک به دې کار ته اړ نه باسم. ځینې وخت خلک وزگار وي وایي راځه شرکت جوړ کړه، په دې صورت کې د بریا امکان د نشت برابر دی. له لسو نهه شرکتو په ۵ کالو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۶۷

کې بېرته تړل کېږي، بيا چې کوم پاتې شي، په هغوی کې هم نهه سر ته نه رسېږي. نو که چېرې تاسې رښتيا شرکت سره مينه لرئ او غواړئ چې جوړې کړئ، زه يې مشوره درکوم، گني خپلې دندې ته دوام ورکړئ او خپل کار وکړئ.

خپل کار په دې مانا چې د شتمنيو ستون موقوي وساتئ، يو ډالر چې ورغی، بېرته اجازه مه ورکړئ چې ترې ووځي. داسې فکر وکړئ چې يو ډالر ستاسې د شتمنيو ستون ته لار، دا به درته کار او گټه کوي. د پيسو يوه ښېگڼه دا ده چې شپه او ورځ کار کوي او دا کار يې تر نسلونو دوام کوي. خپله دنده کوئ، ښه زيار وکارئ، ښه کارمند شئ، خو د شتمنيو ستون ته مو هم پام کوئ.

عايد مو چې لوړ شول بيا ځان ته د سينگار او تجمل توکي اخيستی شي، يو مهم توپير دا دی چې شتمن خلک د تجمل توکي وروسته پېري او د ټيټې و منځنۍ طبقې خلک يې لومړی پېري. د ټيټې او منځنۍ طبقې خلک موټر، لوی کور، گانې او نور شيان په دې خاطر پېري چې «شتمن ښکاره» شي، دوی شتمن ښکاري، خو

اصلاً په پورونو کې «ډوب» وي. د ډېرې مودې شتمن خلک لومړی د شتمنيو ستون قوي کوي، بيا چې له دې شتمنيو پيسې را شروع شي، دوی پرې ځانته نور وسايل پېري. د ټيټې او منځنۍ طبقې خلک بيا دا تجمل ځانته په خپله وينو، خولو او د ماشومانو په ميراث اخلي.

رېښتيني تجمل د رېښتيني او پر ځای شتمنۍ ډالۍ ده. مثلاً يو وخت چې ما او زما مېرمن (کېم) له خپلو اپارتمانونو بڼه عايد درلود، هغې ځانته بينز موټر واخيسته. موږ دې موټر لپاره هېڅ خواري ونه کړه او نه مو کوم خطر ومانه، ځکه دا موټر راته اپارتمانونو واخيست. خو موږ د دې موټر لپاره څلور کاله انتظار کړی و، موږ په تمه وو چې د املاکو د پانگوونې گټه ډېره شوه او په کافي اندازه عايد ترې راغی، بيا مو په هغه عايد ځانته موټر واخيست او دا موټر د بڼې او پر ځای پانگوونې برکت و. زما مېرمن پوهېده چې د خپلو شتمنيو ستون ته څنگه وده ورکړي، اوس دا موټر د کيم د مالي پوهې په مانا هم دی. خو دې په ځای زياتره خلک ووځي، موټر يا کومه بله وسيله په قسطونو (کړېدېټ) واخلي. دوی اصلاً ستري

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۶۹

شوي وي او غواړي چې يو نوی شی واخلي. خو دا په
قسطونو د توکو اخیستل انسان ته ستونزه جوړوي، ځکه
ته به هره ورځ يو مقدار پیسې په قسطونو کې ورکوي او دا
بیا انسان ذهنأ نارامه کوي.

ته چې بنایسته موده صبر وکړې، پانگونه وکړې او بیا
خپل کاروبار پیل کړې؛ نو د شتمنو خلکو په یوه بل راز
پوهېدو ته به چمتو یې، دغه راز شتمن خلک له نورو
خلکو وړاندې کوي.

څلورم څپرکی

څلورم درس

د مالیاتو تاریخ او د سوداگریزو ادارو قوت

زما یادېږي چې په ښوونځي کې به راته د (رابن هوډ) او (میري مین) کیسې کېدې. زما د استاد په فکر دا د یوه اتل ښکلې کیسه وه چې له شتمنو به یې شتمني ترورله او په نېستمنو به یې وېشله. زما شتمن پلار به بیا رابن هوډ اتل نه بلکې ټگ باله.

رابن هوډ مړ شوی خو پلیوني (پیروان) یې اوس هم شته، زه اوس هم ډېر خلک پېژنم چې وایي:

- شتمن خلک یې ولې پیسې نه ورکوي؟
- شتمن د ډېره مالیه ورکړي چې خیرې یې غریبو ته ورسېږي.

د رابن هوډ فکر او کار همدا و چې له شتمنو یې وټروړه او په غریبو یې ووېشه، خو دا فکر د غریبو او منځنۍ طبقې خلکو په زیان دی. منځنۍ طبقه د رابن هوډ د همدې اصولو له لاسه، د مالیاتو په جال کې ښکېل ده. شتمن

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۷۱

خلک مالیه نه ورکوي، مالیه همدا د منځنۍ طبقې خلک، په تېره بیا لوستي او د ډېر عاید لرونکی قشر. ورکوي او همدا پیسې غریبو ته ځي.

خو دا چې دا هر څه ولې کېږي، ددې لپاره باید د مالیاتو تاریخ ته سر ورنښکاره کړو. زما لوستي پلار د علم په تاریخ کې تکره و، خو شتمن پلار مې بیا ځان د مالیاتو د تاریخ په ګاڼه سینګار کړی و.

شتمن پلار ما او مایک ته وویل چې پخوا په امریکا او انگلستان کې مالیات نه وو، یوازې د جګړو پر مهال به له خلکو لږې پیسې ټولېدې. د پیسو مقدار به پاچا یا ولسمشر. اعلاناوه. برېتانیایا کې مالیات د ناپېلیون پر وړاندې د جګړو (۱۷۹۹ تر ۱۸۱۶) پورې وضع شول او امریکا کې یې بیا د کورنۍ جګړې (۱۸۶۵ تر ۱۸۶۱) لپاره مالیه ټولېده.

۱۸۷۴ز کال کې د انگلستان پارلمان په خپله خلکو مالیه وضع کړه او په امریکا کې، د ۱۹۱۳ز کال له شپاړسمو قانوني اصلاحاتو وروسته مالیه وضع شوه. امریکایان د مالیاتو مخالف وو. بوسټن بندر کې چې پېښه رامنځته

شوه لامل يې په چايو د ماليې لوړول وو او د (بوسټن هاربر ټي پارټي) په نوم يادېده، له همدې د امريکا د خپلواکۍ جگړه هم پيل شوه. دې کار پنځوس کاله ونيول چې عام ولس د مالياتو ورکولو لپاره چمتو شي.

له دې تاريخه دا معلومات کېږي چې پخوا د عايد مالیه او د جگړې مالیه يوازې په اشرافو وضع کېده او شتمن پلار هڅه کوله چې ما او مايک په همدې موضوع پوه کړي. هغه به ويل چې له دې وروسته ورو ورو په اکثريت خلکو ومنل شوه، غريبو خلکو ته به يې ويل چې دا ماليات اشرافو ته يو ډول جزا ده. په دې توگه خلکو دې قرارداد ته رايه ورکړه او د قانون برخه يې وگرځېده. که څه هم دا قانون د اشرافو او فيوډالانو لپاره جوړ شوی و، خو د وخت په تېرېدو پکې د ټيټې او منځنۍ طبقې هماغه ونښتل چې دې قانون ته يې رايه ورکړې وه.

شتمن پلار وويل: (حکومت چې د پيسو خوند وليده، اشتها يې ورته ښه شوه. خو زه او ستا پلار سره مخالف يو، هغه د دولت مامور دی او زه پانگوال يم، دواړو پيسې ترلاسه کوي، خو زموږ د بريا د اندازه کولو طريقې هم

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۷۳

متضادې دي. هغه ته پيسې ددې لپاره ورکول کېږي چې خلک وگوماري، خلک چې وگوماري اداره ورسره پراختيا مومي او په دولت کې تر ټولو ښه اداره ده چې پراخه وي. اپوټه زه بيا لږ خلک گومارم او لږې پيسې لگوم، زما دا کار بيا د پانگوالو خوښېږي. په دې خاطر مې دولتي خلک نه خوښېږي، د دوی موخې له کاروباري خلکو سره توپير لري. حکومت چې څومره وده کوي، هومره ډېر ماليات وضع کوي او د ملاتړ لپاره يې پيسو ته اړتيا پېښېږي.

زما لوستي پلار به ويل چې دولت بايد غريبو سره مرسته وکړي. جان. اف کېنيډي او د هغه د سولې ځواکونو مفکوره يې خوښېده. د هغه دا مفکوره دومره خوښېده چې ان ماليزيا، تايلنډ او فلپين ته د سولې ځواکونو د روزونکو په توگه لارل. ده به تل هڅه کوله چې خپله بوديجه لوړه کړي او په خپلو ادارو يانې ښوونيزې څانگې او سولې ځواکونو لپاره نور خلک وگوماري.

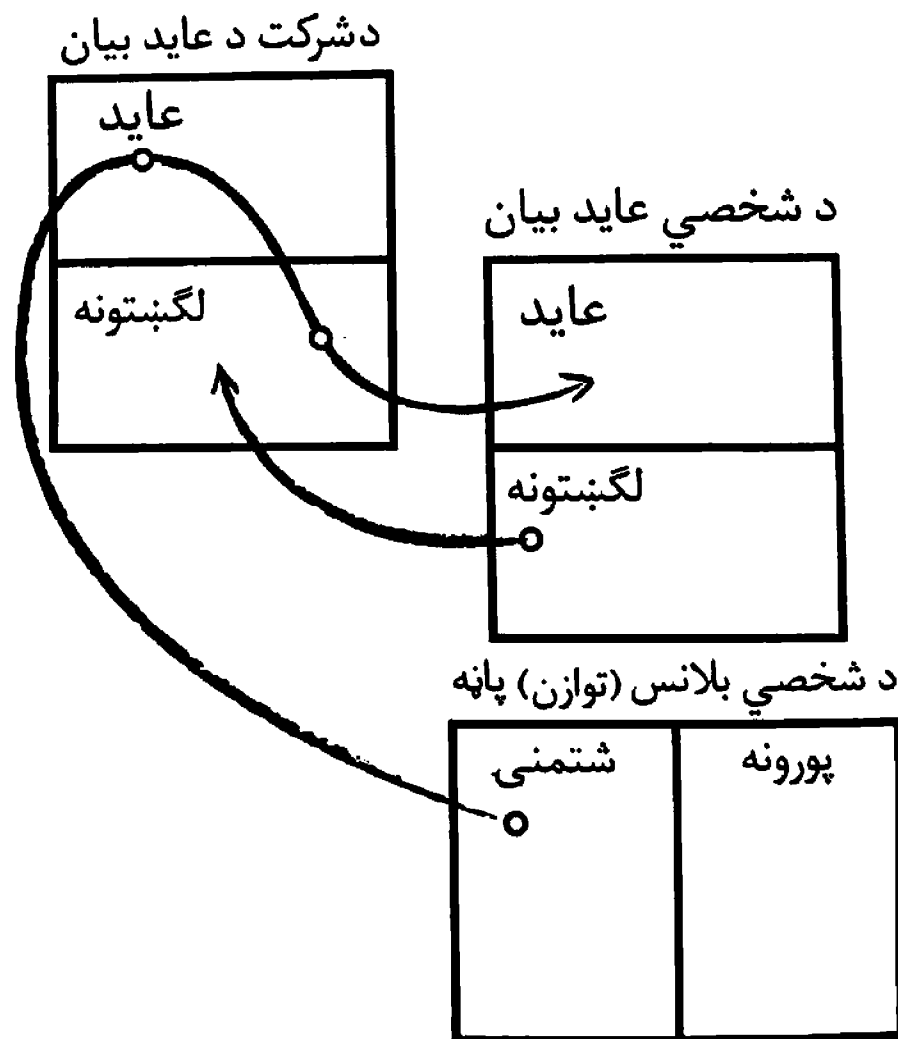
زه به د لسو کالو وم چې هغه راهيسې مې راته پلار ويل، دولتي مامورين د لټو غلويوه ډله ده او نېستمن پلار به مې ويل چې اشراف او شتمن ټگ او حريص خلک دي،

له دوی باید ډېره مالیه واخیستل شي. دواړو خپل قوي
دلایل لرل. ماته دا کار ډېر سخت و، ځکه په سیمه کې د
یوه شتمن انسان له کوره به چې راغلم خپل (دولتي
رهبر) پلار سره به مخ شوم، په دې پوهېدل سخت وو چې
څوک په حقه دی او څوک ناحقه.

خو د تاریخ مطالعه د مالیاتو په اړه جالب لیدلوري
څرگندوي. لکه مې چې وویل د مالیاتو طرحه په همدې
ډول منل کېدای شوه، ځکه خلکو د رابن هوډ په مفکورې
باور درلود، هغه به د خپل فکر له مخې شتمني له شتمنو
تروړله او په غریبو وېشله. خو ستونزه هله پيدا شوه چې د
دولت لوړه او حرص زیات شو او ډېر زریې دا قانون د
اشرافو تر څنګ په منځنۍ طبقې پلي کړ، تر دې چې ورو
ورو پکې غریب خلک هم را ښکېل شول. بل خوا اشرافو
فرصت وموند، دوی خپل اصول درلودل، لکه څنګه مې
چې درته مخکې وویل اشراف او شتمن د سوداګریزو ادارو
په اړه پوهېدل او دا سوداګري ان د بادي بهریو له وخته
مشهوره وه. شتمنو سوداګریزې ادارې په بحري لارو د
خپلو مالونو د خوندیتوب لپاره رامنځته کړې. شتمنو په

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۱۷۵

سوداگریزو ادارو کې پانگوونه وکړه چې د بحري سفر لپاره اسانتیاوې برابرې کړي. دې شرکتونو یا سوداگریزو ادارو به وروسته د بېړیو ماڼوگان گومارل چې په بحر کې بېړۍ وچلوي او په نویو ځمکو کې (خزانې) پیدا کړي. بېړۍ به چې ډوبه شوه ماڼوگان به پکې له ژونده خلاص شول او د شتمنو زیان یوازې هغه پیسې وې چې دې سفر لپاره به یې ځانگړې کړې وې.

شتمن پلار نېستن پلار ۱۷۶۱

لاندې انځور دا ښيي چې په شرکتونو کې لگول شوې
پانگه، څنگه ستاسې د عايد په صورت حساب او د توازن
په پاڼه کې نشي راټلې.

شتمن خلک د ادارو د دولتي جوړښت په قوت پوهېږي
او همدا لامل دی چې د منځنۍ طبقې او غريبو خلکو
په پرتله ډېره گټه کوي. زما يو پلار سوسياليست او بل
پانگوال و، د دې دواړو فکرونو له امله زه ډېر زر پوه شوم
چې د پانگوالۍ فکر له اقتصادي پلوه زما ډېر خوښېده.
داسې ښکاري چې د کمونيست نظر لرونکي خلک اخر
کې ځان ته خطر ساز وي او ځان ملامتوي، ځکه د
دوی مالي پوهه ټيټه وي. ولس که په هره لاره له شتمنو
پيسو ترورل وغواړي، بريا پکې د شتمنو وي. لکه ما چې
وويل په پيل کې ماليه په شتمنو وضع شوې وه، خو زور
يې منځنۍ طبقې څخه وواته او دوی هم پکې ښکېل
شول. شتمنو ډېر عالمان او مفکرين هم تېرايستل،
ځکه هغوی مالي پوهه درلوده او دا پوهه په ښوونځيو او
پوهنتونو کې نه ښودل کېږي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۷۷

شتمنو عالمان څنگه مات کړل؟ په شتمنو چې ماليه وضع شوه، حکومتي خزانې ته پیسې روانې شوې، په لومړیو کې خلک خوشاله وو، ځکه پیسې به د شتمنو اخیستل کېدې او د تنخواوو او امتیازاتو په توګه په دولتي مامورینو وېشل کېدې، همدا پیسې به بېرته د شتمنو له فابریکو سره د دولتي قراردادونو په اساس یو ځل بیا د شتمنو جیبونو ته ورتلې. دولت ښې ډېرې پیسې درلودې، خو مدیریت یې نه و، ځکه د پیسو د بېرته را ګرځېدو هېڅ لاره نه وه. یانې که تاسې دولتي مامور وی، د قانون له مخې مو د پیسو سپمولو حق نه درلود. که یو ځل به درته بودیجه تخصیص شوه او تاسې به ونه لگوله دا امکان و چې دویم ځل بودیجه کمه شوې وی او رسماً بیا ډېر مثر هم نه ښکارېدئ. بل خوا سوداګر وو، دوی ته به چې هر څومره پیسې ورغلې کار به یې ترې اخیسته او د دوی مثریت په رسمیت وپېژندل شو.

څومره به چې د دولت لګښت زیاتېده، څومره یې پیسو ته اړتیا پیدا کېده. یوازې له شتمنو د ماليې وضع کولو

دا اړتيا نه پوره کوله، په دې خاطر په منځنۍ او ټيټې طبقې هم ماليه وضع شوه، دا هماغه خلک وو چې دې قانون ته يې رايه ورکړې وه.

شتمنو له مالياتو د خونديتوب لپاره سوداگريزو ادارو ته پناه يوره، ځکه په همدې خوندي کېدل. خوزياتره خلکو چې شرکتونه او سوداگريزې ادارې جوړې نه کړې، په دې نه پوهېدل چې دا شرکتونه توکي او شيان نه دي، دا يوه موسسه ده چې يوه دوسيه وي چې ځينې رسمي اسناد پکې وي او په اداره يا دفتر کې پرته وي، دا دوسيه په اړونده دولتي اداره کې ثبت و راجستر وي. دا کومه لويه اداره نه وي چې لويه لوحه دې پرې څرېدلې او شرکت دې پرې ليکلی وي. دا نه فابريکه وي او نه د خلکو ډله وي. دا يو قانوني سند وي چې يو بې ساه قانوني وجود يې رامنځته کړی دی. دې سره يو ځل بيا د شتمنو شتمني خوندي شوه، شرکتونه پيل شول او ددې لپاره يو دايمي قانون هم تصويب شو. په دې قانون کې د شرکتونو په عايد ماليه، د شخص پر عايد تر ماليې لږه وي. ددې تر څنگ شرکتونو اجازه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۷۹

درلوده چې تر مالیه ورکولو وړاندې هم خپله شتمني وکاروو.

دا جگړه د شتمن او غریب تر منځ له کلونو را روانه ده. په دې جگړه کې یوې خوا شتمن او بل خوا هغه خلک دي چې وایي: (له شتمنو یې واخلي). دا قانون چې په هر ځای کې پلی شوی دا جگړه ورسره راغلې ده او تل به وي. ستونزه د بې خبره خلکو ده، دوی سهار منظم راوینښېږي، کار ته ځي، مالیه ورکوي او په دې نه پوهېږي چې شتمن خلک کومه لوبه کوي، که دوی په دې لوبه پوهېدی دوی به هم کولی او یو وخت به یې مالي استقلال درلودی.

ما دا خبره ډېر ځوروي چې کورنۍ خپل بچو ته وایي، ښوونځي ته لاړ شه، ښې نومرې واخله چې ښه دنده پیدا کړې. کارمند که مالي پوهه ونه لري، مناسبه او خوندي دنده یې هېڅکله نشي ژغورلای.

د امریکا منځنۍ طبقه په کال کې پنځه شپږ میاشتې دولت ته کار کوي چې مالیات یې پوره کړي. زه فکر کوم دا موده له اړتیا ډېره اوږده ده. ته چې څومره ډېر کار

کوي، هومره به دولت ته دېره ماليه ورکوي. نو زه وایم کوم خلک چې وایي له شتمنو یې واخلي او غریبو ته یې ورکړي، دوی اصلاً د مالیاتو د قانون پلوي کوي او دا قانون به دېر زر په دوی هم وضع شي.

که څوک غواړي چې شتمنو ته زیان واړوي؛ نو شتمن ورته لاس تر زني نه کېني. دوی پیسې لري، قوت لري او د حالاتو د بدلون قوي هوډ ورسره وي. دوی تر ټولو تکړه وکیلان او حسابداران گوماري، په سیاسيونو فشار راوړي، قوانین بدلوي یا پکې ځانته د گټې یوه لاره پیدا کوي.

د امریکا د مالیاتو کوډ اجازه ورکوي چې د مالیاتو کمولو نورې لارې چارې هم وموندل شي. دې معلوماتو ته هر څوک لاسرسی لري، خو یوازې شتمن خلک ترې گټه اخلي، ځکه دوی کاروباري فکر لري. مثلاً ۱۰۳۱ راز دی. دا د کورني عاید د (۱۰۳۱) کوډ برخه ده. د دې قانون له مخې که چېرې د یوه ملکیت بیه لوړېږي او پلورونکی غواړي چې دا ملکیت وپلوري او په پیسو یې بل وپېري؛ نو په دې صورت کې ترې د دې سودا د گټې مالیه نه گرځول کېږي. دا گټه یوازې په جایداد او ملکیت کې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۸۱

کېږي. په دې طريقه چې تاسې هر خومره راکړه ورکړه کوئ او قيمتي ملکیتونه پېرې هېڅ ډول عايد درباندي نه وضع کېږي، تر دې چې تاسې خپله ځان مفلس يا ديواله نه کړئ.

املاک د پانگوونې وسيله او له مالياتي پلوه ډېرې گټې لري. بېې چې لوړې شي، له دې گټه راځي او تاسې دا مالیه نه ورکوئ، البته تر هغې چې تاسې دا شتمني نقده نه کړئ. دا يو قانوني فرصت دی او څوک چې له دې گټه نه اخلي، د شتمنيو د ستون د ودې يو لوی فرصت له لاسه ورکوي.

منځنۍ او ټيټه طبقه دا تدابير نه لري. دوی ځای په ځای ناست دي، دولت لگيا دی ويني ترې زېږېښي. زه د هغو خلکو په لیدو حیرانېږم چې ډېره مالیه ورکوي او له معافو گټه نه اخلي، دا خلک له دولته وېرېږي. زه پوهېږم چې مالیه اخیستونکي خومره ظالم او بې رحمه وي، زه داسې ملگري پېژنم چې کاروبار یې له منځه تللی، ديواله شوي، خو وروسته یې پام شوی دی، چې تېروتنه حکومت کړې وه. زه دا شی احساسوم. خو که څوک کال کې

پنځه شپږ مياشتې دولت ته په دې خاطر کار کوي چې له وېرې يې خلاص شي؛ نو دا ډېره لويه بيه ده. زما نېستمن پلار دې سره مبارزه ونه کړه، غلې کېناست. شتمن پلار مې هم داسې وکړل، هغه په دې لوبه کې يو قدم وړاندې و، هغه شرکتونه جوړ کړل او دا شی د شتمنو تر ټولو لوی راز دی.

ستاسو به ياد وي چې ما له شتمن پلاره لومړی کوم درس زده کړ. زه وړوکی هلک وم، لیکه کې په تمه ناست وم چې هغه به ماسره کله خبرې کوي. زه به زیاتره د هغه په دفتر کې ورته په تمه ناست وم او هغه به په لوی لاس وخت نه راکاوه. هغه غوښتل چې زه د هغه قوت احساس کړم، ځکه دا قوت باید ما هم یوه ورځ ترلاسه کړی وی. ماته چې څومره کاله هغه خبرې کړې تل یې راته ویلي چې علم قدرت دی، خو پیسې چې راشي قدرت هم ورسره راځي، بیا ددې قدرت د ساتلو او پراخولو لپاره علم ته اړتیا وي. که علم ونه لرې او پوه نشوې، نړۍ به مو د فوټبال د توپ په څېر هاخوا دېخوا غورځوي. شتمن پلار به تل ماته ویل چې زورور ستاسې مشر. او رئیس نه دی،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۸۳

بلکې زورور د مالياتو مامور او کارمند دی. که هغه ته مو فرصت ورکړ، ډېره مالیه درنه اخلي.

پيسو ته کار کولو پر ځای، د ځان لپاره پيسو کارولو په برخه کې، لومړی درس د همدې قدرت په اړه دی. که ته د پيسو لپاره کار کوې؛ نو دا قدرت ته خپل بادار ته سپارې او که پيسې د ځان لپاره کاروې؛ نو دا قدرت تاسره پاتې کېږي.

موږ چې ځان لپاره د پيسو په کارولو پوه شو؛ نو دويم گام دا و چې په مالي چارو کې ځيرک واوسو او چاته اجازه ورنه کړو چې زموږ په چارو کې دې مداخله وکړي. ته بايد په قانون خبر او په سيستم پوه شې چې څنگه کار کوي. که تاسې په دې برخه کې پوره معلومات ونه لرئ، نو خلک به درته مزاحمت کوي او که په چارو پوه شئ، نو مبارزه ورسره کولای شئ.

په همدې خاطر به زموږ شتمن پلار به لوړو تنخواو ښه تکره تکره مدافع وکیلان او حسابداران گومارل. دا تنخواوې د دولت تر مالياتو ډېرې لږې وې. د هغه تر ټولو ښه درس راته دا و چې که په ځيرکتيا گام پورته کړې، نو

څوک درباندي فشار نشي- راوړي. زما پلار په قانون پوهېده، ځکه قانون منونکی و. له قانونه بې خبري گرانه تمامېږي. که تاسې په قانون پوه شئ، تاسې به په حقه یی او له مبارزې به هېڅ ډول وېره نه احساسوئ. تر دې که ستاسو په مقابل کې روبن هوډ او دده ډله وي.

لوستي پلار به مې تل ویل چې خوندي دنده پیدا کړه، بیا به یې راته د ډېر کار کولو گټې را په گوته کولې او راته یې ویل چې گام په گام به پرمختگ کوې. ما لوستی پلار په دې نه شو پوهولای چې ادارې ته کار کول او واښه ترې اخیستل، داسې دي لکه څوک چې غوا ته واښه اچوي او د لوشلو لپاره یې تیاروي.

دا خبره مې چې شتمن پلار ته وکړه هغه راته وویل: (د پرمختگ په زینې له ختلو دا ښه ده چې ټوله زینه خپله کړه.)

زه چې وړوکی وم د شرکت او کاروباري ادارې په جوړېدو نه پوهېدم، دا چاره به راته سخته ښکارېده او یو ډول وېره مې ترې احساسوله. په دې اړه به مې چې فکر وکړ، وېښته مې به ځیگ شول، خو بیا مې هم دا باور درلود

شتمن پلار نېشتمن پلار | ۱۸۵

چې يو وخت به مې خپل شرکت وي او نور خلک به ما لپاره کار کوي. که زما شتمن پلار سره په وخت مرسته نه وي کړې، نو ما به د لوستي پلار مشوره منلې وي. د شرکت په اړه زما د شتمن پلار همدا وړې وړې خبرې وې چې زما زړه کې يې دا باور ژوندی وساته، هغه باور دا و چې يوه ورځ به زه هم خپل کاروبار لرم او پردی مزدوري به نه کوم. شپاړس کلنۍ ته چې رسېدم په دې باوري شوم چې زه به د لوستي پلار مشوره نه منم. زه نه پوهېدم چې دا هر څه څنگه کېږي، خو هوډ مې کړی و چې د نورو خلکو په لاره به نه ځم او همدې هوډ زما ژوند بدل کړ.

د شلو کالو چې شوم د شتمن پلار نصيحت راته نور هم روښانه شو. ما په همدې وخت کې د بحري ځواک دنده پرېښي وه زيروکس کورپ ته تللی وم. ما ښې پيسې گټلې، خو تنخوا به مې چې واخيسته خپه به شوم، ډېره برخه به ترې گرځول شوې وه او ما به چې څومره ډېر کار کاوه، هومره به رانه ډېره برخه گرځېدله. لږ کار مې چې وکړ او پکې بريالی شوم، نو مشرانو مې د ترفيع او تنخوا

شتمن پلار نېستن پلار ۱۸۶۱

لورولو په اړه فکر وکړ، زه ډېر خوښ شوم، خو د پلار دې خبرې به مې غوږونو کې انگازه کوله چې: (ته چا لپاره کار کوې؟) او (څوک شتمنوې؟)

په ۱۹۷۴ ز کال کې زه لا د زیروکس (فوټوکاپي ماشینونو شرکت) کارمند وم، په همدې وخت کې مې خپله اداره جوړه کړه او خپل کار مې پیل کړ. زما د شتمنیو په ستونز کې خو شتمنی زیاتې شوې وې او د پراختیا ورکولو هڅه مې کوله. زما له تنخوا به هره میاشت مالیه گرځېده، دې سره مې د شتمن پلار هغه خبره ثابته شوه چې دولت هېڅکله نه مې پرې او که زه د لوستي پلار په راکړې لاره تللی وی؛ نو راتلونکی به مې تیاره وی.

زیاتره باداران په دې نظر دي چې که کارکوونکي ته د خپل کاروبار مشوره ورکړې دا په کاروبار بد اغېز کوي. ښايي دا خبره زیاتره خلکو ته سمه وي، خو زما کیسه دا وه چې د شتمنیو په پیدا کولو او شتمنېدو مې دنده هم ښه کېده. اوس مې موخه لرله، کار ته به له وخت مخکې راتلم، تر ناوخته به راتاو وم، هڅه مې کوله چې ډېرې پیسې وگټم او ډېرې شتمنۍ وپېرم.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۸۷

خومره به چې د بریا پورې رانږدې کېده، هومره به ما ډېر ماشینونه پلورل، خومره به مې چې ډېر پلورل، هومره به مې تنخوا لورېده، خو مالیه هم ترې ډېره گرځېده. ما غوښتل چې ځان له دې دامه خلاص کړم، په دې خاطر مې ډېر کار کاوه او دا د یوه کارمند تر ټولو ښه انگېزه وه. په ۱۹۷۸ ز کال کې زه د شرکت په ۵ غوره پلورونکو کې وشمېرل شوم او په دوی کې هم تر ټولو وړاندې وم، ځکه ما غوښتل چې د موږکانو له دې منډې باید ځان خلاص کړم.

له درې کالو په لږه موده کې، ما په خپله وړه اداره کې تر تنخوا ډېرې پیسې گټلې. زما اداره د املاکو د پېر و پلور شرکت و او ما چې کومې پیسې گټلې دا د شتمنیو د ستون اړوند وې. ماته دې پیسو کار کاوه او دا اجازه یې نه راکوله چې زه دې د فوټوکاپۍ ماشینونو پلورلو لپاره د خلکو دروازې وټکوم. دلته پوه شوم چې د شتمن پلار نصیحت خومره گټور و. په لنډ وخت کې له جایدادو د پیسو نقدي جریانو دومره ډېر شو چې همدې خپل شرکت مې راته موټر واخیست. زما ملگرو پلورونکو به راته ویل

چې ته خپله تنخوا مصرفوي، خو ما تنخوا نه مصرفوله،
بلکې د شتمنيو په ستون کې مې اچوله.

زما پيسو راته نورې پيسې گټلې. د شتمنۍ هر ډالر ډېر
زيات کار کاوه، نوي کارکوونکي يې لټول، د هغوی له
تنخوا يې ماليه گرځوله او په هغه ماليه يې هڅه کوله چې
خپل بادار ته يو موټر وپېري. ما زيروکس شرکت ته ډېر
زيات کار وکړ، زما پلان بريالی و او د بريا ثبوت يې زما
موټر و.

ما د خپل شتمن پلار درسونه عملي کړل او زر تر زره مې
ځان د مورگانو له دې منډو وويسته. يانې دنده مې
پرېښوده. ما کار يوازې په دې خاطر وکړی شو چې «مالي
نبوغ» مې لرلو، زه دا شی (مالي استعداد) بولم او که دا
مې نه لرلی؛ نو ښايي هېڅکله مې «مالي استقلال» نه
وی ترلاسه کړی. اوس زه لېکچرونه ورکوم، نور خلک د
مالي پوهې په ارزښت پوهوم او خپلې شخصي-تجربې
ورسره شريکوم. په لېکچرو کې خلکو ته وایم چې د مالي
استعداد اساس دا څلور ټکي دي:

(۱) حسابداري:

زه دا مالي پوهه بولم، که غواړئ چې خپله کاروباري امپراتوري رامنځته کړئ؛ نو دا يې لومړی اړين مهارت دی. پيسې چې خومره ډېرې وي، حساب يې هومره دقت ته اړتيا لري. (دا تحليل د ماغزو په کين اړخ کې کېږي.) د مالي پوهې په مرسته تاسې خپل مالي صورت حساب په شېبو کې لوستی او پرې پوهېدی شئ. مرسته يې دا ده چې د کاروبار له پيله وړاندې يې په قوتونو او ضعفونو پوهېدای شئ.

(۲) پانگونه

دا د پيسو گټلو علم دی، دا ستراتيژي او فورمولونه غواړي، په دې کې د ماغزو ښي اړخ په کار وي او دا اړخ د نوښت وړتيا لري.

(۳) بازار پېژندنه

بازار پېژندنه د عرضې او تقاضا پېژندلو علم دی. ته بايد د بازار تخنيکي اړخ وپېژنې او انګېزه يې احساسات او عاطفه ده. ددې تر څنګ بايد د پانگوونې او اقتصادي اساسي اړخونو په اړه هم پوه

شي. په دې بايد پوه شي چې د بازار اوسنيو شرايطو ته په کتو پانگوونه بايد وشي که نه؟

(۴) قانون

په اداره کې د حسابداری، پانگوونې او بازار تخنیکي مهارتونه د ادارې د چټکې ودې لامل کېدای شي. که یو څوک په مالیاتي گټو پوه شي او شرکت کې کار کوي، د هغه کس په پرتله زر پرمختگ کولای شي چې خپل وړوکی کاروبار لري. دا منزل کولو او الوتلو هومره توپیر لري. دا توپیر د اوږدمهالې شتمنۍ په برخه کې ډېر زیات مهم دی.

● د مالیې گټې

شرکت داسې ډېر څه کولای شي چې کارمندیې نشي. کولای، مثلاً د مالیاتو له ورکړې مخکې لگښت کول. دا د مهارت پراخه او په زړه پورې ډگر دی. کارمندان پیسې گټي، مالیه ترې ورکوي او څه چې پاتې شول هغه مصرفوي، خو شرکتونه بیا پیسې گټي، خومره یې چې کولای شي هومره مصرفوي او چې پاتې شوې له هغې بیا مالیه ورکوي. دا ډېر لوی

شتمن پلار نېشتمن پلار | ۱۹۱

قانوني ضعف دی او شتمن خلک ترې گټه اخلي. که چېرې تاسې داسې پانگوونه کړې وي چې ښه عايد درته لري؛ نو شرکت جوړول دومره سخته خبره نه ده. مثلاً شرکت جوړ کړه، د عامل هئيت جلسې کوه او له خپلو رخصتو خوند اخله. موټر، ماليه او ترميم ټول د شرکت مسئوليت دی. د کلپ لگښت به شرکت ورکوي، په هوټلونو کې د خوړو پيسې به شرکت ورکوي او داسې نورې ډېرې گټې هم شته، له دې چې څه پاتې شول، له هغه بيا ماليه گرځول کېږي.

• له قضيو خلاصون

زموږ په ټولنه کې قضیې او دعوې ډېرې دي، هر څوک خپله برخه غواړي. شتمن خلک شرکتونه او بنسټونه جوړوي او په دې کې خپله شتمني پکې له پور غوښتونکو پټوي. غريب سړی چې شتمن ته زړه وځوري، خپله پوه شي چې دی خو په دومره قانوني بنديزونو کې راگير دی او هېڅ ډول مرسته راسره نه کوي. دوی په هر څه واکمن وي، خو لاس يې تش وي، اپوټه د ټيټې او منځنۍ طبقې خلک بيا هر څه

په لاس کې گرځوي او په دې خاطر اړ کېږي چې حکومت او خلکو ته ترې برخه ورکړي. څوک چې په شتمنو دعوې کوي هغوی د رابن هوډ همدا دعوه مني چې: له شتمنو یې واخله، غریبو ته یې ورکړه.

د دې کتاب موخه مشخصاً دا نه ده چې خلکو ته د شرکتونو جوړول ور زده کړي، خو دومره وایم چې که تاسې قانوني شتمنۍ لرئ، د شرکتونو په هغو گټو او خوندیتوب فکر وکړئ چې ډېر زر یې تاسې ته درکولای شي. بازار کې په دې موضوع ډېر کتابونه شته او تاسې به د شرکت جوړولو په لومړیو اړینو گامونو پوه کړي، په ځانگړي ډول د ناپېلیون هېل «فکر وکړئ او شتمن شئ» کتاب به درسره ډېره زیاته مرسته وکړي.

مالي استعداد اصلاً د مهارتونو او وړتیاوو همغږي ده، خو زه یې د څلورو ذکر شویو مهارتونو ترکیب بولم او دا د بنسټیز مالي نبوغ په مرسته رامنځته کېږي. که ډېره شتمني غواړئ؛ نو ددې مهارتونو ترکیب مو مالي نبوغ ته پراختیا ورکولای شي.

شتمن پلار نهستمې پلار | ۱۹۳

لنډه دا چې:

د خپل شرکت او کاروبار خاوندان	د شرکتونو کارکوونکي
پيسې گټي	پيسې گټي
مصرف کوي	ماليه ورکوي
ماليه ورکوي	مصرف کوي

زه درته وړاندیز کوم چې د خپلې مالي پالیسۍ په توګه،
له هغه خوندیتوبه ځان خبر کړئ چې قانوني ادارې
ستاسې شتمنۍ او کاروبار ته ورکولای شي.

پنځم خپرکی

پنځم درس

شتمن پیسې جوړوي

په عملي ژوند کې زیاتره وخت اصلي هوښیارتیا پرمختګ نه؛ بلکې زړورتیا وي.

بېګا مې لیکل بس کړل، د دمې په نیت ټلويزيون ته کېناستم، ټلويزيون کې په الکساندر گراهم بیل نومي ځوان جوړه شوې خپرونه خپرېده. بیل تازه ټیلیفون اختراع کړی و او زیار مخ په زیاتېدو و، ځکه په بازار کې د ټیلیفون تقاضا لوړېده. دې کار لپاره یوه شرکت ته اړتیا وه. بیل د هغه وخت لوی شرکت (ویسټرن یونین) ته لاړ او ورته یې وویل چې دا زما وړوکی شرکت او اختراع وپېرئ. په هغه وخت کې یې سل زره ډالر بیه غوښتې وه. د شرکت رئیس ورته (نه) وکړه او له سپکاوي په ډکه لهجه یې ورته وویل چې دا بیه ډېره لوړه ده.

شتمن پلار نېستن پلار | ۱۹۵

وروستی پېښه بیا تاریخي ده، یو میلیاردر شرکت رامنځته شو او د AT & T بنسټ کېښودل شو.

د گراهم بیل په خپرونې پسې خبرونه پیل شول، په خبرونو کې وویل شول چې یو شرکت د خپلو کارکوونکو کمولو لپاره چاڼ پیلوي. کاریگر غوسه وو او د شرکت اداره یې په بې عدالتۍ تورنوله. یو مدیر یې لرې کړی و، عمر یې نږدې ۴۵ کاله و، د شرکت په دروازه کې ولاړ و، ښځه او دوه بچي ورسره وو او ساتونکو ته یې زاری کولې چې ما شرکت ته ورپرېږدئ، غواړم ادارې سره وغږېږم، ده غوښتل چې د لرې کولو امر یې بېرته واخیستل شي. دې سړي اوس اوس یو کور هم پېرلی و او وېره یې لرله چې هغه کور یې له لاسه ونه وځي. کامرې ددې سړي خپګان او نهیلی ټولې نړۍ ته ښودله. زما پام هم ور واوښت.

زه له ۱۹۸۴ ز راهیسې - رسماً درس ورکوم، دا ډېره ستره تجربه ده او زه ترې ډېر خوند اخلم. ځینې وخت خپه هم شم، تر اوسه مې زرگونه خلک روزلي دي او د ځان په شمول مې ټولو کې یو مشترک ټکی لیدلی دی. موږ

دېرې وړتياوې لرو، خدای دېرې نېښگنې راکړې دي، خو څه چې زموږ مخه نيسي- هغه پر ځان زموږ بې باوري ده. د مسلکي مهارتونو او معلوماتو کمۍ زموږ مخه نشي- نيولای، بلکې همدا بې باوري مو له نورو خلکو وروسته کوي، ځينې لږ وروسته پاتې شي او ځينې دېر زيات.

موږ چې له ښوونځي او پوهنتونه فارغ شو، زياتره پوهېږو چې يوازې ښې نومرې او ډيپلوم د روښانه راتلونکي په مانا نه دي. له پوهنتونه بهر ژوند يوازې په ډيپلوم او نومرو نه کېږي، هلته ځينې نور شيان هم په کار وي. دا شيان دېر دي: زيار، شوق، جرات، زړورتيا، چالاكي، ځيرکتيا، حوصله او د خبرو ښه وړتيا. دا شيان ټول عمر انسان ته برياوې ورکوي او تر ښو نومرو دېر مهم دي.

په موږ هر يو د زړورتيا، تکره توب، ځيرکتيا او نورې ځانگړنې لرو، خو د دې اپوټه داسې کرکټر هم لرو چې ماتېږي، په گوندو کېږي او زارۍ کوي. وېتنام کې مې چې بحري ځواکونو کې دنده لرله، په ځان کې مې دا دواړه ډوله ځانگړتياوې احساس کړې. يوه يې هم تر بلې ښه نه ده.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۹۷

دا زما شخصي- تجربه ده چې د مالي پوهې لپاره زړورتيا او مسلکي پوهه دواړه په کار دي. وېره وړتياوې وژني. زه خپلو شاگردانو ته تل وایم چې خطر ومنئ، زړور شی او وېره د وړتیا په مرسته په قوت بدله کړئ. ځینې خلک ترې گټه اخلي او ځینې ترې وېرېږي. زه ورو ورو پوه شوم چې د پیسو په موضوع کې ډېر خلک وېره نه مني. زه خپل مالي استعداد ولې لوړ کړم؟ زه اقتصادي زده کړې ولې وکړم؟

او زما ځواب ورته دا وي چې: (نورې لارې درته خلاصې شي او لا ډېر بدیلونه ومومئ.)

ژوند ډېر تېز روان دی، ما کیسه د گراهم بیل له اختراع پیل کړه، راتلونکي وخت کې به داسې ډېر خلک پیدا شي. سلگونه داسې خلک به پیدا شي چې د بیل گېټس د مایکروسافت په څېر شرکتونه به جوړ کړي او تر څنګ به یې ډېر خلک مفلس او دیوالیه شي. خلک به هم له دندو گوښه شي.

نو بیا د مالي استعداد غوړول څه اړتیا؟ دا ځواب تاسې خپله پیدا کولای شئ، زه به درته دومره ووايم چې ما دا

کار ولې وکړ؟ زه دا استعداد ځکه غوړوم چې نن سبا ژوند ډېر په زړه پورې دی او هره ورځ نوي بدلونونه راځي. زه له دې بدلونونو وېره نه احساسوم، بلکې ښه راغلاست ورته وایم. زه دې ته نه خپه کېرم چې ترفیع مې ولې ونه کړه یا شاته ولې پاتې شوم، بلکې د دې پر ځای هڅه کوم چې میلیونر شم. د نړۍ په تاریخ کې به دا زرینه دوره وي، ځکه وروستي نسلونه به وایي چې دا څومره ښه زمانه وه، ښه به یې یادوي، دا ځکه دې دورې کې پخوانۍ زمانه ختمه شوه او نوې پیل شوه، دا دوره ډېره خوځنده او هېجان پکې و.

نو خپل مالي استعداد غوړولو ته ولې اندېښنه لرئ؟ ځکه که تاسې دا کار وکړئ مالي بریاوې به ولرئ او که ویې نه کړئ، نو له کاره به ولوېږئ، بې گټې به شئ، داسې وخت به راشي چې ځینې خلک به ډېر زیات پرمختګ وکړي، خو ځینې نور به هماغسې ناست وي او سیل به کوي.

۳۰۰ کاله مخکې ځمکه شتمني وه، شتمن هغه و چې ځمکه به یې لرله. له دې وروسته بیا د صنعت او

شتمن پلار نېستمن پلار | ۱۹۹

فابريكو دوره شوه او امريكا په نړۍ كې ځانته يو ځای پيدا كړ، دې وخت كې شتمني د صنعتكارانو په لاس كې وه. ستونزه دا ده چې اطلاعات په نړۍ كې داسې خورېږي لكه برېښنا. نن سبا شتمني د ديوالونو تر شا نه پټېږي، لكه پخوا به چې خلكو په ځمكو او فابريكو كې پټوله، اوس بدلونونه ټولې نړۍ ته ښكاري. اوس به د نويو ميليونرانو شمېر لوړ شي او داسې خلك به هم وي چې په دې ځغاسته كې به وروسته پاتې وي.

نن سبا ډېر خلك د ژوند په كښ مكش كې ډوب دي، ډېر زيار كاږي، ځكه دوى اوس هم په پخواني فكر او د بدلون مخې ته ولاړ دي. زه داسې خلك پېژنم چې دندې يې ختمېږي، كورونه ترې اخيستل كېږي او دوى ددې ټولو مسئوليت د خپل بادار په چالاكۍ او پاليسيو اچوي، خو دې ته نه گوري چې گناه د دوى خپله ده، ځكه دوى اوس هم پخوانى فكر لري او پخوانى فكر لوى پور دى، ځكه دوى نه پوهېږي چې دغه فكر يو وخت شتمني وه، خو اوس هغه وخت تللى دى.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۰۰۱

يوه ورځ مې د پانگوونې په اړه لېکچر ورکاوه، په دې ورځ
ما د نقدي جريان (کيش فلو) لوبه کوله، دا لوبه ما
خپله د خلکو پوهولو لپاره اختراع کړې وه. يوه ملگري
ځان سره ټولگي ته يوه ښځه راوسته، ښځه نوې طلاقه
شوې وه او سخته ترې ځورېده، خو د خپلې ستونزې
حل يې نه لټاوه. ملگري يې فکر کاوه چې دا ټولگي به
ورسره گني مرسته وکړي.

دا لوبه دې لپاره جوړه شوې وه چې خلک پوه شي
پيسې څنگه کار کوي؟ د لوبې په لړ کې به دوی د
عايد د صورت حساب او د مالي توازن تر منځ په اړيکه
پوهېدل او ترڅنگ يې د دې دواړو تر منځ پر نقدي
جريان هم پوهېدل او هم په دې پوهېدل چې که هره
مياشت دا هڅه وشي چې د شتمنيو ستون کې
مياشتنۍ عايد تر لگښته لوړ شي، نو دوی ته د
شتمنېدو لاره پرانيزي. که تاسې د موږ کانوله دې تلک
او منډو خلاص شئ؛ نو په خپله لاره به گړندي گامونه
واخلئ.

شتمن پلار نهستن پلار | ۲۰۱۱

مخکې مو وویل چې د ځینو خلکو لوبه بده راځي، د ځینو خوښېږي او ځینې پرې نه پوهېږي، نو هغې ښځې د زده کړې یو ښه فرصت له لاسه ورکړ. په لومړۍ پاڼې کې هغې یو کارت راواخیست، په کارت د کښتۍ انځور و، لومړۍ خوشاله وه چې کښتۍ یې پیدا کړه، خو وروسته چې ملگري پوهه کړه چې دا شمېرې د عاید په صورت حساب او د توازن په پاڼې څنگه اغېز کوي، نو هغه خپه شوه، ځکه ریاضي یې نه خوښېده. مېرته نور خلک هم ناست وو، هغوی د هغه ملگري خبرې واورېدې چې دغه اړیکه یې ورته تشریح کوله. ښځه چې پوهه شوه چې دا شمېرې څنگه کار کوي، نو ایله ورمعلومه شوه چې دا کښتۍ خو له دې پیسې خوري. په دې لوبه کې یې ماته هم وخوړه، د یوه ماشوم انځور لرونکی کارت هم ورته را ووت، یانې لوبه یې ډېره وېروونکې وه.

له ټولگي وروسته یې ملگری راغی او راته یې وویل چې هغه ښځه خپه ده. ټولگي ته ددې لپاره راغلې وه چې د پانگوونې په اړه زده وکړي، خو دا طریقه یې بیخي

شتمن پلار نېستمن پلار ۲۰۲۱

خوښه نه شوه چې په داسې يوه بې گټې لوبه يې ټوله ورځ ضايع کړه.

ملگري يې ورته وويل چې له دې لوبې وروسته خپل ځان ته متوجه شه او وگوره چې ستا د حالت ښکارندويي خو به نه کوي؟ له دې وروسته هغې ښځې ويل چې ماته خپلې پيسې بېرته راگرې، ځکه دا فکر هم ورته هسې ټوکه ښکارېده، پيسې ورته بېرته ورکړل شوې او ښځه روانه شوه.

۱۹۸۴ز کال کې ميليونونه پيسې د هغه کار په کولو وگټلې چې ښوونځي کې يې چا هېڅ درس نه و راگرې. زياتره استادانو به ويل چې ښه درسونه وايي چې ښې نومرې واخلي او راتلونکي مو روښانه شي. زه به له ټولگي وتم، زه به مې تنگېده او افکار به مې گډوډېدل. ۱۹۸۴ز کال کې مې د لوبې او انځورونو په مرسته زده کړه پيل کړه، زه تل ځوانانو ته وایم چې دا لوبه وگورئ، د خپلو تجربو او پوهې په رڼا کې يې تحليل کړئ او خپل ضعفونه پيدا کړئ. مهمه خبره دا ده چې دا لوبه د هر چا د کرکټر ښکارندويي کوي،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۰۳

انسان دستي پوهوي. دا يوازې د استادانو لېکچر نه دی، دا يوه لوبه ده، په دې کې تاسې روزل کېږئ او دا روزنه به ستاسې له شوق او طبيعت سره برابره وي. د هماغه ښځې ملگري ماته بيا زنگ را وواهه او وخت يې رانه وغوښت. ويل يې چې ښځه اوس لږه ښه ده او څومره يې چې غوسه سرېږده، هومره زما د خبرو په مفهوم پوهېده.

که څه هم دې ښځې او مېړه يې کښتۍ نه درلوده، خو نور يې هر هغه شی پېرلي وو چې تصور يې کېده، ښځه له طلاق وروسته ډېره غوسه او نارامه وه، ځکه له شل کاله گډ ژوند وروسته يې ناڅيزه پانگه سپموولې وه او مېړه يې يوې بلې ځوانې ښځې سره واده کړی و. دې شلو کالو کې ښځې او مېړه ښې مزې کړې وې، خو ټول يې يوازې کبار جمع کړی و، هېڅ نقدي ارزښت يې نه درلود.

ښځه پوهه شوه چې په هغه لوبه کې، دا اصلاً خپل ځان ته غوسه شوې وه، ځکه پوهېدله پرې نه او دې کار خجالته کوله. دې فکر کاوه چې مالي مسایل د سړو

دي او ددې کار يوازې کور او مېلمانې پالل وو. دا يې هم ويل چې د واده په وروستيو ۵ کلونو کې ترې مېړه پيسې پټې کړې وې. ښځه په دې خپه وه چې مېړه يې د نوې ښځې په اړه معلومات لرل او په دې نه پوهېدله چې پيسې يې چېرې مصرفېږي.

د لوبې په څېر نړۍ هم موږ روزي او که موږ هڅه وکړو ډېر څه ترې زده کولای شو. څه موده وړاندې مې مېرمنې ته وويل چې پتلون مې په مينځلو کې وړوکی شوی دی، هغه موسکۍ شوه، ورو يې زما په خپته گوته تخته کړه او وې ويل چې پتلون نه دی وړوکی شوی، ته غټ شوی يې.

د کيش فلو لوبه داسې طرحه شوې چې هر لوبغاړی ځانته متوجه کړي او موخه يې دا وه چې بديلونه درکړي. که چېرې درته د کښتۍ انځور راووت، دا په دې مانا ده چې ته پوروړی يې، نو پوښتنه دا ده چې: (اوس به څه کوې؟) او (څو حللارې به ورته پيدا کوې؟) د لوبې موخه دا ده چې لوبغاړو ته فکر ور زده کړي او نوې حللارې رامنځته کړي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۰۵

دا لوبه زرگونه خلکو کړې، خو کوم خلک چې د مور له منډې او تلکه راوتي، تر ټولو چټک پکې هغه وو چې په شمېرو پوهېدل او نوښتگر مالي ذهنيت يې درلود. دوی ځانته بېلابېل مالي بديلونه پيدا کړل. شتمن خلک عموماً نوښتگر وي او محاسبه شوي خطرونه مني. ځنډ پکې هغه خلک کوي چې په شمېرو نه پوهېږي او د پانگوونې له زوره نه وي خبر.

په (کیش فلو) لوبه کې زیاتره خلک ډېرې پیسې گټي، خو په دې نه پوهېږي چې څه پرې وکړي؟ سره ددې چې دوی پیسې هم لري، خو ځینې خلک ترې مخکې کېږي او همدا کیسه په رښتیني ژوند کې هم ده. په رښتیني ژوند کې هم داسې ډېر خلک شته چې بڼې ډېرې پیسې لري، خو مالي پرمختګ نشي. کولای. خپل بديلونه محدودول داسې دي لکه زړو فکرونو پورې نښتل. زما د ښوونځي د دورې یو ملگری اوس درې دندې لري. له نن ۲۰ کاله مخکې دا په مور ټولو کې ډېر شتمن و. بیا چې زموږ په سیمه کې د گڼیو کر بند شو، نو دده دنده هم ورسره لاړه. دده سړي په ذهن کې

يوازې يوه لاره وه او هغه هم زړه وه (ډېر کار وکړه)، ستونزه دا وه چې بل ځای کې ورته په پخواني موقف نوې دنده نه پيدا کېده. اوس دا سړي ته له خپلو شرايطو سره سمه دنده نه پيدا کېږي، په ټيټو بستونو کار کوي، تنخوا يې لږ ده او اوس هغه خوار د پيسو پيدا کولو او گوزارې لپاره درې ځايه کار کوي.

په لوبه کې به ځينو خلکو زړه خوړ چې په رښتيني ژوند کې ورته داسې فرصتونه نه برابرېږي او دوی ناست وي، زه پوهېږم په ژوند کې څوک داسې کېږي هغوی سم فرصت ته په تمه وي.

زه داسې کسان هم پېژنم چې ښه فرصتونه هم ورغلي دي، خو بيا هم پيسې نه لري، بيا وايي چې لږې نورې پيسې مې لرلې، نو د موږکانو له دې منډې او تلکه وتلې شوم. په دې خاطر دې حالت کې پاتې دي. زه پوهېږم خلک په عملي ژوند کې داسې کوي، دوی ته ښه فرصتونه او سوداگانې گوري، خو پيسې ورسره نه وي.

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۰۷

په لوبه کې زیاتره داسې خلک هم وي چې د ښه فرصت کارت يې لاس ته ورشي، په لوړ غړيې ولولي، خو په دې نه پوهېږي چې دا گڼي فرصت دی. دوی پیسې لري، وخت مناسب وي، کارت ورسره وي، خو خپل مخ ته شته فرصت نه ویني. دوی نه پوهېږي چې له دې فرصته په گټنې دوی د موږکانو له دې منډې او تلکه وتلای شي.

زه داسې کسان هم پېژنم چې د دې دواړو ترکیب وي، زیاتره خلکو ته فرصت خپله نعرې وهي، خو دوی يې بیا هم نه ویني، یو کال وروسته يې بیا وويني، خو وخت تېر وي او له دې فرصته بل چا گټه اخیستې وي.

مالي نبوغ دې ته وايي چې انسان نور بدیلونه وپېژني. یانې که چېرې سم فرصت نه راځي، نو څه باید وشي چې مالي استحکام رامنځته شي؟ مثلاً فرصت شته، خو تا سره پیسې نشته، بانک پور نه درکوي، نو په دې صورت کې به څه کوي؟ کومه لاره گټوره ده؟ که چېرې حالت ښه نه وي، هر څه ستا د اټکل برعکس وي، نو په دې حالت کې باید څه وشي، چې یوه پیسه سل پیسې

شي؟ مالي نبوغ دا دی چې د اقتصادي ستونزو په حل کې تاسې خومره نوښت کولای شئ.

زیاتره خلک یوازې همدا یوه حللاره لري چې: (ډېر کار وکړه، پیسې وسپمونه او پور واخله، نو د مالي پوهې او نبوغ زیاتولو ته پکې څه اړتیا ده؟)

ځکه تاسې باید هغه کس شئ چې خپل برخلیک پخپله لیکي. تاسې ته چې هر څه درکړل شي هغه باید ښه کړئ. لږ خلک په دې پوهېږي چې برخلیک داسې جوړېږي لکه پیسې چې جوړېږي. که تاسې غواړئ چې بختور شئ او د ډېر کار پر ځای ډېرې پیسې وگټئ، نو مالي پوهه باید ولرئ. که ته داسې کس یې چې سم وخت ته په تمه وي، نو ښایي ډېره موده په تمه پاتې شي. دا داسې ده لکه سړي چې له کوره حرکت نه وي کړی او دې ته په تمه ناست وي چې دده له ورتګ وړاندې د واټونو ټولې اشارې شنې وي.

ماشومتوب کې ما او مایک ته شتمن پلار څو څو ځله دا ویلي چې: (پیسې رښتیا نه وي.) کله کله به یې راته ویل تاسې چې په ماشومتوب کې هڅه کړې وه سربو

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۰۹

سیکې مو جوړولې، هغه وخت د پیسو راز ته ډېر نږدې شوي وئ. بیا به یې ویل چې بېوزله خلک پیسو لپاره کار کوي او شتمن خلک پیسې جوړوي. خومره چې تاسې ته پیسې حقیقي ښکاري، هومره به ورپسې ډېر ستړي یئ او هر خومره زر چې په دې پوه شئ چې پیسې رښتینې نه دي، هومره به زر شتمن شئ. ما او مایک ترې پوښتنه وکړه: (پیسې که رښتینې نه دي نو څه دي؟)

ځواب به یې راکړ: (موږ یې چې څه وگڼو هغه دي). زموږ د ټولو اصلي شتمني زموږ ذهن دی، که مو دا سم وروزه، نو د سترگو په رڼ کې راته د پیسو ډیرې درولای شي. دومره شتمني چې له نن درې پېړۍ وړاندې به کوم پاچا یا ملکی هم نه وي لیدلې. ناروزل شوی ذهن بیا همداسې غربت او بېوزلي زېږوي چې تر نسلونو یوه کورنۍ خرابولای شي.

د نن سبا په معلوماتي زمانه کې پیسې ډېرې ژر ډېرېږي. ځینې خلک د مفکورو او دروغ رښتیا تړونونو په برکت زښته ډېر شتمنېږي. که تاسې دا پوښتنه له هغو

خلکو وکړی چې د ونډو کاروبار کوي، نو همدا خبره به درته وکړي. ځینې وخت به دې یوه پیسه پانگونه نه وي کړې او میلیونونه به دې جیب ته راشي، هېڅ دا چې بیخي د پیسو تبادله به هم نه وي شوې او دا ټول د تړونونو په وسیله کېږي. په سوداگریزو چارو کې یوازې یوه اشاره یا د مونېټور (سکرین) یو بیپ غږ کافي وي. په همدې سکرین کې د تورتو سوداگر لیسبون ته ځي او بېرته راځي. کمپشنکار ته په یوه زنگ د توکو د اخیستو او په بل ځل بېرته د پلورلو امر کېږي. نو دا کار په پیسو نه، په اشارو کېږي.

مالي نبوغ یا وړتیا باید ولې لوړه شي؟ د دې ځواب به خپله پیدا کوي، زه درته یوازې دومره ویلی شم چې ما دې برخې ته ولې ډېر پام وکړ، ځکه ما غوښتل چې زر پیسې وگټم، په دې خاطر نه چې گني اړتیا مې وه، په دې خاطر چې غوښتل مې دا ډېر جالب سبق دی. زه خپل نبوغ یا استعداد د دې لپاره لوړوم چې د نړۍ په یوه چټکه لوبه کې برخه واخلم او د خپل بصیرت په مرسته غواړم چې په دې انساني وده کې برخه ولرم. په

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۱۱

دې ځای کې خلک بدني او فزیکي کار نه کوي، یوازې فکري کار کوي، بله دا چې دا د اوسنۍ زمانې ډگر دی، همداسې پکې کېږي، هیجان هم لري او خطر هم او خوند یې په همدې کې دی.

په دې خاطر زه په خپل مالي استعداد پانگوونه کوم، ځکه دا زما تر ټولو اغېزناکه شتمني ده، زه غواړم په هغو خلکو کې راشم چې مخکې ځي او وروسته پاتې خلکو سره ملګري نه کوم.

د پیسو جوړولو یوه ساده بېلګه درکوم. د ۱۹۹۰ کال په لومړیو کې د فُنکس Phoenix مالي وضع خرابه وه. ما ټلويزيون کې یوه خپرونه لیده، (سهار پخیر امریکا)، دې وخت کې یو اقتصادپوه په سکرین راغی او د اقتصادي وضعې د خرابېدو اټکل یې پیل کړ. سړي په سپما ټینګار وکړ او وې ویل که هر سړی هره میاشت (سل) ډالر وسپموي، په څلوېښت کالو کې به میلیونر شي. هره میاشت پیسې سپمول بده خبره نه ده، دا یو بدیل دی او ځینو خلکو اختیار کړی دی، خو ستونزه دا ده چې انسان ورسره ډېر بې خبره کېږي. دې سره

انسان هغه فرصتونه بايلي چې پيسې پکې زر او ډېرې زياتېږي. دا کس همدلته پاتې وي او وخت ترې روان وي. لکه ما چې وويل هغه وخت د اقتصادي بحران دوره وه. دا پانگوالو ته ښه فرصت و. زما ډېره برخه پيسې د اپارتمانونو د کاروبار په ونډو کې بندې وې او ماسره نغدي پيسې لږې وې، ځکه خلکو ونډې پلورلې او ما اخيستې. سپما پکې نه کېده. ما پانگوونه کوله. ما او زما مېرمن يو ميليون ډالر په داسې بازار کې بند کړي وو چې بيې پکې ورځ په ورځ لوړېدې. دا پانگوونې ته ښه فرصت و، اقتصادي حالت خراب و او ما دا وړې سوداگانې نه پرېښودې.

د سل زره ډالرو کور اوس په پنځه اويا زره و. خو ما کورونه له ځايي کمېشن کارانو نه پېرل، ددې په ځای به مې کورونه د مفلسۍ د دفتر او محکمې په زينو کې سوداگانې کولې او جايدادونه به مې پېرل. دلته به د پنځه اويا زرو کور کله کله په شل زره او تر دې ټيټ هم پيدا کېده. د دې لپاره مې له يوه ملگري دوه زره ډالر، د نوي ورځو لپاره په دوه سوه گټې پورې واخيستل، دا

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۱۳

پيسې مې وکیل ته بیعانه ورکړې او زه ژر لارم ورځپاڼه کې
مې دا اعلان خپور کړ چې: (د ۷۵'۰۰۰ ډالرو کور په
۶۰'۰۰۰ ډالر پلورل کېږي!)

دې سره زنگونه را پیل شول او پېرودونکي را سر شول، تر
څو چې مې سم پېرودونکي پیدا کاوه، د کور اسناد زما په
نوم شول، بیا مې پېرودونکي د کور لیدو ته هم بېولي
شول، خلک د کور لیدو ته خوښ وو، کور په یوه شېبه کې
وېلورل شو، ما ترې خپل ۲۵۰۰ ډالره وغوښتل، د کور
خاوند په خوشالۍ راکړل، نورې چارې زما مسئولیت نه و.

ما خپل ملگري ته دوه زره ډالر له دوه سوه گټې سره
یوړل، هغه خوشاله شو، د کور پېرودونکي هم خوشاله و،
وکیل هم خوشاله و او زه هم خوشاله وم، ځکه کور مې په
شل زره ډالره واخیست او په شپېته زره ډالر مې وپلور. دا
خلوښت زره ډالر زما د شتمنیو په ستون کې ورزیات
شول او دې ټول کار یوازې په پنځو ساعتونو کې وشو.

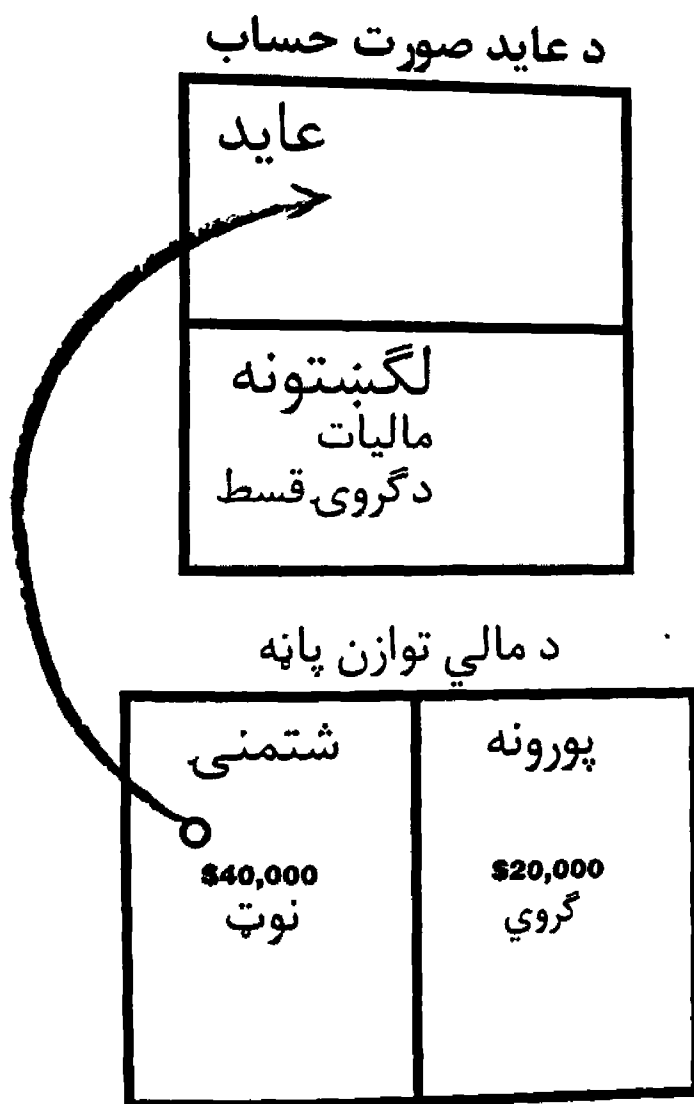
دا چې اوس تاسې لږه مالي پوهه پیدا کړې او د شمېرو
لوستو مهارت مو په لوړېدو دی، نو زه به درته د انځور په

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۱۴

مرسته ونېم چې دا د پیسو د اختراع یا جوړولو یوه بېلگه

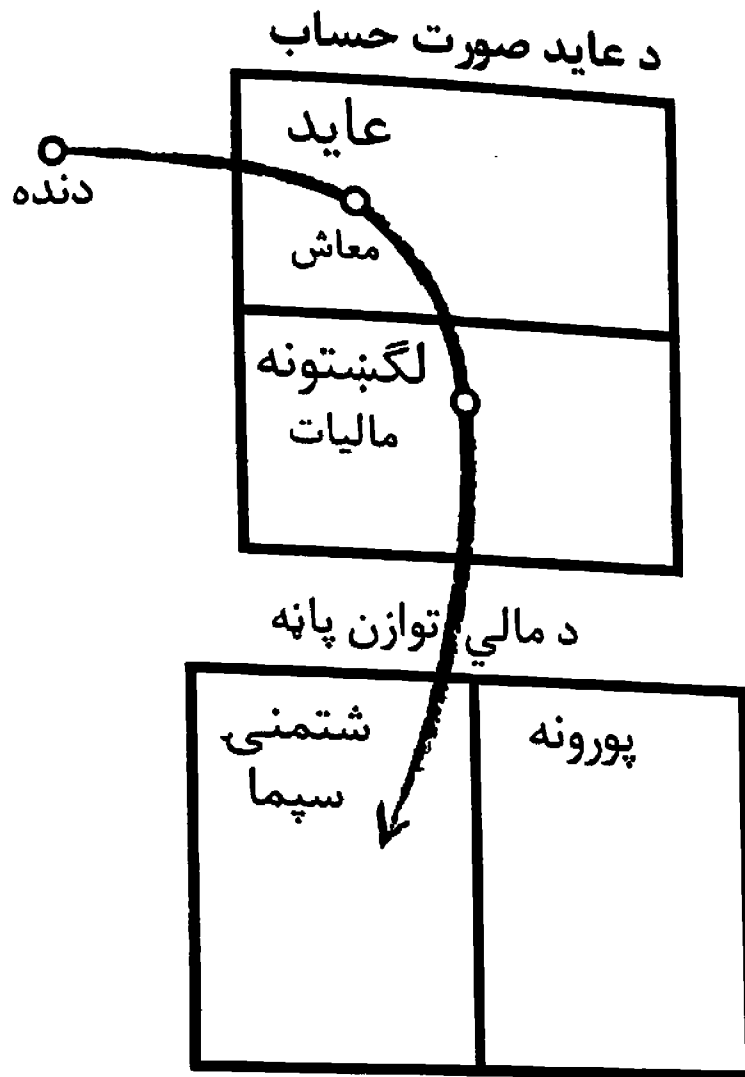
۰۵.

څلوېښت زره ډالر مې شتمنی په ستون کې پیدا شول،
مالیه هم پرې نشته، ځکه نقدې نه وې، د کور نوي خاوند
سند راکړی و، دې څلوېښت زرو په کال کې ۱۰ سلنه
گټه کوله او له دې د عاید په ستون کې څلور زره ډالر
ورزیات شول.

شتمن پلار نهستم پلار | ۲۱۵

د سرو بازارو په موده کې ما او زما مېرمنې په اضافي وخت کې داسې شپږ سوداگانې وکړې. زموږ د شتمنۍ لويه برخه په لويو جايدادونو او د ونډو په بازار کې بنده وه، دې سره بيا هم موږ په شپږو سوداگانو کې نږدې يو سل او نوي زره ډالر شتمني پيدا کړه چې د لس سلنه گټې له قراره دا تقريباً په هر کال کې ۱۹۰۰۰ ډالر گټه راتله، دا گټه زموږ د جايدادونو په واره شرکت کې وه او زموږ د موټرو جوړولو، تېلو، چکرونو، بيمې، تفريح او نورو شيانو لگښت له همدې پوره کېده، تر څو به چې دولت په دې پيسو د ماليې وضع کولو فرصت پيدا کاوه، موږ به دا وخت په هغو شيانو لگولې وې چې د قانون له مخې ورته ماليه معاف وه.

دا د مالي نبوغ په مرسته د پيسو جوړولو يوه ساده بېلگه وه. د همدې مالي نبوغ په مرسته پيسې هم پيدا شوې او ساتنه يې هم وشوه. تاسې خپله ځان وپوښتئ چې د ۱۹۰۰۰۰ ډالرو سپمول به څومره وخت ونيسي، بانک به درته پرې ۱۰٪ سود درکړي؟ خو ماته چې د کور خاوند کوم سند راکاوه، په هغه لس سلنه سود هم و او دېرش کاله يې دوام هم کاوه. زه خو وایم چې هغه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۱۷

خلک دې هېڅکله ماته زما پیسې نقدې نه راکوي، که یې راکړې نو زه به ترې مالیه ورکوم او که هغوی ماته دا پیسې تر ۳۰ کالو رانه کړي؛ نو نږدې پنځه سوه زره ډالر عاید به ولرم.

ځینې خلکو راته وویل چې هغوی پیسې درنه کړي، بیا به څه کوي؟ زه ورته وایم که داسې وشي، ښه خبر دا دی چې د فُنکس د جایدادونو بازار له ۱۹۹۴ تر ۱۹۹۷ په ټول هېواد کې ښه تود دی، کوم کور چې ما په شپېته زره اخیستی و ښه په اسانه یې په اويا زره بېرته پلورلای شم او د پور د خلاصولو لپاره ۲۵۰۰ ډالر د فیس په توګه راکول کېږي، نوي پیروونکي ته به دا سودا هم ګټوره وي او دا کیسه به همداسې روانه وي.

په لومړي ځل چې ما هغه دوه زره ډالر بېرته ورکړل، نو ماسره هېڅ نقدې پیسې نه وې، خو په اسنادو کې راسره پیسې ښې ډېرې وې، یانې په دې توګه ما په تش جیب ښه ډېرې پیسې وګټلې.

په دویم ځل خرڅولو کې به مې دا ۲۰۰۰ ډالر خپل جیب کې اېښي وی او د پور نېټه به مې دېرشو کالو ته

غځولې وې. که د پیسو جوړولو لپاره مې پیسې ورکولې، نو بیا زما د پور سند څه ارزښت درلود؟ زه په دې نه پوهېږم، خو په هر صورت، دا په میاشت کې له سل ډالرو سپمولو ښه دی، ځکه په اصل کې باید موږ د سلو پر ځای له یونیم سلو پیل وکړو، ځکه موږ چې دا پیسې له کومې پانګوونې سپموو، تر څلوېښت کالو به پرې ۵٪ مالیه ورکوو او بیا به په دې ۵٪، بیا ځلي مالیه وضع کېږي. دا خبره خو ډېره هوښیاره نه ښکاري، خوندي فکر به وي، خو اوږدمهالې نه دی.

نن چې زه په ۱۹۹۷ ز کال کې دا کتاب لیکم؛ نو د بازار حالت د تېرو پنځو کلو په پرتله بیخي اوښتی دی. د فُنکس جایدادونو له بېو سره د امریکا د نورو سیمو خلک رخه کوي، کوم کور چې موږ په شپېته زره اخیستی و اوس یې بیه ۱۱۰۰۰۰ ډالر ده. اوس هم فرصتونه ډېر دي، خو اوس باید له قیمتي شتمنۍ تېر شو، وخت باید ورکړو، پلټنه به کوو. اوس سوداګانې لږې شوې دي، خو اوس هم زرګونه داسې خلک شته چې د دې سوداګانو په لټون سرگردانه دي او یوازې څو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۱۹

داسې فرصتونه شته چې له اخیستو یې د گټې تمه کېدای شي. د بازار بڼه بدله شوې ده، اوس باید دا ځای پرېږدو، نوي ځایونه باید ولټوو چې هلته سوداګانې وکړو او د خپلو شتمنیو ستون ته پراختیا ورکړو.

زه دلته همدا خبرې اورم چې وایي:

- ته داسې نشې کولای.
- دا قانون سره په ټکر کې ده.
- ته دروغ وایي.

خو هېڅوک دا پوښتنه نه کوي چې:

- تا دا څنگه وکړل؟

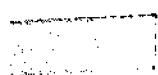
حسابداري اسانه ده، الجبر او هندسه ورته نه ده په کار. ما په دې اړه ډېر معلومات نه دي ورکړي چې د پېر و پلور د اسنادو جوړولو د ځانګړو شرکتونو کار دی او هغوی په دې کار بڼه پوهېږي. هم دوی د تادیاتو اسناد هم جوړوي. زه په کور کې ترمیم ته هم اړتیا نه لرم، ځکه دا کار پېرودونکي خپله کوي. دا د هغوی کار خپل کور دی. ځینې وخت خلک پیسې نه راګوي، دا بڼه ده،

که يې ځنډ وکړ پيسې به زياتېږي، گني کور به وزگار وي، په دې توگه به کور بيا پلورل کېږي، دا کار د محکمې دی.

ښايي ستاسې په سيمه کې داسې نه وي، هلته به بازار بدل وي. دا يوازې يوه بېلگه ده او موخه يې دا ده چې له مالي پوهې، نبوغ يا وړتيا څنگه کار واخيستل شي او گټه لږه ډېره شي. پانگونه هم لږه وي، خطر يې هم لږ وي. په دې مثال کې موږ د پيسو پر ځای له تړون يا قراردادو کار واخيست، هر لوستی انسان دا کار کولای شي.

بيا به هم لږ خلک داسې کوي، زياتره خلک به په هماغه لاره روان وي چې: (ډېر کار وکړه او پيسې وسپمونه).

په دېرش ساعته کار نږدې ۱'۹۰۰'۰۰۰ ډالر پيدا شول، د شتمنيو په ستون کې دومره پيسې جمع شوې او ماليه هم پرې رانغله.

په دې کې کومه طريقه ډېره سخته ده:

(۱) زيار وباسه، ۵۰ سلنه ماليه ترې ورکړه، کومې

چې پاتې شوې هغه مصرف کړه، له مصرف چې

پاتې شوې، هغه وسپمونه او بيا پرې ۵ سلنه

ماليه ورکړه.

(۲) خپله ذهني پوهه او وړتيا لوړه کړه او ذهني

قوت او د شتمنيو ستون ته پراختيا ورکړئ.

تر څنگ يې په دې هم فکر وکړئ چې که په (۱) لاره

روان شوي؛ نو د ۱'۹۰۰'۰۰۰ ډالرو سپمولو لپاره به

خومره کلونه تېروي؟

زياتره خلک چې وايي زما بچي ښوونځي ته ځي او

نومرې يې ښې دي؛ نو زه افسوس وکړم، اوس به پوه

شي چې زه دا افسوس ولې کوم؟ ځکه چې دا شی

اړين دی، خو همدا کفايت کوي؟

زه پوهېږم پورته ښودل شوې کاروباري ستراتيژي وړه

ده، خو موخه ترې دا وه چې څنگه په لږو، ډېر کولای

شو. زه بيا دا خبره تکراروم چې ددې بريا اصلي لامل زما

قوي «مالي بنسټ» و او دا بنسټ په «پوهې» جوړېږي.

شتمن پلار نېستم پلار | ۲۲۲

ما مخکې هم ویلي او بیا هم وایم چې مالي وړتیا یا
نبوغ د څلورو مهارتونو ترکیب دی:

(۱) حسابداري:

زه دا مالي پوهه بولم، که غواړئ چې خپله
کاروباري امپراتوري رامنځته کړئ؛ نو دا یې
لومړۍ اړین مهارت دی. پیسې چې څومره
ډېرې وي، حساب یې څومره دقت ته اړتیا لري.
(دا تحلیل د ماغزو په کین اړخ کې کېږي.) د
مالي پوهې په مرسته تاسې خپل مالي صورت
حساب په شپږو کې لوستی او پرې پوهېدی
شئ. مرسته یې دا ده چې د کاروبار له پیله
وړاندې یې په قوتونو او ضعفونو پوهېدای شئ.

(۲) پانگونه

دا د پیسو گټلو علم دی، دا ستراتیژۍ او
فورمولونه غواړي، په دې کې د ماغزو ښي اړخ
په کار وي او دا اړخ د نوښت وړتیا لري.

(۳) بازار پېژندنه

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۲۳

بازار پېژندنه د عرضې او تقاضا پېژندلو علم دی. ته باید د بازار تخنیکي اړخ پېژندلی وي او انگېزه يې احساسات او عاطفه ده. ددې تر څنګ باید د پانګوونې او اقتصادي اساسي اړخونو په اړه هم پوه شې. په دې باید پوه شئ چې د بازار اوسنیو شرایطو ته په کتو پانګوونه باید وشي که نه؟

(۴) قانون

په اداره کې د حسابدارۍ، پانګوونې او بازار تخنیکي مهارتونه د ادارې د چټکې ودې لامل کېدای شي. که یو څوک په مالیاتي ګټو پوه شي او شرکت کې کار کوي، د هغه کس په پرتله زر پرمختګ کولای شي چې خپل وړوکی کاروبار لري. دا منزل کولو او الوتلو هومره توپیر لري. دا توپیر د اوږدمهالې شتمنۍ په برخه کې ډېر زیات مهم دی.

دا څلور واړه ترکیبونه د مالي وړتیا یا نبوغ اساس دی. دا نبوغ د شتمنۍ او بریا لپاره ډېر مهم دي. که وړوکی

کور اخلی، اپارتمان اخلی، شرکتونه جوړوئ، ونډې اخلی یا که د گډې پانگوونې ونډې اخلی ... یا که بل هر کاروبار کوئ، له مالي وړتیا او نبوغ پرته د شتمنۍ ترلاسه کول سخت دي.

تر ۱۹۹۶ ز پورې د جايدادونو بيې يو ځل بيا لوړې شوې او ډېر خلک دې کاروبار ته راغلل. د ونډو په بازار کې د ونډو بيې لوړې شوې او له دې امله پکې ډېرو خلکو برخه واخيسته. د امريکا اقتصادي حالت ښه کېده. په ۱۹۹۶ ز کال کې ما پلور پيل کړ او دا ځل مې مخه ناروې، پيرو، ماليزيا او فلپين ته کړه. پانگوونه بدله شوې وه، ما د جايدادونو د پېر و پلور کار پرېښود. د شتمنيو په ستون کې د بيو لوړېدو تمايل ته گورم او ښايي تر راتلونکي کاله بېرته پلور پيل کړم. دا خبره په دې پورې تړلې ده چې کانگرس کې ښايي ځينې نوي قوانين تصويب شي، زه فکر کوم چې زما د هغه شپږو کورونو سودا به وشي او د پور ۴۰۰۰۰ اسناد به نقد شي، زه بايد زر تر زره خپل حسابدار سره اړيکه ونيسم

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۲۵

او د پیسو د ترلاسه کولو او خوندي کولو لپاره ورسره مشورې وکړم او تیاری ورته ونیسم.

زه تاسې ته دا پیغام درکول غواړم چې پانگوونه به کله کېږي او کله به نه کېږي، بازارونه به کله ښه وي او کله به خراب وي. اقتصادي حالت کله ښه وي او کله پکې زیانونه هم کېږي. ژوند تاسې ته هره ورځ د بریا یو فرصت درکوي، دا زموږ ستونزه ده چې موږ ته دا فرصتونه نه ښکاري. دا فرصتونه وي او د وخت په تېرېدو بدلېږي. نوي نوي اختراعات کېږي. دې سره فرصتونه هم زیاتېږي. که تاسې له دې ګټه واخلي، د خپل ځان، کورنۍ او نسلونو ژوند او راتلونکی جوړولای شئ.

دلته بیا دا پوښتنه را ولاړېږي چې موږ خپل مالي نبوغ یا وړتیا څنگه لوړه کړو؟

د دې پوښتنې ځواب بیا هم تاسې ورکولای شئ، زه پوهېږم چې زه خپل علم ولې زیاتوم ولې خپلې ودې ته ډېر زیات پام کوم، ځکه زه پوهېږم چې راتلونکی پېر د بدلونونو پېر دی، زه تېر وخت پورې نه نښلم، راتلونکی

ښه بولم، زه پوهېږم چې بازار کې به لوړې ژورې راځي. زه دا خپله مالي پوهه او وړتيا په همدې خاطر لوړوم چې بازار کې به بدلون راځي، ځينې خلک به په گوندو کېږي او دندې به غواړي، ځينې خلک به پيسې راټولوي او ځينې نور به لگيا وي له پيسو به گټه اخلي، ميليونونه به په ميلياردونو بدلوي او همدا مالي وړتيا يا نبوغ دی.

ځينې خلک مې پوښتي چې ميلياردونه څنگه گټل کېږي، زه تاسې سره خپلې شخصي-تجربې ځکه نه شريکوم چې بيا به تاسې وايئ، د ځان ستاينه درته کوم، خو زما نيت دا نه دی، زما بېلگې ټولې رښتيا دي، په دې بېلگو درته زه دا ثابتوم چې دومره سخته نه ده. د مالي وړتيا او نبوغ له څلورو مهارتونو سره چې تاسې بلد شئ دا کيسه نوره هم اسانه کېږي. زه خپله د شخصي-شتمنۍ زياتولو لپاره په دوو طريقو عمل کوم: يو جايدادونه پېرم او بل وړې ونډې. جايداد د لومړنيو اړتياوو لپاره کاروم، ورځنۍ وړتياوې مې د جايداد له عايدې وي او کله کله داسې هم کېږي چې ځينې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۲۷

جايدادونه ډېره گټه کوي. ونډې بيا د فوري عايد ترلاسه کولو لپاره کاروم.

زه تاسې ته دا ونه وایم چې ما څه کړي تاسې هم داسې وکړئ، بېلگې یوازې بېلگې دي. که حالت بیخي کړکېچن وي او پانگوونه زما له پوهې لوړه وي؛ نو زه گوټې نه ور وړم. د دې لپاره ساده ریاضي او عمومي پوهه په کار ده، دا شیان د پیسو گټلو لپاره د ملا د تیر حیثیت لري.

دا بېلگې ما د پنځو لاملونو له مخې راوړې:

- (۱) خلک زده کړې ته هڅول.
- (۲) خلکو ته دا ویل چې که بنسټ قوي وي ستونزه نشته.

(۳) دا ښودل چې هر څوک ډېره گټه کولای شي.

(۴) دا ښودل چې موخو ته رسېدو لپاره ډېرې لارې دي.

(۵) او دا ښودل چې دا کومه معجزه نه ده.

۱۹۸۹ز کال کې مې د پورتلند، یگان په گاونډ کې قدم واهه، دلته ښایسته ښایسته واړه کورونه وو. دا ځای

افسانوي ځمکه ده، زیاتره به مې واړه ماشومان لیدل
چې سرې خولۍ به یې په سر وې او په لارو کې به یې
لوبې کولې.

په ډېرو کورونو د خرڅلاو لوحې را ځوړند وې، د
چارتراشو بازار ښه نه و، د ونډو بازار ناست و او مالي
زیان لیدل کېده. په یوه کوڅه مې د پلور یوه زړه لوحه
ولیده، کور هم زوړ و، یوه ورځ مې همدلته نږدې د کور
خاوند ولید، سړی خپه ښکارېده.

ما وپوښت: (په کور دې څو بیه اېښې ده؟)

سړي ماته مخ را واپاوه، نرۍ موسکا یې وکړه، وې ویل:
(ته ووايه څو را کوې، دا یو کال کې مې چې خرڅ
اچولی، اوس ورته بیخي څوک گوري هم نه.)
ما ورته وویل: (زه یې اخلم!)

نیم ساعت وروسته مې کور د هغه له اېښې بیې
۲۰۰۰۰ ډالره ټیټ واخیست، دا ډېر ښایسته وړوکی او
د دوو خونو کور و، کړکی یې له لرگیو جوړې شو وې.
رنگ یې تت نیلي و، څر رنګ هم پکې کارېدلی و، دا
کور په ۱۹۳۰ کال کې جوړ شوی و، کور کې دننه له

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۲۹

ډبرې جوړه ښايسته بخاري هم وه، دوه د خوب خونې
يې لرلې او کرایه ورکولو ته ښه جوړ و.

ماد کور خاوند ته ۵۰۰۰ ډالر بيعانه ورکړه او د
۶۵۰۰۰۰ ډالرو کور مې په ۴۵۰۰۰ ډالرو وپېره. خبره
پکې يوازې دا وه چې چا نه اخیسته. سړي په يوې اونۍ
کې کور وزگار کړ. سړي چې له کوره خلاص شو ايله يې
د ارام ساه واخیسته، ما کور د ځايي پوهنتون يوه استاد
ته په کرایه ورکړ. د پېر او گروه د اسنادو له لگښتونو
وروسته ماته هره مياشت څلوېښت ډالر عايد راته، دا
هېڅ هم نه و!

يو کال وروسته بازارونه ښه شول. د کاليفورنيا سوداگرو
شمال خوا ته مخه کړه، دوی د کورونو کاروبار کاوه او
ښې پيسې يې لرلې، دې خلکو په اروپاگون او
واشنگټن کې پانگونه پيل کړه.

ما دا کور په يوې ځوانې جوړې په ۹۵۰۰۰ ډالر خرڅ
کړ. ۴۰۰۰۰ ډالر نقدي سرمايه د ۱۰۳۱ ماليې
ځنډونې په سيستم واچوله او د نوي کور په اخیستو
پسې ووتم. يوه مياشت وروسته مې د ۱۲ اپارتمانونو

لرونکی یو کور پیدا کړ. د دې ځای خاوند په المان کې اوسېده، هغه سړی ددې ځای په سمې بېې نه پوهېده او غوښتل یې چې یو ځل بیا له دې لانجې ځان خلاص کړي. دا جایداد په ۴۵۰۰۰۰ ډالر بیه شوی و، ما پرې ۲۷۵۰۰۰ بولي ووهله او سړی په ۳۰۰'۰۰۰ راضي شو. کور مې واخیست، دوه کاله مې ځان سره وساته، بیا مې هماغه د ۱۰۳۱ له مادې کار واخیست او په دې کور مې یو بل کور واخیست، دې کور ۳۰ اپارتمانونه لرل او ارزښت یې ۴۹۵۰۰۰ ډالر و. دې وخت موږ ځان له بارانه پټاوه، ځای مو باید خرڅ کړی وی او بازارونه دلته هم ورځ تر بلې سرېدل. دا وخت ددې کور بیه ۸۷۵۰۰۰ ډالر وه او په پیل کې باید ۲۲۵۰۰۰ ډالره ورکړل شوي وی. له دې ځایه میاشتنی عاید نږدې ۵۰۰۰ ډالر و. له دې وروسته بیا د اریزونا ایالت بازارونه ښه شول او په ۱۹۹۶ ز کال کې دا جایداد د کلورودا یوه پانګوال په ۱،۲ میلیونه ډالر وغوښت.

ما او مېرمن مې غوښتل دا کور وپلورو، خو په تمه وو چې کانګرس ښایي په ګټې د مالیاتو قانون بدل کړي،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳۱

په دې صورت کې موږ له جايداده د ۱۵ تر ۲۰ سلنه گټې تمه درلوده او ددې تر څنگ راته هره مياشت ۵۰۰۰ ډالر عايد راته.

په دې بېلگه کې ما وښودل چې لږې پيسې څنگه په ډېرو پيسو اوږي. يو ځل بيا اساسي موضوع هماغه ده. د مالي راپورنو پوهېدل، پانگوونه، د بازار تمايل او قوانين. که په دې خبرو پوه نه شوې، نو هماغه د خلکو مروجې لارې ونيسه، يانې خطر مه منه، نورې لارې ولټوه او يوازې مستحکمي لارې ولټوه. خو داسې ځايونه عموماً گران وي او گټه پکې لږه وي.

عموماً د املاکو لوی کاروباريان داسې جايدادونه نه پېري، ځکه هغوی پوهېږي چې د دومره هڅو وروسته به نه د دوی کار وشي او نه به پانگوال گټه وکړي او دا ښه پاليسي ده.

عموماً گټورې سوداگانې د نويو پانگوالو لاس ته ورځي، دا د هغو شتمنو لاس ته ورځي چې لا ډېر شتمنېدل غواړي او په دې «لوبه» کې پاڅه شوي وي. عموماً دغه سوداگانې ناقانونه وي او کاروباري خلک د داسې

جايدادونو اخيستل منع کوي، خوبيا هم دا هرڅه
 کېږي. زه چې په کاروبار کې څومره پرمختگ کوم،
 هومره گټورې سوداگانې لاس ته راځي. د مالي وړتيا او
 فرصت طلبۍ پراخولو مانا دا ده چې وخت سره د داسې
 سوداگانو شمېر لوړ شي. بيا چې ستاسې وړتيا او نبوغ
 څومره زياتېږي، ستاسې شپږم حس به درته وايي چې
 فلانۍ سودا کې د گټې تمه شته که نه. دا ستاسې
 نبوغ دی چې درته وايي فلانۍ سودا کې گټه شته که
 نه؟ يا دا چې لويه سودا په خپله گټه څنگه راتاوه کړې.
 زه چې څومره پوهېږم او په دې پوهېږم چې نور هم بايد
 پوه شم، دې سره زما عايد هم همدومره لوړېږي، ځکه
 څومره چې وخت تېرېږي، دومره ورسره زما تجربه او
 وړتيا هم زياتېږي.

زما ځينې ملگري په محافظه کارۍ د پرمختگ هڅه
 کوي، په خپلو کارونو کې ښې خولې تويوي، خو مالي
 پوهه او وړتيا نه لري، ځکه د دې پيدا کولو لپاره وخت
 ته اړتيا ده.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳۳

زما فکر او اصلي پاليسي- دا ده چې د خپلو شتمنيو ستون لاپسي غني کړم، زه پيل لږ کوم او همداسي وړاندې ځم، تخم کرم او بيا يې مېوه خورم، دا تر ټولو ښه لاره ده.

زموږ اصلي شرکت د املاکو کاروبار کوي اوس د ميليونونو ډالرو املاک لري. دا زموږ خپل شرکت دی، په دې کې زياتره شتمنی د ۵۰۰۰ او ۱۰۰۰۰ له وړو پانگونو پيل شوې دي، له ښه مرغه زياتره بيعانو پکې گټه راوړې ده، بيې ورځ تر بلې لوړېږي، ماليه هم نه ورکوي او کلونه کلونه کورنۍ راکړې ورکړې هم کوي.

په شرکت کې زما او (کیم) د ونډو بازار هم شته، دا موږ خپله گډه پانگونه بولو. زموږ څو ملگري دي، زموږ په څېر پانگوالو سره يې اړيکې دي، دوی چې هره مياشت څومره پيسې وسپموي او غواړي چې په بل کاروبار کې يې بندي کړي، موږ پرې د امريکا او کاناډا د نويو کمپنيو ونډې اخلو، دا کمپنۍ د ونډو بازار ته نوې راغلې وي، دا خطرناکې بللې کېږي، ځکه د پيسو د ډوبېدو خطر پکې وي. د زر گټې يوه بېلگه دا ده چې له

مشهورتيا وړاندې ددې کمپنۍ يوه ونډه په ۲۵ سېنټه اخیستل کېږي، شپږ میاشتې وروسته چې دا شرکت د ونډو بازار ته راشي، نو هره ونډه یې ۲ ډالره ارزښت پیدا کوي. که شرکت ښه پر مخ لاړ، نو په بازار کې د ونډو بیه له ۲ ډالرو هم لوړېږي او په دې توګه په یوه کال کې زموږ ۲۵۰'۰۰۰ یو میلیون ډالرو ته رسېږي.

که تاسې په خپل کار پوه شئ؛ نو دا هېڅکله جواړي نه ده. جواړي هغه ده چې بې له فکره سودا وکړئ او پیسې بندې کړئ. هر کار خپله طریقه لري. که په تاسې کې وړتیا وي، پوهه وي او په لوبه پوه شئ، نو خطر کمولای او سخت حالات په خپله ګټه بدلولای شئ. خطر هر ځای کې شته او دې خطرونو سره د مخ کېدو لپاره مالي پوهه او وړتیا په کار ده. کوم شی چې یوه کس ته خطري وي، اړینه نه ده چې بل ته دې هم خطري وي. په دې خاطر زه زیاتره وخت خلک هڅوم چې په هره برخه کې له پانګوونې مخکې اول خپلې مالي پوهې ته پام وکړئ، په دې پانګوونه وکړئ. تاسې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳۵

چې څومره پوه او هوښيار يی، هومره به نامساعد حالت په ښه طريقه د ځان به گټه بدلوی.

زه چې کوم بازار کې ونډې اخلم، دا زیاتره خلکو ته خطر وي او زه ورته د دې کار مشوره نه ورکوم. زه په دې لوبه کې له ۱۹۷۹ز کال راهیسې پکې فعال یم او ډېر زیات زیانونه مې هم پکې لیدلي دي. خو که تاسې بیا دا ولولئ چې داسې پانگوونې زیاتره خلکو ته ولې دومره خطر لري، نو بیا کولای شئ ژوند کې ځانته یوه بله داسې لاره وټاکئ چې د ۲۵۰,۰۰۰ ډالرو په پانگوونې، په یوه کال کې یو میلیون ډالرو گټلو وړتیا درته بیخي وړوکی خطر شي.

ما مخکې وویل، تاسې ته نه وایم چې زما لیکلي کارونه تاسې هم وکړئ، دا مې بېلگه لیکلې چې کوم کار اسانه او ممکن دی. نن سبا زیاتره خلکو ته بې له ستونزو سل زره ډالر عاید ممکن دی، ځکه دا دې پورې اړه لري چې تاسې له بازاره څومره خبر یئ. دا کار په پنځو کالو کې کېدای شي، که تاسې د خپل ټول عمر لگښتونه معقول وساتئ، ستاسې سل زره ډالر اضافي

عاید، په ښه ډول ترلاسه کېدای شي، اوس باید څه وکړئ او څه ونه کړئ. تاسې چې هر وخت وغواړئ کار کولای شئ او هر وخت چې وغواړئ آرام کولای شئ، دا هم کولای شئ چې د دولت مالي قوانین او پالیسۍ د ځان پر ضد ونه کاروئ، بلکې ګټه ترې واخلي. زما اصلي بنسټ املاک دي. زه املاکو سره مینه لرم، ځکه آرام او په ثبات حرکت کوي او زه دا بنسټ قوي ساتم. عاید یې هم نسبتاً د ډاډ وړ دی او که ښه اداره شي، د ګټې لپاره ښه فرصتونه هم لري. په املاکو کې ښېګڼه دا ده چې د ونډو یا اسهامو په پرتله یې په زړورتیا پېرلی شم. که د ونډو بازار کې ښه ګټه وکړم، پر عوایدو مالیه ورکوم او خپل اساسي شتمني بیا هم ساتم.

د املاکو په اړه غواړم وروستی خبره وکړم، هغه دا ده چې ما د نړۍ ډېرو ځایونو ته سفرونه کړي دي او ډېرې پانګوونې مې زده کړې دي. په هر ښار کې راته خلک وایي چې ته ارزانه ملکیت نشې پېرلی، خو زما تجربه راته دا نه وایي، ان په نیویارک، توکیو یا همدې شاوخوا کې ښه تخفیفونه شته او زیاتره وخت د چانه ور پام

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳۷

کېږي. په سنگاپور کې نن سبا د املاکو بېې ورځ تر بلې لوړېږي، خو تخفیفونه پکې بیا هم شته او په لنډ وخت کې یې سړی موندلای شي. ماته زیاتره خلک وایي: (ته دا کار نشې کولای.) زه ورته وایم چې تاسې باید ووايئ چې: (زه لا نه پوهېږم چې دا کار دې څنگه وکړ.)

لوی فرصتونه په سترگو نه، په ذهن لیدل کېږي. زیاتره خلک هېڅکله نه شتمنېږي، ځکه په مالي برخه کې داسې نه دي روزل شوي چې مخې ته پراته فرصتونه وويني، زیاتره وخت له ما پوښتنه کوي چې: (څنگه یې پیل کړم؟)

په وروستي څپرکي کې مې د مالي استقلال په اړه هغه لس پړاوونه ښودلي چې ما تعقیب کړي دي، خو دا تل په یاد ساتئ چې له دې کاره خوند واخلي. دا لوبه ده، کله به «گټه» کوئ، کله به «زده کړه» کوئ. زیاتره خلک هېڅکله گټه نه کوي، ځکه له بايلات وېرېږي. په همدې خاطر ښوونیز سیستم ښه نه بولم. په ښوونځیو کې دا زده کوو چې تېروتنې ښې نه دي او سزا یې وینو.

اوس که هغې لارې ته وگورو چې د بشر- د روزنې لپاره
 طرحه شوې، نو گورو چې زده کړه له همدې تېروتنو
 کېږي او گرځېدل په لوېدو زده کېږي. که په ځمکه ونه
 لوېږو، گام هم نشو پورته کولای. همداسې د بایسکل
 موضوع هم ده، زما د خپلو زنگونو درد اوس هم یادېږي،
 خوبیا هم په بایسکل سپرېدی شم او همدا خبره د
 شتمن کېدو په برخه کې هم صدق کوي. دا چې ډېر
 خلک نه شتمن کېږي لامل یې دا نه دی چې له ماتې
 وېرېږي، ځکه گټونکي له ماتې نه وېرېږي، له ماتې تل
 بایلونکي وېرېږي. ماته د بریا د لارې یوه برخه ده،
 څوک چې له ماتې تېښتي د بریا مخ به هم ونه ویني.

ماته پیسې د ټېنېس د لوبې په څېر ښکاري، په لوبه
 کې ډېرې زیاتې هڅې کوم، هڅه کوم چې تېروتنې مې
 اصلاح کړم، تېروتنې ډېرې کوم، هغه هم بېرته اصلاح
 کوم او لا ښه یې کوم. که لوبه مې وبایلله جال ته ورځم،
 سیال ته مې لاس ورکوم، په موسکا ورته وایم: (راتلونکې
 یکشنبې به بیا ووينو!)

پانگوال دوه ډوله دي:

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۳۹

(۱) لومړي او زياتره خلک هغه عادي خلک دي چې شوې او حاضرې پانگوونې پېري. دوی د چارو لار نښوونې دفتر سره اړیکه نيسي. يا د ونډو بازار ته ځي او ځينې شيان پېري، دا شيان د شرکتونو ونډې، تضمین لیکونه او نور شيان وي. دا د پانگوونې اسانه، ساده او پاکه طريقه ده، مثلاً يو کس ځي، د کمپيوټرو له دوکانه کمپيوټر اخلي او په خپله الماری کې يې ږدي.

(۲) دویم هغه خلک دي چې پانگوونه رامنځته کوي، دا خلک زياتره سوداگانې سره تړي، مثلاً د کمپيوټر پرزې اخلي، سره يې يو ځای کوي، دا داسې ده لکه څوک چې يو فرمايش توليدوي. زه د کمپيوټر د پرزو په اړه بيخي نه پوهېږم، خو په دې ښه پوهېږم چې د فرصتونو پرزې سره څنگه يوازې کړم او هغه خلک هم ښه پېژنم چې په دې برخه کې کار کوي.

دویم ډول خلک مسلکي پانگوال دي. دا پرزې يو ځای کول ځينې وخت ډېر وخت نيسي. او ځينې وخت بيخي يو ځای کېږي نه. شتمن پلار به تل ټينگار کاوه چې

دویم ډول پانگوال شه. دا زده کړه مهمه ده چې پرزي څنگه سره یو ځای شي، ځکه لویې بریاوې له همدې ځایه پیلېږي او که ځینې وخت حالات ستاسو د مسیر اپوټه وي؛ نو لوی زیانونه هم پکې شته. که غواړئ چې دویم ډول پانگوال شئ، درې مهارتونه باید ولری:

۱. داسې فرصت وگورئ چې بل چا بایللی وي.

داسې فرصتونه وگورئ چې بل چا نه وي لیدلي، دا فرصتونه تاسې په خپله وړتیا گورئ، مثلاً یو ملگري داسې یو زوړ کور واخیست چې نور وړاندې، حتی د هغه کور لیدو هم سړی وېراوه، ټول خلک حیران وو چې دا کور یې ولې اخیستی دی، خو هغه سړي چې څه لیدلي وو، موږ نه وو لیدلي او هغه د دې کور خوا و شاته تشې څلورې نومرې وې. دا معلومات هغه د چارو د لارښوونې دفتر نه واخیستي. کور یې چې واخیست، دسټي یې وړان کړ او پنځه واړه نومرې یې په یوه ساختماني شرکت په درې چنده بیه وپلورلې. دې کار ترې دوه میاشتې وخت ونیوه، خو ۷۵۰۰۰ ډالر گټه یې ورسوله. منم چې دا به دومره پیسې نه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۴۱

وي، خو له تنخوا خو بښې دي او کار هم چندانې سخت نه و.

۲. پيسې زياتې کړئ

زياتره خلک وايي چې بانک پور نه راکوي يا د پېر لپاره پيسې نه لرم. که تاسې غواړئ دويمه ډله پانگوال شئ، نو په دې بايد پوه شئ چې خنډونه څنگه ختم کړئ. زياتره خلکو نه د پيسو نشتون د سوداگانو مخنيوی کوي. که تاسې دا خنډونه ختم کړئ، له هغو خلکو به ميليونونه ډالر مخکې شئ چې دا مهارت نه لري. زياتره وخت ما په بانک کې هېڅ پيسې نه لرلې، خو کور، ونډې يا جايداد مې اخيستی دی. يو ځل مې يو اپارتمان په ۱،۲ ميليونه ډالر واخيست، دا کار مې يوازې د پلورونکي او پېرودونکي تر منځ يوازې د يوه تړون په ليکلو کړی دی. بيا مې په تړون کې سل زره ډالر د بيعانې په توگه قيد کړي او نوي ورځې وخت يې راکړ چې نورې پيسې ورکړم.

دا کار مې ولې وکړ؟ ځکه پوهېدم چې د دوو ميليونو کور و. ما دوه ميليونه ډالره ور نه کړل، ددې پر ځای

هغه سړي بېرته پنځوس زره ډالر راكړل چې بيعانه
مې وركړې وه، ځكه هغه بل ښه پېرودونكى پيدا كړى
او ما هم ورسره ومنله. دې كار درې ورځې وخت
ونيوه، بيا هماغه خبره ده چې پوهه او وړتيا تر سودا
ډېره مهمه ده. پانگونه سودا نه ده، دا د پوهېدو او
پېژندو علم دى.

۳. څيرك خلك پيدا كړئ

څيرك خلك هغوى دي چې له ځانه تر څيركو خلكو
كار اخلي يا يې گوماري. كه مشوره غواړئ هڅه وكړئ
چې ښه مشاور وټاكئ.

زده كړې ته شيان ډېر دي، خو مكافات ښايي تر دې هم
ډېر وي. كه تاسې دا مهارتونه زده نه كړئ؛ نو د لومړۍ
ډلې پانگوال به شئ. په څه چې پوهېږې دا دې لويه
شتمني ده او په څه چې نه پوهېږې دا دې لوى خطر
دى.

خطر هر ځاى كې شته، د خطر مديريت زده كړه، نه ترې
مخ اړول.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۴۳

شپږم خپرکی

شپږم درس

کار زده کړې ته وکړئ، پيسو ته يې مه کوئ

لوستي پلار ته مې د دندې خوندیتوب او

شتمن پلار ته مې د کار زده کول مهم وو.

۱۹۹۵ ز کال کې راسره د سنگاپور یوې ورځپاڼې مرکه

کوله. ځوانه او ښایسته خبریاله په خپل وخت راغله او

سمدستي یې خبرې پیل کړې. موږ د یوه پرتمین هوټل

په لابي کې آرام ناست وو، قهوه مو څښله او هغې

سنگاپور ته زما د راتگ په اړه رانه پوښتنې کولې. زه

دلته زېگ زېگلار سره گډې وینا لپاره راغلی وم، هغه په

انگېزي (Motivation) غږېده او ما باید (د شتمنېدو په

راز) خبرې کړې وې.

خبريالي وویل: (زه غواړم چې یوه ورځ ستا په شان

لیکواله شم او کتابونه مې ډېر وپلورل شي.)

ما په ورځپاڼه کې د هغې ځينې ليکنې ولوستې او
خوند يې را کړ. د ليکوالۍ سبک يې ښه و او لوستونکي
يې ځان ته راجذبول.

ځواب مې ورکړ: (نو ستا خو د ليکلو سبک هم ډېر ښه
دی، مخه دې څه شي نيولې ده؟)

ورو يې وويل: (ولا زه فکر نه کوم چې دا کار به سر
ونيسي. ځکه ډېر خلک وايي چې ناولونه عالي دي، خو
هېڅ نه کېږي. ما په دې خاطر ورځپاڼه کې کار پيل
کړ، له دې خو مې لگښتونه پوره کېږي، تاته يې کومه
چاره درځي؟)

ومي ويل: (يوه چاره خوشته، زما يو ملگری دلته يو
ښوونځي لري او د مشهورو شرکتونو پلورونکو ته پکې د
دې مسلک روزنه ورکوي، زه فکر کوم که په يوه ټولگي
کې گډون وکړې، د کار کچه به دې لوړه شي.)

هغې زر او په نارامۍ وويل: (يانې ته وايي زه دې ادارې
ته لاره شمه او دا پکې زده کړمه چې توکي څنگه
وپلورم؟)

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۴۵

ما سر د هو په نښه خوځاوه. هغې پوښتنه وکړه: (جدي وايي؟) ما بيا سر د هو په نښه خوځاوه او ورته مې وويل: (ولي دې کې څه خبره ده؟). په نجلي زما خبره ښه ونه لگېده، زه هم پښېمانه شوم چې دا خبره مې ولي وکړه، هڅه مې کوله چې د خپلې مشورې بېرته اخيستو لپاره مناسب کليمات پيدا کړم، هغې وويل: (ما په انگليسي- ادبياتو کې ماسټري کړې ده، په ښوونځي کې د پلورنکيتوب درس ولي ووايم؟ زه مسلکي ليکواله يم. زه يوه ښوونځي ته تللي يم، د همدې مسلک درس مې پکې ويلي دي، اوس ولي پلورنکې شمه؟ زه له هغو خلکو کرکه لرم چې پيسو پسې منډې وهي، تاسې ووايي چې زه پلورونکيتوب ته څه اړتيا لرم؟). ښځې زر زر کاغذونه ټول او د بېرته ستنېدو تياري يې نيوه، مرکه مو ختمه شوې وه.

په مېز قهوه اېښې وه، په همدې مېز زما هغه کتاب هم پروت و چې په ډېر پلورل شويو کتابونو کې راته. هغې خپل يادښتونه راټولول، ما کتاب را واخيست، په اشاره مې ورته وويل: (دا گوري؟)

هغې راته وويل: (څه؟)

ما د هغې کاغذونو ته په اشارې وويل: (دا گورې؟)

هغې په کاغذونو خپل ليک ته وکتل، وې ويل: (څه؟)

ما بيا همدې کاغذونو ته اشاره وکړه، هغې د يادښت په

کتابچې ليکلي وو: (رابرټ کيوساکي: د ډېر پلورل شوي

کتاب ليکوال).

ومي ويل: (دا وايي چې د «ډېر» پلورل شوي کتاب

ليکوال، «ښه» ليکوال يې «نه» دي ويلي).

هغې زر ماته را وکتل، ورته مې وويل: (زه عام ليکوال يم

او ته لويه ليکواله يې، توپير يوازې دا دی چې ما د

پلورونکو ښوونځي لوستی او ته د ماسټرۍ سند لرې،

که دواړه سره را يو ځای کړو، نو ته به د ډېر پلورل شوي

کتاب ښه ليکواله شې).

د هغې په سترگو کې غوسه ښکاره شوه، وې ويل: (زه

به هېڅکله ځان دومره خوار نه کړم او پلورونکيتوب به

زده نه کړم. تاسې غوندې خلک د ليکوالۍ په کيسه

کې نه وي. زه مسلکي ليکواله يم او ته پلورونکی يې،

دا مناسبه نه ده).

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۴۷

هغې خپل یادښتونه ور ټول کړل، زر پاڅېده او په
بښېښه یې دروازې د سنگاپور نمناک سهار ته ووته، خو
په سبا یې بیا ورځپاڼه کې زما په اړه ښه لیکنه کړې وه.
نړۍ له چالاکو، ځیرکو، لوستو او وړتیا لرونکو خلکو ډکه
ده، دا خلک زموږ په شاوخوا کې وي او موږ ورسره وینو.

خو ورځې مخکې مې موټر خراب شوی و. زه یوې لویې
مستري خانې ته ننوتم او یوه ځوان مستري را ته په څو
دقیقو کې موټر جوړ کړ. هغه یوازې د موټر د ماشین غږ
واورېد، ستونزه یې پیدا کړه او زه ورته حیران وم، خو یو
تريخ حقیقت دا دی چې یوازې استعداد بسنه نه کوي.

زه زیاتره هغو خلکو ته حیرانېږم چې په لږ استعداد
ډېرې پیسې گټي. ما اورېدلي چې د امریکا له پنځو
سلنو لږ خلک په کال کې سل زره ډالر عاید لري. ما
ډېر لوستي خلک لیدلي چې په کال کې شل زره ډالر
عاید لري. یو مسلکي مشاور د طبي وسایلو کاروبار
کاوه، ویل یې: (چې ډېر ډاکټران او متخصصین له
مالي ستونزو سره مخ دي.) په دې ټوله موده کې ما فکر
کاوه چې دوی څنگه له طب فارغ شي د پیسو به ورته

رامخه شي، هغه مشاور راته وويل: (دوی له ډېرې شتمنۍ د يوه مهارت د زده کړې په واټن کې دي.) دا جمله په دې مانا ده چې: زياتره خلک يوازې د يوه بل مهارت زده کړې او پوهې ته اړتيا لري چې عايد يې لوړ شي. لکه مخکې مې چې وويل مالي استعداد د څلورو مهارتونو ترکيب دی. د دې څلور واړو ترکيب د پيسو جوړولو مهارت اسانه کوي. د پيسو په اړه ځينې خلک يوازې همدا يو مهارت لري چې وايي ډېر کار وکړه.

د دې ترکيبونو ژوندۍ بېلگه هغه خبريال وه، که هغې نجلۍ زيار ويستی او پلورونکيتوب يې زده کړی وی؛ نو عايد به يې ورځ تر بلې لوړېدی. که زه د هغې پر ځای وی، د پلورونکيتوب د روزنې تر څنگ به مې د کاپي رايټ او چاپ چارو روزنه هم اخيستی وی. بيا به مې د ورځپاڼې پر ځای کوم تبليغاتي دفتر کې کار کولای، هلته به تنخوا لږ وی خو اړيکې به پراخې شوې وی او دا کار په تبليغاتو کې کېږي. همدارنگه يې بايد د خپلو زده کړو او ټولنيزو اړيکو ودې ته وخت ورکړی وی، ځکه دا هم مهم مهارتونه دي. دا به يې هم زده کړي وی چې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۴۹

په وړتيا تبليغاتو څنگه مليونونه ډالر وگټي، بيا يې د شپې او د رخصتۍ په ورځو کې خپل غوره ناول هم ليکلی شو او دا ناول چې پوره شوی وی؛ نو د پلور لپاره يې نښاسته کتاب لرلی. بيا به په لنډ وخت کې هغه نجلی هم (د ډېر پلورل شوي کتاب لیکواله) وی.

زما د لومړي کتاب عنوان و: (که غواړئ چې شتمن او خوشاله شئ، ښوونځي ته مه ځئ). دا کتاب مې چې وليکه، يو خپرندوی راته وویل چې عنوان يې داسې کره: (په ښوونه او روزنه کې مالي پوهه).

ما ورته وویل: (په دې عنوان خو به ايله دوه جلدونه کتاب وپلورم، يو په ملگري او يو په کورنۍ او هغوی يې هم ښايي وړيا رانه وغواړي).

بيا مې ورته وویل خپل عنوان مې په دې خاطر ټاکلی چې پام به ور وگرځي. زه خپله د زده کړو او د ښوونیز نظام د ودې پلوی یم، که داسې نه وی؛ نو ددې کتاب پر ځای به مې د ښوونیز نظام د ښه کولو لپاره هلې ځلې کولای. دا عنوان مې په دې خاطر ټاکلی دی چې راډيو او تلويزيون ته ننوځم، ځکه زه باوري یم چې دا

عنوان به بحثونه را وپاروي. زياتره خلکو فکر کاوه چې
زه په دې برخه کې نوی یم، خو هغه کتاب مې خرڅ شو
او ښه ډېر خرڅ شو.

په ۱۹۶۹ز کال کې چې د امریکا د مرجینټ بحري
اکاډمۍ نه فارغ شوم، لوستی پلار مې ډېر خوښ و.
(سټنډرډ ایل اف کالیفورنیا) شرکت د نفتي ټانکرو د
ماڼیو په توګه د دندې وړاندیز وکړ. زما رتبه (ترډمیټ) وه
او د ټولګیوالو په پرتله مې تنخوا لږ وه، خو دا چې له
کالج وروسته لومړۍ دنده وه؛ نو دا تنخوا هم ښه وه.
لومړنۍ تنخوا مې په کال کې نږدې دوه څلوېښت زره
ډالر کېده او اضافه کاري هم پکې وه. البته اووه
میاشتې مې باید کار کړی وی او پنځه میاشتې رخصت
و. که ما غوښتی په دې پنځو میاشتو کې د بېړۍ
چلوونې یوې شعبي سره وېتنام ته هم تلې شوم او دوه
چنده پیسې مې ګټلې شوې، په دې توګه مې د دندې
راتلونکي ښه کېده، خو شپږ میاشتې وروسته مې له
دندې استعفا وکړه او وسله والو بحري ځواکونو ته لاړم.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۵۱

لوستی پلار مې خپه شو، خوشتمن پلار مې مبارکي راکړه.

په ښوونځي او کاري چاپېريال کې مروجې باور (تخصص) دی او په همدې خاطر ترفيع او اداري امتيازات (تخصص) ته اړتيا لري. په همدې خاطر ډاکټران ډېر زړه تخصص هڅه پيلوي، همدا خبره د حسابدارانو، انجينرانو، وکيلانو او پيلوټانو په اړه هم صدق کوي. لوستی پلار مې په همدې باور و. د ډاکټري سند يې چې واخيست ډېر زيات خوښ شو او کله کله به يې ويل: (ښوونځي هغو ته انعام ورکوي چې په خاصو مواردو کې ډېر درس ووايي).

خوشتمن پلار به بيا برعکس خبره کوله: (هڅه وکړه چې په ډېرو مواردو کې لږ لږ درس ووايي).

په دې خاطر مې کلونه د شرکت په بېلابېلو برخو او څه موده په حسابدارۍ کې کار وکړ. که څه هم زه حسابدار نه شوم، خو هغه وويل چې زه بايد ځينې شيان پکې زده کړم. شتمن پلار پوهېده چې زه به ډېر شيان زده کړم، ان که مهم وي که نه. ما په هوټل کې د خدمتگار

او په ودانيزو چارو کې د مزدور په توگه هم کار کړی دی. همدارنگه مې د پلورونکي، بازارموندونکي او د هوټل د ريزرف کوونکي په توگه هم کار کړی دی. شتمن پلار به زه او مايک روزلو، په دې خاطر به يې ځان سره د بانکوالو، وکیلانو، حسابدارانو او نورو په ناستو کې کېنولو، غوښتل يې چې موږ يې د کاروبار د ټولو برخو او اړخونو په اړه معلومات پيدا کړو.

په (سټېنډرډ) نفتي شرکت کې مې ښه تنخوا اخيسته، خو دنده مې چې پرېښوده، لوستی پلار مې راته په غوسه شو او گيلې مانې يې پيل کړې. هغه ته هغه دليل نه ښکارېده چې ما يې له امله دا کار، لوړه تنخوا، امتياز او رخصتي پرېښې وه. هر وخت به يې راته ويل چې استعفا دې ولې ورکړه؟ ما ډېره هڅه وکړه چې پوه يې کړم، خو نه کېده، زما منطق د هغه له منطق سره نه جوړېده، ځکه زما منطق د شتمن پلار منطق و.

لوستي پلار ته د کاري امنيت مهم و او شتمن پلار ته بيا کار زده کولو ارزښت درلود. لوستي پلار ويل زه گني ددې لپاره ښوونځي ته تلم چې د کښتۍ کپتان کېدل

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۵۳

پکې زده کړم، خو شتمن پلار پوهېده چې زه کالج ته د نړيوالې سوداګرۍ د زده کړې لپاره تللی يم. ما په دې توګه د بېړۍ کپتاني واخيسته او په نفتو بار کښتۍ به مې لرې آسيا او سويلي اقيانوس ته لېږدولې.

شتمن پلار به مې ويل چې اروپا ته د تللو په ځای په ارام سمندرګي کې پاتې شه، ځکه هغه پوهېده چې آسيايي هېوادونه مخ پر وده وو، نه اروپايي.

د مايک په شمول زما ټول ملګري او ټولګيوال په مېلو او مېلمستياوو بوخت وو، خو زه د جاپان، ټايوان، ټايلنډ، سنگاپور، هانګ کانګ، وېتنام، کوريا، هائيټي، سوماترا او فلېپين د خلکو او کاروباري فرهنگ په اړه، پر مطالعه بوخت وم. زه هم مېلو او مېلمستياو ته تلم، خو په کورنۍ او ملګرو کې نه وم او ډېره ګړندۍ وده مې کوله.

لوستي پلار مې په دې نه پوهېده چې ما ولې استعفا وکړه او وسله وال بحري پوځ ته لاړم؟ ما ورته وويل: (زه غواړم چې الوت (پرواز) زده کړم، خو اصل کې ما د ډلې يا ټيم رهبري زده کوله. شتمن پلار مې راته وويل چې په اداره کې تر ټولو سخت کار د خلکو کنټرول دی.

شتمن پلار په پوځ کې درې کاله خدمت کړی او لوستی پلار له خدمت معاف و. شتمن پلار به ماته په حساسو شرایطو کې د رهبرۍ ارزښت په ډاگه کاوه چې: (رهبري، هغه دویم شی دی چې ته یې باید زده کړې. که ښه رهبر نه وي په شا تمبول کېږي، همدا کار دوی په سوداګرۍ کې کوي.)

په ۱۹۷۳ز کال کې چې راغلم پوځي دنده مې پرېښوده، سره ددې چې پیلوټۍ سره مې ډېره مینه وه. بیا مې د فوتوکاپۍ د ماشینونو (زېروکس شرکت) کې دنده واخیسته. زه دې شرکت ته په یوه دلیل لارم او هغه یې امتیازات نه وو. زه یوازې پاتې شوی وم، چندانې جرات مې هم نه درلود، خو عام خلک د یوه شي اخیستو ته هڅول سخت کار و. په دې برخه کې تر ټولو ښې روزنیزې برنامې هغه وخت دې شرکت لرلې.

شتمن پلار مې راباندې ویاړ کاوه او لوستی پلار راباندې شرمېده، ځکه هغه ته پلورونکیتوب وړوکی کار ښکارېده. ما په زېروکس کې څلور کاله کار وکړ، تر دې چې هرې دروازې ته تګ او سودا خرڅولو کې مې هېڅ

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۵۵ :

شرم نه احساساوه، که به چا راسره تريخ چلند هم وکړ،
دا مې هم توهين نه باله. دلته چې په پنځو غوره
پلورونکو کې راغلم بيا مې استعفا ورکړه. د يوه ښه
شرکت دنده او روښانه راتلونکي مې پرېښودل او مخ ته
لاړم.

په ۱۹۷۷ ز کال کې مې خپل شرکت جوړ کړ. شتمن
پلار زه او مايک شرکت جوړولو ته ښه چمتو کړي وو. زه
د شرکت په جوړولو او چلولو پوهېدم، لومړی توليد مو
نایلون او ويلکرو بټوې وې، دا به مو لرې ختيځ کې په
يوه شرکت توليدولې، له هغه ځايه به مو راوړلې او په
نيويارک کې به مو يوه زېرمتون کې ساتلې، دا ځای
ښوونځي ته نږدې و. زما لومړنۍ زده کړې پوره شوې وې
او اوس يې ازموينه وه. که اوس هم ناکام شوی وی؛ نو
ملا به مې ماته شوې وه. د شتمن پلار په وينا له دېرش
کلنۍ وړاندې مفلس کېدل ښه دي، ځکه د بيارا
پاڅېدو لپاره وخت وي. زه ۳۰ کلن وم چې د لومړي
ځل لپاره مې سوداگريز مال له کوريا- نيويارک ته په
الوتکه کې را بار شو. اوس له نورو هېوادونو هم

سوداگري کوم. لکه څنگه مې چې پلار را ښودلي وو،
نويو ملتونو پسې گرځم، نن مې هم پانگونه د سويلي
امريکا، اسيا، ناروې او روسيه کې ده.

يو پخوانی متل دی چې وايي: (نوکرې تر مفلسې ښه
ده.) او له بده مرغه ميليونونه کسان په دې وينا عمل
کوي. دا ځکه چې اوسنی ښوونيز سيستم مالي ښوونځي
مهارت په توگه نه مني. زرگونه کارکوونکي په دې باور
ژوند تېروي او کار کوي چې خپل لگښتونه خلاص
کړي.

د مدیریت یوه بله ناسمه تیوري وايي: (کارمند دومره
کار کوي چې اداره یې له دندې ونه شپړي او اداره
دومره تنخوا ورکوي چې کارمند دنده پرې نه ږدي.) که
تاسې د بېلابېلو شرکتونو د تنخوا اندازې ته وگورئ، نو
زما خبره به درته سمه ښکاره شي.

زیاتره کارکوونکي له دې امله پرمختگ نه کوي چې
یوازې وربښودل شوی کار کوي، مثلاً وايي چې خوندي
دنده پیدا کړه. زیاتره خلک لنډمهالې تنخوا او امتیازاتو
ته گوري، خو دا شی په اوږدمهال کې ستونزه جوړوي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۵۷

د دې پر ځای زه ځوانانو ته دا سلا ورکوم: داسې دنده پیدا کړئ چې له تنخوا پکې زده کړه ډېره وي. هر مسلک چې خپلوی، په تلک کې له نښتو وړاندې یو ځل ښه فکر وکړئ، نظر ترې لرې وځغلوئ او پرېکړه وکړئ چې د فلانۍ دندې او مسلک لپاره کومه پوهه او مهارتونه اړین دي.

انسان چې یو ځل د تنخوا اخیستو او لگښتونو ورکولو دې مندې (د مورگانو) تلک ته ولوېده، نو ټول عمر به پورونه خلاصوئ او هغه حیواناتو ته به ورته یی چې په یوه څرخ کې دننه منډه وهي او منزل نه کېږي. دوی چې څومره منډه تېزوي هومره ورسره څرخ هم تېز تاوېږي، خو منزل نه کوي، ځای په ځای پاتې وي، سبا چې بیا ورځ شي، دوی په هماغه پنجره ډوله څرخ کې وي او منډې پکې وهي.

د ټام کروز (Jerry Maguire) فلم ډېرې ښې وړې مکالمې لري، تر ټولو جالبه یې دا ده: (پیسې را وښيه!) خو یو ځای پکې داسې دی چې بیخي رښتینۍ حالت

ښيي. صحنه داسې وي چې تېام کروز له دندې شړل کېږي، دا خپلو همکارانو ته وايي: (څوک راسره ځي؟) ټول خلک گونگي ولاړ وي. يوازې يوه ښځه را ولاړېږي وايي: (زه درسره ځمه، خو درې مياشتې وروسته مې ترفيع ده.) په ټول فلم کې ښايي دا رښتيني خبره وي، همدې خبرې خلک بوخت کړي وي او دولت ته غوښتنه ماليات ورکوي.

زه پوهېږم چې زما لوستی پلار هر کال ترفيع ته په تمه و او هر کال به نهيلی کېده. بيا به يې د يوه مهارت زده کولو لپاره په يوه ښوونيز مرکز کې داخله وکړه، په دې توگه به يې تنخوا لوړېده، خو هر ځل به نوې نهيلی سره مخامخ کېده.

زه له زياتره خلکو دا پوښتنه کوم چې: (دا ورځني کار مو تاسې چېرې بيايي؟) دا بيخي هغه واره موږک ته ورته ده چې په ټاير کې تاوېږي او منډې وهي. زه حيران یم، دا خلک نه گوري چې ورځنی کار دوی یو ځای ته هم نه رسوي او هېڅوک نه پوهېږي چې راتلونکي کې به څه کېږي؟

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۵۹

سیریل (بریکفلډ) د امریکا د متقاعدو د ټولنې پخوانی مشر- وایي چې: (د سرکاري تقاعد اخیستونکو حالت خراب دی، لومړی دا چې نیم خلک له دندې وروسته تقاعد نه لري، دا ډېره ستونزه جوړوي او پاتې نیمو کې بیا له ۷۰ تر ۸۰ سلنه خلک د تقاعد ناخیزه امتیاز لري، یانې د میاشتې ۵۵، ۱۵۰ یا ۳۰۰ ډالر وي.

کریگ ایس کارپل په خپل کتاب (The Retirement Myth) کې لیکي:

(ما د متقاعدو مامورینو ټولنه او د هغوی مشورتي دفتر ولیده او مشر- سره یې وغږېدم، دوی لوړپوړو چارواکو ته د تقاعد پلانونه جوړول، ما ترې پوښتنه وکړه: چې لوړپوړو چارواکو ته له تقاعد وروسته څومره تنخوا ورکوي؟

هغه وویل: د سپینو زرو مرمۍ

ما پوښتنه وکړه: د سپینو زرو مرمۍ؟ دا څه شی دي؟
هغه اوږې پورته واچولې وې ویل: (که دا خلک پوه شي چې په تېر عمر به د ژوند کولو لپاره پیسې ونه لري؛ نو کولای شي چې ځان یو ډز وولي او مړه شي.)

کارپل راته بیا د تقاعد د امتیازاتو د زړې برنامې او نوې
 ۴۰۱k تر منځ توپیر وښوده، وې ویل: (د اوسني
 کارمندانو برخلیک دومره هیله من نه دی، دا خبرې د
 هغو په اړه دي چې د خدمت موده یې پوره کړې ده.
 ددې تر څنګ که ورسره د ډاکټرانو اوږدې نسخې او د
 نرسانو معاوضه راټوله شي، نو انسان وېرونکی منظر
 جوړوي.)

د ۱۹۹۵ ز کال په کتاب کې یې لیکلي دي چې: (د
 نرسنګ کلنۍ لګښت له ۳۰۰۰۰ تر ۱۲۵۰۰۰ ډالره
 دی.) د خپلې سیمې د نرسنګ مرکز ته چې لاړ او د
 لګښتونو پوښتنه یې وکړه هغوی ورته وویل چې کلنۍ
 فیس یې ۸۸۰۰۰ ډالر و او دا د ۱۹۹۵ ز کال خبره ده.
 په زیاتره هېوادونو کې سوسیالیستي نظام وي. هلته دا
 پرېکړې په روغتونونو کې کېږي چې څوک ژوند کولای
 شي او څوک نه؟ دا پرېکړه ددې له مخکې کېږي چې د
 ناروغ عمر څومره دی او څومره پیسې لري. که ناروغ
 زوړ وي، نو طبي مراقبتونه زیاتره وخت یوه ځوان ته
 ورکوي، زوړ او بېوزله ناروغ باید په تمه پاتې شي. نو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۶۱

خومره چې شتمن انسان د زده کړو او مهارتونو لاس ته راوړلو وړتیا لري، دومره به دا وړتیا هم ولري چې ځان ژوندی وساتي، خو څوک چې لږې پیسې لري هغوی به مري.

زه اوس حیران یم چې کارکوونکي ولې د راتلونکي فکر کوي او یوازې تنخوا ته په تمه وي، کله یې له ځانه دا پوښتنه کړې ده چې دوی چېرې روان دي؟

کوم ځوانان چې غواړي شتمن شي زه ورته وایم چې: خپل ژوند ته وگورئ او د پیسو لپاره اسانه او په احتیاط کار وکړئ، دا خبره مهمه ده. وړاندیز ورته کوم چې یو بل دویم کار دې ولري او مهارتونه دې پکې زده کړي. زه ورته وایم چې د شپکه یي بازار موندنې شرکت سره دې یو ځای شي، دا شی (مولتي لیول مارکیتېنگ) هم بولي. که دوی د خرڅلاو فن کوي، ځینې شرکتونه یې ورته ښه ښوولای شي. په دې توگه به رد کېدو او ناکامېدو وېره هم ترې ووځي، دا وېره د بریا په لاره تر ټولو ستر خنډ دی، البته په اوږدمهال کې زده کړې تر پیسو ډېر ارزښت لري.

زه چې دا مشورې ورکوم زیاتره خلک وايي چې: (اوه! دا خو سخت کار دی، زه یوازې هغه کوم چې ماته خوند راکوي).

دوی چې وايي کار سخت دی، زه ترې پوښتنه کوم: (ښه نو ته غواړې ټول عمر کار وکړې او نیم عاید دې دولت ته ورکړې؟)

د دویمې خبرې په اړه یې وایم: (زما ورزش نه خوښېږي، خو ددې لپاره یې کوم چې صحت مې ورسره ښه وي).

له بده مرغه دا تر څو چې انسان خپله په ځان کې د بدلون اراده ونه کړي، هېڅوک یې نشي بدلولای.

په تاسې کې به داسې خلک وي چې کار به د زده کړې لپاره کوي او دا فکر به ورسره وي، هغوی ته مې مشوره دا ده چې ژوند داسې دی لکه څوک چې ورزش لپاره لوبغالي ته ځي. سخت کار پرېکړه ده. دا کار چې وشو بیا اسانه کېږي. زیاتره وخت زما جیم ته بیخي زړه نه کېږي، خو چې ورشم او ورزش وکړم، تازه شم ورسره،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۶۳

تمرین چې خلاص کړم، ځانته وایم: (هره ورځ ورزش کوه!)

که تاسې په کار کې نوی شی نه زده کوئ او بیا هم غواړئ چې په خپله اداره کې مسلکي کارمند شئ؛ نو بیا د همدې شرکت د کارمندانو ټولنې ته ورشئ، ځکه دا ټولنې د مسلکي خلکو ملاتړ کوي.

زما لوستي پلار چې والي سره شخړه وکړه، په هوايي کې د ښوونکو د ټولنې مشر شو. ماته یې وویل چې دا ډېر سخت کار و، ددې برعکس شتمن پلار هڅه کوله چې په شرکتونو کې ټولنې یا اتحادیې رامنځته نه شي او په دې کې بریالی هم شو.

زه خپله دې مسله کې بې طرفه یم. که تاسې داسې کوی لکه خلک یې چې وایي او په مسلک پسې گرځي، نو بیا په ټولنو کې ځان خوندي کړه. مثلاً که ما الوتکه چلولای، نو هغه شرکت سره به مې کار کولای چې د پیلوټانو ټولنه پکې قوي وی، ولې؟ ځکه ما په ټول ژوند کې دا یو مسلک زده کړی و او هغه په همدې ځای کې پکارېده. که زه له دې صنعته وتی وی، په بل مسلک

کې چا کار هم نه راکاوه. پیلوټ چې سل زره ساعته پرواز وکړي تقاعد کېږي او کلنی عاید به یې یونیم سل زره ډالر وي، په نورو دندو کې دومره تنخوا په اسانه نه پیدا کېږي. ځکه مهارتونه له یوه صنعت بل ته نه لېږل کېږي، ځکه زه پیلوټ یم، الوتکه چلولای شي، خورما همدا مسلک او مهارت بیا په قضا او قانون کې بهې گټې دی.

ډاکټران هم همداسې درواخله. په طب کې دومره بدلونونه راځي چې ډاکټران مجبور دي ځانونه طبي اتحادیو سره راجستر کړي. ښوونکي باید خپلې ټولنې او اتحادیې ولري. نن په امریکا کې د ښوونکو اتحادیه د کاریگرو تر ټولو قوي او شتمنه اتحادیه ده. ملي ښوونیزه ټولنه NEA ملي څېړنیزه ټولنه ده او سیاسي نفوذ لري. ښوونکي د خپلو اتحادیو ملاتړ ته اړتیا لري، ځکه د دوی مهارتونه هم له تعلیمي سکتور پرته، په نورو برخو کې لږ ارزښت لري. نو د بریایو لاره دا ده: (په یوه برخه کې تخصص کول او بیا د ټولنې غړی کېدل) دا هوښیاري ده.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۶۵

زه چې کومې ډلې ته درس ورکوم، زیاتره وخت ترې پوښتنه کوم چې: (تاسې کې څوک تر مکډونالډ ښه برگر پخولای شي؟)

ډېر خلک ګوتي جیګوي، بیا ترې پوښتنه کوم چې تاسې ولې هغومره مشهور نه شوی؟ ددې اصلي لامل دا دی چې له مکډونالډ ښه برگر هر څوک پخولای شي، خو تر هغوی یې ښه پلورلای نه شي.

زما یو ملګری په هاوایی ایالت کې ستر هنرمند دی او ښه عاید لري. یوه ورځ یې د مور وکیل ورته زنگ وواځه او ورته یې وویل چې مور دې درته دېرش زره ډالر په میراث کې پرېښي دي. له دې پیسو مالیه او د وکیل فیس هم اخیستل شوی، یانې خالصې پیسې پاتې وې. سړي له فرصت څخه ګټه واخیسته او د خپل هنر د بازارموندنې لپاره یې هغه پیسې وکارولې. دوه میاشتې وروسته یې په یوه مجله کې یوه پاڼه اعلان شوه، دا مجله د شتمنو خلکو ډېره خوښېده. دا اعلان درې میاشتې په مجله کې خپرېده، خو هېڅ ځواب یې ونه

ليده، په دې توگه يې ټول ميراث لار، ده غوښتل چې
 په مجلې، د اعلان د ناسم نشر له امله عريضه وکړي.
 دا د داسې انسان ښه مثال دی چې برگر پخولای شي،
 خو په کاروبار سم نه پوهېږي. ملگري مې وپوښت چې
 له دې کاره دې څه درس واخيست؟ وې ويل: (چې
 تبليغاتي ادارې هسې ټگي کوي.) ما ورته وويل که
 کولای شي د بازارموندنې او خرڅلاو ټولگيو ته لار شه.
 وې ويل: (وخت نشته او په دې عبث شيانو پيسې نه
 لگوم.)

دنيا له غريبو، خو با استعداده خلکو ډکه ده. دوی زياتره
 وخت غريب وي يا مالي ستونزې لري يا دا چې تر خپل
 لياقت ټيټ عايد لري. ددې لامل هغه شی نه دی چې
 دا پرې پوهېږي، بل لامل يې هغه دی چې دی پرې نه
 پوهېږي. دوی خپل ټول مهارت په ښه برگر جوړولو
 لگوي، خو د رسولو او خرڅلاو مهارت يې نه لري. په
 دې خاطر د مکډونالډ ټيټ کيفيته برگر لاس په لاس
 خرڅېږي، خو د نورو ښه برگر سوږ پروت وي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۶۷

زما نېستمن پلار غوښتل چې زه متخصص شم او له دې اړخه يې را کتل چې ډېره تنخوا څنگه واخلم. ان والي ورته وويل چې ته نور دلته کار نشې کولای، خو بيا يې هم د يوه مسلک ترلاسه کولو لپاره هڅه کوله. بيا د ښوونکو ټولنې ته لاړ او بيا يې د خپل مسلک او تجربو د لا ډېر امتياز ترلاسه کولو لپاره مبارزه پيل کړه.

موږ به زياتره خپلو کې بحثونه کول، خو پوهېدم چې هغه دې ته نه قانع کېده چې مسلک بلاخره انسان په اتحاديې تکیه کوي. هغه په دې نه پوهېده چې څومره يو انسان ډېر متخصص کېږي، هومره د ټولنو او اتحاديو په دام کې ډېر نښلي او پرې تکیه کېږي.

شتمن پلار به ما او مايک ته ويل چې ځانونه چمتو کړئ. زياتره شرکتونه پوهنتونو ته ځي، هلته تکره شاگردان انتخابوي، هغوی ته روزنه ورکوي او پام ورته کوي چې يوه ورځ د يوه شرکت مشر شي، خو دا نوی کارمند يوازې يوه برخه کې کار نه کوي، له يوې برخې يې بلې ته وړي چې کارونه زده کړي، شتمن خلک زياتره وخت خپل او د نورو خلکو بچي چمتو کوي. په

دې توگه يې بچي له کارونو او اداري اړيکو په برخه کې لا ډېر پوهېږي.

د دويمې نړيوالې جگړې د نسل په نظر له يوه شرکت څخه بل ته تگ ښه نه و، خو نن سبا دا موضوع ځيرکتيا ده. خلک له يوه شرکت بل ته د کار او مسلک لپاره ورځي، ولې د ډېرو گټو او امتيازاتو لپاره نه ځي؟

دا په دې چې بل شرکت ښايي اوس لږ امتياز درکړي، خو په راتلونکي کې به درته ډېره زياته گټه در ورسوي.

د بريالۍ لپاره لاندې اداري مهارتونه اړين دي:

۱. د عايد مدیریت

۲. د سیستمونو مدیریت

۳. د افرادو مدیریت

تر ټولو مهم مهارتونه د خرڅلاو او بازارموندنې دي. د خرڅلاو قوت نورو خلکو سره د اړيکو په مهارت ولاړ دی، دا خلک ښايي پېرودونکي، کارکوونکي، مشران، ښځه، خاوند، زوی یا لور وي. دا بریالۍ اساسي مهارتونه دي. د اړيکو مهارتونه لکه لیکل، خبرې او مفاهمه، ژوند کې د بریالۍ لپاره ډېر زيات مهم دي. زه دې مهارت ته ډېر زيات

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۶۹

پام کوم، په دې خاطر زه نن هم کورسونه اخلم او د
خان پوهولو لپاره يې کتابونه او کپستې اخلم.

لکه مخکې مې چې وويل لوستي پلار به مې چې
خومره ډېر کار کاوه، په کار به يې ډېر متخصص او تکړه
کېده او معلومات به يې پکې زياتېدل، خو همدومره به
په دام کې هم نېسته. تنخوا يې زياته شوه، خو ژوند يې
محدود، بې خونده او خسته کن و. له دولتي دندې چې
لرې شو، پوه شو، چې دا له مسلکي پلوه خومره
ناخوندي و. مشهور ستوري او لوبغاړي چې زاړه يا
ناروغه شي او له ميدانه ووځي، نو بيا يې هغه محبوبيت
او مشهورتيا او امتيازات نه وي، دا هر څه د تېر وخت
کيسه شي. بله دا چې دوی په بل کسب و مسلک هم
نه پوهېږي چې کار پکې وکړي. زه فکر کوم همدا لامل
به و چې زما لوستي پلار له تقاعد وروسته دستي
اتحاديې ته مخه کړه او خان يې پکې بوخت کړ، اوس
پوه شو چې دا اتحاديې يې څنگه لاسنيوی کولای شي.

شتمن پلار به زه او مايک هڅولو چې په هر څه کې لږ
لږ پوه شو. راته يې ويل چې تر خان تکړه خلک راټول

کړئ او یو ټیم ترې جوړ کړئ. نن سبا دا چاره د
(مسلکي مهارتونو ترکیب) بولي.

زه نن سبا د ښوونځیو داسې ښوونکو سره مخ کېږم چې
هر کال سلگونه زره ډالره عاید ترلاسه کوي او دا ګټه
ځکه کوي چې له مسلک بهر په نورو چارو هم پوهېږي.
په دې چارو کې دوی دومره تکړه وي چې درس هم
پکې ورکولای شي، پلورونکیتوب هم کولی شي او په
بازار یې هم سر خلاصېږي. په خرڅلاو او بازار موندنه
کې زیاتره خلک له «رد» کېدو وېرېږي، خو ستاسې
اړیکې چې څومره پراخېږي، هومره به په سوداګانو کې
تکړه کېږي او دا وېره به مو له زړه وځي چې څوک به مو
ګني هسې وځوروي. ژوند کې به مو آسانی راشي.

لکه مخکې مې چې وویل هغې جینۍ غوښتل چې د
ډېر پلورل شوي کتاب لیکواله شي، خو ما ورته وویل
چې پلورونکیتوب زده کړه. زه نن هم وایم. تاسې له
مسلکي پلوه یوازې تر یوه مسلکه محدود شئ؛ نو ګټه او
زیان دواړه لري. زما ځینې ملګري په نورو چارو کې
نابغه ګان دي، خو نورو سره اړیکې نه شي جوړولای او

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۷۱

له دې امله يې عايد ډېر ټيټ دی. زه ورته وایم چې یو کال وخت دې مهارت ته ورکړئ، ان که پیسې مو پکې ونه گټلې، نو د اړیکو جوړولو مهارت خو به مو پیاوړی شي او دا خپله گټه ده.

د ښو پلورونکو او بازارموندونکو تر څنگ باید موږ ښه ښوونکي او زده کوونکي هم شو. که غواړو چې رښتیا شتمن شو، په راکړه ورکړه باید پوه شو او د مالي ستونزې لوی لامل دا دی چې موږ په راکړه ورکړه نه پوهېږو، ډېر خلک له دې امله غریب دي چې نه ښه ښوونکي دي او نه زده کوونکي.

زما دواړه پلرونه سخي خلک وو. دواړه په دې نظر وو چې لومړی باید د ورکړې او بخشش قوت ولرو، مثلاً ښوونه یا درس ورکولو د ورکړې یا بخشش یوه لاره ده. دوی چې څومره ښوونه کړې تر ډېره یې زده کړه کړې ده. یوازې د پیسو په برخه کې یې اختلاف درلود. شتمن به ډېرې پیسې ورکولې، چنډې او صدقې به یې کولې. هغه پوهېدو چې د پیسو ترلاسه کولو لپاره باید پیسې ورکړل شي. د ډېرو شتمنیو کورنیو د شتمنۍ راز

دا دی چې سخاوت کوی، په همدې خاطر د (رای
فیلر) او (فورې) په څېر خیریه بنسټونه رامنځته شوي
دي. دا ادارې ددې لپاره جوړې شوې چې شتمني را
واخلي او زیاته یې کړي او په نړۍ کې یې نوم ژوندي
وي.

لوستي پلار به مې تل ویل: (له ما چې پیسې زیاتې
شوې، وبه یې وېشم.) خو ستونزه دا وه چې پیسې نه
زیاتېدې. ده د پیسو گټلو لپاره ډېر کار کاوه، خو دې
زړین اصل ته یې نه کتل چې: (پیسې ورکړه، چې
پیسې ترلاسه کړې.) دی په دې باور و چې: (پیسې دې
راشي، چې ور یې کړم.)

لنډه دا چې زه دواړو پلرونو ته ورته یم. یو اړخ مې دا دی
چې پوخ پانگوال یم او د پیسو گټلو لوبه مې خوښېږي.
بل اړخ مې بیا دیوې ښوونکي دی چې ځان په ټولنه
کې مسئول احساسوي او د شتمن او غریب ترمنځ واټن
ته یې اندېښنه وي. زه په دې باور یم چې ددې واټن د
زیاتېدو اصلي لامل زموږ زوړ ښوونیز سیستم دی.

اووم خپرکی

خندونه لري کول

انسان به زده کړې هم وکړي او مالي پوهه به هم پيدا کړي، خو د مالي استقلال په لاره کې ښايي بيا هم له ځينو ستونزو او خنډونو سره مخ شي. د پنځو دلايلو په اساس مالي لوستي خلک لا هم داسې قوي شتمنی نشي. راټولولای چې لوړ عايد ورته ولري، هغه دلايل دا دي:

- (۱) وېره
- (۲) بدبيني
- (۳) لټي
- (۴) بد خوښي
- (۵) غرور

۱- په وېرې برلاسي کېدل

ما داسې څوک نه دي ليدلي چې د پيسو بايلل يې خوښېږي. په ژوند کې مې داسې شتمن لاه نه دي ليدلي چې پيسې به يې نه وي بايللې، خو ډېر داسې غريب خلک مې ليدلي چې حتی يو غيران يې نه دی بايللی.

د پيسو د بايللو وېره شته او په هر چا کې شته، شتمن هم دا وېره لري، خو خبره د وېرې نه ده، اصلي خبره دا ده چې دې وېرې سره مبارزه څنگه وشي؟ او ناکامي څنگه وزغمل شي؟ ناکامي زغمل په ژوند کې د لويو بدلونونو اصلي لامل دی، خو دا خبره نه يوازې په پيسو، بلکې د ژوند په هره برخه کې صدق کولای شي. د پيسو په برخه کې وېره مهمه ځکه نه ده چې بېرته يې گټلای شئ. موږ ټول په ځينو برخو کې زړور او په ځينو کې بې زړه يو. زما د يوه ملگري مېرمن د روغتون په بېړنۍ خونه کې نرسه ده. دا ښځه چې وينه وگوري دستي لاس په کار شي، خو زه چې ورته د سوداگرۍ او پانگوونې ووايم، نو پښې يې سستې شي، خو زه چې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۷۵

وینه وگورم، پښې سستېدل خو لا پرېږده، دستي را غورځېرم.

شتمن پلار د پیسو په وېره پوهېده، ماته به یې ویل: (ځینې خلک له مارانو وېرېږي، ځینې د پیسو د بایللو په وېره اخته وي، دواړه د وېرې ډولونه دي.)

او بیا به یې وېرې سره د مبارزې لپاره دا خبره کوله: (که له وېرې او اندېښنې کرکه لرې، زر پیل وکړه.)

په دې خاطر بانکونه تل وایي چې په ځوانۍ کې سپما پیل کړئ، ځکه که ځوانۍ کې مو پیل کړه، شتمنېدل مو اسانه دي. زه نه غواړم دې موضوع ته ننوځم، خو چا چې په شل کلنۍ کې سپما پیل کړې وي، له هغو سره ډېر توپیر لري چې په دېرش کلنۍ کې یې پیل کړې وي.

په (منهاتن) ټاپو کې جايداد اخیستل د خپل وخت تر ټولو ښه سودا ده. نیویارک د ۲۴ ډالره ارزښت لرونکو غمیو اخیستل شوی دی او دغه ۲۴ ډالر په ۱۹۹۵ز کال کې ۲۸ تریلیونه ډالره شول. په دې پیسو اوس منهاتن ټاپو پېرل کېږي او دومره پیسې ترې پاتې

کېږي چې د لاس انجلس ځینې سیمې هم پېږي،
 خصوصاً د ۱۹۹۵ز کال په یو. زما یو گاونډی د
 کمپیوټرو په یوه لوی شرکت کې کار کوي. له ۲۵ کالو
 را په دې خوا همدلته بوخت دی، ۵ کاله وروسته یې
 ماموریت ختمېږي او د ۴۰۱k ټقاعد له مخې به ورته
 تقریباً څلور میلیونه ډالر ټول شوي وي. دا پانگوونه
 زیاتره په گډې پانگې (میوچول فنډز) کېږي او وروسته
 به یې بیا دا په باندونو او دولتي مالي اسنادو اړوي. دا
 سړی چې دنده پرېږدي عمر به یې ۵۵ کاله وي، که په
 کور هم کېني هر کال به ډېرش زره ډالره عاید لري او
 دا پیسې به یې له تنخوا ډېرې وي او دا کار له پانگوونې
 پر وېرې سربېره هم کېږي.

خو دا په هغه صورت کې کېږي چې تاسې «زر پیل»
 وکړئ، په ځوانۍ کې سپما پیل کړئ، د ټقاعد په پلان
 کار وکړئ او ددې لپاره به ښه دا وي چې یوه مجرب
 مالي پلان جوړوونکي سره مشوره وکړئ او د پانگوونې
 په برخه کې ترې لارښوونه وغواړئ. خو که چېرې درسره

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۷۷

وخت نه وي او تقاعد مو را نږدې وي بيا به څه كوي؟
بيا به د پيسو په وېره څنگه برلاسي كېږي؟

زما نېستمن پلار هېڅ ونه كړل، بس په دې موضوع يې
خاورې واړولې او خبرې يې هم پرې نه كولې.

شتمن پلار به بيا ويل چې زه د تكزاس (Texas) د
خلكو په څېر فكر كوم، تل به يې ويل: (زما تكزاس او د
تكزاس خلك ډېر خوښېږي د تكزاس هر څه لوى دي.
گټه يې هم لويه وي او بايلات يې هم د ليدو وي).

ما پوښتنه وكړه: (بايلات يې خوښېږي؟)

وي ويل: (نه هدف مې دا نه و. ماته او بايلات د هېچا
نه خوښېږي، په بايلات هېڅوك نه خوشالېږي. زه د
ماتې او بريالۍ په اړه د تكزاس د خلكو په فكر او زغم
غږېږم. موضوع دا ده چې ژوند څنگه كنټرولوي. دوى
لوى ژوند كوي. د هغوى خلكو ژوند ددې ځاى له خلكو
سره توپير لري، زموږ خلك د پيسو په موضوع كې
بيخي وړوكى زړه لري، په بازار كې چې دوكاندار يو
غيران كم وركړې، دستي ورسره شخړه كوي).
شتمن پلار خبره وغځوله:

(د تکزاس د خلکو مې دا کار خوښېږي چې ويې گټي وياړي او چې ويې بايلي غړۍ دنگه وړي. دوی وايي: (که ماته خورې، هم لويه وخوره.) دا خلک وړه ماته هم نه خوښوي.

شتمن پلار به تل ما او مايک ته ويل: (د زياتره خلکو د اقتصادي وروسته پاتي لامل دا دی چې ډېر احتياط کوي او ماته ځکه خوري چې له ماتې وېرېږي.)
فران تارکنتون (Fran Tarkenton) په امريکا کې د باسېکټبال مشهور لوبغاړی و، دی وايي: (بريا دا ده چې له ماتې ونه وېرېږي.)

ما ژوند کې ليدلي چې زياتره برياوې په ماتو پسې وې. له بايسکل زده کولو مخکې څو ځله لوېدلی يم. د کرکېټ داسې لوبغاړی مې نه دی ليدلی چې په صفر سوځېدلی نه وي، داسې لوبډله نشته چې لوبه يې نه وي بايللې. داسې مټين مې نه دی ليدلی چې زړه يې نه وي مات شوی، همدارنگه مې داسې شتمن نه دی ليدلی چې پيسې يې نه وي تاوان کړې.

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۷۹

نوزياتره خلک په دې خاطر نه مالداره کېږي چې د پيسو بایللو د وېرې درد يې د پيسو گټلو له خونده ډېر وي. تکزاسيان يو بل متل لري: «جنت ټول غواړي، خو مرگ هېڅوک نه قبلوي.»

شتمن پلار به ما او مايک ته د تکزاس د سفر کيسې کولې ويل به يې چې: (که تاسې رښتيا غواړئ چې د ماتې او بریا په اړه د تکزاس د خلکو په ذهنيت پوه شئ؛ نو سين انتوينو ته لاړ شئ او الامو (Alamo) وگورئ. دا د هغو اتلانو کيسه ده چې ښه پوهېدل چې د گټلو امکان نشته، خو بيا يې هم مبارزه کوله. دوی مرگ ومانه، خو تسليم نه شول. دا ډېره غمجنه کيسه او په زړه پورې سبق دی، خو تراوسه پورې يوه غمجنه پوځي کيسه گڼل کېږي. دوی ماته وخوړه، خو اوس هم چې د تکزاس خلک ماتې سره مخ کېږي، نو دا غږ کوي چې: (الامو را ياد کړئ!)

ما او مايک خو خو ځله دا کيسه اورېدلې وه، هغه به چې هر وخت کوم لوی کار يا سودا کوله او په زړه کې به يې وېره وه؛ نو ما او مايک ته به يې دا کيسه کوله.

بيا به يې چې ډېر زيار وويسته او کار يا سودا به ختمه شوه، هم دا كيسه به يې کوله. بيا به چې له ماتې يا د پيسو له تاوانه وېرېده بېرته به يې همدا كيسه راته کوله، دې كيسې به ورته قوت ورکاوه او دا به يې وريادوله چې مالي ماتې تل په مالي برياوو بدلېدای شي. دې پوهېده چې ماته يې قوي او هوښياروي. هغه ماته نه غوښته، خو پوهېده داسې يوشی شته چې دا ماته په بريابدلولاى شي. په همدې خاطر دا بريالى او نور ناکام وو. دې کار شتمن پلار ته د خطر منلو او له خطرې د اوښتو زړه ورکړی و.

تل به يې ويل: (تکزاسيان مې په دې خوښ دي چې لويه ماته يې د توريزم (گرځندوی) په فرصت بدله کړې او ميليونونه ډالره گټه عايد ترې لري.) تکزاسيان په خپلو ماتې خاورې نه اړوي، «انگېزه» ترې جوړوي، سبق ترې اخلي، دوی په خپلو ماتو کار کوي، هر ځای کې يې نعره پورته کوي. تکزاسيانو ته ماته د بريابانگېزه ورکوي، خو دا خبره يوازې تر هغوی محدوده نه ده، بلکې د ټولو برياليو خلکو همدا فورمول او پاليسي ده.

شتمن پلار نېستم پلار | ۲۸۱

مخکې مې وویل چې له بایسکل غورځېدل، د زده کړې یوه برخه ده. زما یادېږي چې یو ځل به ولوېدم اراده به مې لا پیاوړې شوه او بیا به مې ویل چې اوس خو به یې حتماً زده کوم. ومې ویل چې په کرکېټ کې به داسې لوبغاړی نه وي چې په صفر نه وي سوځېدلی، خو یو ځل په صفر سوځېدل هغه ته دا انگېزه ورکوي چې ښه تمرین وکړي، توپ ته ښه ځیر شي او په مناسب وخت کې مناسب شات وهي، دا ټول د بري وسایل دي. بریالیو خلکو ته دا ماتې د «ساه» حیثیت لري، خو ناکام خلک چې ماته وځوري، نو لاس تر زنې کېني.

جون. ډي. راک فیلر وايي: (زه تل هڅه کوم چې ناکامي د بریا په فرصت بدله کړم.)

ډېر خلک وايي چې د پېرل بندر (Pearl Harbor) پېښه د امریکا تېروتنه وه، خو زه د (جاپاني الاصله امریکايي) په توګه وایم چې دا د جاپانيانو تېروتنه وه. په (Tora, Tora, Tora) فلم کې د بحري ځواکونو جدي قومندان خپلو خوشاله سرتېرو ته وايي: (زما دا اندېښنه ده ویده ښامار مو لکه چې راوینس کړ.) د

(پيرل بندر راياډ كړه) نعره در دوونكې ده. خو دې د امريكا يوه لويه ماته په يوه فرصت او انگېزې بدله كړه او امريكا ډېر زر په نړۍ كې زبرځواك شو. ماته برياليو خلكو ته انگېزه ورکوي او ناکام خلك ماتوي. د برياليو خلكو په همدې ستر راز ناکام خلك نه پوهېږي. د برياليو خلكو ستر راز دا دی چې ماته يې هڅوي او انگېزه ورکوي، په دې خاطر له ماتې هم نه وېرېږي. د فران تارکنتون خبره بيا تکراروم: (بريا دا ده چې له ماتې ونه وېرېږو). داسې خلك له ماتې نه وېرېږي، ځکه خپل ځان پېژني. دوی له ماتې کرکه لري، خو په دې پوهېږي چې ماته به ورته د بريا فرصت هم ورکړي. له ماتې کرکه او له ماتې وېره توپير لري. زياتره خلك پيسې په دې خاطر بايلي چې له بايللو يې وېرېږي. دوی له مالي پلوه ډېر احتياط کوي، د پيسو بندولو لپاره لوی کورونو او موټرې اخلي، خو اصلاً لويه پانگوونه نه کوي. زموږ ۹۰ سلنه خلك چې بېوزله دي، لامل يې دا دی چې دوی د (نه بايللو) لپاره لوبه کوي، نه د (گټلو) لپاره.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۸۳

دوی مالی پلان جوړوونکو، حسابدارانو او د ونډو کمېشن کارانو ته مراجعه کوي، ثابتې او متعادلې ونډې پېري، خو زیاتره پیسې یې په بانکونو کې پرتې وي یا پرې ځینې تضمین لیکونه او نور مالی اسناد پېري، دا به گټه لري، ښه ډاډه او منطقي پانگونه به وي، خو د لویې گټې پانگونه په هېڅ صورت نه ده. دا هماغه کیسه ده لکه سړی چې د (نه بایلو) لپاره لوبه کوي.

زما خبره ناسمه وانځلئ، ځکه دا پانگونه له هغه ۷۰٪ خلکو ډېره ښه ده چې بیخي پانگونه نه کوي یا پرې نه پوهېږي. ځکه محتاطه پانگونه له (نه پانگوونې) ډېره ښه ده. دا پانگونه هغو ته ښه ده چې خوندیتوب یې خوښېږي او خطر نه مني، خو په احتیاط لوبېدل او پانگوال شویو پیسو کې زیاتوالی نه راتلل، هم د بریالیتوب پانگوالو طریقه نه ده. که پیسې درسره لږې وي او غواړئ شتمن شی؛ نو لومړی باید د (تعادل) پر ځای (تمرکز) وکړئ. بریالي خلک وگورئ، په پیل کې متعادل نه وو. متعادل خلک پرمختگ نه کوي، ځای په

ځای ولاړ وي. د بریا لپاره باید لومړی نامتعادل شو او
 گام په گام باید د خپل کړي مزل څرنگوالي ته وگورو.
 توماس اېډیسن متعادل نه و، متمرکز و. بیل گېټس او
 ډونالد ټرمپ همداسې درواخلی. جارج سوروس
 متمرکز و. جورج پاتین خپل ټانکونه ونه شیندل، سره را
 ټول یې کړل او د المان د ضعف په ټکويې بریدونه
 وکړل. فرانسویانو د میګي نات جګړې په لومړۍ کړنې
 پراخه برید وکړ او ښه پوهېږئ چې څه وشو.

که غواړئ شتمن شئ، نو لومړی ټوبونه باید وټاکئ او پام
 وکړئ چې (ټولې هګۍ په یوې ټوکرۍ کې کېږدئ) د
 ټیټې او منځنۍ طبقې د خلکو غوندې مه کوئ، هغوی
 په بېلابېلو ټوکرۍ کې لږې لږې هګۍ ږدي. که له
 ماتې کرکه لرئ، احتیاط کوئ. که ماته مو کمزوري
 کوي؛ نو په احتیاط ولوبېږئ او متعادلې پانګوونې
 وکړئ. که عمر مو له پنځه ویشټو کالو زیات وي او بیا
 هم له خطرې وېرېږئ؛ نو لاره مو بدله کړئ، په احتیاط
 ولوبېږئ، خوزر یې پیل کړئ. خپله لومړنۍ سپما زر
 پیل کړئ، ځکه عمر تېرېږي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۸۵

خو که د ازادی او د مور له منډو ترږو د وتلو خوبونه
 گورئ، نو لومړی له ځانه دا پوښتنه وکړئ چې: (ماتې
 ته به څنگه غبرگون ښییم؟) که ماته د بریا انګېزه
 درکوي، نو ښایي ښه به دا وي چې مخ ته لاړ شئ، خو
 یوازې (ښایي) که ماته مو کمزوری کوي او د ناکامۍ
 لامل مو کېږي، نو بیا درته احتیاط ښه دی. خپله
 ورځنۍ دنده کوئ او ځینې ونډې وپېږئ، خو پام کوئ
 چې په دې کې هم خطر شته، ان که هر څومره خوندي
 هم وي.

زه درته د تکزاس او نورو کیسې ځکه کوم چې د
 شتمنیو ستون ډکول اسانه دي، دا لوبه اسانه ده، وړتیا
 به لږه غواړي، خو زده کړې نه غواړي، ان د ښوونځي په
 اسانه ریاضی هم دا کار کولای شئ. خو د شتمنیو قوي
 ستون بیا داسې لوبه ده چې ذهنیت پکې لویه ونډه
 لري. ناکام خلک له ماتو تښتي او ماته بریالي خلک
 گټونکي کوي. د (الامو) کیسه تل یادوئ.

۲- په بدبینۍ برلاسي کېدل

د یوه چرگوري په اړه حکایت کې راځي چې منډې یې
وهلې او خلک یې خبرول چې (اسمان رالوېږي! اسمان
رالوېږي!)

بدبینه خلک همدې چرگوري ته ورته وي. موږ ټول چې
وېږي او شک سره مخ شو همدا چرگوري رانه جوړېږي.
موږ ټول دا شکونه کوو چې:

- زه هوښیار نه یم.

- زه تکړه نه یم.

- فلانی تر ما ښه دی.

ددې تر څنګ ځینې نور شکونه هم شته چې زموږ وړتیا
وژني، دا د (څه؟ څه؟) لوبه ده:

- که پانګوونه مې ناسم اقتصادي حالت خپل
کړي، بیا به څه کوم؟

- که پیسې مې لاسه لاړې بیا به څه کوم؟

- که هر څه پلان سره سم مخ ته لاړ نشي. بیا به
څه کوم؟

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۸۷

ددې تر څنگ زموږ ځينې ملگري او خپلوان داسې وي چې زموږ زړه ته نه گوري، خو ضعفونه مو شماري، زياتره وايي:

- ته څنگه پوهېږې چې دا کار کولای شي؟
 - ډاډه يې چې دا کار ښه دی؟
 - که ښه وي، بل چا ولې نه کاوه؟
 - په دې کې ناکامېږې، ځکه ته هېڅ نه پوهېږي چې څه شي ته دې لاس اچوولی دی؟
- ځينې وخت دا اندېښنې، پوښتنې او نيوکې دومره ډېرې او لويې شي چې موږ په خپل کار پښېمانه کړي او يو بد احساس راسره پيدا کړي، زړه مو ورسره خپه شي. ځينې وخت ان خوب نه راځي، پرمختگ نشو کولای، اخر له ټولو شته فرصتونو هم پاتې شو او فرصتونه رانه يو په بل پسې ضايع کېږي. عمر رانه روان وي او موږ ورته لاس تر زنې ناست يو. موږ ټول په ژوند کې لږ تر لږه يو ځل دا احساس کوو، خو ځينې ورسره ډېر مخ کېږي.

پيټر لينچ (Peter Lynch) وايي دا د (اسمان را غورځېدو) كيسه يو (شور) ته ورته گڼي او موږ ټول يې اورو.

دا غبرونه يا په موږ کې دننه وي يا بهر خپلوان، کورنۍ او ملگري راکوي. پيټر د ۱۹۵۰ ز کال په اړه وايي، هغه وخت د اټومي وسلې کارېدو اوازې دومره ټوډې وې چې خلکو د خپلو کورونو په تلخونو (تاخانو) کې خوندي خونې جوړې کړې. خواړه يې زېرمه کول او د اوبو لويې زېرمې يې واخيستې، خو که دوی دا پيسې د خونو جوړولو پر ځای بازار کې پانگولای وې، نن به يې مالي خپلواکي درلوده.

خو کاله وړاندې چې لاس انجلس کې بې نظمي شوه، د وسلې بازار ورسره ټود شو. په واشنگټن کې يو سړی د غوښې خوړو له امله مړ شو، په اريزونا کې د روغتيا ادارې اعلان وکړ چې غوښه له خوراکه مخکې سمه پخوئ. د درملو شرکت د مني په سر کې ټلويزيون ته يو اعلان ورکوي چې والگي يا زکام مرگوني ناروغي ده،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۸۹

دې سره سمدستي ددې شرکت د والگي درمل بازار
کې په پراخه کچه خرڅېږي.

زياتره خلک په دې خاطر غريب دي چې څنگه
پانگوونې ته نيت وکړي، نړۍ له داسې چرگورو ډکه
وويني چې وايي (آسمان را غورځېږي!) د دې چرگورو
نرې اغېز هم کوي ځکه په هر انسان کې يو چرگورۍ
وي. خو د بدبينۍ او نهيلۍ په دې چينغو سترگې پټول
لوی زړه غواړي.

خو ځيرک سوداگر پوهېږي چې تر ټولو بد حالت د
پانگوونې لپاره ښه حالت دی.

۱۹۹۵ز کال کې مې د پيټر په نوم يو ملگری له
بوسټون - فينکس ته زموږ د ليدو لپاره راغی. د املاکو
کاروبار کې زموږ پرمختگ ته گوته په غاښ و. فينکس
کې هغه وخت د املاکو بيې په ټيټېدو وې. موږ ورسره
دوه ورځې وگرځېدو او داسې ځايونه مو ورته وښودل
چې پکې پانگوونې عايد لوړاوه او د بيو د لوړېدو امکان

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۹۰

زه او مېرمن مې کمېشن کاران نه وو، يوازې پانگونه مو کوله. اخر د سړي جايداد خوښ شو. سوداگر ته مو زنگ وواهه او تر ماسپښينه مو خای واخيسته. جايداد د دوو خونو کور و او بيه يې ۴۲'۰۰۰ ډالره وه. همداسې کورونه په ۶۰'۰۰۰ هم خرڅېدل، سړي ښه سودا وکړه او ماښام بېرته خپل کور ته ستون شو.

دوه اونۍ وروسته د املاکو کمېشن کار خبر راکړ چې زموږ ملگری په سودا پښېمانه دی، ما زر پېټر ته زنگ وواهه او لامل مې ترې وپوښت، هغه راته وويل زه مې گاونډي سره وغږېدم، هغه راته وويل چې دا چندانې سودا نه ده. ما ترې پوښتنه وکړه چې گاونډي دې پانگوال دی؟ ويل يې نه. ما ورته وويل: نو ته يې خبره ولې منې؟ پېټر دفاعي حالت ونيو او راته يې وويل چې زه يو څو نور خايونه هم گورم.

د فينکس د ځمکو بېې لوړې شوې او په ۱۹۹۴ز کال کې د هماغه واړه کور له ۱۰۰۰ ډالرو ۲۵۰۰ ډالرو ته وخته. بيا په ۱۹۹۵ز کال کې ددې کور بيه ۹۵'۰۰۰ ډالرو ته وخته. ريچارډ بايد ۵۰'۰۰۰ پانگونه کړې وې

شتمن پلار نېستن پلار | ۲۹۱

او دا يې د مورگانو له منډې او تلکه د وتو لومړی گام و. هغه تراوسه هېڅ هم ونه کړل، په فینکس کې اوس هم داسې فرصتونه شته، خو لټول غواړي.

زه د ریچارد په پښېمانۍ هېڅ حیران نه شوم، دا پښېمانۍ په ټولو اغېز کوي. دا هماغه زموږ شک دی چې پر موږ برلاسی کېږي، زموږ د پرمختګ مخه نیسي. په دې صورت کې چرګوړی بریالی کېږي او د خپلواکۍ ترلاسه کولو فرصت له لاسه وځي.

زما موخه دا ده چې دا شک او بدبیني زیاتره خلک بېوزله ساتي. دوی محافظه کاري کوي او گټه یې له لاسه وځي. نړۍ انسان شتمنوي، خو شک یې مخه نیسي. ما وویل چې: (د موږ له منډې او تلکه وتل، له تخنیکي پلوه اسانه دي، ځکه دا ډېرې زده کړې او پوهې ته اړتیا نه لري، خو همدا شکونه یې مخه نیسي. او په دې جال کې مو نښتي ساتي.)

شتمن پلار وايي: (بدگمانه خلک گټه نشي. کولای. بې لامله شکه او وېره بدگمانی زېږوي، دا خلک هسې نقطه چینی کوي او بریالي خلک تحلیل کوي. منفي بافي او

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۹۲

بدگماني انسان ړندوي او تحليل و تجزيه سترگي
پرانيزي. تحليل برياليو خلکو ته دا وړتيا ورکوي چې د
منفي بافانو ړندې سترگې وويني او هغه فرصتونه
ومومي چې نورو ته نه ښکاري، ځکه همدا له نورو خطا
شوي فرصتونه د دوی د بريا لامل کېږي.

املاک او جايدادونه د پانگوونې قوي وسايل دي، څوک
چې مالي خپلواکي غواړي دا وسايل ورته بې ساري
پانگوونه ده. زه چې چاته د املاکو د پانگوونې خبره
کوم، زياتره راته وايي چې: (زه تشنابونه نشم پاکولای).

زه ورته وایم چې: (نو ته څه وايې چې زه گني تشنابونه
جوړوم؟) دا خبره په دې مانا نه ده چې دوی ته تر
خپلې موخې او غوښتنې تشناب ډېر مهم دی. زه ورته
وايم چې د موږکانو له منډې او تلکه ځان خلاص کړئ،
خو د دوی فکر په تشنابونو کې پروت وي. زياتره خلک
د تجزيې و تحليل پر ځای منفي بافي او بدگماني کوي
او همدا فکر د ډېرو خلکو د شتمنېدو مخه نيسي.

شتمن پلار به ويل: (ستا د بريا کلي زه په خپل لاس
کې نه ساتم. ځکه زه هم ستا په څېر تشنابونه نه پاکوم،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۹۳

زه د املاکو لپاره يو تکړه مدير ساتم، هغه به تشنابونه هم جوړوي. د املاکو چارې به هم سمبالوي او زما عايد به هم ورسره لوړ وي. تر ټولو مهمه دا ده، که مدير وي هغه به د ودانيو چارې سمبالوي، زه به وزگار یم او نور جايدادونه به پېرم. ښه مدير د املاکو په کاروبار کې د بریا کونجې ده. د املاکو ښه مدير، د چارو د لارښوونې له دفتره مخکې په جايدادونو خبرېږي او دا يې ارزښت لا زياتوي.

د شتمن پلار موخه دا وه. زه همدا نه غواړم چې تشنابونه پاک او جوړ کړم. زه دا حساب کوم چې ډېر املاک وپېرلای شم او ځان د موږک له تلک او منډو خلاص کړم. څوک چې وايي زه تشنابونه نشم پاکولای، دوی اصلاً نه غواړي چې د پانگوونې له دغې قوي وسيلې کار واخلي. دوی ته تشناب له خپلواکۍ ډېر ښه دی.

د ونډو په اړه زياتره خلک وايي چې: (زه نه غواړم پيسې مې وبایلیم) دا خلک ولې داسې فکر کوي چې پيسې به بايلي؟ دوی پيسې نه گټي، په دې خاطر نه غواړي

پيسې وبايلي. دوی خپله تحليل نه کوي، يوې بلې
تیارې مړۍ ته گوري او هغه د ونډو په بازار کې ونډې
پېرل دي.

يوه ملگري سره د تېلو پمپ په خوا تېر شو، هغه چې ور
وکتل گوري چې د تېلو بيې لوړېږي. زما ملگری
اندېنمن يا هماغه چرگورۍ ډوله سړی دی. په ده تل
اسمان را لوړېږي. موږ چې کور ته راتلو ده د خپل اټکل
له مخې ويل چې په راتلونکو څو کالو کې به د تېلو بيې
لوړې شي، داسې ارقام يې وښودل چې تر دې دمه مې
نه وو ليدلي. سره ددې چې ما د نفتو په بازار کې
پانگوونه هم کړې وه او ونډې مې هم لرلې، خو داسې
ارقام مې لا هم نه وو ليدلي. دا خبرې مې چې
واورېدې، دستي د يوه نوي او کم ارزښته نفتي شرکت
په لټه شوم. زما د ونډه وال د نوي شرکت په ليدو حيران
و، ما د پنځلس زره ډالرو ونډې پېرلې وې او د هرې
ونډې بيه پنځه شپېته سېنټه وه.

درې مياشتې وروسته زه او زما ملگری بيا په هماغه
سيمه کې روان وو او دده په ورکړل شويو ارقامو ډاډه

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۲۹۵

شو. د تېلو بيه پنځلس سلنه لوړه شوې وه، سړي بيا
 فريادونه شروع كړل. زه موسكې شوم، ځكه هغه وړوكي
 شركت وده وكړه او د پنځه شپېتو سپنتو ونډه درې ډالرو
 ته پورته شوه. دې كار يوازې زما د ملگري اشارې ته
 اړتيا درلوده، ما خپل كار وكړ او زما د ملگري په وينا د
 تېلو بيه لا هم لوړېده.

ځينې خلك تحليل نه كوي، يوازې اندېښنې شريكوي.
 كه څوك پوهېدى چې د ونډو په بازار كې د (سټاپ) په
 نوم يو كمپيوټر حاكم دى، څنگه چې ستا د ونډو بيه په
 كمېدو شي د دې حاكم له مخې اتومات پلورل كېږي.
 په دې توگه به ستاسې زيان لږ تر لږه او گټه ډېره وي.
 (سټاپ) هغو خلكو ته ښه دى چې له زيانه وېرېږي.

ځينې خلك وايي (زه بايد داسې ونه كړم)، زه وايم
 دوى دې ووايي چې (زه بايد داسې وكړم). خو دا چې
 (ونه كړم) وايي، اصلاً دوى هماغه غږ اوري او په دوى
 كې چرگورې را ژوندې كېږي. له همدې اندېښنو هغه
 وايي چې (زه بايد داسې ونه كړم). خو ددې كار بيا

وروسته ډېره لويه بيه پرې کوي او دوی چې څه غواړي هغه نشي ترلاسه کولای.

شتمن پلار د دې اندېښنو ختمولو يوه لاره را ښودلې وه، ويل به يې: (د کرنيل ساډرز کار کوه، هغه ۶۶ کلن و چې کاروبار يې له منځه لاړ او په ټولنيز تامين (سوسيال) يې ژوند پيل کړ، دا پيسې يې نه بس کېدې. په دې خاطر يې ټول هېواد ته سفرونه پيل کړل او غوښتل يې په خلکو د سرو کړيو چرگانو د پخولو طريقه وپلوري، خلکو يې سلگونه ځله دا طريقه رد کړه، خو دا بيا هم په هغه عمر کې ميليونر شو، په کوم عمر کې چې خلک د تقاعد په پيسو گوزاره کوي، دا ډېر زيار کښ او زړور سړی و.)

شتمن پلار به زياتره وخت د کرنيل ساډرز کيسې کولې. بيا به يې ويل که ووېرې يا پرېکړې کې سختی سره مخ شوی؛ نو د کرنيل سانډرز کيسه دريادوی.

۳- په لټې برلاسي کېدل

ډېر بوخت خلک عموماً لټان وي، خو ما د يوه داسې سوداګرۍ کيسې اورېدلې چې د پيسو گټلو لپاره يې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۹۷

سخت کار کاوه او غوښتل یې د خپلې کورنۍ ژوند اسانه کړي. دی به له رسمي وخته وروسته هم په دفتر کې ناست و او رخصتۍو کې به یې هم کار سره ځان کور ته ووړ. یوه ورځ چې کور ته راغی گوري چې کور تش پروت دی او ښځه و بچي یې نشته. دی پوهېده چې مېرمنې سره یې شخړه راغلې وه، خود کورنیو حالاتو د سمولو پر ځای په کار کې بوخت و. له دې وروسته یې کار سره هم زړه نه لگېده، تر دې چې له دفتره ځواب شو.

زه نن سبا داسې ډېر خلک پېژنم چې ډېر زیات بوخت دي ان د خپلو پیسو ساتنې ته هم پام نه کوي، ځینې بیا دومره بوخت دي چې خپلې روغتیا ته پام نشي. کولای. د ټولو لامل یو دی، بوخت دي او دې کارونو ته وخت نه لري، ځانونه نشي. وزگارولای. دا کار دوی په دې خاطر کوي چې نه غواړي ځینو مواردو سره مخ شي، په دې خاطر ترې سترگې پناه کوي. اړینه نه ده چې دا موضوع دې ورته څوک ووايي، ځکه دوی خپله پوهېږي، بلکې که دې ورته اشاره هم وکړه، غوسه

درباندې کوي. دا خلک که ځان خپلو بچو سره بوخت نه کړي، تلويزيون به گوري، کبان به نيسي، کرکېت به کوي يا به نوره خريداري کوي. دوی په زړه کې ښه پوهېږي چې په مهمو مسایلو سترگې پټوي او دا لټی تر ټولو معمول حالت دی، دوی خپله تنبلي په دې بوختیاوو پټوي.

د دې لټی حل څه دی؟ حل يې لږ (حرص) دی. موږ ته له ماشومتوبه ويل کېږي چې حرص بد شی دی، موږ به مې راته ويل: (حريصان ښه خلک نه دي، د حريص کاسه نسکوره ده، لاس يې تش خوله يې سپېره ده). خو موږ ټول په زړه کې د دغو شيانو درلود تمه لرو، مثلاً نوي او عصري وسايل. زياتره وخت د دغه احساس د کنټرول لپاره، موږ و پلار د خپلو ځينې لارې پيدا کوي او دا تمايلات گناه سره تشبیه کوي.

زما د مور يوه دا خبره خوښېده: (ته يوازې د ځان په غم کې يې، دېته نه گورې چې خويندې او وروڼه هم لرې).

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۹۹

پلار به مې ويل: (څه شې درته واخلم؟ پيسې په ونو
کې راشنې کېږي؟ په دې سر خلاص کړه چې موږ
شتمن نه يو.)

دا خبرې ډېرې نه وې، خو د غوسې او گناه يو احساس
يې درلود چې ماته يې را لېږداوه. يا به دې د ملامتۍ
بڼه خپله کړه او ويل به يې: (زه لگيا يم خپل ژوند
قربانونم چې تاته دا وسايل واخلم او دا شيان درته ځکه
اخلم، چې ما هم ماشومتوب تېر کړی دی او هغه وخت
ماته چا دا شيان نه اخیستل.)

زما يو گاونډی کنگال دی، خو خپل موټر په تمځای کې
سم نشي. درولای، ځکه تمځای يې د ماشومانو له
وسايو ډک دی. د ده نازولي بچي چې هر څه وغواړي
دی يې ورته اخلي. گاونډي مې تل وايي: (زه نه غواړم
چې دوی نېستي احساس کړي.) دې سړي نه د خپل
سپين ږيري توب لپاره څه پرېښي او نه د ماشومانو د
زده کړو لپاره، خو تر اوسه چې د لوبو هره وسيله جوړه
شوې ماشومانو ته يې اخیستې ده. څو ورځې مخکې
يې نوی کرېډېټ کارت واخیست او خپل ماشومان يې

لاسويگاس ته بوتلل. بيا يې د قرباني په لهجه ويل
چې: (زه دا هر څه د بچو لپاره کوم.)

شتمن پلار مې د (نشم کولای) کليمات منع کړي وو.
خو دا خبرې ما په خپل اصلي کور کې اورېدې. شتمن
پلار له خپلو بچو دا تمه لرله چې ووايي: (زه کولای او
ترلاسه کولای شم.) هغه به ويل دا چې ته وايې زه يې
نشم کولای يا دا شی اخیستل زما په وس پوره نه دي،
دا ستاسو ذهن ځای په ځای دروي او تاسې وړاندې
فکر نشئ کولای. خو که ودې ويل چې: (زه يې کولای
شم.) دا ذهن خلاصوي، فکر ته اړ کېږي، خپلو پوښتنو
ته ځوابونه پيدا کوي او د ناشونو د شونو کولو لپاره نوې
لارې چارې لټوي.

شتمن پلار به ويل: (د انسان روح او نفس ډېر قوي دی
او پوهېږي چې هر کار کولای شي.) لت ذهن چې
وايي: زه يې نشم کولای، دې وخت کې په تاسې کې
يوه جگړه پیلېږي. دا په دې مانا ده چې ستاسې نفس
غوسه دی او ستاسې ذهن ورته بايد دروغ ووايي او ځان

شتمن پلار نېستمن پلار | ۲۰۱۱

ترې خلاص کړي. ستاسې نفس وايي: (راځه چې ورزش ته لاړ شو.)

لټ ذهن وايي: (زه ستړی یم، نن مې ډېر کار کړی دی.)

یاد انسان نفس وايي: (زه نور له غریبې ستړی یم، پاڅېره څه کار وکړه، شتمن شه.)

خو لټ ذهن ورته وايي: (شتمن خلک حریص وي، بل پیسې سل نورې لانجې لري، سړی ورسره اندېښمن وي چې پیسې ترې لاړې نشي، نو همدا لږې سهې دي او زه خو ډېر کار هم کوم، گوره رئیس راته وايي چې دا کار باید تر سبا خلاص کړم.)

بل دا (زه نشم کولای) کلیمه د انسان د ستړیا، نهیلی، زړه ماتۍ او نورو لامل کېږي. (څنگه یې کولای شم) کلیمه درته ښايي د انگېزو نوې لاره پرانیزي. شتمن پلار به دېته نه وه خپه چې زه دا شی نشم اخیستی، بلکې هغه به ویل چې: (زه یې څنگه اخیستی شم.) او په دې توگه به یې ذهن کې یوه خوځنده روحیه او انگېزه پیدا کېده.

په دې خاطر به هغه ما او مايک ته ډېرې پيسې نه راکولې، زياتره وخت به يې راته ويل: (په دې فکر وکړئ چې پيسې څنگه پيدا کولای شئ؟) په دې کې د کالج د درسونو لگښت هم و چې موږ به خپله خلاصوه. دا موخه نه وه، خو هدف ته د رسېدو يوه لاره وه او هدف دا و چې هغه غوښتل موږ يې په خبره پوه شو.

ستونزه دا ده چې نن سبا سلگونه زړه خلک د حرص له امله د گناه په احساس ککړ دي. ماشومتوب کې ورته همدا ښودل شوي دي چې: (دا شی درته نشم اخيستی، زموږ له وسه پوره نه دی.)

ما چې پرېکړه وکړه د موږک له منډو او تلکه به ځان خلاصوم؛ نو يوه ساده پوښتنه وه: (څنگه دومره پيسې گټلای شم چې هېڅ کار ونه کړم.) دا پوښتنه مې چې وکړه ماغزه مې فعال شول او ددې پوښتنې ځواب يې ولټاوه.

په دې برخه کې تر ټولو سخت کار زما د اصلي موږ و پلار له ذهنيت سره مبارزه وه، دوی به ويل: (موږ يې نشو کولای، زموږ په وس کې نه ده.) يا به يې ويل:

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۰۳

(یوازې د ځان غم مه کوه.) یا به یې ویل: (د دې نورو غم درسره نشته؟) دا کلیمې یوازې د دې لپاره جوړې شوې وې چې زه د گناه احساس وکړم او غوښتنې مې وځپل شي.

اوس به داسې لټی ته څنگه ماته ورکوي؟ د دې ځواب دی (لږ حرص). انسان دې پوښتنه وکړي چې دې کې زما څه گټه ده؟ انسان باید چې کېني، فکر وکړي چې: (که زه روغ یم، زړه رابښکونکی ښکاره شم او د خلکو خوښ شم، زما پکې څه گټه ده؟) یا دا چې (که زه غواړم چې بیا کار ونه کړم، ژوند به مې څنگه وي؟) یا دا چې: (زه چې څومره پیسې غواړم، که دومره پیسې ولرم، څه به پرې کوم؟) ښه که لږ حرص ونه لرئ او د ښو شیانو تمه در پکې نه وي، پرمختګ نشئ کولای. زموږ نړۍ په دې خاطر پرمختګ کوي چې موږ ټول د ښه ژوند تمه لرو. ښه اختراعات په دې خاطر کېږي چې موږ د ښو شیانو تمه لرو. ښوونځي او درس ته په دې خاطر ځو چې ژوند او راتلونکی مو ښه شي. نو که داسې یو کار وي چې ته یې باید وکړې او سترگې پرې

پټوې يا دې ورته زړه نه کېږي، له ځانه دا پوښتنه وکړه چې په دې کار کې زما څه گټه ده؟ لږ حرص وکړه، همدا د لتی درملنه ده.

په حرص کې افراط هم په نورو شيانو کې د افراط غوندي ښه نه دی، خو دا یاد ساتئ چې مايکل ډگلس په خپل فلم (وال سټريټ) کې څه ویلي: (حرص ښه شی دی.)

شتمن پلار راته دا خبره په بله بڼه کړې وه: (جرم تر حرص ډېر بد دی، ځکه د جرم احساس له بدنه روح جلا کوي.) او زه فکر کوم په دې اړه الینور روزوبلټ په دې اړه ډېره ښه خبره کړې ده چې: «که یې کوې هم خلک درباندي بد وایي او که یې نه کوې هم.»

۴- په بدخويۍ برلاسي کېدل

زموږ ژوند زموږ د زده کړو په پرتله، د خویونو ډېر انعکاس کوي. یو ملگري مې د آرنولد (کینون) فلم وکاته، بیا یې ویل: (کاشکې مې د آرنولد غوندي اندام لرلی.) هلته ناستو ډېرو خلکو ورسره د (هو) په ښه سر وخوځاوه. بل

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۰۵

ملگري ورزياته کړه: (ما اورېدلي چې يو وخت ډېر وچ کلک و.)

بل وويل: (هو ما هم اورېدلي چې هره ورځ جيم ته ځي او ورزش کوي.)

بل پسې زياته کړه: (هو نو، داسې خو بايد وکړي.)
په موږ کې يو بدبيني او بدگمانه سپړی ناست و، فکر کوم له ماشومتوبه به همداسې و، هغه وويل: (تاسې دا د ارنلود خبرې پرېږدئ، راځئ چې څښاک وکړو.)
دا يوه بېلگه ده چې خويونه يا عادتونه زموږ کړنې څنگه کنټرولوي. زما يادېږي چې يوه ورځ مې له شتمن پلاره، د شتمنو خلکو د عادتونو په اړه وپوښتل، هغه واضح ځواب را نه کړ او هڅه يې وکړه چې په دې مثال مې پوه کړي:

پوښتنه يې وکړه: (ستا پلار پورونه کله خلاصوي؟)

ورته مې وويل: (د مياشتې په لومړۍ نېټه.)

- له پورونو خلاصولو وروسته ورسره څه پاتې

کېږي؟

- هو، څه نا څه خو پاتې کېږي.

شتمن پلار نه شتمن پلار | ۳۰۶

شتمن پلار وويل: (د مالي ستونزو لامل يې دا بد عادت دی، ستا پلار لومړی د نورو خلکو پیسې ورکوي، په اخره کې که ورسره څه پاتې شول هغه ځانته سپموي.)
ما ورته وويل: (سپما يې لږه ده، خو پورونه خو خلاصوي کنه؟ ته څه وايې چې پورونه هم خلاص نه کړي؟)
شتمن پلار وويل: (نه نه! زما موخه دا نه ده، زه لومړی شخصي- پورونه خلاصوم او څه چې راته پاتې شول هغه بيا حکومت ته ورکوم.)

ما پوښتنه وکړه: (خو که چېرې ته شخصي- مصارف وکړې او پورونه خلاص کړې او بيا دولتي پورونو خلاصولو ته پیسې پاتې نشي، بيا به څه کوو؟)
هغه وويل: (بيا هم همداسې کوم، که پیسې راسره لږې هم وي، لومړی ځان ته پیسې ساتم، ځکه ماته خپلې شتمنۍ تر دولت ډېرې مهمې دي.)

ما ورته وويل: (نو ته خود دولت قانون ماتوې، هغوی درته څه نه وايي؟)

وې ويل: (که پیسې يې ورنه کړم راځي، خو ما د پیسو نه ورکولو څه نه دي ويلی. ما ويلي چې اول ځان دی

شتمن پلار نېستم پلار | ۳۰۷

بيا جهان. که پيسې هر خومره لږې هم وي، زه اول
ځانته پيسې ساتم.)

ما پوښتنه وکړه: (نو دا څنگه امکان لري؟)

شتمن پلار وويل: (داسې مه وايه چې څنگه امکان
لري، داسې ووايه چې دا کار ولې کوي؟)

- ښه ولې يې کوي؟

- د انگېزې لپاره، ته څه وايې چې که زه خپلو
پور راوړو ته پيسې ورنه کړم، هغوی به شور
جوړوي که زه؟

- هغوی به شور جوړوي او که ته ځان ته پيسې
پرې نه ږدي، نو څه شور به جوړ کړي.

- اوس متوجه شوې، ته چې لومړی ځانته پيسې
پرېږدي، د پور راوړو او غوښتونکو فشار درباندي
زياتېږي، په همدې خاطر زه هڅه کوم چې
نورې لارې چارې ولټوم. دا فشار خپله د انگېزې
او تحرک لامل کېږي. زه نورو برخو کې کار کوم،
نور شرکتونه جوړوم، ونډې اخلم، پانگوونه کوم
او په هره برخه کې فعاليت کوم چې زما د پور

راوړو او پیسو غوښتونکو د شور مخه نیسي۔
 همدا فشار ما لا ډېر کار ته هڅوي، فکر ته مې
 هڅوي او په دې توگه زه په مالي چارو کې تر
 پخوا ډېر ځیرک کېرم. خو که زه لومړی پورونه
 خلاص کړم او ځانته یې وروسته پرېږدم، دا به په
 ما بهرنی فشار کم کړي، خو زه به خپله ورسره
 برباد شم.

ما ورته وویل: (نو ته د حکومت او نورو پور راوړو له وېرې
 ډېر زیار کاږې؟)

وې ویل: بالکل! ته نه پوهېږې چې حکومت د مالیاتو
 ټولولو په برخه کې څومره سختي کوي، څوک چې
 پورونه او قسطونه غواړي هغوی هم ډېره نرمي نه کوي،
 عموماً خلک له دوی وېره احساسوي، خلک که ځانته
 پیسې پرېږدي که نه، خو دې خلکو ته په وخت پیسې
 ورکوي، د هغه ضعیفه انسان کیسه دې اورېدلې چې
 چا ورته سترگو کې شگې اچولې وې؟
 ما په کومېدې کتابونو کې د پهلوانانو هغه اعلان کتلی
 و، ورته مې وویل: هو.

شتمن پلار نه شتمن پلار | ۳۰۹

شتمن پلار وويل: (نو موږ ولي خلك پرېږدو چې زموږ په سترگو کې دې شگې را واچوي؟ ما له زورورو دغه وېره د ځان په گټه کارولې او ځان مې قوي کړی دی، خو نور خلك ترې وېرېږي. زه ځان د پيسو گټلو لپاره مجبوروم او دا داسې ده لکه زه چې د بدني روغتيا لپاره هر سهار بايد ورزش ته لاړ شم. زه چې کار کوم، ماغزه مې ورسره قوي کېږي او د نورو پيسو گټلو طريقې زده کوم، اوس له هغو زورورو «نه» وېرېږم.

ما وويل: (ستا دا خبره مې خوښه شوه چې لومړی ځانته پيسې بېلوي، له هغه چې څه پاتې شوې، بيا ترې ماليات او پورونه ورکوي.)

شتمن پلار سر د (هو) په نښه وڅواوه

ما خبره وغځوله: (که زه ځانته اخر کې پيسې بېلې کړم يا ځانته بيخي پيسې پرې نه ږدم، نو زه کمزوری کېږم. نو بيا د پور خاوندان، مديران، ماليه اخيستونکي، بيل ټولونکي، د کور خاوندان او نور خلك په ما فشار راوړي، ځکه زما مالي خويونه ښه نه دي.)

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۱۰

شتمن پلار وويل: بالکل، ته چې کمزوری یې، نو خلک به درباندي فشار راوړي، زور به درسره غږوي.

۵- غرور ماتول

شتمن پلار به تل ويل: (زه چې په څه پوهېږم هغه پیسې راکوي او په څه چې نه پوهېږم هغه رانه پیسې اخلي. ما چې هر وخت کبر یا غرور کړی، پیسې مې بایللې دي. ځکه زه چې نساخمن (مغرور) شم، بیا داسې فکر کوم چې زه په څه نه پوهېږم، په هغو شيانو پوهېدل ډېر مهم نه دي.

زه فکر کوم زیاتره د خپلې ناپوهۍ پټولو لپاره ځان د کبر په پرده کې رانغاړي. زه چې په مالي چارو کې خپلو حسابدارانو یا پانگوالو سره خبرې اترې کوم، دا شی پکې ډېر وینم.

دوی شور جوړوي او غواړي چې خپله خبره راباندې ومني، زه پوهېږم چې دوی ان په خپلو خبرو او موضوع نه پوهېږي. دوی دروغ نه وايي، خو رښتیا هم نه وايي. د پانگې، پیسو او پانگوونې په نړۍ کې داسې ډېر خلک شته چې د خپلو خبرو په موضوع نه پوهېږي.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۱۱

دوی داسې تاوده غږېږي لکه د زړو موټرو پلورونکي،
یوازې د خپلې گټې غم ورسره وي.
که پوهېږئ چې په یوې موضوع کې مو معلومات لږ
وي؛ نو سمدستي یې کوم کارپوه سره اړیکه ونیسئ یا
کتاب ولولئ، دې سره به ستاسې د معلوماتو تشه ډکه
شي.

اتم خپرکی

پیلول

«سره زر هر ځای کې شته، خو زیاتره خلک یې د لیدو
لپاره نه دي روزل شوي.»

کاش ما ویلی شوی چې شتمني گټل ماته اسانه وو،
خو داسې نه وه. ځینې خلک پوښتنه کوي چې: (څنگه
یې پیل کړم؟) زه به هغه «فکر» در وښییم چې زه پرې
هره ورځ عمل کوم. د لویو او گټورو سوداگانو موندل
اسانه دي، دا دومره اسانه ده لکه سپرې چې بایسکل
زده کوي. بایسکل زده کول په لومړیو کې لږ سخت وي،
انسان ترې لوپړي را لوپړي، خو وروسته بیا بیخي اسانه
شي، ان ځینې خلک یې ټوله نیسي. او بایسکل چلوي.
خو د پیسو په برخه کې بیا یو توپیر شته او هغه دا چې
دغه لوېدو را لوېدو ته باید دوام ورکړئ، حوصله مو باید
ډېره وي او دا شخصي خبره ده.

شتمن پلار نېستم پلار | ۳۱۳

د گټورو سوداگانو موندل مالي نبوغ غواړي او زه باوري یم چې په موږ هر یوه کې دغه مالي نبوغ شته. ستونزه یوازې دغه ده چې دغه نبوغ یا وړتیا ویده او ویښولو ته په تمه ده. زموږ مالي نبوغ ځکه ویده دی چې زموږ فرهنگ موږ ته پیسو سره مینه، یو ډول گناه او د بدیو اصلي جرړه بللې ده. زموږ فرهنگ مویو کسب یا مسلک زده کولو ته هڅوي چې بیا پرې د پیسو لپاره کار وکړو، خو دا راته نه رانښيي چې پیسې څنگه ولرو او هغه راته بیا څنگه کار وکړي. دا فرهنگ راته وایي چې راتلونکي ته مه اندېښمن کېږئ، ځکه موږ چې کار کوو پیسې به گټو او چې کله زاړه شو؛ نو کوم شرکت یا دولت ته چې کار کوو، هغوی به تقاعد راکوي او ژوند به مو پرې تامینېږي. دا ذهنیت دوام ځکه کوي چې زموږ بچي هم په همدې ښوونځیو او پوهنتونونو کې زده کړې کوي او زه نه پوهېږم چې دا فرهنگ به کله ختمېږي. موږ ته اوس هم دا پیغام راکول کېږي چې: (ډېر کار د پیسو گټل او مصرفول دي او که پیسې راسره لږې شوې، نو پور به واخلو.)

له بده مرغه په لوېديځ کې نوي سلنه همدا ذهنيت دی او لامل يې دا دی چې دنده موندل او پيسو لپاره کار کول اسانه دي. که ته د ټولنې او اکثريت خلکو په څېر نه يې، نوزه درته يو لس هغه ټکي وړاندې کوم چې د مالي نبوغ د وېشولو لپاره مهم دي. البته زه درته هغه اسانه لارې چارې درېښيم چې ما خپله عملي کړې دي، که تاسې وغواړئ، ځينې يې عملي کولای شئ او که دا نه نشئ کولای، ځانته پخپله هم لارې چارې ټاکلې شئ، ځکه مالي نبوغ دا وړتيا لري چې ځانته پخپله پراختيا ورکړي.

په پيرو هېواد کې مې د سرو زرو د کان پنځه څلوېښت کلن مالک وپوښته چې: (ته د سرو زرو په پيدا کېدو څنگه دومره ډاډه او بې پروا يې؟)

هغه راته وويل: (سره زر هر ځای کې شته، خو زياتره خلک يې د ليدو لپاره نه دي روزل شوي.)

زه ويلی شم چې دا خبره سل په سلو کې سمه ده. د املاکو او ونډو په برخه کې کولای شم چې هره ورځ له کوره ووځم، څلور پنځه ښه سوداگانې پيدا کړم او بېرته

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۱۵

کور ته راستون شم، خو عادي خلک چې له کوره ووځي
ان يوه سودا هم نشي- موندلای. زه چې په خپل چم
ګاونډ کې وګرځم هم ډېره ګټوره سودا پيدا کولای شم،
توپير څه دی؟ توپير دا دی چې هغوی خپلې مالي
وړتيا او نبوغ ته وخت نه دی ورکړی.

زه درته لاندې لس لارې نښيم، په دې لارو تاسې خپلې
هغه طبيعي وړتياوې راوينښولای شئ چې د مالي حالت
په ښه کېدو کې به درسره مرسته وکړي.

(۱) تر حقيقت لوړ دليل پيدا کړئ: روحاني قوت

که چاته وايې چې د پيسو ګټلو او مالي ستونزو په
ختمولو پوهېده غواړې؟ ځواب به يې هو وي، خو بيا به
حقايق رامنځته شي. لاره به سخته او اوږده ښکاري،
دې غره ته ختل به ستونزې لري، او اسانه لاره به دا وي
چې پيسو ته کار وکړو، سپما وکړو او له دې سپما بيا د
وندو په بازار کې پانگوونه وکړو.

يوه ورځ مې يوه ښځه وليده چې د المپيک د لامبو په
لوبډله کې د شموليت ارمانجنه وه. دا نجلۍ هره ورځ ۴
بجې پاڅېده، د ښوونځي تر وخته به يې درې ساعته د

لمبو تمرین کاوه او په اونۍ کې د رخصتۍ په شپه له ملگرو سره چکر ته هم نه تله، ځکه درس یې باید ویلی وی او په ښوونځي کې یې خپله نومره ساتلې وی. ما ورته وویل چې تا دا دومره سخت هدف څنگه ټاکلی او دومره زیار ورته څنگه کوي؟ هغې راته لنډ وویل چې: (دا زه د ځان او هغو خلکو لپاره کوم چې ماسره مینه لري. د همدې خلکو مینه ماته دا حوصله راکوي چې زه له دغو خنډونو واوړم، قربانۍ ورکړم او بریا ته ځان چمتو کړم.)

دلیل، انگېزه یا محرک د (غوښتو) او (نه) غوښتو ترکیب وي. له ما چې څوک وپوښتي چې ولې شتمنېدل غواړم، نو زه ورته وایم چې د (غوښتو) او (نه غوښتو) پټه او قوي جذبه وه.

نه غوښتنې

لومړۍ به درته د څه (نه غوښتو) یادونه وکړم چې (غوښتل) رامنځته کوي.

زه نه غواړم چې ټول عمر کار وکړم. هغه کار کول نه غواړم چې مور و پلار مې وایي. یوازې کاري امنیت نه

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۱۷

غواړم. په ښار کې يوازې کور نه غواړم. زه نه غواړم چې
د چا کارمند يا مزدور شم. زما د فوټبال لوبه به وه، پلار
به مې د فټري کارونو کې دومره بوخت و چې زما لوبې
ليدو ته به نشو راتلی او ماته دې ډېر زور راکاوه. زما پلار
ټول عمر سخت کار وکړ، خو کله چې مړ شو، دولت
راغی او دده ټوله شتمني يې ترې واخيسته، زه دا کار
نه غواړم. هغه مړ شو، خو په ژوند کې يې دومره ونه کړل
چې دغه شتمني خپلو وارثينو ته ولېږدوي، شتمن
خلک بيا داسې نه وي، هغوی ډېر زيات کار کوي،
شتمني جوړوي او دا شتمني بيا خپلو بچو ته لېږدوي.

غوښتنې

اوس به د غوښتنو په اړه وغږېږم:

زه غواړم چې د نړۍ هر هېواد ته په ازاده توگه ورشم، زه
غواړم چې په خپله خوښه ژوند وکړم. زه غواړم چې د
دې کار پر مهال دې ځوان يم، خپلواک دې يم، زه
غواړم چې د ژوند او وخت کنټرول زما په لاس کې وي او
غواړم چې زما پيسې ما لپاره کار وکړي.

دا ټول د شتمنېدو لپاره زما دلايل دي، ستاسو دلايل څه دي؟ که چېرې ستاسې دلايل قوي نه وي؛ نو بيا به هغه حقايق قوي وي چې په لاره ورسره مخ کېږي. ما ډېر زيانونه ليدلي، ډېرې ماتې مې خوړلې، ډېر لوېدلي يم، خو د همدې دلايلو قوت بېرته را ولاړ کړی يم، زه يې لوېدو ته نه يم پرېښی. ما غوښتل چې په څلوېښت کلنۍ کې ازاد واوسم، خو دا کار په ۴۷ کلنۍ کې وشو او په دې لړ کې مې تجربه ډېره زياته شوه.

ما مخکې وويل چې کاشکې مې ويلاى وى چې دا اسانه وي، خو اسانه کار نه و، ډېر سخت کار و، خو ناشونی نه و. البته دومره ده چې له قوي دليل يا هدف پرته، د هر شي ترلاسه کول ډېر سخت وي.

که قوي دليل نه لري، مخکې مطالعه درته گټه نه کوي، ځکه ډېر سخت کار به درته ښکاره شي.

(۲) روزانه پرېکړه وکړئ: د پرېکړې قوت

په ازاد هېواد کې د اوسېدو تر ټولو لوی دلیل دا دی چې خلک یې په خپله خوښه د ژوند او ټاکنې خپلواکي لري.

له مالي پلوه چې موږ هر ډالر ترلاسه کوو، له مخې یې موږ دا واک لرو چې: شتمن شو، نېستمن شو او که منځني. زموږ د پیسو لگولو عادت، ښیي چې موږ څوک یو؟ د غریبو خلکو د پیسو لگولو عادتونه هم ډېر ضعیفه وي. مونوپلي (Monopoly) یوه لوبه ده او په ځوانۍ کې مې هم کوله، لامل یې دا و چې ماته چانه و ویلي دا گني د ماشومانو لوبه ده، په دې خاطر ما ځوانۍ کې هم کوله. همدارنګه ما یو شتمن پلار درلود چې د شتمنیو او پورونو تر منځ توپیر یې را وښود. په دې خاطر ما هم کلونه مخکې، په ماشومتوب کې پرېکړه وکړه چې باید شتمن شم او ددې لپاره تر ټولو ښه لاره د شتمنیو په راټلولو پوهېدل وو، خو دا شتمنۍ باید واقعي وي. زما ملګري مایک د شتمنیو په ستون کې یوه شتمني ترلاسه کړه، خو مجبور و چې د هغې ساتنه یې باید زده کړې وی. زیاتره

شتمني کورنۍ په راتلونکو نسلونو کې خپلې شتمنۍ له لاسه ورکوي او ددې لامل دا دی چې راتلونکي نسلونه یې د شتمنیو په ساتلو او پالللو نه پوهېږي. زیاتره خلک بیا شتمني نه خوښوي، په سلو کې نوي کسانو ته شتمني لانجه او درد سر ښکاري، دا خلک بیا وايي:

- پیسې مې نه خوښېږي.
- زه نه شتمنېږم.
- د پیسو غم مه کوه، وبه شي، لا خو ځواني ده.
- چې لږې پیسې پیدا شي، بیا به ورسره گورو.
- د پیسو چارې مې پلار، مور، مېرمن یا نور ... سمبالوي.

دا ډول خبرې له انسانه دوه شیان اخلي: یو (وخت) دی او دویم (زده کړه) ده.

وخت یوه شتمني ده او زده کړه بله. که تاسې پیسې نه لرئ؛ نو دا ددې دلیل نه دی چې زده کړه دې هم نه کوئ. خو دا پرېکړه موږ هره ورځ کوو، یانې دا چې موږ وخت څنگه تېر کړو؟ په پیسو څه وکړو؟ او په سر کې کوم

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۲۱

افکار وپالو؟ موږ ټول په پرېکړو کې خپلواک يو، زما پرېکړه دا ده چې شتمن شم او دا پرېکړه هره ورځ کوم.

- په خپلو زده کړو پانگونه وکړئ

ستاسې يوازینۍ اصلي شتمني ستاسې ذهن دی. دا زموږ په لاس کې قوي وسیله ده. مخکې درته د (غوښتنې او نه غوښتنې) په قوت وغږېدم. موږ دا پرېکړه لرو چې هر وخت خپل ذهن او ماغزو ته يو څه ورزشات کړو. تاسې ټوله ورځ لوبې هم کولای شئ، تلويزيون هم کتلای شئ، کولال سره شاگردۍ هم کولای شئ او د مالي پلانگدارۍ ټولگي ته هم تللی شئ، زياتره خلکو د پانگوونې دا زده کړې نه وي کړې، مستقيماً پانگونه کوي.

زما په يوې شتمنې ملگرې خو ورځې مخکې غل اوبستې وو، تلويزيون او ويډيو يې ترې وړې وه، خو کتابونو ته يې گوتې هم نه وې ور وړې. نوي سلنه خلک تلويزونونه پېري، موږ هم داسې کولای شو، خو لږ خلک د پانگوونې په کتابونو او ښوونيزو کيسټو پيسې ورکوي.

زه څه کوم؟ زه سيمينارونو ته ځم او که دوه ورځې دوام وکړي هم ورته خوښ يم، ځکه زه غواړم چې د موضوع تل ته ښکته شم.

يوه ورځ مې تلويزيون کاته چې د درې ورځني کنفراس اعلان پکې وشو، موضوع يې دا وه چې بې اډوانسه (پېشکۍ) ورکولو جايداد څنگه پېرلاي شو. ما په دې روزنيزه دوره ۳۸۵ ډالر ورکړل او دې معلوماتو د دوو ميليونه ډالرو گټلو پوهه راکړه، تر دې مهمه يې لا دا چې زما ژوند يې تامين کړ. همدې درې ورځنۍ دورې په ما يو اغېز وکړ او له دې وروسته بيا کار ته اړ نه شوم. زه په کال کې لږ تر لږه دوه ځله دا ډول روزنيزو پروگرامونو ته ځم.

ښوونيز او روزنيز فلمونه مې ډېر خوښېږي، ځکه د دې په ليدو بېرته انرژي اخلم. د پيتر لينچ يوه وينا مې اورېده، يوې خبرې سره يې زه بشپړ مخالف وم، خو ما نيوکه ونه کړه، کبر مې ونه کړ، وينا مې بېرته له سره کړه او دغه پنځه دقيقې وينا مې نږدې شل ځله واورېده... شايد له دې هم ډېره وه، خو لږ مې چې فکر پراخه کړ،

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۳۲۳

نو پوه شوم چې ده دا خبره ولې کوله او دا ماته د یوه جادو په څېر وه. ما داسې احساس کړه د یوه لوی پانگوال ذهن ته مې چې دريځه پرانیستې وي او د هغه د پوهې غني سرچینې ته مې لاسرسی پیدا کړ.

پایله: زه اوس هم مسایلو ته په خپل پخواني نظر گورم، خو یو لیدلوری بل هم لرم. زه اوس د مسایلو د تحلیل دوه لیدلوري لرم او دا خپل ارزښت لري. زه اوس هم کله کله وایم چې پیتربلنچ، ډونالد ټرمپ، وارن بافت یا جورج سوروس به دا کار څنگه کاوه؟ او ددې کار لپاره یوازینی او متواضع لاره دا ده چې زه د دوی خبرې واورم او د دوی له پراخه فکر سره بلد شم. ښاخمن (کبرجن) خلک زیاتره په ځان باور نه لري او تل خطر احساسوي.

که نوی شی مو زده کړ او غواړئ سم پرې پوه شئ؛ نو په لومړیو کې به د موضوع په اړه ډېر تېروځئ. که مو دا کتاب تر دې ځایه لوستی وي؛ نو بیا تاسې غرور نومي ستونزه نه لرئ. کبرجن خلک داسې کتابونه

او کېستې يا فلمونه لږ پېري او ولې يې بايد واخلي؟
ځکه دوی خپله د نړۍ متفکر خلک دي.

د زیاترو پوهو او څیرکو خلکو له فکر سره چې نوې
مفکوره په تکر کې راشي، دوی یې دسټي دفاعي حالت
خپل کړي او استدلال ورسره کوي. په دې وخت کې د
دوی پوهه او څیرکتیا له کبر سره گډېږي او دا چاره د
ناپوهۍ معادل ده. موږ ډېر لوستي او پوه خلک پېژنو
چې ځانونه څیرک بولي، خو د صورت حساب پانه یې
بیا بل حالت ښيي. رښتیني څیرک خلک نوې مفکورې
اوري او د مفکورو په لېست کې یې ورزیاتوي. «اورېدل»
تر «ویل» ډېر مهم دي او که داسې نه وی؛ نو خدای به
یوه خوله او دوه غوږونه نه راکولای. زیاتره خلک غوږ نه
ږدي، خوله ږدي. دوی نوې خبره او مفکوره نه اوري او
سمدستي پکې خبرې او پوښتنې پیلوي.

زه چې خپلې شتمنۍ ته گورم، نو وایم چې د (زر
شتمن کېدو) له فکر سره موافق نه یم. د دې فکر
پلویان جواړی کوي او د بخت ټکټونه اخلي. زه د ونډو
بازار ته ځم راځم، خو په دې برخه کې اوږدمهالې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۲۵

زده کړې هم لرم. زیاتره خلک په املاکو او ونډو پانگوونه کوي، خو په خپله لویه شتمنی پانگوونه نه کوي، دا «شتمني» د دوی «ماغزه» دي. زه داسې خلکو ته حیرانېږم. ځکه په دوو ټکو لوستو سړی نه ملا کېږي.

۳. ملگري په دقت وټاکي

لومړی خو زه خپل ملگري د شتمنی له مخې نه ټاکم، زما په ملگرو کې غریب او شتمن دواړه شته، خو مهمه دا ده چې زه له دواړو زده کړه کوم. د دوی تر منځ توپیر دا دی چې شتمن ملگري د پیسو په موضوع ډېر غږېږي، دوی ځان نه ښيي، خو دې موضوع سره یې علاقه ډېره ده، نو زه له ملگرو زده کړه کوم او هغوی له ما زده کړه کوي. زما تنګ لاسي ملگري به بیا په پیسو نه غږېږي، ځکه په دې موضوع غږېدل ورته بد او له ادبه لرې ښکاري. زه له دې ملگرو هم زده کړه کوم او پوهېږم چې څه شي څخه باید ځان وساتم.

زما ډېرو ملگرو په لنډ وخت کې میلیونونه پیسې سپمولې، دا درې واړه یوه خبره کوي: دوی وایي چې

ملگرو يې ترې هېڅکله دا پوښتنه نه ده کړې چې
تاسې دا پيسې څنگه پيدا کړې، يوازې د دې دوو
شيانو پوښتنه يې ترې کړې: (۱) پور (۲) دنده

د غريبو او بې زړه خلکو مشورو ته ډېر مه گورئ، زما يو
څو ملگري دي، په ما ډېر گران دي، خو هغه د چرگورو
عادت لري. د پيسو او پانگوونې خبره چې راشي، په
دوی اسمان رالوېږي. دوی به درته تل د کار نه کېدو
دليل وايي. يانې دوی د هرې «حللار» يې لپاره يوه
«ستونزه» لري او غم دا دی چې خلک يې خبرو ته غوږ
هم ږدي. څوک چې دغه بې زړه کوونکې خبرې اوري
او مني هغوی هم چرگوري دي، ځکه وايي: مرغان هغه
سره کېني چې بنکې يې يو شان وي.

که تاسې CNBS تلويزيون ليدلی وي، په هغه کې د
کارپوهانو يو گردی مېز وي، په دې کې يو وايي چې
بازار خرابېږي، بل بيا وايي چې نه بازار پرمختگ کوي.
که تاسې هوښيار یئ، نو د دواړو خبرې واورئ. خپل
ذهن پراخه کړئ، ځکه چې دواړه د خپلو خبرو لپاره

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۲۷

قوي دلايل لري. له بده مرغه غريب خلك داسې خپرونې نه گوري، خو د چرگورو خبرو ته غوږ دي.

زما ملگرو خو خو ځله هڅه کړې چې زه په يوه ځای کې سودا يا پانگوونه ونه کړم. خو کاله مخکې مې يو ملگري سخت خوښ و، ځکه چا ورته په پيسو شپږ سلنه گټه ورکوله، ما ورته وويل چې: (زه له دولتي بانکه شپاړس سلنه گټه اخلم.) په سبا ورځې يې په دې اړه يوه مقاله را ولېږله چې دا زما پانگوونه کوم خطرونه لري. خو زه د کال په تېرېدو اوس هم شپاړس سلنه گټه اخلم او هغه هماغه شپږ سلنو ته ناست دی.

په پيسو گټلو کې تر ټولو سخت کار دا دی چې انسان په «خپل» ځان باور ولري، خپل ځان ته رښتيني اوسئ، د خلکو خبرې په يوه غوږ واوري او په بل يې وباسئ. بازار ته عموماً عام خلک وروسته راځي او همدوی قرباني کېږي. که موږ د مجلې په لومړي مخ کې ښه سودا وليده؛ نو په دې وخت تېر شوی، په بلې ښې سودا پسې وگرځئ.

ځيرک پانگوال د بازار وخت ته نه په تمه کېږي. که يو فرصت يې له لاسه ووت بل فرصت ته په تمه کېږي، بيا ورته ځان بڼه چمتو کوي او گټه ترې اخلي. زياتره پانگوالو کې يوه ستونزه دا وي چې د ډېرو نامشهورو شيانو په اخيستو وېرېږي. وېرېدونکي سوداگر داسې وي لکه پسان، د ټولو چې کوم خوا مخه وي دوی هم ورسره روان وي، خو کله چې بل چا د دوی له فرصته گټه واخيسته، نو په دوی کې حرص پيدا کېږي.

تکره پانگوال بيا په داسې فرصتونو کې پانگونه کوي چې لا ډېر عام او مشهور شوي نه وي. دوی پوهېږي چې گټه د «اخيستو» په وخت کې کېږي، نه د «خرڅلاو» په وخت کې. دوی حوصله لري، صبر کوي، بازار پسې نه گرځي او راتلونکو فرصتونو ته ځان برابروي.

۴. لومړی په يوه فورمول کې استادان شی، بيا بل

زده کړئ: د ژر زده کړې قوت

هره نانوايي د ډوډۍ پخولو خپل لارښود تعقيبوي، که څه هم دا لارښود يې په ذهن کې ناست وي، همدا

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۲۹

طريقه په پيسو گټلو کې هم کار کوي، په دې خاطر زياتره وخت ډوډۍ ته (خميره) هم وايي.

بودا وايي موږ د خپلو افکارو زېږنده يو، زه وایم موږ چې څه ولوستل هماغه رانه جوړېږي. نو زده کړه او مطالعه کې احتیاط کوئ، ځکه ستاسې ماغزه دا قوت لري چې هر څه ور واچوئ، هماغه درنه جوړوي. مثلاً که د پخلي درس مو ولوست، پخلي سره مو مینه پیدا کېږي او آشپز درنه جوړېږي، خو که تاسې نه غواړئ چې آشپز شئ، نو بیا بل څه ولولئ. مثلاً که د معلمۍ مطالعه وکړئ ښوونکي به شئ او همداسې نور.... په دې خاطر د خپل کار او مطالعې په ټاکلو کې ډېر احتیاط کوئ.

د پيسو په اړه ښوونځيو کې يوازې يو شی ښودل کېږي چې: (پيسو ته کار وکړئ.) دا فورمول په ټوله نړۍ کې عام دی، په همدې خاطر هر سهار ميليونونه کسان را وينېږي، چې کار ته لاړ شي، پيسې وگټي او خپل لگښتونه ترې وکړي. که له لگښتونو يې پيسې زياتې شوې ونډې اخلي، بيا کار ته ځي او په همدې فورمول عمل کوي.

که له کاره ستړي یی او کافي پیسې نه گټی، نو اسانه
طریقه دا ده چې د پیسو گټلو فورمول مو بدل کړی.

شپږ ویشټ کلنۍ کې مې یوه ټولگي کې برخه
واخیسته، د درس موضوع دا وه چې: (ضبط شوی
جایداد به څنگه پېرئ؟) په دې ځای کې ما یو فورمول
زده کړ، بیا مې ډېر وخت د خپل ځان په نظم تېر کړ
چې دغه زده کړی فورمول به څنگه عملي کوم. درې
کاله مې چې به زیروکس شرکت کې کار کاوه ډېر وخت
مې د ضبط شویو زړو کورونو د اخیستو په مهارت زده
کولو تېر کړ. له دې فورموله په گټنې به ما میلیونونه
ډالر گټل، خونن دا کار بیخي عام شوی او هر څوک
یې کوي.

دا خبره چې عامه شوه زه په نورو طریقو پسې وگرځېدم.
ما په ډېرو سوداگانو کې د ټولگیو معلومات مستقیماً نه
دي کارولي، خو نوې خبرې مې پکې تل زده کړې دي.

ما په هغو کورسونو کې هم برخه اخیستې چې فرعي
سوداگرو، د جنسونو تبادلي او د کرکېچ د تحلیل لپاره
ځانگړې کړې وې. زه به فزیک او فضايي علومو د

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۳۱

دوکتورانو منځ کې یوازې ناست وم، ځان به راته ډېر عجیب ښکارېده، خو بیا مې هم هڅه کړې چې ټولگيو ته په منظم ډول ورشم. دې ټولو نه ما څه ناڅه زده کړي او گټه یې دا ده چې نن زه د املاکو او ونډو په کاروبار کې ښه گټه کوم.

زیاتره لومړني کالجونه او د زده کوونکو اتحادیې د اقتصادي پلانگذاړی او مروجہ پانگوونې په برخه کې کورسونه جوړوي او په دې کې برخه اخیستل علم ډېر زیاتوي.

زه تل د کاري فورمول په لټه یم، په دې خاطر د ورځې دومره گټم کوم چې عام خلک یې په کار کې هم نشي-کولای. په بله وینا، نن سبا نړۍ بدلېږي، په دې وخت کې انسان هر څومره تازه معلومات ولري حساب پرې نشي کولای. تاسې چې په څه نه پوهېږئ هغه مهم دي او زر تر زره یې باید زده کړئ. د ژر زده کړې فورمول هېڅ بدیل نه لري. نوي فورمولونه چې څومره زر پیدا کوي، هومره به یې ارزښت لوړ وي. ځکه د ډوډۍ پخولو طریقه چې مو زده وي، اوږه ورته لمدولای او ډوډۍ ترې

پخولای شی. پیسو لپاره کار کول، ډېره پخوانی طریقه ده او د سمخو د دورې انسانانو جوړه کړې وه.

۵. لومړی ځان ته پیسې جلا کړئ: د ځان منظمولو

قوت

که په ځان کنټرول نه لرئ، د شتمنېدو تمه هم مه لرئ. لومړی باید پوځ یا دیني ډلې سره یو ځای شی چې په ځان کنټرول او واکمني زده کړئ. که پیسې گټئ او بېرته یې ضایع کوئ، نو پانگونه درته هېڅ گټه نه کوي. زیاتره خلک د بخت ټکت وگټي، میلیونونه ډالر پیدا کړي، خو په لنډ وخت کې بېرته کنگال شي او لامل یې دا دی چې په ځان کنټرول نه لري. دا هم په ځان نه کنټرول دی چې زیاتره خلک تنخوا واخلي، دستي ووځي موټر وپېري یا چکر ته لاړ شي.

دا پرېکړه سخته ده چې په دې لسو لارو کې کومه یوه سخته ده، خو زه فکر کوم چې دا پړاو به سخت وي، ځکه ځان کنټرولول سخت وي. زه په ډاډ ويلي شم چې همدا په ځان برلاسي د شتمنو، منځنیو خلکو او غریبو تر منځ پوله ټاکي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۳۳

که داسې خلک په ځان باور ونه لري، حوصله پکې نه وي او مالي فشار پرې راشي، نو هېڅکله شتمنېدې نه شي. شتمن پلار به ويل چې: (خلک به درباندي فشار راوړي.) دنيا چې په خلکو فشار راوړي لامل يې دا نه دی چې نور خلک گني بد دي، بلکې اصلي خبره دا ده چې په چا فشار راځي، دا خلک خپله په ځان باور او کنټرول نه لري. څوک چې دروني زړورتيا نه لري، دوی زياتره د هغو خلکو قرباني کېږي چې په ځان کنټرول لري.

د تشبث په برخه کې، د لېکچر پر مهال خلکو ته وایم چې یوازې خپل تولید، محصول او پراختیا ته پام مه کوئ، بلکې په خپلو مدیریتي مهارتونو ډېر کار وکړئ. د کار د پیل لپاره درې مدیریتي مهارتونه ډېر زیات مهم دي:

- 1 - د نقدي جریان مدیریت
- 2 - د خلکو مدیریت
- 3 - او د شخصي وخت مدیریت

دا درې مهارتونه پر تشبث سربېره هر فعالیت کې ګټه لري. تاسې يې په خپل ژوند کې د فرد په توګه یاد کورنۍ، کاروبار یا نورو ټولنو د غړي په توګه عملي کولای شئ او دا پکې د بریا تضمین دی. دا هر مهارت ددې اړتیا لري چې انسان په خپل ځان کنټرول ولري.

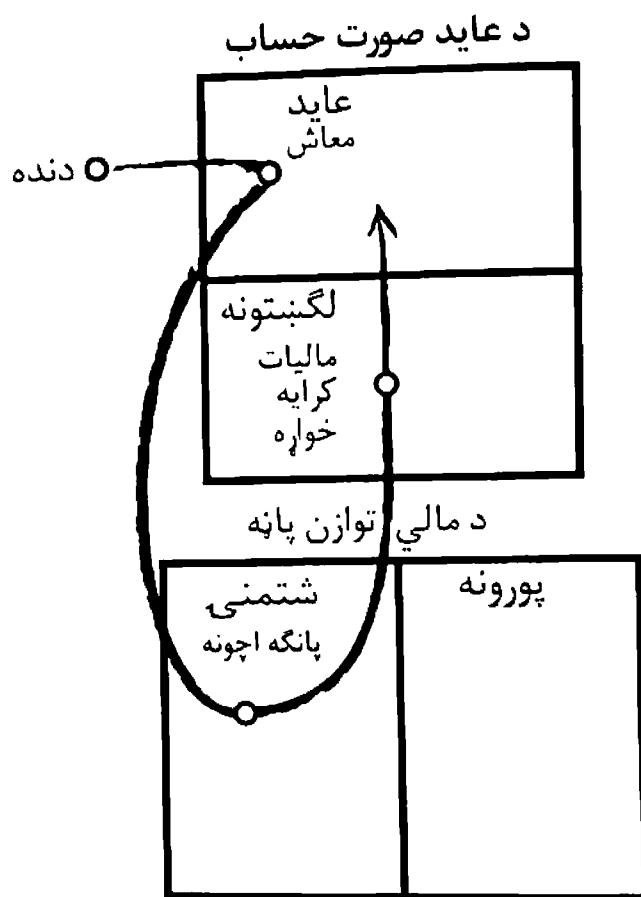
جورج کلاس په خپل کتاب (د بابل خان) کې وايي چې: (لومړی ځان ته پیسې جلا کړئ)، دا کتاب میلیونونه ټوکه پلورل شوی دی دی، خو میلیونونه خلک دا خبره کوي او لږ پرې عمل کوي. لکه څنګه مې چې وویل لږ خلک دا سواد لري چې اعداد او ارقام ولولي او همدا اعداد او ارقام کیسه ګویانه کوي.

زه چې د یوه کس د عوایدو صورت حساب او د مالي توازن پاڼه ووينم، دسټي پوهېږم چې دا رښتیا هم لومړی ځان ته پیسې جلا کوي او که دا خبره هسې په خوله کوي.

دلته دا توپیر په یوه انځور څرګندوم، ځکه یو انځور تر زرو کلیمو ډېرې خبرې لري. لاندې تصویر د هغو خلکو

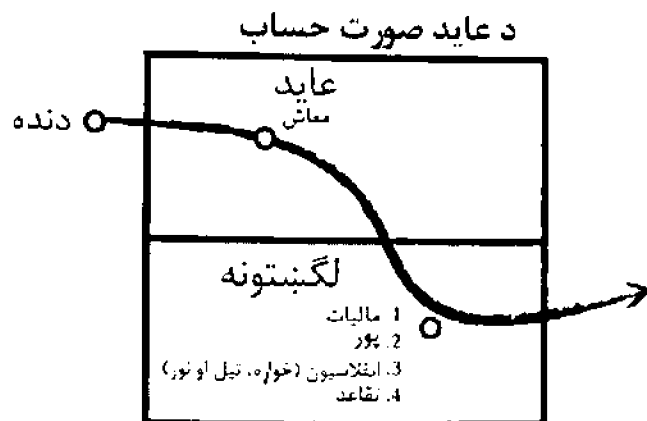
شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۳۵

پرتله ده چې څوک لومړی د ځان لپاره پیسې جلا کوي
او هغوی چې نه یې جلا کوي.

ومو ولیده؟ دا ډیاګرام د هغو خلکو کړنې ښیي چې
لومړی د ځان لپاره پیسې جلا کوي. هره میاشت دوی له
لگښته مخکې، د خپلو شتمنیو ستون کې پیسې ځای په
ځای کوي. که څه هم میلیونونه خلک (د بابل خان)
کتاب لولي او په دې کلیماټو پوهېږي چې: (لومړی ځان

ته پیسې جلا کړئ.) خو بیا هم په عملي ژوند کې لومړی پورونه خلاصوي او وروسته پاتې شوې پیسې خپله اخلي. اوس زه د هغو خلکو غږ اورم چې لومړی (پورونه خلاصوي) او په دې باور لري، په دې کې زه د هغو ژمنو ښاریانو خبرې اورم چې حکومتي مالیات په خپل وخت ورکوي. باور وکړئ، زه دا نه وایم چې تاسې مالیات مه ورکوئ او ځان نامسئوله کړئ. زه درته یوازې د کتاب خبره کوم چې لومړی ځانته پیسې جلا کړئ، په پاس انځور کې یې ښه وضاحت شوی دی او لاندې انځور بیا ددې اپوټه کړنه ښيي.

د مالي توازن پاڼه

پورونه	شتمنی

که په نقدي رښتیا هم پوه شوي یاست، نو درملومه به شي چې تېر انځور کې څه ستونزه ده. همدارنگه به په دې پوه شئ چې ولې ۹۰٪ خلک ډېر کار هم کوي، خو بیا هم چې له کاره ولوېږي، دولتي مرستو ته اړ کېږي. زه او (کیم) له داسې ډېرو بانکدارانو او حسابدارانو سره مخ شوي یو چې دغې طریقې (لومړۍ ځان ته پیسې جلا کړئ) ستونزه لري. دا په دې چې دغه متخصصین د نورو خلکو په لاره روان وي، یعنې لومړی نورو خلکو ته پیسې ورکوي او له هغوی چې پاتې شوې، هغه ځان ته اخلي.

زما په ژوند کې څو ځله داسې حالت راغلی چې د ځینو دلایلو له امله مې لگښتونه تر عاید لوړ شوي، خو ما بیا هم لومړی ځان ته پیسې جلا کړې. زما حسابدارانو او مدیرانو به چیغې وهلې چې:

- بندي به شي.
- دولت به دې ونيسي.
- پورورۍ به شي.
- برښنا به درباندي پرې شي.

ما هر څه اورېدل خو بيا هم لومړی ځان ته پیسې جلا کړې، ولې؟ ځکه چې د بابل خان کیسه په همدې اړه ده. دا د ځان منظمولو او دنننۍ زړورتیا کیسه ده یا هغه ځانگړنې دي چې شتمن پلار راته د کار په لومړۍ میاشت کې را وښودې. زیاتره خلک په ځان د نړۍ فشار مني، مثلاً: د مالیاتو یو مامور درسره اړیکه نیسي- او تاسې ورته دستي تادیه کوئ.

په دې توگه تاسې هغوی ته پیسې ورکوئ او ځانته یې نه ساتئ. یو پلورونکی درته وایي: (له اعتباري کارت (کړېدېت کارت) دې گټه اخیستی شي. یا درنه د چارو د لارښوونې یو دفتر زنگ دروهي: (اندېښنه مه کوئ، دولت درته دا اجازه درکوي چې په خپل کور د مالیاتو د معافۍ له امتیازه گټه واخلي.) هغه کتاب د همدې موضوعاتو په اړه لیکل شوی دی، خو تاسې دا مېړانه لرئ چې د جریان برعکس حرکت وکړئ او شتمن شئ. تاسې به ښايي کمزوری انسان نه یاست، خو د پیسو په برخه کې ډېر خلک ضعیفه کېږي.

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۳۳۹

زه دا نه وایم چې تاسې بې مسئلېته شئ. په ما چې د کرېډېټ کارت د تادیاتو پېټې نشته لامل یې دا دی چې زه ځان ته پیسې جلا کوم. زه ټیټ عاید هم په دې خاطر نښیم چې نه غواړم خپلې پیسې دولت ته ورکړم. چا چې (د شتمنو راز) فلم لیدلی وي، پوهېږي چې زما د شتمنیو ستون عاید پیدا کوي او که زه د پیسو لپاره کار وکړم، دولت به رانه هر څه واخلي.

که زه هم پورونه وروسته پرې کوم، خو په مالي چارو کې دومره ځیرک هم یم چې ځان ته مالي ستونزې نه جوړوم. زه د لگښتونو لپاره پور نه اخلم، زه له ۹۹٪ خلکو په پرتله ډېر پوروړی یم او باید یې پرې یې کړم، خو بیا پیسې نه ورکوم، ځکه نور خلک شته چې زما دا پورونه پرې کوي. دا خلک زما کرایه دار دي.

لومړی قانون دا دی چې لومړی ځان ته پیسې جلا کړئ او د پورونو په جال کې مه نښلئ. که څه هم زه پورونه په اخر کې خلاصوم، خو دا عموماً واړه پورونه وي.

بله دا چې ځينې وخت راسره پيسې لږې وي، بيا هم لومړی ځانته پيسې بېلوم، خو د دولت او پور راوړو غوسه او جدیت چې گورم خوشالېرم، ولې؟ ځکه هغوی ماسره دا لطف کوي چې د لا ډېرو پيسو گټلو لپاره يوه انگېزه راکوي. په دې خاطر لومړی ځان ته پيسې جلا کوم او گورم چې د پور راوړو چيغې پورته شي. ما په هر ډول حالاتو کې د دې خلکو پيسې وروسته ورکړې او لومړی مې ځان ته پيسې جلا کړې دي. زه او مېرمن مې ښه باور لرو، خو دومره فشار په ځان نه راوړو چې له سپما پيسې را واخلو يا اعتباري پانې په پيسو بدلې کړو، ځکه دا چاره له مالي پلوه ډېره ځيرکه نه ده.

که غواړئ چې لومړی ځان ته په بريالۍ توگه پيسې جلا کړئ، لاندې ټکو ته پام کوئ:

(۱) دومره لوی پورونه مه اخلي چې بيا ورته تاديې وکړئ. لگښت ټيټ کړئ. لومړی شتمني زياته کړئ، بيا که لوی کور اخلي او که ښايسته موټر. د موټر څفاسته د هوښيارو کار نه دی.

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۴۱

(۲) که پیسې درسره لږې وې په ځان فشار راوړئ، خو پانگې او سپما ته گوتې مه ور وړئ. له فشاره د خپل مالي نبوغ د را وینښلولو لپاره کار واخلي چې د پیسو گټلو نوې لارې چارې پیدا کړئ، بیا مو پورونه خلاص کړئ. په دې کار تاسې د پیسو گټلو وړتیا زیاتولای شئ او همدومره به مو ورسره مالي نبوغ هم زیاتېږي.

زه خپله خو ځله له ستونزو سره مخ شوی یم، خو خپل ماغزه مې کارولي او عاید مې لوړ کړی دی. حسابدارانو به مې چیغې وهلې چې حالات خراب دي، خو زه به لکه زړور سرتېری ولاړ وم او د خپلو شتمنیو ستون ته به مې گوتې نه ور وړلې، دفاع به مې ترې کوله.

غریب خلک ځینې بد عادتونه لري، یو پکې دا دی چې د سپما مصرفولو ته هسې بهانه گوري. شتمن خلک پوهېږي چې سپما یوازې د نورو پیسو جوړولو لپاره کېږي، نه د پورونو خلاصولو لپاره.

دا به سخته وي، خو ما درته مخکې وویل چې که سستي مو وکړه، خلک به درباندي فشار راوړي. که مالي فشار مو نه خوښېږي، د ختمولو لپاره یې یو فورمول پیدا کړئ. یوه

طريقه دا ده لگښتونه راټيټ کړي او سپما شوې پيسې په بانک کې کېږدي، لوړه ماليه ورکړي، گډه پانگونه وکړي او د منځنۍ کچې ژوند تېر کړي، خو دا خبره د (لومړي ځان ته پيسې جلا کړي) د اصولو خلاف ده.

د اصول مو شخصي- قرباني يا مخنيوي ته نه هڅوي، دا درته نه وايي چې لومړی ځان ته پيسې جلا کړه او بيا لوړه تېروه، ژوند د خوند لپاره جوړ شوی دی، خپل مالي نبوغ را وینس کړي. د عايد نوې لارې چارې پيدا کړي، د ژوند هره خوښي به مو نصيب شي، پيسې وگټي، پورونه خلاص کړي او ددې لپاره د خپلې کورنۍ خوښۍ مه ترورې او همدا مالي نبوغ دی.

۶. کمېشن کارانو ته ښې پيسې ورکړي: د مشورې قوت

ځينې وخت يې په کورونو يوه خبرتيا څرولې وي چې: (مستقيم خرڅلاو، کمېشن کاران دې زحمت نه کوي) يا په تلويزيونو کې ځينې خلک د کمېشن کارۍ دعوه کوي.

شتمن پلار ماته د دې برعکس لاره را وښوده. هغه به ويل چې مسلکي خلکو ته پوره معاوضه ورکوه او خپله يې هم

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۴۳

دا کار کاوه. نن ماسره تر ټولو ښه وکیلان، حسابداران او د املاکو او ونډو ښه کمپشن کاران کار کوي، ولې؟ ځکه که څوک په سمه مانا مسلکي وي، نو د هغه خدمتونه موږ ته پیسې را گټي او موږ خپله هم پیسې گټو.

موږ د معلوماتو په زمانه کې ژوند کوو او معلومات ډېر ارزښت لري. ښه کمپشن کار چې تاسې ته ښه معلومات درکوي، ترڅنگ یې باید وروزی. زه ډېر داسې مسلکي خلک لرم چې ټوله ورځ ما لپاره کار کوي، ځینو یې زه هم وخت روزلی وم چې یوه پیسه مې هم نه لرله او تراوسه راسره کار کوي.

زه کمپشن کار ته پیسې ورکوم، هغه معلومات راکوي او په دې معلوماتو بیا زه دومره پیسې گټم چې د کمپشن کار معاوضه پکې هېڅ هم نه وي. زما د املاکو او ونډو کمپشن کاران چې ښې پیسې گټي زه ورته خوشالېرم، ځکه دا په دې مانا ده چې له هغوی یې ډېرې گټلې دي.

ښه او باوري کمپشن کار نه یوازې زما عاید لوړوي، بلکې وخت مې هم سپموي. مثلاً ما یوه ټوټه ځمکه په ۹'۰۰۰

ډالر واخيسته او دستي مې په ۲۵'۰۰۰ وپلورله، په دې پيسو مې زر موټر واخيست.

کمپشن کاران په بازار کې ستاسو د سترگو او غوړونو په څېر دي، هغوی ټوله ورځ په بازار کې وي او زه کله کله ورځم، په نور وخت کې گلف لوبه کوم.

څوک چې خپل کور پخپله پلوري اصلاً خپل وخت ارزښت نه لري. که د يو څو پيسو په بدل کې وخت سپوم او په دې وخت کې ډېره گټه کوم يا دا وخت خپلو گرانو سره تېروم، نو دا يو څو پيسې ولې مصرف نه کړم؟ جالبه دا ده چې زيات غريب او د منځنۍ طبقې خلک په هوټل کې خدمتگار ته بخششي. ورکوي، خو کمپشن کار ته د کار لپاره ۳-۷ سلنه کمپشن نه ورکوي. دوی لگښتونه زياتوي او د شتمنيو برخه ټيټوي، دا مالي ځيرکتيا نه ده.

ټول کمپشن کاران يو ډول نه دي، له بده مرغه ځينې يې يوازې بازارموندونکي دي او د املاکو بازارموندنې کې بيا تر ټولو بد خلک دي. دوی املاک پلوري، خو خپله يو وړوکی جايداد نه لري. د املاکو پلورنکي او پانگوال

شتمن بلار نېستن بلار | ۳۴۵

کمېشن کار تر منځ ډېر توپیر دی او دا کار خبره د ونډو د بازار به اړه هم صدق کوي.

زه چې له مشاورینو او کمېشن کارانو سره کاري مرکه کوم، لومړی ترې دا پوښتم چې څومره ونډې او املاک لري او څو سلنه مالیه ورکوي؟ همدا پوښتنې له وکیلانو او حسابدارانو هم کوم. زما یو حسابدار خپل کوچنی مشورتي دفتر هم درلود، خو املاک یې نه وو، مایې له گومارلو عذر وغوښت، ځکه شوقونه مو سره جلا وو.

داسې مشاور او کمېشن کار وگومارئ چې کار سره یې مینه وي. په دوی کې به یې ځینې ډېر څه در زده کړي او دا به ستاسې لویه شتمني شي. که مو عدل وکړ، له هغوی زیاتره به هم درسره عدل وکړي. که تاسې یوازې د هغوی د تنخوا په ټیټولو فکر کوئ؛ نو هغوی به ولې درته راځي؟ دا بیخي ساده خبره ده. ما مخکې وویل چې د خلکو کنټرول یو اداري مهارت دی. ډېر خلک یوازې په هغو خلکو مدیریت کوي چې فکر کوي دوی تر هغوی ښه پوهېږي، مثلاً په کار کې مادون. د منځنۍ کچې زیاتره مدیران به یوازې په دې خاطر پرمختګ نشي. کولای چې

دوی یوازې تر خپل لاس لاندې خلکو کار اخیستی، خو
له ځان لوړو خلکو ته کار نشي کولای.

اصلي مهارت د هغو خلکو اداره او ښې پیسې ورکول دي
چې په ځینو مسلکي برخو کې تر نورو تکړه دي. په
همدې خاطر شرکتونه اجرائیوي رئیس لري، تاسې هم
باید یو ولری او هغه ستاسې مالي نبوغ دی.

۷. یوازې ورکړه کوي، غواړي یې مه

اروپایان چې په لومړي ځل امریکا ته راغلل او دلته مېشت شول؛ نو د ځایي امریکایانو د ځینو رواجونو په لیدو حیران شول. مثلاً که د کوم اروپایي یرغلگر به ساره وشول، ځایي امریکایانو به ورته کمپله ورکړه، دوی به هغه ډالۍ وگنله، خوبیا به چې هغوی خپله کمپله بېرته غوښته، اروپایانو ته به غوسه ورتله. په دې کار به یې امریکایان هم خپه شول.

که غواړي چې شتمن شي، نو د شتمنیو ستون سره به د امریکایانو په څېر چلند کوي. د تجربه کار پانگوال لومړۍ پوښتنه به دا وي چې زما بېرته په څومره وخت کې راکوي؟ دا به هم درته وایي چې زما پکې څومره گټه ده؟

مثلاً ماته زما په گاوند کې یو وړوکی اپارتمان را وښودل شو. دا اپارتمان بانک سره گانه (گرو) شوی و، خو په وخت یې پیسې نه وې خلاصې کړې او اوس د بانک په ولکه کې و. بانک ۶۰'۰۰۰ ډالر غوښتل، ما ورته ۵۰'۰۰۰ وویل، هغوی زما وړاندیز ومانه او ما ورته دستي د ۵۰'۰۰۰ ډالرو چک ورکړ، هغوی پوهېدل چې په سودا

کې جدي یم. زیاتره پانگوال به ووايي چې: (په دې پیسې دې گني ډېرې پیسې بندې نه کړې؟ که پور دې ورته اخیستی وی ښه به نه و؟) زما ځواب دا دی چې (په دې برخه کې نه). زما د پانگوونې شرکت به دا کور ژمي کې په کرایه ورکړي. اریزونا ته چې د ژمي مرغی را مخه کړي، کور به څلور میاشتو لپاره، هره میاشت په ۲۵۰۰ ډالر کرایه ورکړي او په نورو میاشتو کې به یې کرایه زر ډالره وي. په دې صورت کې ما په درېیو کالو کې خپلې پیسې بېرته ترلاسه کړې او کور راته په گټه کې پاتې دی، هره میاشت راته عاید راوړي.

په ونډو کې هم داسې کېږي. د ونډو کمېشن کاران ماسره اړیکه نیسي. او راته وایي چې په فلاني شرکت کې دومره پانگوونه وکړه، ځکه دوی فکر کوي چې که زه ډېرې ونډې واخلم، د ونډو په بازار کې د دې شرکت ارزښت لوړېږي او دا داسې ده لکه نوی تولید چې بازار ته وړاندې کوې. زه د هغو ونډو اخیستو لپاره خپلې پیسې له یوې اونۍ تر یوې میاشتې په هغه بازار کې بندوم، بیا چې د ونډو بیه لوړه شوه، لومړۍ مې خپلې د سر پیسې له بازار

راوباسم او اندېښنه مې ختموم، د سر پیسې مې چې ترلاسه کړې، په دې پیسو بیا بل ځای کې کاروبار پیلوم. یانې زما پیسې چې بازار ته ځي او بېرته راوځي، نو ماته گټه راوړي او دا بیخي وړیا ښکاري.

ما په ځینو ځایونو کې پیسې بایللي هم دي، خو زه دا لوبه په دومره پیسو کوم چې بایللی یې شم. په متوسط ډول ما په لسو سوداگانو او درې څلورو کورونو کې ښه گټه کړې، خو په پنځو شپږو کې مې هېڅ گټه نه ده کړې او درې څلورو کې مې تاوان هم کړی دی. البته زما تاوان یوازې هغه پیسې وي چې بازار کې مې بندې کړې وي.

کوم خلک چې له خطرې وېرېږي، پیسې په بانک کې ږدي، دا کار په اوږد مهال کې تر مفلسۍ ښه دی، خو په دې پیسو گټه سخته وي او زیاتره وخت خپلې پیسې هم په سختۍ ترلاسه کېږي. پخوا ښه وو، بانکونو به ځینې وسایل ډالۍ کول، اوس هغه هم لږ شوي.

زما هره پانگوونه به یوه وړیا زیاتونه حتماً لري، مثلاً ضبط شوی جایداد، وړوکی زېرمتون، ځمکه، کور، ونډې، دفتر او دا ټول باید له لږ خطر سره ترلاسه شي. په دې اړه ډېر

زیات کتابونه دي چې زه یې جزیاتو ته نه ځم. د مکډولنډ شرکت مشر- (ری کرک) به برگري پلورلې، هغه برگرو سره مینه نه لرله، خو غوښتل یې چې په کوم ځای کې دا برگر پلورل کېږي، هغه جایداد وړیا ترلاسه کړي. نو ځیرک پانگوال یوازې د پیسو بېرته ترلاسه کولو ته نه گوري، دوی هڅه کوي چې د پیسو له ترلاسه کولو وروسته وړیا جایداد هم ترلاسه کړي او همدا مالي نبوغ دی.

۸. په شتمنیو، زینتي شیان وپېږي: د تمرکز قوت

زما د یوه ملگري زوی ډېر بد عادت خپل کړی و، چې څومره پیسې به یې لرلې ټولې به یې مصرفولې. دی ۱۶ کلن و او خپل شخصي- موټر یې غوښت، بهانه یې دا کوله چې ملگرو ته یې پلرونو موټرې اخیستې دي. دې هلک غوښتل چې له سپما پیسو د موټر لومړی قسط ورکړي، چې په دې وخت کې یې پلار ماته زنگ راوواځي، راته یې وویل:

- همداسې یې پرېږدم که موټر ورته واخلم؟
ما ورته وویل:

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۵۱

- دا ستونزه اوس ختمه کړه، خود اوږدمهال لپاره
دې کوم درس ورکړي؟ ته غواړې چې د زوی د
موټر له دې شوقه گټه واخلي او یوه انگېزه
ورکړي؟

دوه میاشتي وروسته د ملگري کور ته لارم، پوښتنه مې
ترې وکړه:

- زوی دې نوی موټر واخیست؟
- نه، ما ورته ۳۰۰۰ ډالر د موټر لپاره ورکړل او ورته
مې وویل چې د خپلو پیسو لگولو پر ځای، له
دې پیسو د کالج مصارف کوه.
- ښه نو، دا ستا سخاوت ښیي.
- پیسې همداسې نه وې، یو شرط هم ورسره و، ما
ستا په خبره عمل وکړ، موټر سره د هغه له شوقه
مې گټه واخیسته او هغه انرژي مې د هغه د
زده کړو لپاره وکاروله.
- ښه، څه شرط دې پرې اېښی و؟
- لومړی مو ستا (کېش فلو) لوبه وکړه، بیا مو له
پیسو د ښې گټنې په اړه بحث وکړ، بیا مې ورته په

وال سټريټ ژورنال ورځپاڼه کې گډون واخيست
او ځينې کتابونه مې ورته وپېرل.

- ښه بيا ؟

- ورته مې وويل چې دا ۳۰۰۰ ډالر ستا شول، خو
په دې پيسو موټر نشي اخيستی، په دې بايد
وندې واخلي او د ونډو کمېشن کار بايد پيدا
کړي. بيا چې کله دا پيسې دوه چنده (۶۰۰۰)
شوې، په هغو پيسو بيا موټر اخيستی شي او د
سر درې زره ډالر به د کالج لگښت شي.

- ښه، پايله يې څه ده؟

- په لومړيو کې ښه و، خو څو ورځې وروسته يې هر
څه وبایلل او اخري يې ورسره علاقه پيدا شوه.
تراوسه يې نږدې دوه زره ډالر زيان کړی دی، خو
شوق او انگېزه يې زياته شوې ده. ما چې ورته
کوم کتابونو اخيستي وو، هغه يې ټول لوستي او
اوس د مطالعې لپاره کتابتون ته ځي. ورځپاڼه
لولي، د ونډو خبرونه گوري او د فلمونو پرځای
سوداگريز ټلويزيوني چېنل گوري. اوس ورسره زر

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۵۳

ډالر پاتې دي، خو زده کړې سره يې شوق زيات شوی دی. ښه پوهېږي چې که دا پيسې ترې لږې دوه کاله به بيا پلې گرځي، خو فکر کوم اوس ورته موټر چندان ارزښت نه لري، لکه موټر سره يې چې بيخي شوق ختم شوی وي، ځکه اوس يې تر موټر ډېره خوندوره تفريح پيدا کړې ده.

- که دا زر ډالر هم لاړ شي نو بيا ؟
- پروا نه کوي، زه وایم چې دا پيسې وبایلي ښه ده، نه دا چې زموږ عمر ته راشي او ژوند يې خطر سره مخ شي. بله دا چې د زده کړو لپاره مې دا درې زره ډالر ايله پر ځای ولگول. اوس چې زده کوي دا به ورسره ټول عمر وي، فکر کوم چې د پيسو په ارزښت او قوت پوه شوی دی، اوس به بهي ځايه پيسې نه مصرفوي.

ما په لومړي سر کې وويل چې: (لومړی ځان ته پيسې جلا کړئ.) که څوک ځان نشي- کنټرولولای د شتمنېدو هڅه دې نه کوي. ځکه په خوله د شتمنيو په ستون کې

زیاتوالی اسانه دی، خو عملاً په ذهن فشار راوړل او پیسې په سم ځای کې لگول ډېر سخت کار دی. نن سبا ډېر داسې شیان شته چې انسان د پیسو مصرفولو ته هڅوي، د شتمنیو له ستونډه پیسې په اسانه وځي او دا د انسان د نفس کمزوري ده چې پیسو ته جریان ورکوي، دا د فقر او مالي ستونزو دلیل دی.

زه درته اوس مالي پوهې او نبوغ یو عدد راوړم، دا به ونیږي چې له پیسو د پیسو جوړولو وړتیا څومره مهمه ده.

که موږ سلو تنو ته د کال په سر کې ۱۰'۰۰۰ ډالر ورکړو، زه باور لرم چې د کال په اخر کې به دا وي:

- ۸۰٪ سره به هېڅ پیسې نه وي پاتې او د موټرو،

یخچالونو او نورو وسایلو د پېر لپاره به یې غوښتن پوروند هم اخیستي وي.

- ۱۶٪ خلکو به دا دې لسو زرو ډالرو کې له ۵ تر

۱۰٪ زیاتوالی راوړی وي.

- ۴٪ خلکو به دا پیسې شل زرو یا میلیونونو ته

رسولي وي.

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۵۵

موږ ښوونځي ته ددې لپاره څو چې پيسو ته کار کول زده کړو، خو زه په دې نظر یم چې موږ باید دا زده کړو چې پيسې موږ ته څنگه کار وکړي؟

زه هم انټیکو او مجللو شيانو سره مينه لرم، خو توپیر پکې دا دی چې زه یې د نورو غوندې په پور نه اخلم، دا سړی په دام کې نښلوي. ما چې موټر اخیسته، کولای مې شول چې بانکر ته زنگ ووهم، پور ترې وغواړم او موټر واخلم، خو ما داسې ونه کړل، ددې پر ځای مې د شتمنیو په ستون تمرکز وکړ، دې سره مې عاید زیات شو او ما پرې موټر واخیسته. د عادت له مخې مې د موټر شوق هم د خپل مالي نبوغ د وینښولو لپاره وکاروه.

خو نن سبا زیاتره وخت په پانګوونې فکر نه کوو، د اړتیاوو پوره کولو لپاره یوازې په پور فکر کوو، دا خبره د لنډمهال لپاره ښه ده، وروسته بیا ستونزې جوړوي. دا زموږ د خلکو او ملت ډېر بد عادت دی، پام کوئ چې لنډې لارې زیاتره وخت سختې او اوږدې لارې زیاتره وخت اسانې وي.

ځان او نورو ته چې هر څومره زر د پيسو کنټرول ور زده کړې، هومره به درته ښه وي، ځکه پيسه ستر قوت

شتمن پلار نېتمن پلار | ۳۵۶

دی. له بده مرغه ځینې خلک دا قوت د ځان پر وړاندې کاروي. که پیسې تر تاسې هوښیارې وي. نو ټول عمر به پیسو ته کار کوئ، د پیسو د کنټرول لپاره باید تاسې تر پیسو ډېر هوښیار شئ، بیا چې تاسې څنگه وایئ پیسې به هغسې عمل کوي او ستاسې درناوی به کوي. د پیسو غلامي مه کوئ، د پیسو باداران شئ او د پته مالي نېغ یا پوهه وایي.

۹. اتلان ټاکل: د اسطوري قوت

زه چې ماشوم وم ((ویلی مایز))، ((هنک آرون)) او ((یوګي برا)) ته مې ډېر درناوی درلود او دوی د بیسبال لوبغاړي او زما اتلان وو. ما به چې د وړو میدانونو لوبه کوله، غوښتل به مې چې د دوی په څېر شم. د بیسبال په اړه مې کارتونه لرل او غوښتل مې چې د دوی په اړه پوه شم، ان د دوی امتیازات، ارقام، اوسط او تنخواوې ... دا چې څنګه یې لوبه پیل کړې، غوښتل مې چې په دې ټولو شيانو پوه شم، ځکه ما غوښتل چې د دوی په څېر شم.

ما به چې لوبه کوله، د لوبې هر حرکت کې به مې ځان له همدې لوبغاړو یو احساساوه. دا د زده کړې ښه لاره ده. ځوانۍ کې یې بیا نه تعقیبوو، ځکه په موږ کې چې هغه ماشومتوب ختم شي؛ نو اتلان هم ورسره له منځه لاړ شي. نن سبا زموږ د کور خوا کې ځوانان په لوبو گورم. دوی د لوبو په میدان کې ماشومان نه وي، بلکې لوی اتلان وي. تقلید او اغېز اخیستل د زده کړې تر ټولو قوي وړتیا ده.

زه چې لوی شوم اتلان مې هم بدل شول، په گلف کې مې اوس نوي خلک اتلان دي او له هغوی تقلید کوم، ددې تر څنگ مې ((ډونالد ټرمپ))، ((وارن بافت))، ((پیتر لینچ))، ((جورج سورس)) او ((جیم روجر)) هم اتلان دي. ماته ددې خلکو ارقام او معلومات هم د ماشومتوب د اتلانو غونډې زده دي. زه (وارن بافت) تعقیبوم چې په څه شي پانگونه کوي او تر خپله وسه په پانگونه کې دده نظریات لولم. زه د ((پیتر لینچ)) کتابونه هم لولم چې دوی ونډې څنگه ټاکي. د ډونالد ټرمپ په اړه هم مطالعه کوم او هڅه کوم پوه شم چې د دوی په سوداگریزو معاملاتو کې څه ډول خبرې اترې کوي.

ماشومتوب کې به مې د لوبو پر وخت ځان اتل احساساوه، نن چې بازار کې سودا کوم، په ځان کې د ټرمپ زړورتیا احساسوم. د ونډو په بازار کې چې حالات تحلیلوم داسې ورته گورم لکه پیتر لینچ. د اتلانو په مرسته موږ د څیرکتیا طبیعي زېرمې ته لاسرسی پیدا کولای شو.

اتلان یوازې موږ نه اغېزمنوي، دوی موږ ته شیان اسانه کوي، موږ د خپل ځان تقلید ته قانع کوي او موږ وایو

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۵۹

چې: (که دی دا کار کولای شي، نوزه یې هم کولای شم.)

په پانگوونه کې بیا زیاتره خلک اتلان نه پیدا کوي چې موضوع ورته اسانه کېږي، بلکې ځانته یې نوره هم لویوي.

۱۰. ښوونه وکړئ چې لاسته راوړنه ولرئ: د ورکړې قوت

زما دواړه پلرونه ښوونکي وو، شتمن پلار یو درس راکړی و او ټول عمر به راسره وي، دا د نېکۍ او سخاوت اړتیا وه. لوستي پلار «وخت» او «علم» راکړ، خو پیسې ده هم رانه کړې.

ده به ویل چې پیسې راسره ډېرې شوې، در به یې کړم، خو پیسې نه ډېرېدې.

شتمن پلار به «پیسې» او «درس» دواړه راکول. خیریه بنسټونو سره یې ډېره مرسته نه کوله. تل به یې ویل: (که څه غواړې، لومړی باید څه ورکړې.) کله به چې ورسره پیسې لږې شوې، خیریه ټولنې سره به یې مرسته وکړه.

که مې یوه طرحه درته ویلې شوی؛ نو دا به وی چې: (که لاس دې تنگ شو، لومړی خپله سخاوت وکړه، د دې څو چنده به بېرته ترلاسه کړې.) دا خبره د «موسکا»، «مینې»

او «ملگری» په برخه کې هم صدق کوي. زه پوهېږم غالباً دا به پکې تر ټولو اسانه کارونه وي. زه په متقابلېه اړیکه باور لرم او څه چې غواړم لومړی څه ورکوم. زه پیسې غواړم، په دې خاطر پیسې ورکوم او بیا څو چنده بېرته ترلاسه کوم. زه غواړم چې ډېر خرڅلاو وکړم، په دې خاطر نورو سره د اموالو په خرڅلاو کې مرسته کوم او زما اموالو ته هم خریدار پیدا کېږي. زه اړیکې غواړم، په دې خاطر نورو سره د اړیکو په رامنځته کولو کې مرسته کوم او زما اړیکې خپله ورسره پراخېږي. کلونه وړاندې مې اورېدلي وو چې: (خدای هېڅ شی ته اړتیا نه لري، خو بنده گان یې اړ دي چې باید ورته وړاندې یې کړي).

زما شتمن پلار به تل ویل چې: (غریب تر شتمنو ډېر حریص وي.) وضاحت به یې داسې کاوه چې که څوک شتمن وي، د نورو خلکو اړتیاوې به پوره کوي. زما به چې لاس تنگ شو، بهر به ووتم، یا به مې زړه کې ځان سره وویل چې څه شی باید ورکړم، بیا به مې چې هغه شی ورکړل، زما د اړتیا وړ شی به مې هم ترلاسه کړل او لاس به مې ازاد شو.

يوه کيسه مې يادېږي چې د ژمي په يخه شپه کې يو سړی د يوې بخارۍ څنگ ته ناست و، لرگي يې په غېږه کې نيولي او بخارۍ ته به يې ويل: (که ته ماته تودوخه راکړې، زه به لرگي در واچوم). بيا چې د پيسو، مينې، موسکا، اړيکو، خوښيو کاروبار خبره شي، نو دا خبره ياده لرئ چې هر څه ته مو اړتيا وي، لومړی يې ورکړئ، بېرته به د هغه څو چنده ترلاسه کړئ. زياتره وخت زه داسې احساس کوم چې زما څه شي ته اړتيا وي او زه يې بل چاته ورکړم، نو په ما به را وورېږي. زه چې چا سره مخ شم، که هغوی موسکي نه وي، زه ورته موسکي شم، خبرې چې ورسره پيل کړم ناڅاپه رانه د موسکو خلکو يوه کړۍ را تاوه شي. دا رښتيا خبره ده چې نړۍ هېنداره ده او موږ پکې ځان وينو.

په دې خاطر زه وایم چې: (نورو ته ښوونه وکړه، هغوی به تاسې ته ډېر څه در وښيي). دا زما خپله تجربه ده چې څومره په اخلاص نور خلک روزم، هومره راته پخپله د لا ډېرې زده کړې فرصت برابرېږي او په ذهن کې مې نوي نوي افکار پيدا کېږي.

ځينې وخت داسې هم وشي چې يو څه ورکړم، خو په
بدل کې يې څه ترلاسه نه کړم يا هغه ترلاسه نه کړم چې
زه يې غواړم، بيا مې چې ځان سره فکر کړي، ځان ته
متوجه شوی يم، پوه شويم چې زما ورکړه لږ او سودا ډېره
وه، يانې اخلاص پکې لږ و.

نهم خپرکی

بس نه دي؟: ښه دا هم وکړئ

زیاتره خلک به زما په دې لسو اصولو راضي نه وي او دا به ورته د عملي پر ځای ډېر تخیلي ښکاري. زه خو وایم چې هر کار او عمل په یوه فکر کېږي او په دې فکر پوهېدل یې تر عملي کولو هومره مهم دي. زیاتره خلک غواړي چې د فکر پر ځای عمل وکړي او داسې هم شته چې د عمل پر ځای فکر کوي، خو زه د دې دواړو ترکیب یم، زه نوي فکرونه او کارونه دواړه زښته ډېر خوښوم.

څوک چې غواړي کار و عمل پیل کړي، زه به ورسره په لنډ ډول خپل ځینې کارونه شریک کړم:

- څه چې کوي هغه پرېږده. یانې دا چې دمه وکړئ او فکر وکړئ چې ستاسې دا کار، درته کار کوي که نه؟ د کم عقلۍ او لېونتوب یوه نښه دا ده چې کار به یو کوي او پایلې به یې نورې غواړې. کوم کار چې تاسې هدف ته نه رسوي هغه پرېږدئ او په نوي کار پسې وگرځئ.

• نوې مفکورې (/اېډياوې) ولتموئ. زه د پانگوونو نويو لارو چارو پسې گرځم، په دې خاطر کتابپلورنځيو کې د پانگوونې اړوند کتابونه لټوم او د نويو اېډياوو په لټه کې يم. زه داسې کتابونه پېرم چې د فورمولونو تفصيل پکې راغلی وي.

مثلاً ما د جول ماسکووز يو کتاب واخيست، د کتاب نوم (The ۱۶ percent solution) و. په راتلونکې اونۍ کې مې هغه څه وکړل چې کتاب ويل. زياتره خلک داسې نه کوي. زياتره خلک د کتاب خبره نه مني، د نورو خلکو خبرې اوري، فورمول ته نه گوري او په دې توگه له زده کړې پاتې کېږي. گاونډي مې راسره دلایل ويل چې دا فورمول په درد نه خوري، ما يې خبرې ته غوږ ونه نيوه، ځکه لا دا کار يې نه و کړی.

• که تاسې يو کار کوئ، داسې څوک پيدا کړئ چې د دې کار تجربه ولري. هغوی سره کېنئ، مشوره ترې وغواړئ. زه چې کوم نوی فورمول پيدا کړم، زياتره وخت دولتي ادارو ته ورځم، مامورينو سره مشورې

شتمن پلار نېستمېن پلار | ۳۶۵

کوم چې قانوني اړخ يې څنگه دی. د شپاړلس سلنه مالياتي حبس په اړه يوه مامور هم وويل چې پانگوونه يې کړې، هغه مې مېلمه کړ، ډوډۍ مو چې وخوړه په ډېرو مسايلو او جزياتو يې پوه کړم. په سبا مې د همدې کس په مرسته دوه جايدادونه ترلاسه کړل او په هغو جايدادونو اوس هم ۱۶٪ گټه کوم. يوه ورځ مې دا خبره کتاب کې ولوسته، بله ورځ مې پرې عمل وکړ، يو ساعت مو ډوډۍ وخوړه، مشوره مو وکړه او په يوه کې مې دوه گټورې سوداگانې وکړې.

• کورسونو کې برخه واخلي او روزنيزې سي ډي گانې وپېرئ. زه داسې گټور کورسونه په ورځپانو کې لټوم، ځينې يې وړيا وي او ځينې لږ فیس اخلي، کوم سيمينارونه مې چې په خپله خوښ شي ښې پيسې پرې ورکوم. زما ځينې ملگري خپله دې کورسونو ته نه ځي او ماته هم مشوره راکوي چې په دې شيانو پيسې مه ضايع کوه، خو زه ددې په برکت دومره مخکې تللی يم او هغوی لا هم پردې مزدوري کوي.

• دېر وړاندیزونه وکړي. زه چې ځمکه پېرم، په دېرو
ځايونو گرځم او دېر وړاندیزونه ورته کوم. که تاسې نه
پوهېږئ چې کوم وړاندیز ښه دی، زه هم نه پوهېږم،
ځکه دا د چارو د لارښوونو دفتر کار دی، بې هغوی
ټاکي او زه هڅه کوم چې لږ کار وکړم.

يوې ملگرې مې غوښتل چې د اپارتمانونو په خريداری
يې پوهه کړم، يوه ورځ ما، هغه او کمېشن کار شپږ
اپارتمانونه وليدل. څلور چندانې نه وو، خو دوه پکې ښه
وو. ما ورته د شپږو واړو وړاندیزونه وليکل او د خاوند د
ټاکلې بېي په نيمايي مې ترې وغوښتل. زما ملگرې او
کمېشن کار بيخي حيران شول، ويل يې هسې نه چې د
کور خاوند په دې دومره لږې بېي خپه نه شي.

خو زه فکر کوم هغه کمېشن کار ته دا کار دېر جدي نه
ښکارېده، هسې ځان يې ترې خلاصوه، په دې خاطر يې
سودا ونه کړه او په نويو ځايونو پسې ووتل.

هغو کورونو ته تراوسه بل چا وړاندیز نه دی کړی، خاوند
يې اوس هم په ښو بيو پسې گرځي، خو تر څو چې بل
کس بيه ورنه کړي، تاسې نه پوهېږئ چې اصلي بيه يې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۶۷

خو ده. زياتره خلک لوړې بيې وړاندیز کوي، خو کله کله داسې هم وشي چې د کور خاوند له اصلي ارزښته ډېره ټيټه بيه ټاکلې وي.

د کيسې هدف: وړاندیزونه وکړئ، پانگوال په دې نه پوهېږي چې تاسې څه پلورئ څه درباندي تېرېږي. ما يوه ټوټه ځمکه شپږ مياشتې په خرڅ کې اچولې وه، هر چا به چې کومه بيه وويله ما به يې درناوی کاوه. د بيو ټيټوالي راته هېڅ ارزښت نه درلود، زه به ورته خوشاله کېدم. زه د دوی بيو ته نه خوشاله کېدم، بلکې خوشاله په دې وم چې ځينو خلکو علاقه ښودله او ما بايد ځواب ورکړی وی ان که بيخي ټيټه بيه يې راکولای. دا د لوبې طريقه ده، د پېر و پلور لوبه خوندوره ده. دا لوبه کوي، وړاندیزونه کوي، څوک خو به درته (هو) وکړي.

زه تل په وړاندیزونو کې شرايط ذکر کوم يا په بله وينا ځانته د تېښتې لار پرېږدم. زه چې وړاندیز ورکوم ورته وایم چې که زما د شريک خوښه وشوه زه هېڅکله د شريک نوم او پته نه ښیيم. زياتره خلک په دې نه پوهېږي چې شريکه مې پيشو ده. که دوی سودا ومني او زما

خوښه نه وي؛ نو زه کور ته زنگ وهم او پيشو سره مې خبرې کوم. دا د خدا خبره مې درته ددې لپاره وکړه چې دا لوبه دومره اسانه او ساده ده. زياتره خلک ساده چارې ځانته سختې کړي او بيا ورته لاس تر زنې ناست وي.

- د ښې سوداگريزې سودا، ښه کار او سمو خلکو پيدا کول داسې دي لکه خپلوي کول، انسان گرځي، ډېر کورونه لټوي، اخر ورته يو ځای کې (هو) کېږي. کار هم کور کې په ناسته نه کېږي، بهر ووځي، پلټنه وکړي، خدای مهربانه دی، په حرکت کې برکت وي.
- مياشت کې يو ځل د لسو دقيقو لپاره په يوه سيمه ور تېرېږئ. ما د املاکو ډېرې پانگوونې سهار کې د ورزش او ځغاستې پر مهال پيدا کړې دي. زه يو کال په خپل مالت کې منډه وهم، بدلونونه څارم، گټوره سودا دوه شیان غواړي: چنې وهل او بدلون. چنې خو ډېرې وهل کېږي، خو بدلون داسې حقيقت دی چې عامه سودا درته په گټوره سودا بدلوي. زه په خپل مالت کې گرځم، واړه بدلونونه څارم، په کورونو د پلور داسې لوحې وينم چې له ډېره وخته را څرېږي. له

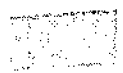
دې پوهېرم چې د دې کور خاوند راځي کول سخت وي. زه هغو خلکو ته گورم چې کور ته وځي ننوځي. زه دوکاندارانو سره غږېږم. د پوست کارکوونکو سره غږېږم. د پوست کارکوونکو سره د سيمې په اړه دودره معلومات وي چې ورته حيران به شي.

- په وړو بازارونو کې چې ووهی، مصرفوونکي به تل غريب وي، ځکه که مغازه په تشاب کاغذ کې تخفيف اعلان کړي هم دوی به ورته په لیکو کې ولاړ وي. خو د ونډو په بازار کې که بېي را ولوېږي يا تخفيف اعلان شي، نو خلک ترې تېښته کوي. په مغازو کې چې بېي لوړې شي، مصرفوونکو نورې مغازې لټوي او د ونډو په بازار کې چې بېي لوړې شي، دوی دستي اخيستل پيلوي.

- مناسب ځايونه ولټوی. يوه گاونډي کور په سل زره ډالر واخيست، ما ورته مخامخ په پنځوس زره ډالر واخيست. هغه راته ويل چې د بيو لوړېدو ته مې ساتلی، ما ورته وويل چې «گټه» د مال د «اخيستو» پر «وخت» کېږي، نه د «خرڅلاو» پر وخت. هغه، ځای له

داسې کمېشن کاره اخیستی و چې خپله یې هېڅ جایداد نه درلود او ما د بانک د گروې له څانگې پېرلې و. ما یې په معلوماتو یوازې ۵۰۰ ډالر لگولي وو. زما ملگري به ویل چې په دومره خبره ۵۰۰ ډالر ورکول بې عقلي ده. ویل یې داسې مصرفونو ته نه وخت لرم او نه پیسې. اوس قرار د بيو لوړېدو په تمه ناست دی.

- لومړی پېرودونکی، ورپسې پلورونکی ولټوی. د یوه ملگري ځمکه خوښه شوې وه، خو وخت او پیسې ورسره نه وې. ما یوه پراخه ځمکه پیدا کړه، د ملگري له اړتیا ډېره وه، شرط مې دا کېښود که د ملگري مې خوښه شوه، نو سودا به کوو. زما د ملگري ځای خوښ شو، د ده چې څومره په کار وه هغه مې ده ته جلا کړه، له ده مې پیسې واخیستې او نوره ځمکه ما ځانته واخیسته. یانې دا نوره ځمکه ماته تقریباً وړیا پاتې شوه. د کیسې موخه دا ده چې پراخه ځمکې واخلي، په وړو برخو یې ووېشي، ځکه خلک د لویو ځایونو اخیستو وس نه لري او په وړو ځایونو لس

شتمن پلار نېستم پلار | ۳۷۱

زیاتې هم ورکوي. د «واړه فکر» خاوند ته «لوی فرصت» نه ورځي. که غواړئ شتمن شی؛ نو لوی فکر وکړئ، لوړ پلانونه جوړ کړئ او سترې سوداګانې وکړئ.

- لوی فکر وکړئ. پرچون پلورونکي خپلو پېرودونکو ته ډېر تخفیف ورکوي، ځکه سوداګر هغو خلکو ته ډېر خوشاله وي چې ډېره سودا کوي. نو که ته وړوکی یې، فکر لوی کولای شې. زموږ شرکت چې بازار ته کمپیوټرونه راوړل، ما ډېرو خلکو ته زنگونه ووېل او پوښتنه مې ترې وکړه چې کمپیوټرونه اخلئ؟ له دې وروسته بیا عمده پلورونکو ته لاړو او هغوی سره مو خبرې وکړې، ځکه موږ ډېر کمپیوټرونه راوړل. د ونډو په اړه هم زما همدا طریقه ده. واړه خلک په دې واړه وي چې فکرونه یې واړه وي. شک او بدګماني یې په اوږو بار وي، په هېچا باور نه کوي، یوازې لګیا وي او هېڅ هم نشي کولای.

- له تاریخه زده کړه وکړئ. د ونډو د بازار لوی شرکتونه یو وخت وړې ادارې وې. کرنیل سینډرز چې په ۶۰

کلنی کې مفلس شو، بیا یې پیسو گټلو ته مخه کړه
او بیل گېټس تر ۳۰ کلنۍ وړاندې د نړۍ شتمن
انسان و.

• کار، لټي له منځه وړي.

پورته مې ځینې هغه کارونه یاد کړل چې ما کړي او اوس
یې هم د فرصتونو د لټون په برخه کې عملي کوم. په
کتاب کې مهم ټکي «وکړئ» او «شوي» دي، تاسې باید
مالي خپلواکۍ ته له رسېدو وړاندې پیل وکړئ. نو همدا
اوس یې پیل کړئ.

وروستۍ خبرې

د دې کتاب د لیکلو او بیال له ۲۰۰۰ کال راهیسې د ډېر پلورل کېدو موخه او لامل دا و چې موږ څنگه خپله مالي پوهه لوړه کړو او د ورځني ژوند له عامو ستونزو ځان خلاص کړو.

مالي پوهه چې نه وي زیاتره وخت هڅه کوو چې په مروجو اصولو ژوند برابر کړو، لکه ډېر کار، پور اخیستل یا له اړتیا زیاته مالیه ورکول. نن موږ معلوماتو ته، تر هر وخت ډېره اړتیا لرو.

په لاندې کیسه کې غواړم چې د زیاتره کورنیو مالي ستونزې روښانه کړم. تاسې د تقاعد پر وخت خپلو بچو ته د زده کړو ښه امکانات څنگه برابرولای شئ؟ ددې کار لپاره مالي پوهې او نبوغ ته اړتیا ده، نه سخت کار ته او دا بېلگه همدا مسله رانغاړي.

یوه ورځ مې راته ملګري زړه خوږ چې څلورو بچو ته د زده کړو خرڅ (لګښت) برابرول ډېر سخت کار دی. ده به هره میاشت په منظم ډول ۳۰۰ ډالر په ګډو پانګوونو کې جمع کول او اوس پکې ۱۲'۰۰۰ ډالر جمع شوي

وو. دده په وینا د څلورو واړو بچو زده کړو، ۴۰'۰۰۰ دالر لگښت درلود او ددې پیسو پوره کولو لپاره یې ۱۲ کاله وخت درلود، ځکه مشر زوی یې اوس ۶ کلن و. دا د ۱۹۹۱ز کال کیسه ده، هغه وخت په فینکس کې د املاکو بیې هم مخ پر خور وې. خلکو په ټیټه بیه کورونه خرڅول. ما مې ملگري ته وویل چې د ماشومانو د زده کړو له بودیجې پیسې را واخله او دلته پرې یو کور وپېره. د هغه دا نظر خوښ شو او په دې اړه مو سره ډېرې خبرې وکړې. ستونزه یې دا وه چې بانک کې یې د دویم کور پېرلو لپاره سپما پیسې نه درلودې، ځکه له مخکې لا پوروړی و. ما ډاډ ورکړ چې د جایداد پېرلو لپاره پر بانک سربېره نور وسایل هم شته.

دوه اونۍ د خپلې خوښې کور پسې وگرځېدو، ډېر زیات کورونه خرڅېدل او موږ ته د کور لټولو سخت خوند راکاوه. اخر مو په یوه ځای کې د درېیو خونو او دوو تشنابونو کور پیدا کړ، دا ځای مو خوښ شو. د کور د خاوند لاس تنگ و، کور یې په همدې ورځ خرڅاوه،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۷۵

ځکه کالیفورنیا کې یې نوې دنده اخیستې وه، کله یې ورسره ورله.

سړي په کور ۱۰۲'۰۰۰ ډالر بیه اېښې وه، موږ ورته ۷۹'۰۰۰ ډالر وړاندیز وکړ، هغه دستي ومنله. په دې کور د بانک پور، هر څوک چې وی دا کور یې په اسانه اخیستی شو، زما ملگری ۷۲'۰۰۰ پور په ځان ومانه او ۹۰۰۰ ډالري یې سړي ته نقد ورکړل. سړي چې څنگه کور خرڅ کړ، زما ملگری په کرایه ورکړ او له ټولو لگښتونو پرته یې هره میاشت ۱۲۵ ډالره نقد عاید پیدا کړ.

پلان یې دا و چې دا کور به ۱۲ کاله ساتي او د میاشتي کرایه یې هم د گروې په پور کې واچوله چې لږ لږ ترې کمېږي. موږ چې حساب وکړ، په دولس کالو کې د گروې ډېره برخه خلاصېده او د ده زوی چې پوهنتون پیلولای نو ممکن د دې کور عاید هم هره میاشت ۸۰۰ ډالرو ته پورته شوی وی.

درې کاله وروسته یې لوړې شوې، په دې کور کې چې کوم سړی اوسېده، د هغه کور خوښ شو او د پېرلو

وړاندیز یې ورته وکړ، زما ملگري ورته ۱۵۶'۰۰۰ ډالر بیه ویلې وه، ما ورته وویل چې کور خرڅ کړه، خو پیسې یې مه اخله، بلکې د کور لپاره یې د ۱۰۳۱ Tax (Defred Exchange) فقرې له مخې وساته، د دې قانون له مخې که ته نقدې پیسې یوازې په دې خاطر ساتې چې بل جایداد پرې اخلې، بیا یې مالیه ځنډول کېږي.

ناڅاپه سړي ۸۰'۰۰۰ ډالر ترلاسه کړل او له دې پیسو یې بل ځای کې کار اخیستی شو، ما یوه بل ملگري ته زنگ وواهه، هغه په تکزاس کې دغه پیسې د یوه واړه زېرمتون په جوړولو بندې کړې او په درېیو میاشتو کې دننه یې ترې هره میاشت څه کم ۱۰۰۰ ډالره عاید را پیل شو.

دا پیسې یې بېرته د بچو د زده کړو لپاره په گډې پانگوونې کې اچولې، دلته هم بازار ډېر ښه و. په ۱۹۹۶ز کال کې دا زېرمتون وپلورل شو، له دې ځایه یې ۳۳۰'۰۰۰ ډالر ترلاسه کړل، دا یې په یوه بل ځای کې بند کړل او هیله کېده چې هره میاشت به ترې

شتمن پلار نهستم پلار | ۳۷۷

۳۰۰۰ دالر عاید ترلاسه کوي، ده پیسې د زده کړو لپاره په گډه پانگونه کې هم بندې کړې. دی ډاډه و چې د بچو د زده کړو لپاره به ۴۰'۰۰۰ دالر ډېر زر راټول شي او دا ټوله کیسه له ۷۰۰۰ دالرو او لږ مالي استعداده پیدا شوې وه.

اوس به د هغه بچي زده کړې هم کوي او یوه شتمني هم ورته پاتې شوه چې د تقاعد وخت کې پرې تکیه کولای شي. د همدې بریالۍ مالي ستراتیژۍ په برکت به دا سړی له وخت وړاندې تقاعد واخلي.

له کتاب لوستو مو ډېره مننه، هیله ده په دې به پوه شوي یاست چې د پیسو قوت وکاروئ او ځان لپاره ترې گټه واخلي. نن سبا داسې وخت دی چې یوازې د ژوندي پاتې کېدو لپاره هم باید مالي شعور ولرې. هغه پخوانۍ کیسه اوس زړه شوې چې پیسه پیسو ته ځي او په دې باور هماغه خلک باور لري چې نویو افکارو سره ستونزه لري. دا په دې مانا نه ده چې د دوی گني سر نه خلاصېږي، خو یوازې دومره ده چې د پیسو گټلو په علم کې ډېر تکړه نه دي.

پيسې مفكوره او كه تاسې غواړئ پيسې وگټئ، نو د فكر
بڼه مو بدله كړئ.

هر چا چې هڅه كړې خپلې برخليک پخپله وټاكي، هغه
ورو ورو پرمختگ كړی دی. په پانگونه کې هم داسې
ده. په پيل کې لږو پيسو ته اړتيا وي، وروسته همدا
پيسې ډېرېږي. زه ډېر داسې خلک پېژنم چې ټول عمر
پيسې سپموي او د لويو سوداگانو په تمه وي، خو دا
فكر هسې حماقت دی. ما ډېر ځله داسې خلک ليدلي
دي چې يوازې يوې برخې ته ناست وي او يانې ټولې
هگۍ يې په يوه ټوکرۍ کې اېښي وي، خو بيا چې يوه
چپه راغلې ټولې پيسې يې ورکې كړې دي. دې خلکو
به بڼه کار كړی و، خو دا بڼه پانگونه نه ده.

د پيسو په اړه پوهه او حکمت اړين دي. پيل زر وکړئ،
کتاب واخلي، سيمينار ته لاړ شئ، په لوبه کې عملاً
برخه واخلي او له لږو يې پيل کړئ. ما له ۵۰۰۰ ډالرو
کاروبار پيل کړی و او په شپږو کالو کې مې يو ميليون
ډالر وگټل، له دې به راته هره مياشت ۵۰۰۰ ډالر عايد
راته. په کور کې مې له ماشومتوبه زده کړه پيل کړې وه،

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۷۹

زه تاسې دې زده کړې ته ځکه رابولم چې ډېره سخته نه ده، څومره چې مخکې ځئ او تجربه کوي، هومره به درته اسانېږي.

فکر کوم ما خپل پیغام بیخي واضح کړی دی، چې ستاسې په ذهن کې وي هماغه به مو لاس ته هم درځي. پیسې مفکوره ده. یو کتاب دی: (فکر وکړئ او شتمن شئ) داسې یې نه دي ویلي چې: (ډېر کار وکړئ او شتمن شئ). دا زده کړې چې پیسې ولری او هغه درته ډېر کار وکړي، بیا به مو «ژوند» «اسانه» او «خوشاله» وي. په «لوبه» کې ډېر احتیاط مه کوي، «ځیرکتیا» وکاروي.

پیل یې کړئ!

ټول انسانان په دوو نعمتونو نازول شوي دي: ذهن او وخت. دا په تاسې پورې اړه لري چې له دې دواړو څنگه گټه اخلي. تاسې ته چې هر ډالر درځي، که وغواړئ خپل برخليک پرې بدلولای شئ او که ونه غواړئ، فرصتونه بایللی او په مالي ستونزو کې ښکېل کېدلای شئ. که مو پيسې بې پامه مصرف کړې غريب کېږئ، که مو پرې د شتمنيو پر ځای پورونه واخيستل منځنۍ طبقې ته ځئ او که يې په شتمنيو ولگوي، نو پيسې به درته را سر شي، بريا به ومومي او له مالي ستونزو به خوندي شئ. پرېکړه ستاسې په لاس کې ده، تاسې چې د ورځې هر څومره گټئ، دا مو شتمنولي هم شي، منځنۍ طبقې کې مو هم راوړي شي او غريبولي مو هم شي.

بچي هم په دې پوه کړئ او د راتلونکي لپاره ورته درس ورکړئ او د نړۍ په ميدان کې لوبېدو ته يې وروزي. بې تاسې يې بل څوک نشي. روزلای، ستاسې نننۍ پرېکړې

شتمن پلار نېستمن پلار | ۳۸۱

د هغوی په راتلونکي اغېز کوي، په دې خاطر ګامونه په احتیاط اخلي.

زه هیله لرم چې تاسې شتمن شی، خوښي مو په برخه او ارمانونه مو پوره شه.

رابرټ کیوساګي

د ليکوال په اړه

رابرت کيوساکي د امريکا په هاوايي ايالت کې پيدا شوی او لوی شوی دی. د رابرت غورنيکه له جاپانه امريکا ته کډه شوی و. په هاوايي ايالت کې يې پلار د ښوونې او روزنې د ادارې مشر و. رابرت ليسه په خپله سيمه کې ولوسته او د لوړو زده کړو لپاره بيا نيويارک ته لاړ. له زده کړو وروسته د امريکا بحري ځواکونو کې مقرر شو او د وېتنام په جگړه کې يې د جنگي الوتکې د پيلوټ په توگه برخه اخيستي وه.

رابرت چې له جگړې را ستون شو، کاروباري شخصيت يې پيل شو. په ۱۹۹۷ز کال کې يې يو شرکت جوړ او بازار ته يې د نيلون او ويلکر (سرفر) بټوې وړاندې کړې. وروسته يې بيا کاروبار پراخه شو او نړيواله بڼه يې خپله کړه.

په ۴۷ کلنۍ کې له کاره گوښه شو، اوس په خپله خوښه او مينه کار کوي. د شتمنو او غريبو خلکو تر منځ واټن ته يې اندېښنه لرله او په دې خاطر يې د (کپش

شتمن پلار نېستن پلار | ۳۸۳

فلو) په نوم يوه لوبه جوړه کړه، په دې لوبه کې خلکو ته د پيسو گټل ورښودل کېږي. البته پخوا يوازې شتمن خلک په دې پوهېدل.

که څه هم د رابرت کار دا و چې د املاکو په برخه کې يې، په لږې پانگې لوی شرکت رامنځته کړ، خو اصلي مينه يې له ښوونې او روزنې سره وه. دی له ډېرو سترو خلکو مثلاً اوگ مانديون، زيگ زيگلار، انتوني رابېنز او نورو ... سره د خبرو په تربيون کې ناست دی او ويناوې يې کړې دي. د رابرت کيوساکي پيغام بيخي واضح دی: (د خپل ځان مسئوليت واخله يا تر اخره د نورو په امر روان اوسه، يا به د پيسو بادار يې يا د پيسو غلام).

د رابرت ښوونيز ټولگي له يوه ساعته تر درې ورځو دوام کوي او په ټولو کې د شتمنۍ په راز غږېږي. رابرت ټولو خلکو ته د مالي نبوغ د وينښتيا پيغام ورکوي او وايي چې تا نبوغ او استعداد په تاسې هر يوه کې شته، خو يوازې را وينښول غواړي.

مشهور ويناوال انتوني رابېنز د رابرت د کار په اړه وايي:
(د ښوونې او روزنې په برخه کې د رابرت کار ډېر ژور،
قوي او ژوند بدلونکی دی، زه يې د هڅو او سپارښتنو
درناوی کوم.)

پای